

מדינת ישראל
משרד הפטישה

מעריך

ככ"נ מועד עד

פ.ג.ג. פ.ג.

כף כרכג גנאי

ב.ס.ס.ס.

(כף כרכג גנאי)

1983

מס' תיק מילוי

מתקה

שם תיק: רה"מ מנחם בגין - היועץ המשפטי לממשלה יצחק
זמיר.

מזהה פיזי

א-5/4329

מזהה פריט: 4lmw0000

כתובת: 2-108-9-8-5
תאריך הדפסה: 24/11/2016
כתובת: 05-03-00-807-75
מספר: 3555555555555555

מדינת ישראל

משרד המשפטים

ירושלים, י"ט בתשרי ה'תשמ"ד

26 בספטמבר 1983

יו"ר המשפטים למשפטה

משרד ראש הממשלה
ירושלים

2-10-1983
112-1-9
820 (12-4)

אל: מר יחיאל קדישאי, מנהל לשכת ראש הממשלה

הנדון: מכתבו של מר גدعון האוזנר אל ראש הממשלה

מספר: מכתב 1-9-112 מיום 33.9.83

אני מאשר, גם בשם שר המשפטים, קיבל מכתבו שבסמך, אליו צורפו שני
מכתבים שנשלחו ע"י מר גדעון האוזנר אל ראש הממשלה ביום 33.8.83, ובקשת
להשיבך, על דעת שר המשפטים, כדלקמן:

1. המכתב הראשון עניינו עמדת ארה"ב כלפי השואה בתקופת השואה וכיום:
בעניין זה ביקש מר האוזנר להיפגש עם ראש הממשלה, ודומה שאין עניין זה
מצרייק התייחסות של שר המשפטים או שלו.

2. המכתב השני עניינו ההגמון ולריין טריפה, שארה"ב החליטה לארשו
מתחרמתה, ומר האוזנר מציע לישראל תודיע על נוכנותה לקבלו ולשופטו על-פי החוק
לעשיית דין בנאים ובउזריהם: עניין זה נמצא בטיפול יסודי במשרד המשפטים,
תוך קשר עם משרד המשפטים של ארה"ב; המכתב המשפטי בעניין זה קשה ומורכב מאד,
ולפיכך מנענו בינהיים לקבל החלטה רשמית; כאשר השעה תהייה בשלה וכשרא לקבלת
החלטה, יובה העניין בפני הדרג המדייני. לדעתך, בשלב זה אין צורך בהתערבותו של
ראש הממשלה בעניין זה.

בברכה,

י. ק. ק.
ישראל זמיר

יו"ר המשפטים למשפטה

העתק: שר המשפטים

מדינת ישראל

משרד המשפטים

ארב יום היכיורים התשנ"ד

חוועץ המשפטי למשפטה

לכבוד
מר מנחם בגין
ראש הממשלה
ירושלים.

אדוני ראש הממשלה,

עם התפעורת מתקידך בראש הממשלה, אני מבקש להביע הערכתי הרבה
לעמדתך כלפי מערכת המשפט בישראל. במשר חמש השבטים האחראוניות, בהן אני
מכהן כיועץ משפטי לממשלה שבראשותך, הפגנת תמיד יחס של כבוד לחוק
ולמשפט, ולכל המוסדות שהיו מופקדים על שלטונו החוק, ובראש ובראשונה
לבית המשפט. בשעות מבחן קשות למערכת המשפט לא הסת להכريع, לעתים
במחירות יקר מבחינת הממשלה, بعد קיומ החוק, כפי שנתפרש על-ידי
מוסדות המופקדים על כר, והנחתת בדרכך זאת את כל הממשלה. תמיד
מצאת אצלך הבנה ותמייה בעריכים הבסיסיים עליהם מושתתת מערכת
המשפט בישראל, ומעבר לדזה גם בעריכים של מוסר ותGINות, לכבודן של
המדינה והממשלה.

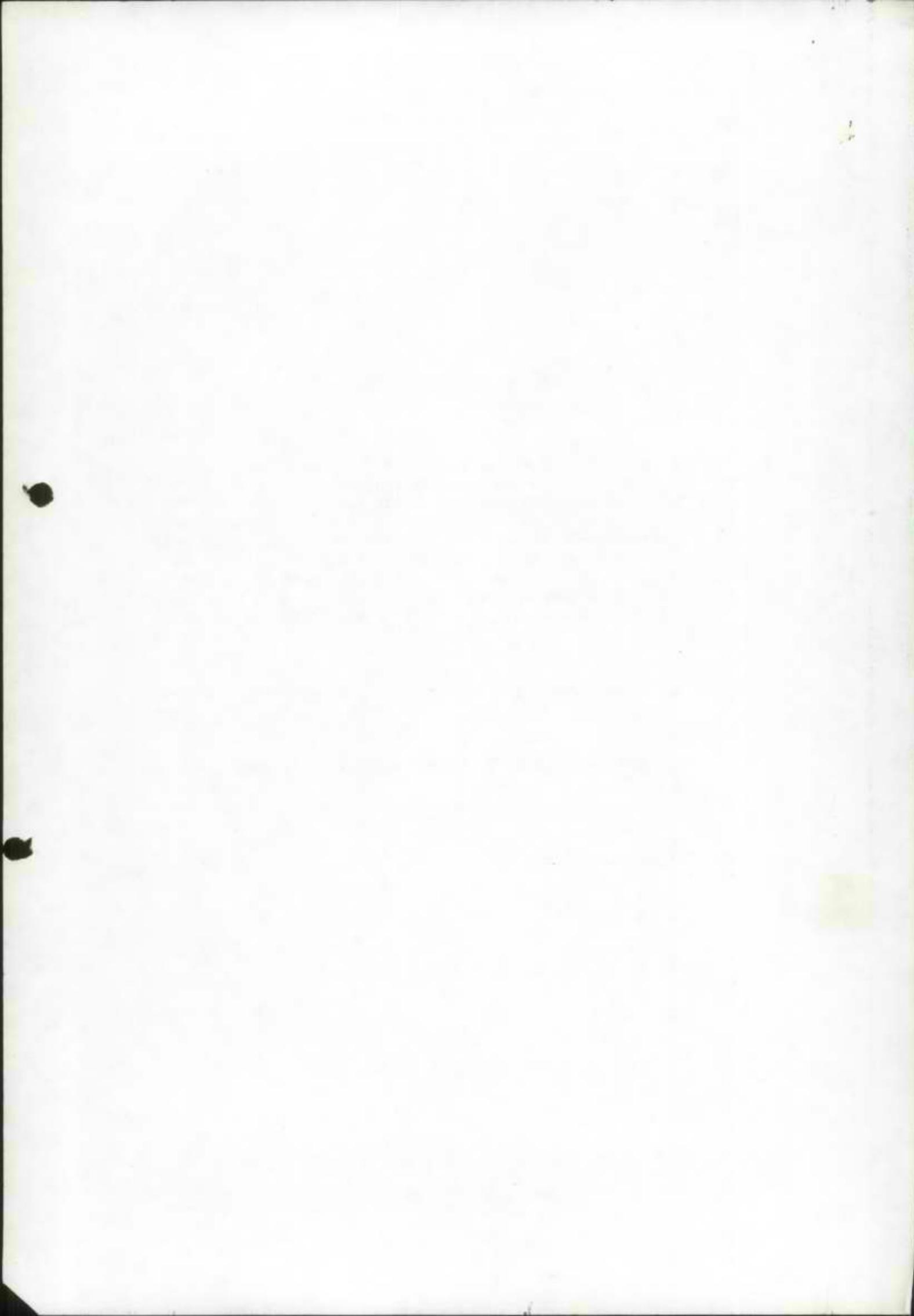
אני מקווה שעדתך ורוחך בנוסאים חשובים אלה יוסיפו להנחות את
ממשלה ישראל עוד שנים רבות.

אני מאמין לך, אדוני ראש הממשלה, בריאות לאורך ימים ואמור
חתימה טובה.

בכבוד רב, בהוקרה וบทודה

וילם זמייר
יצחק זמייר
היועץ המשפטי למשפטה

העתק: שר המשפטים.

מזרינת ישראל

משורר והמשפטים

ירוֹשָׁלַיִם, ה' בָּתְשָׁרִי הַתְשִׁמְיֹד
12 בָּסְפָּטְמֶבֶר 1983

הוינץ' המשפטי לממשלה

לכבוד
מר דוד לוי
סגן ראש המשטרה
ושאר הבוגרים והשיכונים
גירושלים.

מכבדי

ג'רונו: התחפרות ראש הממשלה לפי סעיף 23 (א) לחוק יסוד: הממשלה

ו. ראש הממשלה, מר מנחם בגין, הודיעו לממשלה, בישיבתת ביום י"ט באלוול התשמ"ג (28 באוגוסט 1983) על כוונתו להפסיק מתפקידו. עד היום טרם הגיש ראש הממשלה כתוב החפירות לבשיא המדינה. בתחוםו על ידו, בתקופתך כמלא-מוקום ראש הממשלה, בישיבת הממשלה ביום ד' בחרי התשמ"ד (11 בספטמבר 1983) לבחן מצב זה מבחינה משפטית.

2*. שאלה העומדת בפני עצמה היא האם : האם העובדה שהagation כתוב ההתפלות לנשיה המדינה מתחילה זה כשבועיים מzd ניתנה לממשלה-הודעה על כוונת ההתפלות, יש בה משום גם מבחינה משפטית.

3. את התשובה לשאלתך זאת יש למלמד בראש ובראשונה מסעיף 23(א) לחוק יסוד: הממשלה, הוא מסעיף המגדיר את עניין הטענות של ראש הממשלה, וזו לנו:

"ראש הממשלה רשי", לאחר שהודיע למלוכה על כוונתו לעשות כן, להתפטר על-ידי הגש כתוב החפירות לנשיאות המדינה. החפירות ראש הממשלה - כהחותנות הממשלה".

4. במתן חשובה לשאלת שיפני לא נוכל להסתתר בעבודות ההכנה של סעיף זה, בפסקין או בספרות מקצועית, שכן שאלת זאת לא נזונה כלל במקורות אלה, אף לא נוכל ללמדן מן הנסיוון, שכן מאי נחקק חוק יסוד: הממשלה לא תהיה עוד מקרה בו הגשת כתוב התחפערות לנשיאות המדינה כשתהה כמו במקרה זה.

5. דבר ראשון יש לומר, על יסוד לשונו הברורה של סעיף 23(א), שראש הממשלה, אף שהודיעו לממשלה על כוונתו להתפטר, עדין אין חיבר להגיש כתוב התפטרות לנשיא המדינה. ראש הממשלה "רשאי" להתפטר, אם וכאשר יראה לנכון, אך אין חיבר לעשות כן. החודעה לממשלה היא רק תנאי מוקדם להתפטרות: ראש הממשלה איןו אומר בהודעה זאת כי התפטר מתקיינו, או כי עצם החודעה היא התפטרות, אלא הוא מציין כי "כוונתו" להתפטר. קיום התנאי המוקדם, בדבר מתן החודעה על הבוגנה להתפטר, אין בו כדי להפוך את התפטרות מרצון לחובגה. כלומר, אם לאחר ראש הממשלה הודיעו לממשלה על כוונתו להתפטר, הרשות נתונה בידו להשווות את האמת כתוב התפטרות לנשיא, ולאחר זמן להחליש כי הוא חודר בו מכובנה להתפטר, ואין בכך פגם.

2/10

9. עם זאת, לאחר שניתנה ההודעה לממשלה, מטעוררות שתי שאלות: ראשית, מהו הטעם שיש בו כדי להצדיק השהייה בהגשת כתב ההתקטרות לנשיא; ושנייה, כמה זמן ניתן להשווות את הגשת כתב ההתקטרות.

10. כדי להסביר על שאלות אלה יש להזכיר ולהסביר את מטרת הדרישת ראש הממשלה יודיע לממשלה על כוונתו להתקטר. ניתן להסביר דרישת זאת בעמם אלה:

א) כיוון שלפי החוק התקטרות של ראש הממשלה כהתקטרות הממשלה, הסדר הטוב מחייב שהממשלה תדע על התקטרות זאת לפני שהיא מקבלת פומבי וניתן לה תוקף עם הגשת כתב ההתקטרות לנשיא.

ב) מתן ההודעה לממשלה לא בא לשרת את הסדר הטוב בלבד, אלא יש עמו גם הגדמנות לממשלה לדון במניין התקטרות, לנוקוט עדים כדי להתגבר על תקלות ובעיות שהבינו את ראש הממשלה להודיע על כוונתו להתקטר ולנסות לשכנע אותו שיחזור בו מהודעתו.

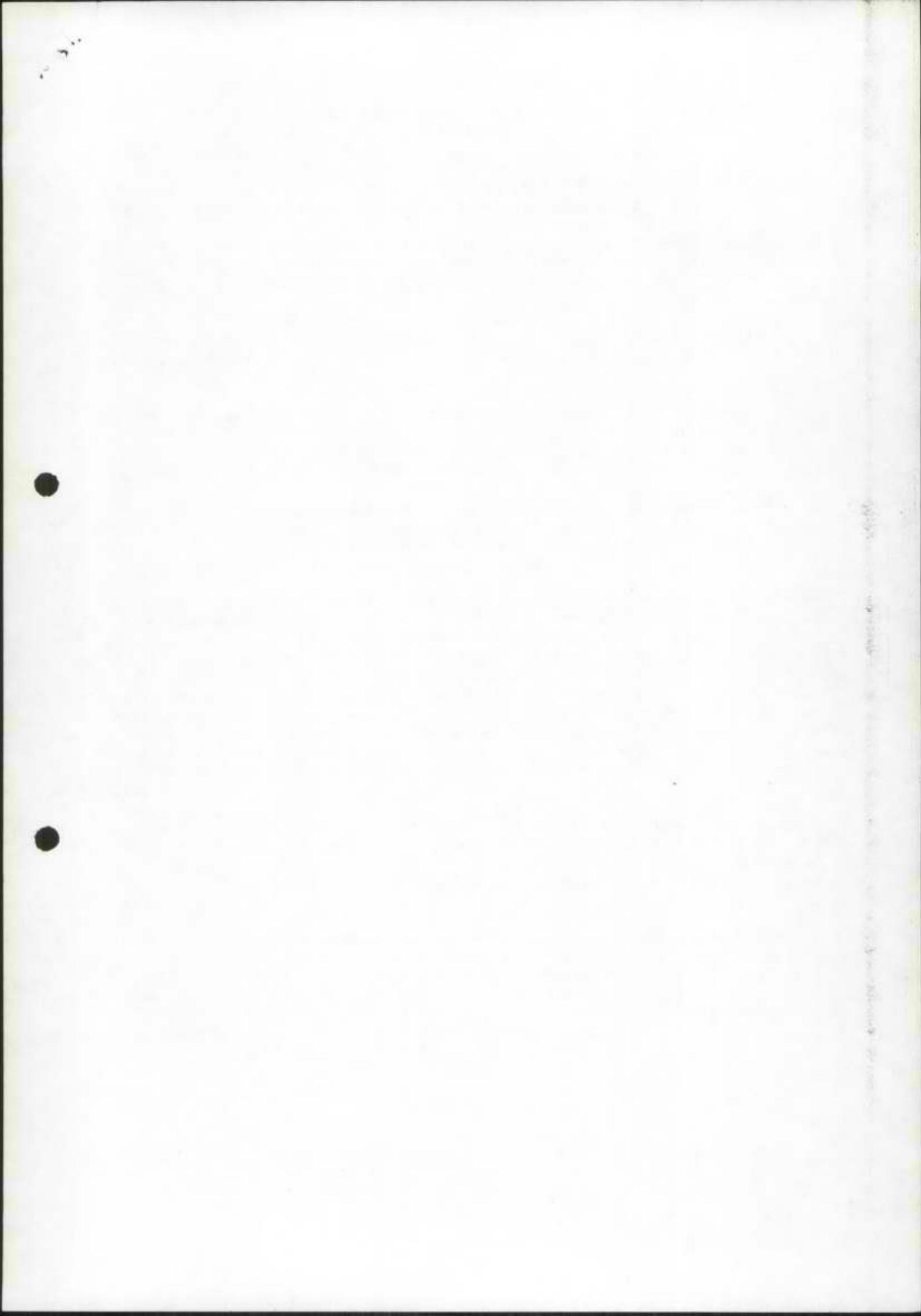
ג) אם וכאשר מתריר כי החלטתו של ראש הממשלה נחוצה להתקטר, מאפשרת ההודעה המוקדמת להערך לקרה התקטרות, אם ובמידה שראש הממשלה יראה צורך בכך. התקטרות היא משבר ורואוי ל�� את משך המשבר ואות נזקי המשבר ככל שניתן. לעיתים הרכבות מתאימה לפניהם התקטרות יש בה כדי לשרת תכנית זאת.

כידוע, עם הגשת כתב ההתקטרות לנשיא המדינה הופכת הממשלה היוצאת לממשלה מעבר (סעיף 25(א) לחוק יסוד: הממשלה). ממשלה מעבר אינה הסדר רצוי. יש לה כל הסמכויות שיש לממשלה רגילה, ו מבחינה מסוימת אף יותר, שכן אין היא זוקה לאמון הכנסת, ואף-על-פי כן היא עשויה לכהן תקופה ממושכת, וכבר היו דברים מעולם.

על-פי החוק, הרכבה של ממשלה מעבר יהיה בהרכבה של הממשלה היוצאת עם התקטרותה, ואין אפשרות ששר יתפטר ממנה, אף אין אפשרות ששר יצטרף אליה, יהיו השיקולים שיצדיו זאת אשר יהיו (סעיף 25(ג) לחוק יסוד: הממשלה). בלשונו של בית המשפט העליון, הממשלה מעבר אין יוצאה ואין בא (בגיאץ 623/76, מZN) מZN ישראלי נגד משה קול וגدعון האוזנער, פ"ד ל"א (2) 3, 5). ברור שמצב זה עלול להכבד ולזהק, לא רק מבחינה אישית לשר זה או אחר, אלא לעיתים גם מבחינה ציבורית. לפיכך יהיה זה סביר אם הממשלה תזבל להערך לקרה התקטרות, ולפניהם שתקום ממשלה מעבר, על-ידי מתן הדמנות לשרים להתקטר או על-ידי צירוף שרים חדשים לממשלה, והכל אם ראש הממשלה יראה צורך בכך. תהליך זה דורש זמן. שכן התקטרות של שר מקבלת תוקף רק כעבור 48 שעות לאחר שכתב ההתקטרות הגיע לידי ראש הממשלה (סעיף 25(א) לחוק יסוד: הממשלה), וצירופו של שר לממשלה מחייב הוועדה לכנסת ואישור הוועדה על-ידי הכנסת (סעיף 8 לחוק יסוד: הממשלה).

יתכן גם שר ראש הממשלה יראה לנכון להשווות את הגשת כתב ההתקטרות לנשיא המדינה כדי לאפשר הרכבות לקרה התקטרות בדרכים אחרות, בין אלה חשובה במינוח הדריך של דיוונים מוקדמים במישור המפלגתי, בכוונה לבור בקרוב הסיעות בכנסת את האפשרות להרכיב ממשלה חדשה, ולהסכים ביניהן על המועמד הרצוי להרכבת הממשלה, וכל זאת לפניהם התקטרות הממשלה. על דרכך את מן הרואוי להרחב את הדיבור.

8. לפי חוק יסוד: הממשלה, שהגיש ראש הממשלה את כתב ההתקטרות לנשיא המדינה, על הנשיא לקיים התקיעיות עם נציגי סיעות בכנסת ולאחר מכן להטיל על אחד מחברי הכנסת את התקיד להרכיב ממשלה. בגין זה מפנה החוק שיקול דעת לנשיא: על יסוד התקיעיות עליו לש�� להרכיב ממשלה. ובהין זה מפנה החוק שיקול דעת לנשיא: על יסוד התקיעיות עליו לש�� ולחליט למי מבין חברי הכנסת יש מירב הסיכויים להרכיב ממשלה שתיהנה מאמון הכנסת. אך ברור שהחלטת הנשיא תושפע מיחסיו הכוחות בכנסת. עד כדי כך שלעתים יחשיך הכוחות בכנסת, ערב ההתקטרות, אינם מאיירים ספק בשלה מי היה המועמד להרכבת הממשלה.

גם כאשר אין זה כך, ונראה כי הבחירה בין מועמדים אפעראים נתונה בידי הנשיא הלאה. אין החוק מוגע דיונים בין נציגי הסיעות בכנסת למטרת לבש את ייחסי הכוונות ולהגיון בין לבין עצמו, אף ללא שיתופו של הנשיא, לכל הסכמה על מועמד שיחיה מקובל על רוב חברי הכנסת. אכן, תהליך זהה של דיונים בין נציגי הסיעות בכנסת לקראת הרכבת הממשלה חדשה הינו טبعי, אך היו הדברים מעולים, ואין זה שביר או רצוי למגנו או להגביל אותו. ואם נציגי סיעות בכנסת, שיש להן רוב בין חברי הכנסת, מסכימות ביניהן על מועמד המקביל עליהן, לפניה שהממשלה החדש או מועמד מטעמו כדי החתיכוות, אין בכך כדי להסיג את גבולה תפיקידן של הנשיא או לפגוע במעמדו של הנשיא. להיפך, יש בכך כדי להקל על הנשיא במילוי תפקידו, ולזרז את התהליך של הרכבת הממשלה החדשה, וזאת הרי העיקרית במאובן זהה.

בניהם, לדוגמה, שרראש הממשלה הודיע לממשלה על כוונתו להתפטר ולמחרת היום הגיש את כתוב התפטרות לממשלה, וכי אין זה טבעי ותקין שמיד לאחר מתן ההודעה לממשלה יתחילו נציגי הסיעות בכנסת בדיונים לקראת הרכבת הממשלה החדש או צלינו להסכימים ביניהן על מועמד המקביל על רוב חברי הכנסת, עוד לפני שכוב התפטרות הוגש לנשיא, האם יש בכך פסול מבחינה כלשהי?

בניהם עבשו שרראש הממשלה הודיע ברבים כי הוא מתכוון להתפטר מתפקידו לכשייגיע לגיל מסויים, או לאחר שיבחן בראש הממשלה פרק זמן קצר, או כעבור שנים או שלושה חודשים מיום ההודעה. האם בקרה בזה החוק מוגע, או רצוי שיבגע, הערכות הסיעות בכנסת לקראת יום התפטרות, אך שמע מתן ההודעה לממשלה יהיה כבר מועמד להרכבת הממשלה, מוסכם על רוב חברי הכנסת.

הווי אומר, התהליך של הערכות פוליטיים לקראת התפטרות הממשלה מצוי במסגרת החוק, ואין פסול בכך שהרוכות כזאת מביאה לכל הסכמה על חבר הכנסת אשר יוציא לפניה הנשיא כמועמד להרכבת הממשלה, המקובל על רוב חברי הכנסת. גם אילו נקבע כי תהליך זה פסול לאחר שרראש הממשלה הודיע לממשלה על כוונתו להתפטר, עדין לא היה בכך כדי למגנו את התהליך הלאה למשעה, שכן בימן היה, במאובן זהה, לדחות את מתן ההודעה לממשלה עד לאחר שנסתהימה הערכות הפוליטית, כאמור. ואם כך, מה יוציאו חכמים בתקנה בזאת?

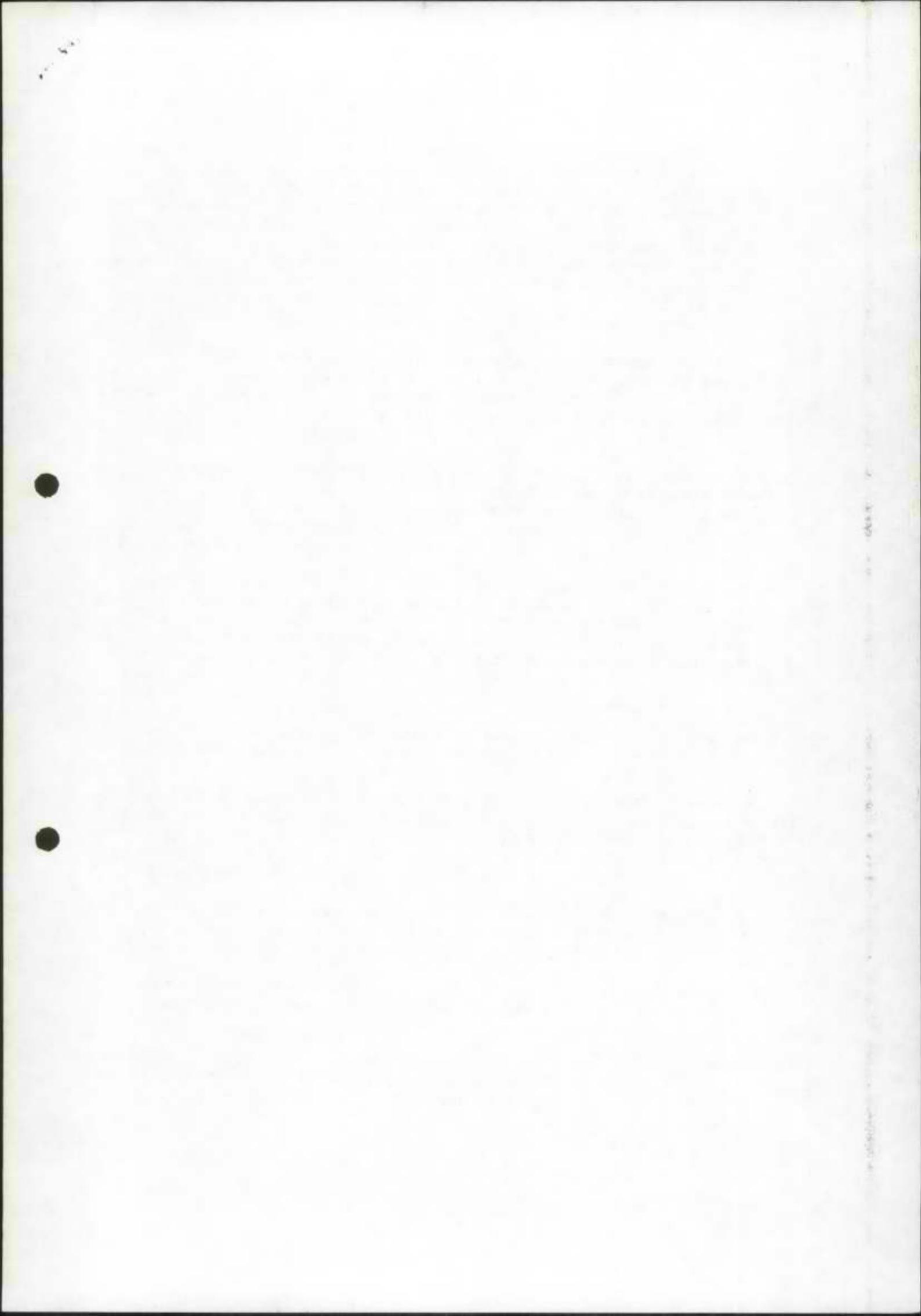
לסבירו יש לומר שמתן ההודעה לממשלה על כוונת התפטרות עשוי, בפועל ובדין, לשרת גם מטרה זאת של הערכות פוליטית לקראת התפטרות הממשלה והרוכת ממשלה חדשה.

9. מכאן גם התשובה לשאלת הראשונה, כמובן, מהו הטעם שיש בו כדי להצדיק השהייה בהגשת כתוב התפטרות לנשיא המдинה? אם מתן ההודעה לממשלה על כוונת התפטרות גורע לשרת גם את המטרות האמוראות, כמובן, לאפשר דיונים וצדדים אחרים כדי להניע את ראש הממשלה שיחזור בו מהודעתו או לאפשר הערכות לקראת התפטרות הממשלה, יש להסביר מכך ראש הממשלה רשאי להשוו את הגשת כתוב התפטרות לנשיא לצורך מטרה מן המטרות האלה.

10. כיוון שכך, מתעוררת כוונת השאלה השנייה, כמובן, עד כמה רשאי ראש הממשלה להשוו את הגשת כתוב התפטרות לנשיא. הושמעה דעה כי ראש הממשלה חייב לפעול "במהירות הרואית", מכוח סעיף 11 לחוק הפרשנות, התשנ"א-1981, וכן קובע סעיף זה:

"הסמכה או חיוב לעשות דבר, בלי קביעת זמן לעשייתו - משמעה שיש סמכות או חובה לעשותו במהירות הרואית ולהזור ולעשותו בזמן לזמן ככל הנדרש לפי הנסיבות".

אולם סעיף זה, לדעתו, אינו חל כאן, שכן הרשות להתפטר אינה לא "הסמכה" ולא "חיוב", ואין זה שביר לומר על התפטרות או על הגשת כתוב התפטרות כי חובה לעשותה בכל המהירות הרואית ולהזור ולעשותה בזמן לזמן ככל הנדרש לפי הנסיבות.

11. חוק יסוד: הממשלה, הוא עצמו, אינו מגביל את ראש הממשלה בזמן. יש לכך מטעמו שכן אותו חוק קובע את הזמן בהקשרים דומים. כן, לדוגמא, שר רשאי להפסיק מן הממשלה, לאחר שהודיע ל הממשלה על כוונתו לעשות כן, על-ידי הגשת כתב התפטרות לראש הממשלה, אך כהונתו במשרד נפסקת בעבור 48 שעות לאחר שכתב התפטרות הגיע לידי ראש הממשלה. ובעזומה לבירagi העברת שר מכהונתו על-ידי (סעיף 21(א) לחוק יסוד: הממשלה). ובעזומה לבירagi העברת שר מכהונתו על-ידי החלטה של ראש הממשלה (סעיף 21(א) לחוק יסוד: הממשלה). בנסיבות אלה קצב המחוקק פרק זמן של 48 שעות לצורך דיוונים, שידול, חרטה או הערכות מוקדמת לפני שההתקטרות או העברת מכהונה נקבעת לתוקפה. והשורה גם הוראות החוק לבירagi התקטרות הממשלה (סעיף 22 בציירוף סעיף 11 לחוק הפרשנות, התשנ"א-1981), פטירת ראש הממשלה (סעיף 23 (ב), והבעת אי-אמון למשרד (סעיף 24).

12. אף חוק יסוד: הממשלה אינו קובע זמן להגשת כתב התקטרות, אין להסיק לכך שאין הגבלה של זמן לעניין זה. בין שני השלבים של תהליך התקטרות קיימם קשר של זמן. ביחס לומר, על יסוד עקרונות כלילים של המשפט, כי ראש הממשלה, אם לא חזר בו מכוונתו להתפטר, צריך להגיש את כתב התקטרות תוך זמן סביר לאחר מותו ההודעה למשרד. אי-אפשר לדיקק ולקבוע לעניין זה מסגרת נוקשה ואחידה של זמן סביר לכל מקרה ומקורה. משך הזמן הסביר בכל מקרה יהיה תלוי בנסיבות של אותו מקרה. רצוי, כמובן, לקצר את הזמן ככל שהנסיבות מאפשרות כדי לדזר את סיום המשבר ככל שניתן. עם זאת, בשל המורכבות של תהליך, יתכן בנסיבות שהזמן יתארך וימשך מעבר לימיים ספורים, אפילו עד כדי שבועות ספורים. מבחן אפשרי לעניין זה, שההכרח הוא מעורפל וגמיש, היבנו משך הזמן הסביר הנדרש לשימוש היליכים בעקבות הודעתו של ראש הממשלה על כוונתו להתפטר, ככלומר, משך הזמן הסביר הנדרש כדי לבורר ולסכם אם ראש הממשלה יחוור בו מכוונת התקטרות, או משך הזמן הסביר הנדרש להערכות לקרה התקטרות, לפי העניין. לכשנתקיימו הדיוונים או הערכות, או בשחלף הזמן הסביר הנדרש לצורך דיוונים או הערכות, יהיה על ראש הממשלה להגיש את כתב התקטרות לנשיאה המדינית או להודיע כי הוא חזר בו מן ההודעה על כוונתו להתפטר.

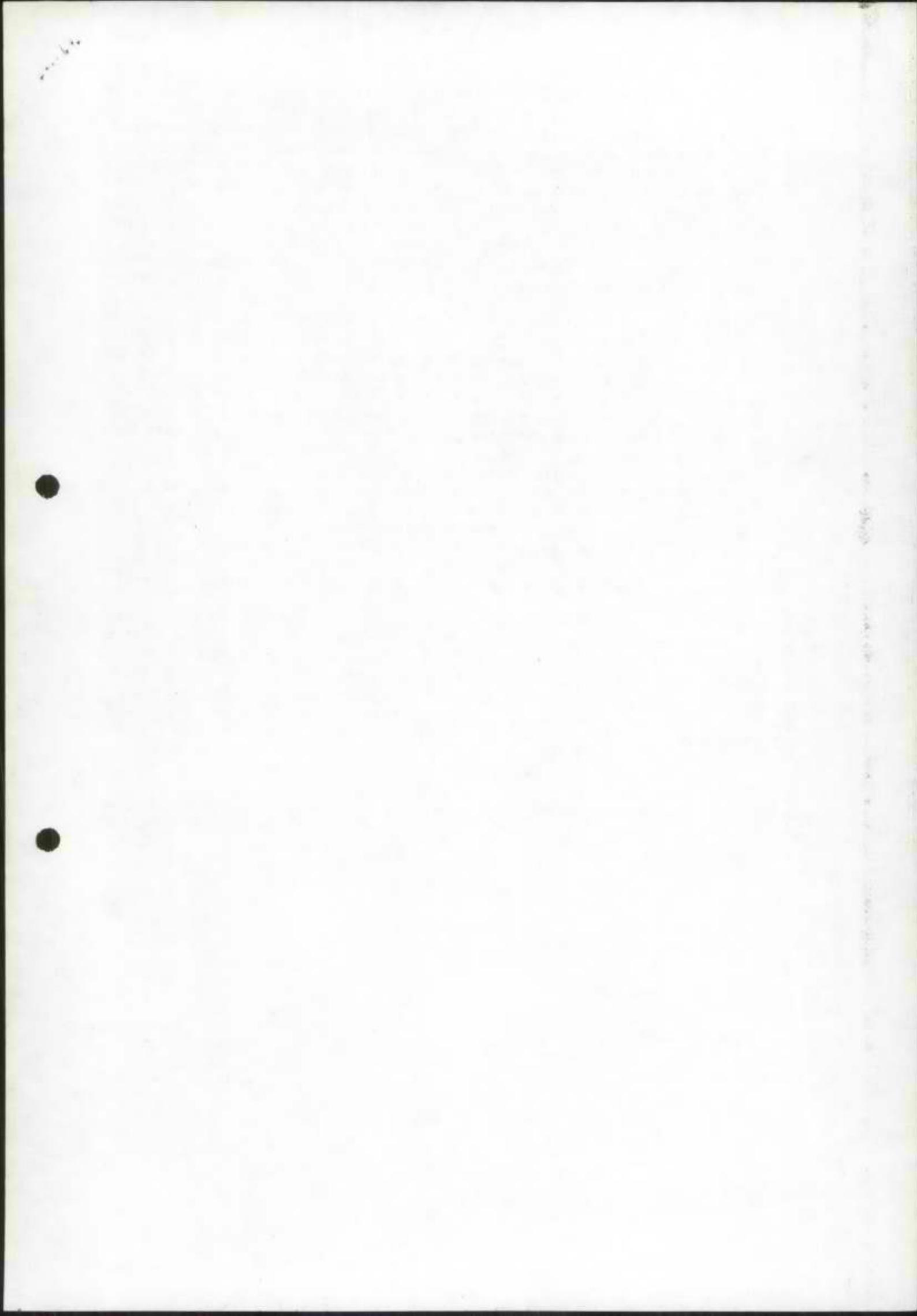
13. אם יחולוף הזמן הסביר לאחר מות ההודעה למשרד, לפי נסיבות המקרה, וראש הממשלה לא יגיש את כתב התקטרות לנשיאה ולא יודיע כי הוא חזר בו מכוונתו להתפטר, עדין לא יהיה זה נכון כי ראש הממשלה חייב על-פי החוק להגיש את כתב התקטרות, או כי הפר חובתו לפי החוק בכך שלא הגיש את כתב התקטרות, וαι-אפשר יהיה לכפות עליו את הגשת כתב התקטרות באמצעותים משפטיים. אלא שבמצב זה, אף אם ראש הממשלה לא הודיע באופן רשמי שהוא חזר בו מהודעתו למשרד, יהיה מקומ לראותו כדי חזר בו מכוונתו להתפטר ואת הודעתו למשרד כאילו נתקבלה מלאיה, וזאת בכל זאת יבקש ראש הממשלה לאחר זמן להתפטר מתפקידו, יהיה עליו לחזר על תהליך התקטרות מראשיתו, כפי שקבע בסעיף 23 (א) לחוק יסוד: הממשלה, ולהודיע פעם נוספת למשרד על כוונתו להתפטר.

14. בנסיבות המקרה, ניתן כי פרק זמן של שבועיים לערך, שהוקדש לבירור האפשרות שראש הממשלה יחוור בו מתקטרותו וכן להערכות לקרה הרכבת הממשלה החדשה, מצוי בגבול הסביר.

ב ב ר כ ה,

יבן גאנז
יצחק זמיר
היועץ המשפטי לממשלה

חתוק: ראש הממשלה
שר המשפטים
מצחיר הממשלה.

יד מיליטר לעתונות

משרד המושבות

ירושלים, ה' בתשרי ה'תשמ"ג
12 בספטמבר 1983

הנץ דשפני למשרד

לכבוד
ס"ד דוד לוי
סגן ראש הממשלה
ושר הבינוי והשיכון
ירושלים.

ככדי,

הנץ: התפטרות ראש הממשלה לפי סעיף 23 (א) לחוק יסוד: הממשלה

1. ראש הממשלה, מר מנחם בגין, הודיעו לממשלה, בישיבת ביום י"ט באולול ה'תשמ"ג (28 באוגוסט 1983) על כוונתו להתפטר מכהונתו, עד היום טרם הגיעו ראש הממשלה
כתב התפטרות לנשיא המדינה. כתובות על ידו, בתפקידן כמחליא-תקום ראש הממשלה,
כישיבת הממשלה ביום ד' בתשרי ה'תשמ"ג (11 בספטמבר 1983) לבחון מצב זה מבחינה
סיטית.

2. השאלה העומדת בפניו היא האם: האם העובדה שהagation כתוב התפטרות לנשיא המדינה
מתחייבת זה כבזועים מואז בינה לממשלה-הודעה על כוונת התפטרות, יש בה מעומם פגש
בחינה משפטית.

3. אם התשובה לשאלת זאת יש למודד בראש ובראשונה מסעיף 23(א) לחוק יסוד: הממשלה,
הו א' מסעיף המודיע את עניין התפטרותו של ראש הממשלה, וזו לשונו:

"ראש הממשלה רואוי, לאחר שהודיע לממשלה על כוונתו לעזותן בנסיבות כן, להתפטר על-ידי
הagation כתוב התפטרות לנשיא המדינה, התפטרות ראש הממשלה - כתובות הממשלה".

4. בוחן תשובה לשאלת שבעני לא יוכל להסתיר על כבודות הכהנה של סעיף זה, ובמקרה
די' או בסמך מקצועית, שכן שאלה זאת לא כפונה כלל במקורות אלה, אף לא נוכל
למודד מן חפץין, שכן מזך חוק יסוד: הממשלה לא היה עוד מקרה בו הגעת כתוב
מקיפות לתפקיד נשיא המדינה נשחתה כמו במקרה זה.

5. דבר ואותו יש לומר, על יסוד לשונו הברורה של סעיף 23(א), שרראש הממשלה, אף
שהודיע על כוונתו להתפטר, עדין אינו חייב להגיש כתוב התפטרות לנשיא
בינה, ראש הממשלה "רשאי" להתפטר, אם וכאשר יראה לנכון, אך אין חייב להודיע על-ידי
ההודעה לממשלה היא רק תגאי מוקדם להתפטרות: ראש הממשלה אינו אומר בהודעה זאת כי
התפטר בתפקידן, או כי עצם ההודעה היא התפטרות, אלא הוא מציין כי "כוננותו" להתפטר.
קיים התגאי המוקדם, בדומה מתן הודעה על הכוונה להתפטר, אין בו כדי להפוך את ההתקטרות
ירדו להשאות את הגעת כתוב התפטרות לנשיא, ולאחר זמן להחלטת כי הוא חוזר בו ככונתו
התפטר, ואין בכך ס��.

2/...

9. עם זאת, לאחר שגייתה הودעה לממשלה, מתעוררות שתי שאלות: ראשית, מהו הטעם שיש בו כדי להציג הטעינה בהגשה כתוב התחפרות לנשיה; ושנית, כמה זמן ניתן להשהו את הגשת כתוב התחפרות.

7. כדי להשיב על שאלות אלה יש להזכיר ולהסביר את מטרת הדרישה שראש הממשלה יודיע לממשלה על כוונתו להחפר. ניתן להסביר דרישת זאת בטעמים אלה:

א) ביוון שלפי החוק התחפרות של ראש הממשלה בהתחפרות הממשלה, הסדר הטוב מחייב שהממשלה תדע על התחפרות זאת לפני שהיא מקבל פומבי וביתן לה חוק עם הגשת כתוב התחפרות לנשיה.

ב) מעת הודעה לממשלה לא בא לשורת את הסדר הטוב בלבד, אלא יש עמו גם הדרגות לממשלה לדון במנייעי התחפרות, לנ��וט אעדים כדי להציג על תקלות ובאיות שהבינו את ראש הממשלה להודיע על כוונתו להחפר ולבוסות לשכנו אותו שיחזור בו הודעהו.

ג) אם וכאשר מתריר כי החלטתו של ראש הממשלה נחוצה להחפר, מפוארת הודעה המוקדמת להעדר לקרה התחפרות, אם ובמקרה ראש הממשלה יראה צורך בכך. התחפרות היא משבר וראוי ל凱ר את משך המשבור את נזקי המשבר ככל שניתן. לעומתם הערכות מתאימה לפני התחפרות יש בה כדי לשורת תכנית זאת.

כידוע, עם הגשת כתוב התחפרות לנשיה המדינה הופכת הממשלה היוצאת לממשלה מעבר (סעיף 25(א) לחוק יסוד: הממשלה). ממשלה מעבר אייננה הסדר רצוי, יש לה כל הסמכויות שיש לממשלה רגילה, ובמקרה מסוימת אף יותר, שכן אין היא זוקה לאמון הכנסת, ואף-על-פי כן היא עשויה לכהן רקופה ממושכת, וכבר היו דבריהם מעולם.

על-פי החוק, הרכבה של ממשלה מעבר יהיה כהרכבה של הממשלה היוצאת עם התחפרותה, זאיין אפשרות שיר יתאפשר ממשלה, אף אין אפשרות שיר יצערף אליה, יהיו השיקולים שיצידין זאת אשר יהיה (סעיף 25(ג) לחוק יסוד: הממשלה). בלשונו של בית המשפט העלויון, "יש לאו ממשלה מעבר אין יוציא ואין בא" (בג"ץ 62/76). מזמן מזמן יישרל' נגיד משה קול וגבעון האוזדר, שיד ל'א (2) 3, 5. ברור שמצב זה עלול להזכיר ולהזכיר, לא רק מבחינה איסית לשדר זה או אחר, אלא לעתים גם מבחינה איבורית. לפיכך יהיה זה סביר אם הממשלה תוכל להעדר לקרה התחפרות, ולפוג שתקום ממשלה מעבר, על-ידי מעתן הדרגות לשרים להחפר או על-ידי זירוף שרים חדשים לממשלה, והכל אם ראש הממשלה יראה צורך בכך. תחילה זה דרוש זמן, שכן התחפרות על שיר מקבלת תוקף רק כעבור 48 שעות לאחר שכתוב התחפרות הגיע לידי ראש הממשלה (סעיף 25(א) לחוק יסוד: הממשלה), ואירועו של שיר לממשלה מחייב הודהה לכינסת ואישור הודעה על-ידי הכנסת (סעיף 20 לחוק יסוד: הממשלה).

יתכן גם שרראש הממשלה יראה לנכון להשהו את הגשת כתוב התחפרות לנשיה המדינה כדי לאפשר הערכות לקרה התחפרות בדרכים אחרות. בין אלה חסובה במיוחד הדרך של דיזוגט מוקדמים בטישור המפלגתי, בכוננה לבורר בקרב חברי הכנסת את האפשרות להרכיב ממשלה חדשה, ולהסביר בינהו על המועמד הרצוי להרכבת הממשלה, וכל זאת לפני התחפרות הממשלה. על דרכך זאת מן הרואוי להרחב את הדיבור.

8. לפי חוק יסוד: הממשלה, מעהגייש ראש הממשלה את כתוב התחפרות לנשיה המדינה, על הבשיא לקוים התייעצויות עם נציגי סיעות בכנסת ולآخر מכון להטיל על אחד חברי הכנסת את הפקיד להרכיב הממשלה. בעניין זה מקנה החוק שיקול דעת לנשיה: על יסוד התייעצויות עליין לשיקול ולהחליט למי מבין חברי הכנסת יש מירב חבריים להרכיב ממשלה שתיבנה מאמון הכנסת. אך ברור שהחלטת הבשיא תושפע מיחסים הכווחות בכנסת. עד כדי כך שלעתים יחסם הכווחות בכנסת, ערבות התחפרות, אינס פשאיירים ספק בשאלת מי יהיה המועמד להרכבת הממשלה.

זו כאשר אין זה כך. ונראה כי הבחירה בין מועדים אפוארים נזונה בזיה הנשייה הולכת ומענה, אין החוק מוגע דיזוגים בין צאייה הסיעוד בנסיבות מוגבש את יחסם הכוונת ולהגיא בין לבין עצמן. אך ללא שיתופו של הנשייה, לכל הסכמה על מועד שיהיה תקובל על רוב חברי הכנסת. אכן, החלטיר כזה של דיזוגים בין צאייה הסיעוד בנסיבות לרשות הרכבתה ממשלה חדשה יינו טبعי, אך היר וחבריהם מועלם. ואין זה שב ר אוד רצוי למוגע או להגביל אותו. ואם צאייה סיעוד בנסיבות, שיש להן רוב בין חברי הכנסת, מ███יות ביזיון על מועד המקביל עלייהן, לפחות שהגשיה החל בתביעאות או תור צדי התביעאות, אין בכך כדי להסיג את גבול תפוקידו על הנשייה או לפגוע במעמדו של הנשייה. להיפך, יש בכך כדי להקל על הנשייה במילוי תפוקידו, ולזרז את החלטיר על הרכבתה ממשלה חדשה, וזה הרי המטרה העיקרית במאב זה.

בניהם, לדוגמא, שרראש הממשלה הודיע לממשלה על כוונתו להתפטר ולמורת חיים הגיש את כתוב התפטרות לממשלה. וכי אין זה טبعי ותקין שמיד לאחר מתן ההודעה לממשלה יתחילו צאייה סיעוד בנסיבות בנסיבות דיזוגים לרשות הרכבתה ממשלה החדשיה ואם צלחתו להפסיק ביזיון על מועד המקביל על רוב חברי הכנסת, עוד לפחות שכתוב התפטרות הוועdeg לא נשייה, האם יש בכך סול מבחן כלשהו?

בניהם עכידו שרראש הממשלה הודיע ברובים כי הוא מוכוון להתפטר מפקידו לסתיגיע לאיל מסודים, או לאחר שייכן בראש ממשלה פרק זמן קצר, או כעבור שנים או שלושה חודשים מיום ההודעה, האם במרקבה בזיה החוק מוגע, או רצוי שיפגע, הערכות סיעוד בנסיבות לקרה יום התפטרות. אך שום מתן ההודעה לממשלה יהיה כבר מועד להרכבת הממשלה, מוסכם על רוב חברי הכנסת?

הוועdeg אומר, החלטיר של הערכות פוליטית לרשות התפטרות הממשלה מצוי בנסיבות החוק, ואין סול בכך שהערכות לכך מביאה לכל הסכמה על חבר הכנסת אדר יזאג בזיה הנשייה כמועד להרכבת הממשלה, המקביל על רוב חברי הכנסת. גם אילו נקבע כי החלטיר זה סול לאחר שרראש הממשלה הודיע לממשלה על כוונתו להתפטר, עדין לא היה בכך כדי לחייב את החלטיר הולכת למשעה. שכן ביחס היה, נמצב כזה, לדוחות את מתן ההחלטה לממשלה עד לאחר שנדתינמה הערכות הפוליטית, כאמור. ואם כך, מה יוציאו חכמים בתחום בזאת?

לסייעם יש לומר שמתן ההודעה לממשלה על כוונת התפטרות עשוי, בפועל ובדין, לשורת גם מטרת דאת של הערכות פוליטית לרשות התפטרות הממשלה והרכבת הממשלה חדשה.

9. מכאן גם התשובה לשאלת הראותה, כאמור, מהו העומם שיש בו כדי להצדיק השהיהה בהגש את כתוב התפטרות לנשייה המדינה? אם מתן ההודעה לממשלה על כוונת התפטרות דווד לשורת גם את המטרות האמורות, כאמור, לאפר דיזוגים וצעדים אחרים כדי להניע את ראש הממשלה שיחזור בו מהודעתו או לאפשר הערכות לרשות התפטרות הממשלה, יש להסיק לכך ראש הממשלה רשאי להשאות את הגשת כתוב התפטרות לנשייה לצורך מטרה מן המטרות האלה.

10. כיוון שכך, מטעורמת כתוב השאלה השניה, כאמור, עד כמה רשאי ראש הממשלה להטוח את הגש כתוב התפטרות לנשייה, הושמעה דעה כי ראש הממשלה חייב לפועל "במהירות הרווחה", מכוח סעיף 11 לחוק הפרנוגז, התשמ"א-1981. וכך קובע סעיף זה:

"הסכמה או חיוב לעשות דבר, בלי קביעת זמן לעשייתו - שטעה שיש סמכות או חובה לעשותה בנסיבות הרווחה ולחזור ולעשותו זמן לזמן בכל הנדרש לפני הנסיבות".

אולם סעיף זה, לדעתו, אינו חל כאן. שכן הרשות להתפטר אינה לא "הסכמה" ולא "חיוב", ואין זה סביר לומר על התפטרות או על הגש כתוב התפטרות כי חובה לעשותה בכל המהירות הרווחה ולחזור ולעשותה זמן לזמן ככל הנדרש לפני הנסיבות.

11. חוק יסוד: הממשלה, הוגה עצמו, איבנו מגביל את ראש הממשלה בזמנן. יש לבן שפעות לכך אותנו חוק קובץ את הזמן בהקשרים דומים.vr. לדוגמא, שר דיפני התפטר מן הממשלה, לאחר שהודיע למלטה על כוונתו לעזות כו. על-ידי הגשת כתב התפטרות לראש הממשלה, אר כהונתו במלטה נספחה כעבור 48 שעות לאחר שכתב התפטרות הגיע לידי ראש הממשלה, זולת אם חזר בו השר מהתפטרותו (סעיף 21(א) לחוק יסוד: הממשלה). ובזאת לבן לגבי העברת שר מכהונתו על-ידי החלתו של ראש הממשלה (סעיף 21(א) לחוק יסוד: הממשלה). במרקם אלה איבן המחוקק ברק זמן של 48 שעות לאחר דיווגים. אידול, חרעת או הערכות מוקדמות לפניו שהתפטרות או העברת מכהונתו נקבעת לתוקפה. והשוויה גם החוק הרגשות, התפטרות הממשלה (סעיף 22 בձירוף סעיף 11 לחוק הרגשות, התשנ"א-1981).

פעירת ראש הממשלה (סעיף 23 (ב), והבעת אי-אמון למלטה (סעיף 24).

12. אף חוק יסוד: הממשלה איבנו קואב זמן להגשת כתב התפטרות, אין להסיק מכך שאין הגבלה של זמן לעניין זה. בין שדי החלבים של תהליך התפטרות קיימים קשר של זמן. ניתן לומר, על יסוד עקרונות כללים של המשפט, כי ראש הממשלה אם לא חזר בו מכהונתו להתפטר, צריך להגיש את כתב התפטרות תוך זמן סביר לאחר מתן ההודעה לממשלה. איב-אפשר לדרייך ולקבוצה לעבינו זה סדרה נסיבות ואחדות של זמן סביר לכל מקרה ומרקם, מאר הזמן הסביר בכל מקרה יהיה תלוי בנסיבות של אותו מקרה. רצוי, כמובן, לקבע את הזמן ככל שהנסיבות מאפשרות כדי לזרע את פיו המשבר ככל שניתן. עם זאת, בשל המורכבות של תהליך, ניתן בהחלט שהזמן יתארך ויתשר מעבר לימי ספורים. אפילו עד כדי שבועות ספורים. מכון אפשרי לעניין זה, שב讹ר הוא מעורפל וगמיש, ניתן משך הזמן הסביר הנדרש לסיום ההליך בעקבות הודיעתו של ראש הממשלה על כוונתו להתפטר. ככלומר, משך הזמן הסביר הנדרש כדי לבורר ולפסם אם ראש הממשלה יחוור בו מכוונת התפטרות, או משך הזמן הסביר הנדרש להערכות לקראות התפטרות, לפחות העניין. לכשנתתיימנו הדיווגים או הערכות, או כחלק הזמן הסביר הנדרש לצורך דיווגים או הערכות, יהיה על ראש הממשלה להגיש את כתב התפטרות לנשיאות המדינה או להודיע כי הוא חזר בו מן ההודעה על כוונתו להתפטר.

13. אם יחולף הזמן הסביר לאחר מתן ההודעה לממשלה, לפי נסיבות המקרה, וראש הממשלה לא יגשים את כתב התפטרות לנשיאות ואף לא יודיע כי הוא חזר בו מכוונתו להתפטר. עדין לא יהיה זה נכון לומר כי ראש הממשלה חייב על-פי החוק להגיש את כתב התפטרות, או כי הפר חורבתו לפי החוק בכך שלא הגיש את כתב התפטרות, ואיב-אפשר יהיה לכפות עליון את הגשת כתב התפטרות באמצעותים משפטיים. אלא שבסצבב כזה, אף אם ראש הממשלה לא הודיע באופן רשמי שהוא חזר בו מהודיעתו לממשלה, יהיה מקומ לראותו כמי חזר בו מכוונתו להתפטר ואת הודיעתו לממשלה כאילו נתקבלה מלאיה. ואם בכלל זאת יבקש ראש הממשלה לאחר זמן להפסיקו, יהיה עליו לחזור על תהליך התפטרות מראשיתו. כי שבקבע בסעיף 23 (א) לחוק יסוד: הממשלה, ולהודיע פעם נוספת לממשלה על כוונתו להתפטר.

14. בנסיבות המקרה, ניתן לומר כי ברק זמן של שבועיים לעריך, שהוקדש לבירור האפשרות שראש הממשלה יחוור בו מהתפטרותו וכן להערכות לקראות הרכבת הממשלה החדשה, מצוי בכלל הסביר.

ב ר כ ח,

צחים זמיר

היוועץ המשפטי לממשלה

עתק: ראש הממשלה
שר המשפטים
מצחיר הממשלה.

Press bulletin

14 SEPTEMBER 1983

ATTORNEY GENERAL'S OPINION ON PRIME MINISTER'S RESIGNATION ACCORDING TO PARAGRAPH 23 (A) OF THE BASIC LAW: THE GOVERNMENT

THE FOLLOWING IS THE FULL TEXT OF ATTORNEY GENERAL YITZHAK ZANIR'S OPINION ON THE LEGAL ISSUES SURROUNDING THE PRIME MINISTER'S NOTIFICATION OF HIS INTENTION TO RESIGN, AS COMMUNICATED ON 12 SEPTEMBER 1983 IN A LETTER TO DEPUTY PRIME MINISTER DAVID LEVY:

1. THE PRIME MINISTER, MR. BENACHEM BEGIN, NOTIFIED THE CABINET AT ITS MEETING OF 28 AUGUST 1983 OF HIS INTENTION TO RESIGN HIS POST. TO THIS DAY, THE PRIME MINISTER HAS YET TO TENDER HIS LETTER OF RESIGNATION TO THE PRESIDENT. IN THE CABINET MEETING OF WEDNESDAY, 11 SEPTEMBER 1983, I WAS REQUESTED BY YOU, IN YOUR CAPACITY AS ACTING PRIME MINISTER, TO EXAMINE THIS SITUATION FROM A LEGAL STANDPOINT.
2. THE QUESTION BEFORE ME IS THIS: IS THE FACT THAT THERE HAS BEEN A DELAY OF SOME TWO WEEKS IN TENDERING THE RESIGNATION TO THE PRESIDENT, AFTER NOTIFICATION OF THE CABINET OF THE INTENTION TO RESIGN, IMPROPER FROM A LEGAL POINT OF VIEW.
3. THE ANSWER TO THIS QUESTION SHOULD BE PRIMARILY OBTAINED FROM PARAGRAPH 23 (A) OF THE BASIC LAW: THE GOVERNMENT, WHICH IS THE PARAGRAPH SETTING OUT THE PROCEDURE FOR THE PRIME MINISTER'S RESIGNATION, AS FOLLOWS:

"THE PRIME MINISTER CAN, AFTER NOTIFYING THE CABINET OF HIS INTENTION TO DO SO, RESIGN BY TENDERING HIS LETTER OF RESIGNATION TO THE PRESIDENT. THE RESIGNATION OF THE PRIME MINISTER IS TANTAMOUNT TO THE RESIGNATION OF THE GOVERNMENT."

4. IN ANSWERING THE QUESTION BEFORE ME, WE CANNOT MAKE USE OF THE DRAFTS OF THIS PARAGRAPH, LEGAL OPINIONS OR PROFESSIONAL LITERATURE, SINCE THIS QUESTION IS NOT DISCUSSED AT ALL IN THESE SOURCES; NEITHER CAN WE LEARN FROM EXPERIENCE, BECAUSE SINCE THE LEGISLATION OF THE BASIC LAW: THE GOVERNMENT, THERE HAS NOT BEEN ANOTHER CASE IN WHICH THE TENDERING OF A RESIGNATION LETTER TO THE PRESIDENT WAS DELAYED AS IN THE PRESENT CASE.

5. FIRST IT SHOULD BE SAID, ON THE BASIS OF THE CLEAR LANGUAGE OF PARAGRAPH 23 (A), THAT THE PRIME MINISTER, EVEN THOUGH HE HAS NOTIFIED THE CABINET OF HIS INTENTION TO RESIGN, DOES NOT YET HAVE TO TENDER HIS LETTER OF RESIGNATION TO THE PRESIDENT. THE PRIME MINISTER "MAY" RESIGN, IF AND WHEN HE SEES FIT, BUT HE DOES NOT HAVE TO DO SO. THE NOTIFICATION OF THE CABINET IS ONLY A PRECONDITION FOR RESIGNATION: THE PRIME MINISTER IS NOT SAYING IN THIS NOTIFICATION THAT HE HAS RESIGNED HIS POST, OR THAT THE VERY NOTIFICATION IS A RESIGNATION, BUT IS NOTING HIS "INTENTION" OF RESIGNING. THE FULFILLMENT OF THE PRECONDITION REGARDING NOTIFICATION OF THE INTENTION TO RESIGN CANNOT CHANGE THE RESIGNATION FROM VOLUNTARY TO MANDATORY. THAT IS, EVEN AFTER THE PRIME MINISTER HAS NOTIFIED THE CABINET OF HIS INTENTION TO RESIGN, IT IS HIS PREROGATIVE TO DELAY SUBMISSION OF THE LETTER OF RESIGNATION TO THE PRESIDENT, AND LATER DECIDE THAT HE IS CHANGING HIS MIND, AND THERE WOULD BE NOTHING WRONG WITH THIS.

6. NOTWITHSTANDING, AFTER THE CABINET HAS BEEN NOTIFIED, TWO QUESTIONS ARISE: FIRSTLY, WHAT REASON CAN JUSTIFY THE DELAY IN SUBMISSION OF THE LETTER OF RESIGNATION TO THE PRESIDENT; AND SECONDLY, HOW LONG CAN THE SUBMISSION OF THE LETTER OF RESIGNATION BE DELAYED.

7. IN ORDER TO ANSWER THESE QUESTIONS, EXPLANATION SHOULD FIRST BE MADE OF THE PURPOSE OF THE REQUIREMENT THAT THE PRIME MINISTER NOTIFY THE CABINET OF HIS INTENTION OF RESIGNING. THIS REQUIREMENT CAN BE ATTRIBUTED TO THE FOLLOWING REASONS:

.../2

A) BECAUSE ACCORDING TO THE LAW, THE RESIGNATION OF THE PRIME MINISTER IS TANTAMOUNT TO THE RESIGNATION OF THE CABINET, DUE PROCESS REQUIRES THAT THE CABINET KNOW OF THIS RESIGNATION BEFORE IT IS PUBLICIZED AND VALIDATED BY SUBMISSION OF THE LETTER OF RESIGNATION TO THE PRESIDENT.

B) NOTIFICATION OF THE CABINET IS NOT ONLY INTENDED TO MEET THE DEMANDS OF DUE PROCESS, BUT IT ALSO PROVIDES THE CABINET WITH AN OPPORTUNITY TO DISCUSS THE MOTIVES FOR THE RESIGNATION, TO TAKE STEPS TO OVERCOME DIFFICULTIES AND PROBLEMS WHICH LED THE PRIME MINISTER TO ANNOUNCE HIS INTENTION OF RESIGNING, AND TO TRY TO PERSUADE HIM TO CHANGE HIS MIND.

C) IF AND WHEN IT EMERGES THAT THE PRIME MINISTER IS DETERMINED TO RESIGN, THE EARLY NOTIFICATION MAKES IT POSSIBLE TO PREPARE FOR THE RESIGNATION, IF AND WHEN THE PRIME MINISTER SEES FIT TO DO SO. THE RESIGNATION IS A CRISIS, AND ITS DURATION AND HARM SHOULD BE LIMITED AS MUCH AS POSSIBLE. SOMETIMES PROPER PREPARATION BEFORE THE RESIGNATION CAN SERVE THIS PURPOSE.

AS IS KNOWN, THE SUBMISSION OF THE LETTER OF RESIGNATION TO THE PRESIDENT TRANSFORMS THE OUTGOING GOVERNMENT INTO A TRANSITIONAL GOVERNMENT (PARAGRAPH 25 (A) OF THE BASIC LAW: THE GOVERNMENT). A TRANSITIONAL GOVERNMENT IS NOT A DESIRABLE ARRANGEMENT. IT HAS ALL THE AUTHORITY OF A REGULAR GOVERNMENT, AND IN CERTAIN RESPECTS EVEN MORE, SINCE IT DOES NOT NEED THE KNESSET'S CONFIDENCE; BUT NEVERTHELESS IT IS LIKELY TO SERVE FOR A PROLONGED PERIOD, AND THIS HAS HAPPENED IN THE PAST.

BY LAW, THE COMPOSITION OF THE TRANSITIONAL GOVERNMENT WILL BE THE SAME AS THAT OF THE OUTGOING GOVERNMENT UPON ITS RESIGNATION, AND THERE IS NO POSSIBILITY OF A MINISTER RESIGNING FROM IT, NEITHER IS IT POSSIBLE FOR A MINISTER TO JOIN IT, REGARDLESS OF THE JUSTIFICATIONS (PARAGRAPH 25 (C) OF THE BASIC LAW: THE GOVERNMENT). IN THE WORDS OF THE SUPREME COURT, THERE IS NO COMING AND GOING IN A TRANSITIONAL GOVERNMENT (SUPREME COURT RULING 623/76, THE STATE OF ISRAEL VERSUS MOSHE KOL AND GIDEON HAUSNER). CLEARLY THIS SITUATION MAY MAKE THINGS DIFFICULT AND DO HARM, NOT ONLY PERSONALLY TO THIS OR THAT MINISTER, BUT SOMETIMES ALSO FROM THE POINT OF VIEW OF THE PUBLIC. THEREFORE IT WOULD BE REASONABLE IF THE CABINET WOULD BE ABLE TO PREPARE FOR THE RESIGNATION, AND BEFORE A TRANSITIONAL GOVERNMENT IS ESTABLISHED, BY GIVING THE MINISTERS AN OPPORTUNITY TO RESIGN OR BY ADDING NEW MINISTERS TO THE CABINET, AND ALL THIS IF THE PRIME MINISTER SEES THE NEED TO DO SO. SUCH A PROCESS TAKES TIME, SINCE THE RESIGNATION OF A MINISTER TAKES EFFECT ONLY 48 HOURS AFTER THE RESIGNATION LETTER HAS BEEN RECEIVED BY THE PRIME MINISTER (PARAGRAPH 21 (A) OF THE BASIC LAW: THE GOVERNMENT), AND THE ADDITION OF A MINISTER TO THE CABINET REQUIRES NOTIFICATION TO THE KNESSET AND APPROVAL OF THE NOTIFICATION BY THE KNESSET (PARAGRAPH 18 OF THE BASIC LAW: THE GOVERNMENT).

IT IS ALSO POSSIBLE THAT THE PRIME MINISTER WILL SEE FIT TO DELAY SUBMITTING HIS LETTER OF RESIGNATION TO THE PRESIDENT TO ENABLE PREPARATION FOR THE RESIGNATION IN OTHER WAYS, AMONG WHICH OF SPECIAL IMPORTANCE IS THE METHOD OF EARLY DISCUSSIONS ON THE PARTY LEVEL, WITH THE AIM OF CLARIFYING AMONG THE KNESSET FACTIONS THE POSSIBILITY OF FORMING A NEW GOVERNMENT, AND TO AGREE AMONG THEM ON THE PREFERRED CANDIDATE TO FORM THE GOVERNMENT, AND ALL OF THIS PRIOR TO THE GOVERNMENT'S RESIGNATION. IT IS WORTHWHILE TO DISCUSS THIS APPROACH IN GREATER DETAIL.

B. ACCORDING TO THE BASIC LAW: THE GOVERNMENT, UPON THE SUBMISSION OF THE RESIGNATION OF THE PRIME MINISTER TO THE PRESIDENT, THE PRESIDENT MUST HOLD CONSULTATIONS WITH THE REPRESENTATIVES OF THE KNESSET FACTIONS, AND THEN CHARGE ONE OF THE KNESSET MEMBERS WITH THE DUTY OF FORMING A GOVERNMENT. IN THIS MATTER, THE LAW GRANTS THE PRESIDENT THE RIGHT TO USE HIS JUDGMENT: ON THE BASIS OF THE CONSULTATIONS, HE MUST CONSIDER AND DECIDE WHICH OF THE KNESSET MEMBERS HAS THE BEST CHANCE OF FORMING A CABINET WHICH WILL RECEIVE THE KNESSET'S CONFIDENCE. BUT IT IS CLEAR THAT THE PRESIDENT'S DECISION WILL BE INFLUENCED BY THE BALANCE OF POWER IN THE KNESSET, TO SUCH AN EXTENT THAT SOMETIMES THE BALANCE OF POWER IN THE KNESSET, ON THE EVE OF THE RESIGNATION, LEAVES NO DOUBT REGARDING THE IDENTITY OF THE CANDIDATE TO FORM THE GOVERNMENT.

EVEN WHEN THIS IS NOT SO -- AND IT SEEMS THAT THE CHOICE BETWEEN POSSIBLE CANDIDATES IS IN FACT UP TO THE PRESIDENT -- THE LAW DOES NOT PREVENT DISCUSSIONS BETWEEN KNESSET FACTION REPRESENTATIVES IN ORDER TO CONSOLIDATE THE BALANCE OF POWERS, AND PRIVATELY -- EVEN WITHOUT THE PRESIDENT'S PARTICIPATION -- REACH AN AGREEMENT ON A CANDIDATE WHICH WOULD BE ACCEPTABLE TO THE MAJORITY OF KNESSET MEMBERS. INDEED, SUCH A PROCESS OF DISCUSSION BETWEEN KNESSET FACTION REPRESENTATIVES FOR THE FORMATION OF A NEW GOVERNMENT IS NATURAL; IT HAS ALWAYS BEEN THUS, AND IT IS NEITHER REASONABLE NOR DESIRABLE TO PREVENT OR LIMIT IT. AND IF REPRESENTATIVES OF KNESSET FACTIONS, WHICH HAVE A MAJORITY AMONG THE KNESSET MEMBERS, AGREE ON A CANDIDATE WHOM THEY FIND ACCEPTABLE, EITHER BEFORE THE PRESIDENT STARTS CONSULTATIONS OR IN THE COURSE OF THE CONSULTATIONS, THERE IS NOTHING IN THIS WHICH ENCROACHES ON THE PRESIDENT'S ROLE OR DETRACTS FROM HIS STATUS. QUITE THE CONTRARY: IT MAY FACILITATE FOR THE PRESIDENT THE FULFILLMENT OF HIS ROLE, AND ACCELERATE THE PROCESS OF FORMING THE NEW GOVERNMENT, WHICH, AFTER ALL, IS THE MAIN GOAL IN SUCH A SITUATION.

LET US ASSUME, FOR EXAMPLE, THAT THE PRIME MINISTER ANNOUNCED TO THE CABINET HIS INTENTION TO RESIGN, AND THE FOLLOWING DAY PRESENTED HIS LETTER OF RESIGNATION TO THE CABINET (SIC). IS IT NOT NATURAL AND NORMAL THAT IMMEDIATELY AFTER THE STATEMENT TO THE CABINET IS MADE, KNESSET FACTION REPRESENTATIVES START DISCUSSIONS IN PREPARATION FOR THE FORMING OF THE NEW GOVERNMENT? AND IF THEY SUCCEED IN REACHING AN AGREEMENT ON A CANDIDATE WHICH WOULD BE ACCEPTABLE TO MOST KNESSET MEMBERS EVEN BEFORE THE LETTER OF RESIGNATION IS PRESENTED, IS THERE ANYTHING WRONG IN THAT, FROM ANY POINT OF VIEW?

LET US ASSUME, THEN, THAT THE PRIME MINISTER PUBLICLY ANNOUNCES THAT HE INTENDS TO RESIGN FROM HIS OFFICE WHEN HE REACHES A CERTAIN AGE, OR AFTER HE SERVES AS PRIME MINISTER FOR A CERTAIN PERIOD OF TIME, OR TWO OR THREE MONTHS AFTER THE DAY OF THE ANNOUNCEMENT. DOES -- OR SHOULD -- THE LAW IN SUCH A CASE PREVENT KNESSET FACTIONS FROM PREPARING FOR THE DAY OF THE RESIGNATION, SO THAT WHEN THE ANNOUNCEMENT TO THE CABINET IS MADE, THERE WOULD ALREADY BE A CANDIDATE FOR THE FORMING OF THE GOVERNMENT WHO WOULD BE ACCEPTABLE TO MOST KNESSET MEMBERS?

THAT IS TO SAY (THAT) THE PROCESS OF POLITICAL PREPARATIONS TOWARD THE RESIGNATION OF THE GOVERNMENT IS WITHIN THE FRAMEWORK OF THE LAW, AND THERE IS NOTHING WRONG IN SUCH PREPARATION RESULTING IN AN AGREEMENT ON THE KNESSET MEMBER WHO WOULD BE PRESENTED BEFORE THE PRESIDENT AS THE CANDIDATE FOR THE FORMING OF THE GOVERNMENT, AND WHO IS ACCEPTABLE TO MOST KNESSET MEMBERS. EVEN IF IT WERE RULED THAT SUCH A PROCESS IS INVALID AFTER THE PRIME MINISTER ANNOUNCES TO THE CABINET HIS INTENTION TO RESIGN, IT WOULD STILL NOT PREVENT THE PROCESS IN PRACTICE, BECAUSE IN SUCH A CASE IT WOULD HAVE BEEN POSSIBLE TO POSTPONE THE ANNOUNCEMENT TO THE CABINET UNTIL AFTER THE POLITICAL PREPARATIONS ARE OVER, AS SAID ABOVE. AND, IF SO, WHAT GOOD WOULD SUCH A RULING DO?

FINALLY, IT SHOULD BE NOTED THAT THE ANNOUNCEMENT TO THE CABINET ON THE INTENTION TO RESIGN MAY -- BOTH PRACTICALLY AND LAWFULLY -- ALSO SERVE THIS PURPOSE OF POLITICAL PREPARATIONS FOR THE RESIGNATION OF THE GOVERNMENT AND THE FORMING OF A NEW ONE.

9. HENCE, ALSO THE ANSWER TO THE FIRST QUESTION -- NAMELY, WHAT IS THE REASON WHICH MAY JUSTIFY A DELAY IN PRESENTING THE LETTER OF RESIGNATION TO THE PRESIDENT OF THE STATE? IF MAKING THE STATEMENT TO THE CABINET ABOUT THE INTENTION TO RESIGN IS MEANT TO SERVE THE ABOVE-MENTIONED GOALS AS WELL -- I.E., TO ENABLE DISCUSSIONS AND OTHER STEPS IN ORDER TO GET THE PRIME MINISTER TO RETRACT HIS ANNOUNCEMENT, OR TO ENABLE PREPARATIONS FOR THE RESIGNATION OF THE GOVERNMENT, ONE MAY INFER FROM THIS THAT THE PRIME MINISTER IS ALLOWED TO DELAY THE PRESENTATION OF THE LETTER OF RESIGNATION TO THE PRESIDENT FOR THE SAKE OF ONE OF THESE GOALS.

10. THEREFORE, THE SECOND QUESTION NOW ARISES -- NAMELY, HOW LONG IS THE PRIME MINISTER PERMITTED TO DELAY THE LETTER OF RESIGNATION TO THE PRESIDENT. ONE OPINION SAID THAT THE PRIME MINISTER SHOULD OPERATE "WITH DUE DISPATCH," UNDER PARAGRAPH 11 OF THE INTERPRETATION LAW 5741-1981. THIS PARAGRAPH RULES AS FOLLOWS:

"ANY ENPOWERMENT, OR IMPOSITION OF A DUTY, TO DO SOMETHING SHALL, WHERE NO TIME FOR DOING IT IS PRESCRIBED, MEAN THAT IT MAY OR SHALL BE DONE WITH DUE DISPATCH AND BE DONE AGAIN FROM TIME TO TIME AS REQUIRED BY CIRCUMSTANCES."

10. TO MY MIND, THIS PARAGRAPH DOES NOT APPLY HERE, BECAUSE THE RIGHT TO RESIGN IS NEITHER AN "ENPOWERMENT" NOR AN "IMPOSITION," AND IT IS NOT REASONABLE TO SAY ABOUT A RESIGNATION, OR ON THE PRESENTATION OF A LETTER OF RESIGNATION, THAT IT MUST BE DONE WITH DUE DISPATCH AND TO BE DONE AGAIN FROM TIME TO TIME AS REQUIRED BY CIRCUMSTANCES.

11. THE BASIC LAW: THE GOVERNMENT ITSELF DOES NOT IMPOSE TIME LIMITS ON THE PRIME MINISTER. THIS IS SIGNIFICANT, BECAUSE THAT SAME LAW DOES ALLOT TIME IN SIMILAR CONTEXTS. THUS, FOR INSTANCE, A MINISTER IS ALLOWED TO RESIGN FROM THE CABINET, AFTER HAVING ANNOUNCED TO THE CABINET HIS INTENTION TO DO SO, BY PRESENTING A LETTER OF RESIGNATION TO THE PRIME MINISTER, BUT HIS TERM IN THE CABINET ENDS 48 HOURS AFTER THE LETTER OF RESIGNATION HAS REACHED THE PRIME MINISTER, UNLESS THE MINISTER RETRACTS HIS RESIGNATION (PARAGRAPH 21 (A) OF THE BASIC LAW: THE GOVERNMENT). THE CASE IS SIMILAR ALSO WITH REGARD TO THE DISMISSAL OF A MINISTER FROM HIS OFFICE BY DECISION OF THE PRIME MINISTER (PARAGRAPH 21A (A) OF THE BASIC LAW: THE GOVERNMENT). IN THOSE CASES, THE LEGISLATOR ALLOTTED 48 HOURS FOR DISCUSSIONS, PERSUASION, REGRET, OR PRIOR PREPARATIONS BEFORE THE RESIGNATION OR DISMISSAL BECOME VALID. AND COMPARE ALSO THE RULINGS OF THE LAW REGARDING THE RESIGNATION OF THE GOVERNMENT (PARAGRAPH 22, WITH PARAGRAPH 11 OF THE INTERPRETATION LAW 5741-1981), THE PRIME MINISTER'S DEATH (PARAGRAPH 23 (B)), AND A VOTE OF NO CONFIDENCE IN THE GOVERNMENT (PARAGRAPH 24).

12. ALTHOUGH THE BASIC LAW: THE GOVERNMENT DOES NOT ALLOT TIME FOR THE PRESENTATION OF THE LETTER OF RESIGNATION, ONE MUST NOT CONCLUDE THAT THERE IS NO TIME LIMITATION ON THIS MATTER. THERE IS A TIME LINK BETWEEN THE TWO STAGES OF THE RESIGNATION PROCESS. ONE MAY SAY, ON THE BASIS OF GENERAL LEGAL PRINCIPLES, THAT IF THE PRIME MINISTER DOES NOT RETRACT HIS INTENTION TO RESIGN, HE OUGHT TO PRESENT HIS LETTER OF RESIGNATION WITHIN A REASONABLE PERIOD OF TIME AFTER THE ANNOUNCEMENT TO THE CABINET. IT IS IMPOSSIBLE TO BE PRECISE AND FIX A RIGID AND UNIFORM FRAMEWORK OF REASONABLE TIME ON THIS ISSUE FOR EACH AND EVERY CASE. THE REASONABLE TIME DURATION IN EACH CASE DEPENDS ON THE CIRCUMSTANCES OF THAT CASE. IT IS, OF COURSE, DESIRABLE TO REDUCE THE TIME AS MUCH AS CIRCUMSTANCES ALLOW, IN ORDER TO ACCELERATE THE TERMINATION OF THE CRISIS AS MUCH AS POSSIBLE. HOWEVER, BECAUSE OF THE COMPLEXITY OF THE PROCESS, IT MAY CERTAINLY OCCUR THAT THE TIME WILL EXTEND BEYOND SEVERAL DAYS, EVEN UP TO SEVERAL WEEKS. A POSSIBLE GUIDELINE FOR THIS ISSUE, WHICH IS BY DEFINITION VAGUE AND FLEXIBLE, IS THE REASONABLE TIME REQUIRED FOR THE TERMINATION OF PROCEDURES FOLLOWING THE PRIME MINISTER'S ANNOUNCEMENT OF HIS INTENTION TO RESIGN; THAT IS, A REASONABLE PERIOD OF TIME IN ORDER TO CLARIFY AND TO CONCLUDE WHETHER THE PRIME MINISTER MAY RETRACT HIS INTENTION TO RESIGN, OR THE REASONABLE TIME REQUIRED TO PREPARE FOR THE RESIGNATION, AS THE CASE MAY BE. ONCE THE DISCUSSIONS OR PREPARATIONS ARE OVER, OR ONCE THE REASONABLE TIME REQUIRED FOR DISCUSSIONS OR PREPARATIONS IS OVER, THE PRIME MINISTER HAS TO PRESENT HIS LETTER OF RESIGNATION TO THE PRESIDENT OF THE STATE, OR ANNOUNCE THAT HE RETRACTS THE ANNOUNCEMENT ON HIS INTENTION TO RESIGN.

13. IF THE REASONABLE PERIOD OF TIME, ACCORDING TO THE CIRCUMSTANCES OF THE CASE, GOES BY, AND THE PRIME MINISTER DOES NOT PRESENT HIS LETTER OF RESIGNATION TO THE PRESIDENT, AND DOES NOT EVEN ANNOUNCE THAT HE RETRACTS HIS INTENTION TO RESIGN, IT WOULD STILL BE INCORRECT TO SAY THAT HE IS LAWFULLY OBLIGED TO PRESENT THE LETTER OF RESIGNATION, OR THAT HE BROKE HIS LAWFUL DUTY BY NOT PRESENTING THE LETTER OF RESIGNATION, AND IT WILL BE IMPOSSIBLE TO LEGALLY FORCE HIM TO PRESENT THE LETTER OF RESIGNATION. BUT IN SUCH A CASE, EVEN IF THE PRIME MINISTER DOES NOT FORMALLY ANNOUNCE THAT HE RETRACTS HIS ANNOUNCEMENT TO THE GOVERNMENT, ONE MAY VIEW HIM AS HAVING RETRACTED HIS INTENTION TO RESIGN, AND CONSIDER HIS ANNOUNCEMENT TO THE CABINET AS AUTOMATICALLY NULLIFIED. AND IF AFTER A WHILE THE PRIME MINISTER NEVERTHELESS WISHES TO RESIGN FROM HIS OFFICE, HE WILL HAVE TO REPEAT THE RESIGNATION PROCESS FROM THE BEGINNING, AS RULED IN PARAGRAPH 23 (A) OF THE BASIC LAW: THE GOVERNMENT, AND TO ONCE MORE ANNOUNCE TO THE GOVERNMENT HIS INTENTION TO RESIGN.

ZAMIR/5

14. UNDER THE CIRCUMSTANCES OF THE CASE, IT MAY BE SAID THAT A PERIOD OF APPROXIMATELY TWO WEEKS, WHICH WAS DEVOTED TO CLARIFYING THE POSSIBILITY THAT THE PRIME MINISTER WOULD RETRACT HIS RESIGNATION, AS WELL AS FOR PREPARATION OF THE FORMATION OF THE NEW GOVERNMENT, IS WITHIN THE LIMITS OF REASONABILITY.

SINCERELY,

PROF. YITZHAK ZAMIR
ATTORNEY GENERAL

JG, DSE/JG, DSE
INST.

17.50 HOURS

Selections from the Hebrew press

JERUSALEM, 3 AUGUST 1983

FREEDOM OF EXPRESSION VS. VERBAL VIOLENCE

BY ATTORNEY GENERAL YITZHAK ZAMIR ("HA'ARETZ," 27.7.83; 1ST OF 2 PARTS)

OF FREEDOM OF EXPRESSION, IT'S BEEN SAID THAT IT HEADS ALL OTHER FREEDOMS. ONE MIGHT ADD THAT FREEDOM OF EXPRESSION IS A FIRST LINE OF DEFENSE FOR [THE OTHER] FREEDOMS: FOR WITHOUT FREEDOM OF EXPRESSION, THERE IS NO EFFECTIVE POSSIBILITY OF PROTECTING OTHER FREEDOMS, AND A NATION WHICH HAS RESTRICTED FREEDOM OF EXPRESSION WILL BE UNABLE TO STOP THERE, BUT WILL SURELY GO ON TO INJURE ADDITIONAL FREEDOMS, SUCH AS FREEDOM TO DEMONSTRATE, FREEDOM OF ASSEMBLY, AND EVEN BODILY FREEDOM. ONE SHOULD THEREFORE FIGHT TO PROTECT FREEDOM OF EXPRESSION MORE THAN ANY OTHER FREEDOM. TO PROTECT FREEDOM OF EXPRESSION DOES NOT MEAN TO ALLOW A PERSON TO EXPRESS AN OPINION ACCEPTED BY THE MAJORITY, OR TO EXPRESS A CONTRARY VIEW IN A MODERATE AND CULTURED MANNER; IT MEANS, RATHER, [TO ALLOW A PERSON] TO EXPRESS THE OPINION OF A SMALL MINORITY IN CRUDE AND INFURIATING LANGUAGE, AT A TIME WHEN THE SOCIETY IS IN CRISIS. A WELL-KNOWN ENGLISH SCHOLAR PUT IT THUS: WERE ALL THE PEOPLE IN THE WORLD TO HOLD ONE OPINION, AND ONLY ONE PERSON HELD THE OPPOSING VIEW, THEY WOULD HAVE NO JUSTIFICATION TO SILENCE HIM, ANY MORE THAN HE WOULD HAVE A JUSTIFICATION TO SILENCE THEM -- ASSUMING HE HAD THE POWER TO DO SO. THIS IS THE REAL TEST OF FREEDOM OF EXPRESSION, FOR IT IS PRECISELY IN A SITUATION OF HARD AND BITTER DISPUTE THAT THERE IS NEED AND USE FOR THIS FREEDOM. I MIGHT BE UTTERLY OPPOSED TO YOUR VIEW (SOMEONE SAID), AND I MIGHT SET OUT TO FIGHT IT WITH ALL MY MIGHT; YET I AM READY TO GIVE MY LIFE SO THAT YOU MAY EXPRESS IT.

IN ISRAEL, DESPITE ALL THE RISKS AND DIFFICULTIES WHICH WE HAVE ALWAYS FACED, THERE IS REAL FREEDOM OF EXPRESSION SUCH AS EXISTS IN BUT A VERY FEW NATIONS IN THE WORLD. FOR EXAMPLE, LAST YEAR -- A YEAR OF A DIFFICULT WAR FOR ISRAEL -- WE SAW MANY DEMONSTRATIONS AGAINST THE GOVERNMENT, EVEN DEMONSTRATIONS AGAINST THE WAR, AND PROTEST VIGILS STANDING IN FRONT OF THE PRIME MINISTER'S RESIDENCE, DAY AND NIGHT, FOR WEEKS. IN HOW MANY COUNTRIES IN THE WORLD WOULD THE RULING POWER PERMIT SUCH DEMONSTRATIONS AND VIGILS IN TIME OF WAR?

NOT LONG AGO, AN INTERVIEW WITH PROF. ISRAEL SHAHAK WAS PUBLISHED IN THE NEWSPAPER. PROF. SHAHAK IS IN THE HABIT OF EXPRESSING EXTREMIST VIEWS WHICH ANTAGONIZE THE MAJORITY OF THE ISRAELI PUBLIC. IN THAT INTERVIEW, PROF. SHAHAK WAS ASKED: "DON'T YOU MISS THE OLD ISRAEL?" TO WHICH HE REPLIED: "ABSOLUTELY NOT. IT WAS A MUCH MORE TOTALITARIAN COUNTRY THAN TODAY. THE FACT THAT I CAN NOW SPEAK, EVEN THOUGH I'M HATED -- THAT'S PROGRESS."

THE FREEDOM OF EXPRESSION WHICH EXISTS IN ISRAEL IS A GREAT ACHIEVEMENT. ONLY SOMEONE WHO HAS LIVED UNDER AN OPPRESSIVE REGIME, AND WHO IS AWARE OF THE PREVAILING SITUATION IN THIS SPHERE IN MOST COUNTRIES IN THE WORLD, CAN PROPERLY APPRECIATE THE EXTENT OF THE ACHIEVEMENT. WE MUST NOT TAKE THIS ACHIEVEMENT FOR GRANTED, AND ASSUME THAT IT IS ASSURED US FOREVER. FREEDOM OF EXPRESSION IS IN CONSTANT PERIL. ALWAYS AND EVERYWHERE, THE RULING REGIME -- EVERY REGIME, BY ITS NATURE AS A REGIME -- FACES THE TEMPTATION TO RESTRICT IT. IT IS THEREFORE OUR DUTY TO WATCH DAILY OVER THIS FREEDOM, BECAUSE IT IS ONE THAT IS VERY EASY TO LOSE, AS HAS HAPPENED MANY TIMES IN MANY COUNTRIES.

THIS DOES NOT MEAN THAT THERE ARE NO LIMITS TO FREEDOM. A GREAT AMERICAN JUSTICE, WHO REGARDED FREEDOM OF EXPRESSION AS A PRIMARY VALUE, SAID THAT THIS FREEDOM DOES NOT GIVE A PERSON THE RIGHT TO STAND UP IN A THEATRE AND YELL "FIRE!" IN ORDER TO PREVENT ABUSE OF THIS FREEDOM, THE LAWMAKERS, IN ISRAEL AS IN OTHER COUNTRIES, HAVE IMPOSED CERTAIN PROHIBITIONS AND RESTRAINTS ON IT: A PROHIBITION AGAINST LIBELING A PERSON OR GROUP, A PROHIBITION AGAINST REVEALING OFFICIAL SECRETS AND AGAINST CALLING FOR REBELLION, A BAN ON PORNOGRAPHY AND ON ANYTHING WHICH COULD GROSSLY INJURE OTHERS' RELIGIOUS SENSIBILITIES. THE POLICE AND ATTORNEY GENERAL ARE RESPONSIBLE FOR ALL THESE PROHIBITIONS, JUST AS FOR ANY

OTHER INFRACTION, TO INVESTIGATE AND TO BRING TO JUSTICE THOSE SUSPECTED OF BREAKING THE LAW.

BUT AT THIS POINT, A QUESTION ARISES: ISN'T THERE A DIFFERENCE, IN THIS MATTER, BETWEEN THESE OFFENSES AND OTHERS? AS IS KNOWN, IN EACH AND EVERY INSTANCE OF LAW-BREAKING, THE PROSECUTION HAS TWO MAIN THINGS TO CONSIDER: ONE, WHETHER THERE BE SUFFICIENT EVIDENCE THAT THE OFFENSE HAS BEEN COMMITTED IN THE CASE UNDER CONSIDERATION; AND TWO (IF SUCH EVIDENCE DOES INDEED EXIST), WHETHER THERE BE NONTHELESS STRONG CONSIDERATIONS OF PUBLIC INTEREST AGAINST BRINGING CRIMINAL CHARGES IN THIS PARTICULAR CASE. IN ORDINARY CRIMES, SUCH AS THEFT, ROBBERY, BRIBERY, OR RAPE, IT IS GENERALLY ENOUGH THAT THERE BE EVIDENCE OF THE COMMISSION OF A CRIME, AND THERE ARE NO CONSIDERATIONS OF PUBLIC INTEREST WHICH PREVENT BRINGING CRIMINAL CHARGES AGAINST THE SUSPECT. NOT SO IN THE CASE OF OFFENSES HAVING TO DO WITH FREEDOM OF EXPRESSION. FOR EXAMPLE, IN OFFENSES BY THE PRESS, THE PUBLIC INTEREST IN THE EXISTENCE OF A FREE PRESS MUST ALWAYS BE CONSIDERED; AND IN OFFENSES INVOLVING DISPUTES OVER SOCIAL AND POLITICAL QUESTIONS, THE PUBLIC INTEREST IN A FREE DEBATE OF SUCH QUESTIONS MUST ALSO BE WEIGHED. IN OTHER WORDS, IN THIS TYPE OF INFRACTION, ONE MUST STRIKE A BALANCE BETWEEN THE SERIOUSNESS OF THE INFRACTION AND THE DANGER OF UNDERMINING FREEDOM OF EXPRESSION. WHEN THE INFRACTION IS NOT SERIOUS, AND THERE IS NO PARTICULAR PUBLIC INTEREST IN INSTITUTING CRIMINAL PROCEDURES, THEN THE SCALE MAY BE TILTED IN FAVOR OF FREEDOM OF EXPRESSION, IN ORDER TO PREVENT ITS GRADUAL EROSION.

THE FEAR OF GRADUAL EROSION IN FREEDOM OF EXPRESSION IS A CONCRETE ONE, BECAUSE THE ABUSE OF THIS FREEDOM IS WIDESPREAD, INJURIOUS, AND UPSETTING. MANY OFFENSES ARE COMMITTED IN THIS SPHERE, AND MANY PEOPLE ARE INJURED BY THEM: FOR INSTANCE, EVERY NEWSPAPER IS CRAMMED, DAY IN AND DAY OUT, WITH REPORTS AND CRITICISM OF PUBLIC FIGURES OR GROUPS, SUCH AS THE RESIDENTS OF A PARTICULAR AREA, THE MEMBERS OF A PARTICULAR ORGANIZATION, OR PEOPLE WITH CERTAIN VIEWS OR CHARACTERISTICS. CORRESPONDENTS, AS IS KNOWN, WORK UNDER PRESSURE, AND THERE ARE SOME WHO AREN'T CAREFUL ABOUT CHECKING AND VERIFYING THE FACTS IN THEIR REPORTS AS THEY SHOULD; AND SO MANY ITEMS REPORTED IN THE NEWSPAPERS ARE INCORRECT.

FOR SOME REASON, THERE ARE OFTEN INACCURACIES WHICH DETRACT FROM THE PUBLIC FIGURE'S DIGNITY; AND THERE'S NOTHING MORE PRECIOUS TO A PUBLIC FIGURE THAN HIS GOOD REPUTATION. THESE PEOPLE PROTEST NOT ONLY OVER THE INJURY THEY THEMSELVES SUFFER, BUT ALSO OVER THE INJURY TO THE LAW, SINCE THE LAW SAYS THAT WHOEVER PUBLISHES SLANDER HAS COMMITTED AN OFFENSE.

I MYSELF RECEIVE A LARGE NUMBER OF SUCH LETTERS. ONE PERSON WROTE TO ME BECAUSE HE'D BEEN INJURED BY A REPORT SAYING THAT HE WAS SUSPECTED OF HAVING COMMITTED A CERTAIN OFFENSE; ANOTHER -- BECAUSE IT HAD BEEN SAID THAT HE HAD MISUSED HIS PUBLIC POSITION FOR PERSONAL GAIN; AND A THIRD -- BECAUSE HE'D BEEN CALLED SOME NAMES, INCLUDING THE EXPRESSION "MURDERER." AND THERE ARE MANY WHO SET THEMSELVES UP AS REPRESENTATIVES OF AN ENTIRE CLASS WHICH HAS BEEN HARMED.

IT SHOULD BE KNOWN THAT, BY LAW, SLANDER OF AN ENTIRE GROUP IS ALSO AGAINST THE LAW. ONE MAN, WHO PRESENTED HIMSELF AS A RELIGIOUS MAN LIVING IN A RELIGIOUS NEIGHBORHOOD IN JERUSALEM, DEMANDED REDRESS FOR A NEWSPAPER REPORT WHICH SAID -- ACCORDING TO HIM, WITHOUT ANY BASIS IN FACT -- THAT ULTRA-ORTHODOX PERSONS HAD BURNED THE COUNTRY'S FLAG IN THAT NEIGHBORHOOD; A GROUP OF RESIDENTS OF ONE OF THE NEW SETTLEMENTS IN JUDEA AND SAMARIA WAS INCENSED BY A POEM, PUBLISHED IN A NEWSPAPER, WHICH ATTRIBUTED HARSH CONDUCT TOWARD THE ARABS TO ALL JEWISH INHABITANTS OF JUDEA AND SAMARIA; A LAWYER FROM A TOWN IN THE JEZREEL VALLEY WROTE, DEMANDING INSISTENTLY THAT I TRY A REPORTER WHO HAD WRITTEN A STORY ABOUT HIS TOWN, IN WHICH HE SAID, INTER ALIA, THAT ITS RESIDENTS ARE CLASSIC LOAFERS; AND ONE HOMOSEXUAL WAS DEEPLY HURT BY WHAT SOMEONE HAD WRITTEN IN A NEWSPAPER, TO THE EFFECT THAT EVEN ONE HOMOSEXUAL IS TOO MANY. I COULD GO ON LISTING MORE APPEALS, MADE BOTH BY STATESMEN AND BY SIMPLE FOLKS, BEGGING ME TO ORDER THE OPENING OF A POLICE INVESTIGATION, AND LATER FOR THE SUBMISSION OF A CRIMINAL INDICTMENT AGAINST THE PAPER, THE JOURNALIST, OR WHOEVER MADE THE STATEMENT.

I KNOW THAT THESE REQUESTS ARE OFTEN JUSTIFIED, BECAUSE THINGS WERE WRITTEN AND PUBLISHED WITHOUT BEING SUFFICIENTLY CHECKED; THEY ARE INCORRECT AND MISLEADING, AND CAUSE REAL, SERIOUS DAMAGE TO PEOPLE. IN SUCH CASES, ONE MAY HAVE REAL GRIEVANCES AGAINST THE MEDIA FOR NOT PROPERLY FULFILLING THE IMPORTANT TASK ASSIGNED TO THEM, WHICH INCLUDES EXPOSING FLAWS IN THE PUBLIC SERVICES AND OFFERING APPROPRIATE CRITICISM OF PUBLIC FIGURES. THE FIRST AXIOM OF AN HONORABLE PRESS IS THAT NO REPORT ON ANY PERSON -- ESPECIALLY IF THE REPORT IS DAMAGING -- MAY BE PUBLISHED WITHOUT MAKING SURE AT LEAST TO CALL THE PERSON IN QUESTION AND ASK FOR HIS REACTION. A SECOND AXIOM IS THAT A PERSON OR BODY HARMED BY THE PUBLICATION OF SUCH A REPORT MUST BE GIVEN THE CHANCE TO ISSUE HIS REACTION IN THE SAME PLACE AND IN A SUFFICIENT MANNER. THESE AXIOMS ARE EVEN SPELLED OUT IN THE PRESS RULES OF PROFESSIONAL ETHICS. BUT IN PRACTICE, NEWSPAPERS -- EVEN THE MOST DISTINGUISHED -- FREQUENTLY ERR ON BOTH COUNTS. THEY THUS INJURE PUBLIC FIGURES AGAIN AND AGAIN, WITHOUT JUSTIFICATION OR PROFIT, AND SUCH INJURY IS ALSO BOUND TO HARM THE SERVICE THEY RENDER THE PUBLIC. THEY THUS ALSO DAMAGE THEIR OWN CREDIBILITY AND PURPOSE.

ONE MUST WARN AGAINST THIS FAULT AND DO WHATEVER POSSIBLE TO RAISE THE LEVEL OF ACCURACY AND RESPONSIBILITY IN PRESS REPORTS. HOW? USUALLY, THE PRESS CONSIDERS IT ITS DUTY TO BE THE FIRST TO EXPOSE A FLAW, RAISE SUBJECTS OF PUBLIC INTEREST, AND FIGHT FOR THEIR IMPROVEMENT. WILL IT DO THE SAME WHEN THE ISSUE TOUCHES ON THE PRESS ITSELF? SO FAR, THE PRESS HAS NOT DISPLAYED AN EXCESS OF ENTHUSIASM IN DEALING WITH THIS ISSUE; BUT IT MUST NOT BE LEFT ALONE. THE ISSUE MUST BE RAISED FOR DISCUSSION IN EVERY POSSIBLE FORUM, AND PUBLIC PRESSURE MUST BE BROUGHT TO BEAR ON THE PRESS, SO THAT THE PRESS WILL TAKE THIS TASK ON ITSELF WITH THE MEANS AT ITS DISPOSAL -- THOUGH THE TASK IS NEITHER EASY NOR PLEASANT -- AND BRING ORDER TO ITS OWN HOUSE.

SOME MAY SAY THAT ONE MUST NOT WAIT PATIENTLY TILL THE PRESS TAKES ON THE TASK OF REALLY COMBATING INSTANCES OF IRRESPONSIBLE, MISLEADING, AND DAMAGING REPORTING. THE STRUGGLE COULD BE CONDUCTED FROM THE OUTSIDE, BY THE STATE OR BY THE PUBLIC, IN VARIOUS WAYS. THE POLICE AND THE COURTS, INTER ALIA, MAY BE USED AGAINST THE PRESS IN THOSE INSTANCES WHERE PUBLICATION CONSTITUTES A PRIMA FACIE LIBEL OFFENSE, OR ANOTHER OF THE OFFENSES WHICH LIMIT FREEDOM OF EXPRESSION. IT IS INDEED POSSIBLE. BUT IN MY OPINION, THIS COURSE SHOULD NOT BE TAKEN EXCEPT IN RARE CASES OF IRRESPONSIBLE PUBLICATIONS WHICH GO BEYOND ALL REASONABLE BOUNDS IN THE GRAVITY OF THE DAMAGE. BUT AS A GENERAL RULE, THIS IS NOT A DESIRABLE COURSE.

ONCE WE START DOWN THIS PATH, THERE WILL BE NO END TO IT: FOR THE POLICE OR THE PROSECUTOR SHOULD NOT ACT IN A HAPHAZARD MANNER AGAINST SOMEONE BECAUSE OF AN ARBITRARY DECISION OR OUTSIDE PRESSURE; RATHER THEY SHOULD ACT IN THIS (AS IN OTHER MATTERS) ACCORDING TO A CALCULATED POLICY. IN THIS AREA, SUCH A POLICY WOULD MEAN THAT THE GOVERNMENT HAD TAKEN ON THE FIGHT AGAINST LIBEL AND SIMILAR OFFENSES BY MEANS OF THE POLICE AND THE COURTS. IF THIS WERE THE POLICY, WE WOULD BE LIABLE TO QUICKLY FIND OURSELVES GOING OVER EVERY NEWSPAPER WITH A FINE-TOOTH COMB TO FIND INSTANCES OF LIBEL -- IF NOT AT THE INITIATIVE OF THE POLICE OR THE PROSECUTOR, THEN IN RESPONSE TO REQUESTS AND PRESSURES BY THOSE WHO SEE THEMSELVES INJURED: GOVERNMENT OFFICIALS, ELECTED OFFICIALS, AND OTHERS. IT IS TO BE FEARED THAT THE RESULT WOULD BE THAT THE POLICE AND THE PROSECUTOR WOULD BE OCCUPIED WITH MANY INVESTIGATIONS AND TRIALS AGAINST NEWSPAPERS AND JOURNALISTS, INSTEAD OF DEVOTING THE LIMITED RESOURCES AT THEIR DISPOSAL TO THE WAR AGAINST PROFESSIONAL CRIMINALS, WHO INCREASINGLY UPSET OUR NORMAL COURSE OF LIFE. FURTHERMORE, IT IS TO BE FEARED THAT SUCH A POLICY WOULD REALLY HARM THE PRESS, AND CONSEQUENTLY ALSO FREEDOM OF EXPRESSION, WITH ALL THAT THAT ENTAILS. THEREFORE, WHEN I WEIGH THE ONE AGAINST THE OTHER -- THE DAMAGE DONE TO A PERSON OR GROUP FROM A MEDIA REPORT (EVEN WHEN THE PUBLICATION CONTAINS A PRIMA FACIE LIBEL OFFENSE) VS. THE FEAR OF ERODING FREEDOM OF EXPRESSION -- I THINK THAT IN GENERAL, EXCLUDING EXCEPTIONAL CASES, THE PUBLIC INTEREST IN FREEDOM OF EXPRESSION PREVAILS.

THE FACT THAT THE STATE DOES NOT INSTITUTE CRIMINAL PROCEEDINGS AGAINST A NEWSPAPER OR JOURNALIST WHO HAS LIBELED A PUBLIC FIGURE OR OTHER PERSON IN A GIVEN INSTANCE DOES NOT NECESSARILY MEAN THAT THAT NEWSPAPER OR JOURNALIST WAS SAVED FROM LEGAL PROCEEDINGS IN THAT INSTANCE, OR THAT HE CAN VIEW HIMSELF, IN ADVANCE, AS IMMUNE FROM SUCH PROCEEDINGS. THE LAW PERMITS EVERY PERSON WHO SEES HIMSELF AS INJURED BY LIBEL TO FILE A SUIT IN COURT -- NOT ONLY A CIVIL CLAIM TO RECEIVE FINANCIAL DAMAGES FOR THE INJURY, BUT EVEN A CRIMINAL SUIT, WHICH IS CALLED A PRIVATE COMPLAINT. THIS IS ONE OF THE FEW INSTANCES IN WHICH THE LEGISLATOR DEVIATED FROM HIS METHOD, WHEREBY ONLY THE STATE PROSECUTES CRIMINAL CASES, AND AUTHORIZED THE PRIVATE INDIVIDUAL TO INSTITUTE CRIMINAL SUITS. SUITS (WHETHER CIVIL OR CRIMINAL) BY PRIVATE PERSONS WHO HAVE BEEN INJURED BY LIBEL, IF THEY ARE FILED IN SUITABLE CASES AND ARE CONDUCTED WISELY, ARE LIKELY TO BE OF BENEFIT FOR BOTH THE INDIVIDUAL AND SOCIETY, FOR THEY ARE LIKELY TO SPUR THE PRESS TO ACT WITH PROPER CAUTION, AND NOT TO PUBLISH ITEMS WITHOUT A REASONABLE CHECK.

ONE MAY ASK THE QUESTION -- WHAT IS THE DIFFERENCE BETWEEN AN INDIVIDUAL SUIT AND THAT OF THE STATE, WHEN CONCERNING THE FORMER IT IS SAID THAT IT IS LIKELY TO BE USEFUL, WHILE CONCERNING THE LATTER IT IS CLAIMED THAT THE HARM EXCEEDS THE GOOD DONE? THE ANSWER IS THAT THE DANGER TO FREEDOM OF EXPRESSION, AS EXPERIENCE AND LOGIC TEACH, IS TO BE EXPECTED PRIMARILY FROM THE GOVERNMENT. IT IS THEREFORE BETTER THAT A LIBEL SUIT BE FILED PRIVATELY, BY THE PERSON WHO WAS HURT BY ITS PUBLICATION. AND IF HE IS A PUBLIC FIGURE WHO WAS INJURED BY SLANDER IN CONNECTION WITH THE PERFORMANCE OF HIS DUTY, IT WOULD BE PROPER IN CERTAIN INSTANCES TO COMPENSATE HIM FROM THE PUBLIC PURSE FOR REASONABLE EXPENSES WHICH HE BORE IN ORDER TO DEFEND HIS NAME IN LEGAL PROCEEDINGS. THE FACT THAT THE INJURED PARTY HIMSELF CAN INSTITUTE A CIVIL OR CRIMINAL SUIT IN COURT IS WHAT GENERALLY GIVES THE GOVERNMENT, EXCLUDING EXCEPTIONAL INSTANCES, THE ABILITY, AND EVEN THE NECESSITY, TO BEHAVE WITH RESTRAINT AND NOT TO USE ITS POWER IN A MANNER WHICH COULD ULTIMATELY ENDANGER FREEDOM OF EXPRESSION.

IN ONE INSTANCE, A PERSON WAS TRIED IN CRIMINAL PROCEEDINGS FOR WRITING WITH THE INTENTION OF SLANDERING A JUDGE IN CONNECTION WITH THE PERFORMANCE OF HIS DUTY. I ACCEPT WHAT WAS SAID IN THAT CASE BY JUSTICE MOSHE ETZIONI IN HIS VERDICT, EVEN THOUGH IT WAS A MINORITY OPINION. HE STATED AS FOLLOWS:

"IT IS OBVIOUS THAT IN THIS ISSUE, TWO PRINCIPLES FREQUENTLY CLASH. ONE IS THE PRINCIPLE OF STRICTLY RESPECTING THE JUDICIAL ESTABLISHMENT; THE OTHER IS THE PRINCIPLE OF FREEDOM OF SPEECH AND OF CRITICISM OF THE JUDICIAL ESTABLISHMENT OR THE JUSTICES, AMONG OTHER INSTITUTIONS. IT IS NOT ALWAYS EASY TO DECIDE IN EACH INDIVIDUAL CASE WHICH PRINCIPLE SHOULD BE GIVEN PREFERENCE. AND IF AT TIMES A JUSTICE IS HARMED BY UNJUSTIFIED CRITICISM, THIS IS THE PRICE WE HAVE TO PAY FOR LIVING IN A DEMOCRACY. ONLY IN TOTALITARIAN COUNTRIES DO THE CITIZENS NOT DARE CRITICIZE THE RULING POWER OR THE COURTS. AS I SAID EARLIER, SUCH CRITICISM SHOULD BE FAIR, RESTRAINED, AND RELEVANT; BUT EVEN IF IT GOES BEYOND THE BOUNDS OF GOOD TASTE, IT MUST NOT BE LIGHTLY SILENCED. CASES IN WHICH CRIMINAL PROCEEDINGS ARE INSTITUTED OUGHT TO REMAIN EXCEPTIONAL CASES IN WHICH THE WICKED AND MALICIOUS INTENTIONS OF THE OFFENSIVE EXPRESSIONS ARE EVIDENT TO ALL."

IF THIS IS TRUE OF LIBEL AGAINST A JUSTICE, IT IS ALL THE MORE TRUE IN THE CASE OF LIBEL AGAINST OTHER PUBLIC FIGURES.

THIS ISSUE IS CLOSELY RELATED TO THE ISSUE OF VERBAL VIOLENCE, WHICH HAS RECENTLY BEEN CONSTANTLY ON THE PUBLIC AGENDA. THIS IS APPARENTLY A NEW PHENOMENON, DIFFERENT FROM AND MORE SERIOUS THAN LIBEL. WHAT CHARACTERIZES IT? THUS FAR NOBODY SEEMS TO HAVE BOtherED TO DEFINE VERBAL VIOLENCE, AND IT IS QUESTIONABLE WHETHER IT CAN BE DEFINED. IF A MAN IS CALLED A MURDERER WHEN IT IS CLEAR TO ALL THAT HIS HANDS HAVE NOT SHED BLOOD -- IS THIS VERBAL VIOLENCE OR MERE LIBEL? WHATEVER IT IS, IT IS OBVIOUS THAT IT IS AN UNCIVILIZED UTTERANCE, UNJUSTIFIABLY OFFENSIVE, WHICH SHOULD THEREFORE BE SEVERELY CONDEMNED. THIS AND OTHER RUDE EXPRESSIONS, SUCH AS "COMPLETE ZERO" OR "DETESTABLE CREEP," WHEN THEY ARE SAID IN PUBLIC, AND IN PARTICULAR BY PUBLIC FIGURES DEBATING PUBLIC ISSUES,

UNDERMINE A CIVILIZED WAY OF LIFE NO LESS THAN OTHER SYMPTOMS OF INFERIOR CULTURE, SUCH AS POLLUTING PUBLIC PLACES OR CARELESS DRIVING ON PUBLIC ROADS. MORE ESTABLISHED CIVILIZATIONS THAN OURS ARE FACED WITH THE DANGER OF DEGENERATION BECAUSE OF THE THROWING OFF OF ALL RESTRAINT IN THE USAGE OF LANGUAGE AND IN BEHAVIOR IN PUBLIC PLACES. IT SEEMS TO ME THAT IN ISRAEL THIS DANGER IS EVEN GREATER. WE SHOULD THEREFORE NOT TREAT SUCH A PHENOMENON AS RUDE AND THREATENING LANGUAGE LIGHTLY, AND CERTAINLY NOT WHEN IT BECOMES PART OF THE DEBATES OF PUBLIC REPRESENTATIVES, WHO INEVITABLY SERVE AS AN EXAMPLE TO BE COPIED, OR AT LEAST PROVIDE A PRETEXT TO WHOEVER IS SEEKING ONE. SUCH PHENOMENA SHOULD CONSISTENTLY BE CONDEMNED IN AN EFFORT TO UPROOT THEM COMPLETELY.

NW,NK,DSE,EL,YE/NW,NK,DSE,EL,YE

Selections from the Hebrew press

JERUSALEM, 11 AUGUST 1983

THE LIMITS OF POLITICAL DEBATE

BY YITZHAK ZAHIR ("HA'ARETZ," 28.7.83 -- LAST OF TWO PARTS)

IT SEEMS THAT THOSE WHO WARN AGAINST VERBAL VIOLENCE ARE NOT WORRIED SOLELY ABOUT A DECLINE IN CIVILIZATION; THEY USE THIS EXPRESSION -- WHICH ITSELF, IT SEEKS, IS A VIOLENT EXPRESSION WHICH IS AIDED BY EXTREMISM FOR THE SAKE OF EMPHASIS -- IN ORDER TO DRAW ATTENTION TO A MORE SERIOUS DANGER THAN THE DANGER TO CIVILIZATION. THIS EXPRESSION COULD MEAN THAT EXTREME FORMS OF LANGUAGE, I.E., THOSE THAT ATTAIN THE LEVEL OF VERBAL VIOLENCE, PASS THE BOUNDS OF HONORABLE CULTURE, AND EVEN THOSE OF SLANDER (WHICH IS, FIRST AND FOREMOST, THE CONCERN OF HE WHO IS HARMED BY SUCH SPEECH), BECOMING AN ISSUE TO WHICH THE PUBLIC MUST RESPOND AS AN ORGANIZED BODY. THE VERY USE OF THE EXPRESSION "VIOLENCE" LEADS TO THE FOLLOWING THOUGHT: VIOLENCE IS A MATTER FOR THE ENTIRE PUBLIC, EVEN WHEN IT HARMS ONLY ONE PERSON; AND WITH VERBAL VIOLENCE, JUST AS WITH PHYSICAL VIOLENCE, THERE IS BOTH ROOM AND NEED TO RESPOND TO ANY FORM OF VIOLENCE, GOING THE ROUTE OF POLICE INVESTIGATION AND CRIMINAL PROCEEDINGS. AND SO I FIND MYSELF, ON THIS ISSUE TOO, WITH MANY LETTERS DEMANDING THAT I USE MY POWERS AS CHIEF PROSECUTOR AGAINST INSTANCES OF VERBAL VIOLENCE.

TO ILLUSTRATE THIS, I WILL CITE ONLY A FEW LETTERS TOUCHING ON THE SHARP DISPUTE BETWEEN "GUSH EMUNIM" AND "PEACE NOW." THE "PEACE NOW" MOVEMENT RECENTLY APPEALED TO ME, DEMANDING TO PUT RABBI MOSHE LEVINGER ON TRIAL BECAUSE, IN HIS EULOGY OVER ESTHER OHANA, HE CALLED FOR AVENGING HER DEATH. "THESE STATEMENTS," SAID THE LETTER SENT TO ME BY THIS MOVEMENT, "ARE CLEAR INCITEMENT TO BLOODSHED, AND THE EVENTS OF THE PAST DAYS PROVE THAT THEY [THE STATEMENTS] DIDN'T FALL ON DEAF EARS. THE SITUATION IN THE HEDRON AREA IS EXTREMELY EXPLOSIVE, AND ONLY THE ARREST AND TRIAL OF AGITATORS ON ALL SIDES CAN DEFUSE THE TENSION-FILLED ATMOSPHERE." SEVERAL DAYS LATER, I RECEIVED A LETTER FROM RABBI MOSHE LEVINGER IN THE NAME OF GUSH EMUNIM, DRAWING MY ATTENTION TO A NEWS ITEM THAT HAD BEEN PUBLISHED IN ONE OF THE PAPERS, WHICH STATED: "THE 'PEACE NOW' MOVEMENT NOTIFIED I.D.F. AUTHORITIES IN THE TERRITORIES YESTERDAY THAT, DUE TO THE INCREASING VIOLENCE AND THE USE OF FIREARMS ON THE PART OF THE SETTLERS, IT WILL BE FORCED TO ACT IF THINGS DON'T CALM DOWN IMMEDIATELY." RABBI LEVINGER WRITES IN RESPONSE TO THIS ITEM: "THESE REMARKS CONSTITUTE A PATENT THREAT BY THE 'PEACE NOW' MOVEMENT TO ENGAGE IN VIOLENT ACTION AND TAKE THE LAW INTO THEIR OWN HANDS. WE REQUEST THAT YOU SEE TO IT THAT A POLICE INVESTIGATION OF THESE THREATS BE OPENED, AND THAT THOSE WHO MADE THE THREAT BE FOUND AND BROUGHT TO TRIAL."

AROUND THE SAME TIME, TWO KNESSET MEMBERS WROTE TO ME, QUOTING A NEWS ITEM PUBLISHED IN ONE OF THE WEEKLIES, WHICH SAID: "THE PEACE CAMP WILL USE FASCIST METHODS...MEMBERS OF 'PEACE NOW,' WHO DESIRE PEACE WITH THE ARABS, WILL SOON START BELLIGERENT AND VIOLENT ACTIONS AGAINST JEWISH SETTLERS IN JUDEA AND SAMARIA." ON THE BASIS OF THIS ITEM, THE SAME MK'S WENT ON TO DEMAND THAT THE POLICE INVESTIGATE THIS WEEKLY ON SUSPICION OF INCITEMENT TO HURDLE, AND DEFAMATION OF AN ENTIRE CLASS OF "PEACE NOW" MEMBERS. "WE FEAR," THEY WRITE, "THAT SERIOUS INCITEMENT OF THIS TYPE, AGAINST A GROUP KNOWN FOR ITS NON-VIOLENT WAYS, IS AN OPEN INVITATION TO A CONTINUATION OF THE VIOLENCE AND PHYSICAL ATTACKS AGAINST 'PEACE NOW.'"

WOULD IT HAVE BEEN RIGHT TO AGREE TO THESE DEMANDS AND HOLD CRIMINAL TRIALS IN THESE CASES? AND IF SO, SHOULD WE DO THE SAME IN THE TENS, AND PERHAPS HUNDREDS, OF ADDITIONAL CASES IN WHICH PUBLIC CONTROVERSY DESCENDS TO HARSH AND EVEN VIOLENT EXPRESSIONS? DOES CRIMINAL LAW HAVE THE POWER TO TEACH AND PROMOTE CIVILIZED DEBATE -- IN PLACE OF FAMILY AND SCHOOL -- OR TO CURB AND PREVENT VERBAL VIOLENCE? AND WHAT IS THE BOUNDARY BEYOND WHICH POLITICAL DISPUTE BECOMES A CRIMINAL OFFENSE? IS IT NOT CLEAR THAT A DECISION TO TRY ONE CASE OF THIS TYPE CREATES AN IMMEDIATE AND UNAVOIDABLE OPENING FOR CHARGES OF UNFAIR DISCRIMINATION IN OTHER CASES? AND IN ANY CASE, WOULD NOT THE APPLICATION OF

CRIMINAL LAW IN SUCH CASES ENDANGER FREEDOM OF POLITICAL CONTROVERSY IN A REAL SENSE?

IN A LETTER I SENT RECENTLY TO A KNESSET MEMBER, I TRIED TO ANSWER THESE QUESTIONS AND EXPLAIN THE PROSECUTION'S POLICY AS I SEE IT IN SUCH CASES. THIS MEMBER OF KNESSET HAD SENT ME A REPORT FROM ONE OF THE DAILY PAPERS ABOUT A PAMPHLET THAT HAD BEEN DISTRIBUTED BY THE "KACH" MOVEMENT IN JERUSALEM NEIGHBORHOODS. THE CONTENTS OF THE PAMPHLET ARE AS FOLLOWS: "THE LEFTISTS OF 'PEACE NOW,' WHO ARE STABBING THE NATION IN THE BACK, CLAIM THAT THERE ISN'T ENOUGH MONEY FOR THE SETTLEMENTS, DEFENSE, AND THE NEIGHBORHOODS ALL AT ONCE. A COMPLETE AND UTTER LIE. THEY ARE DECEIVING YOU. THE STATE HAS MONEY FOR BOTH URBAN RENEWAL PROJECTS AND THE DEVELOPMENT AND ESTABLISHMENT OF SETTLEMENTS. SO WHERE HAS ALL THIS MONEY GONE? THE ARABS HAVE SWALLOWED IT UP. THAT'S WHY WE ARE BEING ASKED TO PAY SO MUCH FOR BREAD, MILK, TRANSPORTATION, HOUSING -- AND WHAT'S WORSE, TO CUT THE DEFENSE BUDGET. GIVE US THE POWER TO TAKE CARE OF THE ARAB PROBLEM, AND THEN THERE WILL BE MONEY BOTH FOR URBAN RENEWAL AND SETTLEMENTS." ON THE BASIS OF THIS PAMPHLET, THE MK WROTE, THOSE RESPONSIBLE SHOULD BE BROUGHT TO CRIMINAL TRIAL ON GROUNDS OF INCITEMENT TO REBELLION. I ANSWERED HER AS FOLLOWS: "IT GOES WITHOUT SAYING THAT I, LIKE YOU, TAKE UNRESERVED EXCEPTION TO THE SENTIMENTS EXPRESSED IN THE PAMPHLET IN QUESTION, AS REGARDS BOTH ITS CONTENT AND ITS STYLE. LIKE YOU, I TAKE A GRAVE VIEW OF USE OF VERBAL VIOLENCE IN POLITICAL AND SOCIAL ISSUES, WHETHER BY THE COMMON PEOPLE OR BY PUBLIC OFFICIALS. MANY FEEL THAT THE SOLUTION TO THIS PHENOMENON IS TO BE FOUND WITHIN THE JUDICIAL SYSTEM, VIA POLICE INVESTIGATIONS AND CRIMINAL TRIALS, WITH PENALTIES OF FINES AND IMPRISONMENT. THIS IS PROVED BY THE MANY LETTERS I RECEIVE FROM ALL WALKS OF PUBLIC LIFE, SOME ANONYMOUS, AND NOT A FEW FROM KNESSET MEMBERS, DEMANDING THAT AUTHORS OF ARTICLES IN THE PRESS, UNIVERSITY PROFESSORS, POLITICAL FRINGE ELEMENTS, AND MEMBERS OF KNESSET, BE BROUGHT TO TRIAL. I AM SURE YOU WOULD BE ASTONISHED IF YOU KNEW WHO IS ON THIS LIST, FROM BOTH LEFT AND RIGHT; I AM CERTAIN THAT YOU WOULD BE HARD PUT TO DRAW CLEAR DISTINCTIONS BETWEEN REMARKS MADE OR WRITTEN BY JOHN DOE AND THOSE MADE OR WRITTEN BY RICHARD ROE, AND TO PROPOSE A TEST WHEREBY JOHN DOE RATHER THAN RICHARD ROE WOULD BE BROUGHT TO TRIAL. AT THE SAME TIME, I ASSUME YOU WOULD NOT WISH TO SEE SCORES OF CRIMINAL CASES BROUGHT AGAINST PEOPLE WHO HAD VOICED IRREGULAR OPINIONS, OR EVEN EXPRESSED THEM IN INADMISSIBLE LANGUAGE, IN THE POLITICAL SPHERE.

"AND HEREIN LIES THE ROOT OF THE PROBLEM AS I SEE IT. I AM SURE THAT YOU, LIKE I, VIEW FREEDOM OF EXPRESSION, AND ESPECIALLY FREEDOM OF EXPRESSION IN THE POLITICAL SPHERE, AS A BASIC VALUE UPON WHICH HUMAN DIGNITY AND DEMOCRACY ALIKE ARE FOUNDED. IN ORDER TO PROPERLY PROTECT THIS VALUE, THERE MUST EXIST A WILLINGNESS TO LISTEN TO IRREGULAR AND INFURIATING OPINIONS, AND EVEN TO TAKE THE CERTAIN RISK INHERENT IN REMARKS THAT MAY BE INTERPRETED AS INCITEMENT, WITHOUT RUNNING TO PRESS THE POLICE AND THE COURTS INTO ACTION. TO DATE, ALL OF THE ATTORNEYS-GENERAL, MYSELF INCLUDED, HAVE EXERCISED GREAT RESTRAINT IN THIS DOMAIN. WE ARE ALL PROUD OF THE OUTCOME -- A COUNTRY IN WHICH TRUE FREEDOM OF EXPRESSION EXISTS -- AND IT SEEMS TO ME THAT THE SOCIAL COST WE HAVE PAID TILL NOW FOR THIS FREEDOM, INCLUDING OCCASIONAL OUTBURSTS OF VERBAL VIOLENCE, HAS NOT BEEN ESPECIALLY HIGH. I AM VERY MUCH AFRAID THAT IF WE START TO EMPLOY THE POLICE IN SUCH CASES, WE WILL NOT BE ABLE TO CONFINE OURSELVES TO INSTANCES IN WHICH OPINIONS FROM A CERTAIN ORIENTATION ALONE HAVE BEEN EXPRESSED, AND FREEDOM OF EXPRESSION WILL BE TRULY ENDANGERED.

"IT IS A MISTAKE TO THINK THAT THE SOLUTION TO VERBAL VIOLENCE IN THE POLITICAL SPHERE IS IN THE HANDS OF THE LAW. THE SOLUTION LIES PRIORILY, I FEEL, IN EDUCATION. FIRST OF ALL, PUBLIC FIGURES AND EDUCATORS OF ALL FACTIONS AND VIEWS MUST RECOGNIZE THIS AND EMBARK UPON THIS DIFFICULT AND LENGTHY PATH. THE LAW CANNOT SIGNIFICANTLY SHORTEN THE WAY. ON THE CONTRARY; I FEAR THAT THE EVER-RECURRING DEMAND THAT THE POLICE BE EMPLOYED AGAINST OPINIONS IN THE POLITICAL OR SOCIAL SPHERES, OR AGAINST THE STYLE IN WHICH SUCH OPINIONS ARE DELIVERED, IS LIABLE TO DIVERT ATTENTION FROM THE PROPER COURSE.

"OBVIOUSLY, IN EXTREME CASES, WHERE THE PUBLIC WELFARE IS IMMEDIATELY AND CLEARLY IMPERILLED, THERE WILL BE NO AVOIDING POLICE INVESTIGATIONS -- AND, IF THE EVIDENCE WARRANTS IT, TRYING THOSE WHO ENGAGED IN INCITEMENT OR WHO, BY DINT OF THEIR REMARKS, COMMITTED SOME OTHER OFFENSE. IN SUCH INSTANCES, I WILL NOT HESITATE TO ACT VIGOROUSLY AND SEVERELY. YET UNTIL I ADOPT THIS COURSE, I FEEL IT WOULD BE ADVISABLE, FOR THE SAKE OF PERSONAL FREEDOMS AND OF DEMOCRACY, TO EXERCISE GREAT RESTRAINT, FOR THE REASONS WHICH I HAVE DISCUSSED.

"IT IS POSSIBLE THAT THE 'KACH' PAMPHLET, TO WHICH YOU REFER IN YOUR LETTER, APPROACHES THE LIMIT. YET TO MY MIND, WITH ALL THE CONDEMNATION IT DESERVES, IT DOES NOT EXCEED THE LIMIT IN A MANNER WHICH JUSTIFIES THE PREFERMENT OF AN INDICTMENT."

IT IS WORTH REITERATING THE TEST WHICH DETERMINES WHEN REMARKS, WHETHER ORAL OR WRITTEN, OVERSTEP THE BOUNDARIES OF FREEDOM OF SPEECH AND BECOME A CRIMINAL OFFENSE -- AND THAT IS THE CRITERION OF CLEAR AND IMMEDIATE DANGER TO THE PUBLIC WELFARE. THIS CRITERION WAS SET IN THE U.S. AND ADOPTED ALSO IN ISRAEL. IN A GUIDING VERDICT IN THIS SPHERE, THE ISRAELI SUPREME COURT SAID THUS: "ONLY WHEN THE PUBLICATION OVERSTEPS THE BOUNDARY OF MERELY CLARIFYING AN IDEA AND ASSUMED THE FORM OF PREACHING WHICH CREATES -- IN VIEW OF THE CIRCUMSTANCES -- AT LEAST A REASONABLE POSSIBILITY OF COMMISSION OF DEEDS WHICH WOULD ENDANGER THE PUBLIC WELFARE, WOULD THERE BE ROOM FOR THE AUTHORITIES TO INTERVENE TO SUPPRESS PUBLICATION OR PREVENT ITS REPETITION IN FUTURE." THE COURT ADDED ON THIS ISSUE: "WHAT IS IMPORTANT IS THE CONSIDERATION OF WHETHER THE SERIOUSNESS OF THE DANGER...RESULTING FROM PUBLICATION OF THE OBJECTIONABLE REMARKS IS ACTUALLY LARGE ENOUGH TO COMPENSATE FOR THE PUBLIC DAMAGE, WHICH IS THE DAMAGE TO THE CAUSE OF FREE SPEECH." THE ANSWER DEPENDS, IN ANY CASE, ON THE PROXIMITY AND DEGREE OF THE DANGER TO THE PUBLIC WELFARE: IT IS, SAID THE COURT, A QUESTION OF DEGREE.

THUS, FREEDOM OF SPEECH DOES NOT GIVE A LICENCE TO DISTURB THE PEACE. ANYONE WHO EXPRESSES HIS STAND BY MEANS OF AN ACT WHICH DISTURBS THE PEACE, SUCH AS PHYSICAL ASSAULT OR UNRULY BEHAVIOR, EXCEEDS THE BOUNDS OF FREEDOM OF SPEECH. HE IS NO LONGER ENTITLED TO THE PROTECTION OF THE LAW. THE OPPOSITE IS TRUE; HE IS AN OFFENDER WHO SHOULD BE PUNISHED. JUST RECENTLY, FORMER CHIEF OF STAFF RAFAEL EITAM CAME TO HEBREW UNIVERSITY TO GIVE A LECTURE, AND SEVERAL STUDENTS WHO OBJECTED TO HIS VIEWS EXPRESSED THIS BY CREATING A DISTURBANCE IN THE LECTURE HALL, WITH THE INTENTION OF PREVENTING OR DISRUPTING THE LECTURE. THIS ACTION BY THE STUDENTS WAS NOT WITHIN THE BOUNDS OF FREEDOM OF EXPRESSION, BUT WAS AN ACT OPPOSED TO FREEDOM OF EXPRESSION. A SIMILAR INCIDENT IS THAT OF THE YESHIVA STUDENTS WHO RECENTLY CAUSED A DISTURBANCE DURING A CONCERT HELD IN JERUSALEM, IN A DELIBERATE ATTEMPT TO DISRUPT IT FOR REASONS OF RELIGIOUS BELIEF. IN THESE TWO INCIDENTS, THE POLICE DID NOT HESITATE TO ARREST THE RIOTERS AND TO BRING THEM TO JUSTICE, AND SO IT SHOULD BE DONE IN EVERY SUCH INCIDENT.

THIS DOES NOT PERTAIN, HOWEVER, TO EXPRESSING A POSITION WHICH, IN ITSELF, DOES NOT DISTURB THE PEACE. LET US TAKE AS AN EXAMPLE AN EXTREME CASE: A POSTER, A MANIFESTO OR A SPEECH CALLS A PUBLIC FIGURE A MURDERER BECAUSE OF HIS POLICY IN FOREIGN OR DEFENSE ISSUES. THIS IS DOUBTLESS AN EXTREMELY SERIOUS ATTACK, NOT ONLY ON HIM WHO IS THE TARGET OF THE REMARKS, BUT ALSO ON THE ENTIRE PUBLIC, OR AT LEAST THE PUBLIC WHOM HE DIRECTLY REPRESENTS. MOREOVER, IT MAY BE FEARED THAT AN EXPRESSION SUCH AS THIS COULD ACT AS A PROVOCATION AND PERHAPS SERVE AS A PRETEXT FOR A DISTURBED FANATIC, OR ANY DISTURBED PERSON, TO REACT VIOLENTLY AGAINST THE ONE WHO IS CALLED A MURDERER. YET IF WE FEAR A VIOLENT REACTION FOLLOWING USE OF THE TERM 'MURDERER,' ISN'T THE SAME ALSO TRUE OF HIM WHO SAYS OF HIS POLITICAL RIVALS THAT THEY ARE STABBING THE NATION IN THE BACK, OR THE ONE WHO CALLS HIS RIVALS 'FASCISTS,' ETC.? THERE'S REALLY NO END TO IT.

SO ON THE ONE HAND, ONE CANNOT SAY WITH CERTAINTY THAT SUCH EXTREME REMARKS, WHETHER WE CALL THEM VERBAL VIOLENCE OR ANYTHING ELSE, WILL NOT LEAD TO A RADICALIZATION WHICH WILL END IN PHYSICAL VIOLENCE. BUT ON THE OTHER HAND,

ZAHIR/4

NEITHER CAN ONE SAY THAT THERE IS A REASONABLE POSSIBILITY THAT EXTREME REMARKS SUCH AS THIS ARE WHAT HAVE LED OR WILL LEAD TO PHYSICAL VIOLENCE IN A SPECIFIC CASE OR IN GENERAL. FOR EXAMPLE, WHOEVER LINKED THE CRITICISM DIRECTED AT THE "PEACE NOW" MOVEMENT -- CRITICISM WHICH WAS OFTEN HIGHLY CRUDE AND EXTREME -- TO THE ABOMINABLE MURDER OF EMIL GRUENZWEIG, SAID THINGS THAT WERE UNSUBSTANTIATED, IRRESPONSIBLE, AND ACTUALLY DAMAGING -- JUST LIKE THE CRITICISM THAT HE SOUGHT TO CONDEMN. ONE CAN SAY, IN CONCLUSION, THAT VERBAL VIOLENCE, EVEN WHEN IT RAISES A SUSPICION THAT IT WILL ULTIMATELY LEAD TO PHYSICAL VIOLENCE, IS NOT ENOUGH TO INVOLVE THE POLICE AND THE COURTS, ACCORDING TO THE PROPER LEGAL TEST AND ACCORDING TO CONSIDERATIONS OF THE PUBLIC GOOD -- FEAR OF PUTTING THEORY INTO PRACTICE -- THERE IS NOT ENOUGH IN IT TO PUNISH A PERSON FOR THE THINGS HE SAID OR WROTE. ONLY IN EXTREME CASES, WHEN VERBAL VIOLENCE CREATES A CLEAR AND IMMEDIATE DANGER TO THE PUBLIC WELFARE, WILL THE BALANCE OF CONSIDERATIONS LEAD TO A DECISION TO BRING A PERSON TO TRIAL.

THERE WILL BE THOSE WHO SEE THIS AS A SIGN OF WEAK-MINDEDNESS OR WEAK RULE. BUT I BELIEVE THAT THE OPPOSITE IS TRUE. SOMETIMES, IN BORDERLINE CASES, THERE IS A TEMPTATION TO TRY PEOPLE WHO HAVE EXPRESSED THEMSELVES IN A VENGEFUL MANNER; AND THERE IS NOTHING EASIER FOR THE GOVERNMENT THAN TO GIVE IN TO TEMPTATION AND BRING THE PERSON TO TRIAL, SO THAT THE COURT WILL JUDGE AND DECIDE. THE FACT THAT WE DON'T RUSH TO SERVE CRIMINAL INDICTMENTS IN THESE CASES IS NOT A SIGN OF WEAKNESS, BUT RATHER OF STRENGTH.

THE SOCIETY AND THE POLICE IN ISRAEL ARE STRONG ENOUGH AND CAN TOLERATE DEMONSTRATIONS DURING A WAR, A VERY CRITICAL PRESS, AND EVEN VERBAL VIOLENCE. NONE OF THESE, EXCEPT FOR UNUSUAL CASES, CREATE A CLEAR AND IMMEDIATE DANGER WHICH MAKES IT NECESSARY FOR US TO COMBAT THEM VIA THE POLICE AND THE COURTS. LET US FIGHT THEM BY MEANS OF EDUCATION, PERSUASION, AND PERSONAL EXAMPLE. AND UNTIL WE SUCCEED, WE SHOULD ACT WITH PATIENCE AND TOLERANCE, EVEN IF WE SOMETIMES GET HURT. WE SHOULD ALWAYS KEEP IN MIND THE GREAT ASSET OF FREEDOM OF EXPRESSION WHICH WE HAVE, WHICH IS WORTH THE PRICE OF RESTRAINT ON ALL SIDES, INCLUDING THE POLICE AND THE ATTORNEY GENERAL. HOPEFULLY THE CONDITIONS IN ISRAEL WILL NOT CHANGE, AND WE MAY CONTINUE TO ADHERE TO OUR PRESENT POLICY, AND TO SAY OF FREEDOM OF SPEECH WHAT IS SAID IN THE VERSE-- LIFE AND DEATH ARE IN THE TONGUE, AND THOSE WHO LOVE IT WILL EAT ITS FRUIT.

AT,JS/AT,JS

517 813

CONDIMENT ISRAEL

משרד המשפטים

1

המשנה ליוועץ המשפטי לממשלה

או. כסיון תחתם יב
23 מאי, 1982

אל: היוועץ המשפטי לממשלה

הבדון: חקירות חדרות נגד ישראלים ביהדות ורשותנו -
דו"ח צוות המעקב

1. בירוט 29.4.81 מינית צוות (להלן - צוות המעקב) שתפקידו לפעול בהתאם לכתוב
המינווי כמפורט להלן:

"א) קיימת בעית לגביה חקירות בקשר עם חדרות כלפי מתassesים ביהדות
ושומרון כאשר לביצוע עבירות שאינן עבירות פלילית גרידא אלא יש להן
שייכות ליחסים עם התושבים הערביים.

ב) נראה שבעניניהם מסוימים קיימת אי בהירות לגביה הגוף המוסמך לחקור,
נוהלי החקירה והמסקנות והתחייבות מן החקירה.

ג) סוכם כי יוקם צוות מתאם בין הגוף שיט להם נגיעה בנושא זה, הצוות
יהיה מורכב מנציגוועץ המשפטי לממשלה (ישמש יו"ר), נציג המשטרה,
נציג הפסיכ'ר ופרקלייט מחוץ.

ד) הצוות המתאם יכין הצעה של נוהלים והנחיות לביצוע החקירה, כולל
בקיאות צעדים משפטיים, בקשר לעבירות כאמור.

ה) הצעות יעקוב ויתאמס לפיה הצעור ניהול חקירות ובקיאות צעדים משפטיים
כאשר נמצאו ראיות לכאורה לביצוע עבירות כאמור.

ו) ממצאי החקירה לגביה עבירות כאמור יובאו להחלטה סופית אל פרקליט
ומחוץ גם כאשר מדובר בעוון (ולא רק בפשע)".

2. חברי צוות המעקב הם פרקליט מחוץ ירושלים, היוועץ המשפטי למפקדת איזור
יו"ש, ראש מדור תביעות במטא"ר, משטרת ישראל, והוחותמת מטה. דו"ח זה מוגש כתוב
שנה לעבירות צוות המעקב ומסקנותיו הם פרקליט דיווני הצעות במהלך אותה שנה והڌוחות
שהוגשו לו במסגרת סקעה כאמור, וכן פרקליט נסיוון - שלא צלח - להשלים מידע
לאור פרטומים באמצעות התקשרות.

3. הרקע להקמת צוות המעקב במתכבי מורי משפט באוניברסיטה העברית ובאוניברסיטאות
תל-אביב, בו הבינו את דאגתם לקיום שלטון החוק ומדיננה, והעלו את בעית "פועלות
השיטור" הפרסיות של מתכבלים באיזור יו"ש, תוך פירוט סורה של אירועים שבהם,
לעננת כותבי המכתב, הפרו מתחבלים - ביחסות או בקבוצות - את החוק בעבירות
כלפי תושבי יו"ש, וכשלפי הטענה - ברבים מהארועים לא הייתה כלל קיימת משטרה, או

CONDINAT ISRAEL

מושדר המשפטים

2

שתחזקם נסגרו בשלבי חקירה ריאונגים, וזאת - לחשיט של כותבי המכתב - עקב שתדרגות מקומית של מתחנכים אגף נציגי המשטר וומஸל העבאי או בדרג גבורה יותר. בסכתם תגזר נארה:

"כשטעלה חדר כי בזעעה עבירה, חייבות רשותה השלו לחקור במקורה, לפועל לאחורה של עבורייניות ולהעמידם לטשפט, תוך מעמלות מחלסת מזרחות, לאומיות או מנגיעות או איישיות שוגיעות לפועל. במעטה העובדות מתחזאות מועלה החדר, כי החקירה בעבירות שנעשה על ידי מתחנכים בשטחים כנגד ותושבים ערבים לא נסגרו כראוי. קיימת חדר של אפליה ביר עבירה לעבירה ובין עבריין לעבריין. חדר זה טען בדיקת יסודית."

בעקבות ישיבה בתשתיות נציגי משרד המשפטים, משטרת ישראל וצה"ל עלה הצורך לכחון את ייעילות דרכי הטיפול בתלונות נגד ישראליים ביר"ש.

4. ביום 29.4.81, היו שבו חוק חיזות, נדונה עתירה בבית המשפט בדיק (בג"ץ 175/175 פרשה בית הדסה, שהידון להלן) וביקורת בדורות חמורה שמתה בבית המשפט על מחדלי המשטר בחקירה תלונות בחברון, התחייבות תריביה, בפבי בית המשפט, לפועל בתוקף למניין הפרות של חוק ותסדר ציבורי ולחדור ביסודות תלונות וחזרות בתוקף זאת. בית המשפט תגבור לפקח מרגיש במתוך תדיעו ובחלשתו כי הוא דוחה את עתירת העותרים על יסוד האימון שהוא כוון ביוון המשפט ובסוגיו וברשותו העבאי, כי אכן יפלו לטענה על החוק ותדר בחברון, באלה:

(א) חקירה יסודית ואמיתת של כל תלונה שתוגש;

(ב) ערנייה לתרחש באיזוריהם הרביזיטם כדי למבוע ככל האפשר מעשים בלתי חוקיים.

5. בפni בית המשפט תגבורת לצדק הוצאה חניכת, שנמן מפקד האיזור בדיעון מפקדים ביום 13.4.81 לפיה יכל טר חוק בין אם הוא יהודי ובין אם הוא ערבי יסופל במסגרת החוק" וכמו נאמר לבית המשפט כי ניתנו תלונות בוגשות זה על פי הוראות האישיות של שר הביטחון. ביום 6.5.81 פנתה סנהלת ש"ה, הגבאים אל כל הרשותות הבוגשות בדבר ותודגשאה את מחויבותן להකפיר התקדמת יתירה שתחזקיות בוגשות לטענה החוק ותדר אכן חוקימנה במלואן.

בעקבות פינוי צוותם המקבב תביע רשות המשטרה או נכונותו להורות, באמצעות צצירו העבאי, למתאם הפעלה בשטחים ולמפקד איו"ש כי יפלו בתחום האמור בתקיף למגיעה הורות של מסדר הצבורי ותדרוק וכי ישפטו פעולה עס תוצאות האמור (סתוב חיות"ץ לממשלה מיום 31.4.81). הוראה ברוח זו אכן הוצאה לרשותו הנוגעת בדבר (סתוב חיות"ץ א. פורן מיום 3.5.81).

6. מוגה צוות תזעק תיתח לוגטיה ככל האפשר, שחשודות בגין עבירות שערכו ישראלים באיו"ש (בין שהם אזרחים ובין שהם אנשי צבא) נגזר תושבי האיזור ערבים יחוירו במחירות, בענין ובייעילות. מתיוך תחנכת הכספיות כי יכולתו של צוות לפועל כגוף מתחם מותנית ברוא וברשותה במידע פוטף וסקיף על הנעשה בתחום ספולו, תזעב לעצמו צוות תזעק יעדים אלה:

מדינת ישראל

משרד המשפטים

3

(א) גיבוש נהלים למעקב שוסף אחר התלונות ודריך הטייפול בהן בדרוג הפטה הארצי של משטרת ישראל והיועץ המשפטי למפקדת איו"ש ודרך הדוחות לזכות המעקב;

(ב) בקרה מוגנית של דרכי הטייפול ואיכותה החקירה בכלל התלונות שהוגשו באיזור איו"ש בתגובה בתגובה בעבר;

(ג) קבלת דוחות שוסף על התלונות שהוגשו במהלך פועלות הצוות ובחינתם בהתאם הטייפול המשטרתי, משכו ואיכותו;

(ד) בחינת איכות החקירה וחותמאותה על פי העורותיהם של פרקליטי המחו"ז, שאליהם הועברו התקיקים, בהתאם לנוהל שקבעה הוועדה.

(ה) מעקב אחר דוחות בעתונות ובאמצעי התקשות האחוריים המעלים חזר של עבירות ויזום חקירות, אף בהעדר תלונות.

יש להדגיש כי לאור כח ומנוחה לא ראת עצמו צוות ומעקב כגוף אופרטיבי אלא כגוף מעקב ותיאום. הצוות לא ראה מטמכותיו להתערב בחקירה עצמה, אלא במידה שראה צורך להורות על השלמת חקירה. עם זאת פעל הצוות בהנחה שלעצמם המעקב תחינה השלכות על הגופים האופרטיביים, שבידיהם סמכויות החקירה.

7. יובהר מלחילה כי מוגמת צוות ומעקב לדאוג למצווי חקירה גם בהעדר תלונות, תוך הסתמכות על מידע הנשאב ממקורות חיצוניים לרשותם החוקיות (עתוניים, מידע ומגעים לעובדי המשל, עזרות בית המשפט הגבוה לצדק) לא עלתה,יפה, מחת אלוצים שונים שונאים באצל הצוות להטמודד. הפעילות בתחום זה היתה, איפוא, ספורנית, אולם די היה בה כדי להציג על אירועים שלא נחקרו עד להתערבות הצוות וכן על כר שדוחה הרשויות החוקיות לצוות לא היה מלא כל צרכו. בין יכולת להעיריך האם הליקויים בדוח היו חריג או פגש משמעותי - פעה הוועדה בבדיקה מינקת מוצא של חקליות, שאינה תורמת לבטחונה ומלא באשר לקריאת חומונת המצב, ויש, איפוא, לקרוא את מסקנותיה על רקע הסתיגות זו.

8. בשל חלוקת סמכויות הקילימת פעולות החקירה שתי מערכות: המשטרת כמערכת אחת, ופועבה אופרטיבית על שמירה החוק וסתור באיו"ש ומצ"ח, כמערכת שביה, הממונה על חקירות בתלונות נגד חילילים. ממצאי צוות ומעקב יתיחסו לשתי מערכות אלה בנפרד, אם כי הניתוח המצביע על הביעתיות שבפיתוח שבין שני גופי החקירה הוא מכנה משותף לשתי אלה.

9. חקירות מצ"ח

א. היותם לאזור איו"ש, שהוא חבר צוות המזעקב, קיבל על עצמו לרכז באופן שוטף את הדוחות על חקירות מצ"ח, לעקוב אחר התפתחות החקירה ולדוחות לצורות באופן עיתוי.

הועדה קבלה דוח על אירועים שתאריך האחרון בהם אוקטובר 1981 (ביניהם מות, גרים נזק לרוכש, תקיפה וגניבת) ועל כ-15 אירועים שהתרחשו בחודשים מרץ אפריל 1982 (כולם על מות ופצעה בתוצאה מירי). יש, איפוא, פער דוחות לתקופה של כ-4 חודשים, וקשה להגיח שבמהלכם לא נרשם אירוע המצביע חקירה. העובדה שמאוקטובר 1981 ועד תאריך כתיבת דוח זה (למעט מחצי שנה) ולא דוח כל אירוע מוגן שאינו קשור בשימוש בנסק או לא נפתח כל תיק כזה מעוררת תמייהה כהיא עצמה.

CONDINAT ISRAEL

משרד המשפטים

4

ביום 11.5.82 בקש צוות המעבדה לקבע דוחות על חקירת שורת ארכות של פגיעות בגוף ובנכש כתוצאה מירי, שפורסמה בכתבה בעיתון העולם זהה מיום 5.5.82. הדוחות מתיחסים ל-15 אරועים תנצרים לעיל, שמתוכם כ-11 תיקים טרם הסתירה החקירתה. חלק מהאירועים צוינו בכתבה כאמור לא צוינו בדוחות ושאלת אם אכן ארכו והאם נפתחה חקירה בגיבן עדרין בכירור.

בעת כתיבת דוחות זה הגיע לידיים יו"ר הצוות העומק מחלוניות מזעדיות שהגישו אנשי מילואים ביום 16.5.82 לפרקית הצבאי תרמשי. בשלב זה אין כוונה לחתימת דבריהם לגופם; על פי חוראת פרקליטים הצבאי תרמשי נפתחה חקירה ויתקן ליקוט שחדרכיהם העולמים מטה ייחקרו. אולם חורבנה שלצאותה המעבדה לא דוחות על אף אחד מהאירועים הנזכרים בדוחות ממעמידה בסימן שאלת אם יכולתו של צוות לגנש לעצמו חסונה מכך המשקתו את מצלאותו בשות.

צוינו שכביל שרביט ארכוי הפגיעה כתוצאה מירי קשה יותר על הצוותם כדיית היקף הדוח הנטה לו, ובהתאנו לכך גם החערכה בדבר תיק המלוניות שנחקרו.

ב. בוחן לבחין בין אירועים שהעדר תלונה בהם עשו לפטש עילית לא סיפול (עבירות פליליות רגילה) לבין אירועים, שעל פי הכללים חנקיים בירוי חבאה מחייבים חקירה (פגיעה כתוצאה משימוש בנשק). לבבי שניות, ובכפוף לסייע של תנחת הדוחות החלקי, ניתן לומר כי ככל נחירות תלוניות נגרם חילילם, עובדה שהיא פועל יוצאת של האינסידר המשטעת שיט לחייב בנסיבות החזק על ידי חילילים. אולם עם כוונת הדוח, משוחאו ליריעת צוות המעבדה תלוניות האמורויות ביום 16.5.82 וכל עוזר לא בבחנו - אין צוות המעבדה שביבולתו לקבוע קביעות בתחום זה. אמן יש לבחין שוגגעים באירועים נשוא תלוניות לא תלוננו, ויזהו הטענה שלצאות לא הגיע דוח על תלונות, אך נראה שלעןין זה הטענה בין אירועים שליחם תחת תלונה לבין אירועים מוצרייקים תלותה היא בטענה פורמלית. החשש הבהיר טרם פועל צוות המעבדה בשל מחייבת החקירת מצלאותם בשפה מחייבת אותו לטענו מקביעה מסקנות שיש בתחום הערכה ערכית.

עם זאת רואת צוות המעבדה לנכון להעלות את אלה:

(1) לעניין חקירת פגיעות כתוצאה מירי - הצוות לא ראה פיקולתו להעביד בקורס עניינית על החלטת פרקליטים צבאי בשאלת שימוש בנשק היה בהתאם להוראות הצבא ותאמם הנסיבות מצדיקות תעדרה לדין, שכן מעורבים בהחלטה זו, באופן סבוי, שיקולי מדיניות של פטיחת כאש שאינם מplier שיקולי של צוות המעבדה.

עם זאת - דוחותם שנמסרו לצוות העלו ריבוי טקדים של פגיעה בראש או באיזוריהם עליגנים של גוף (ב倜ול סכיה ברגליים).

צוות המעבדה בדעה שיש סקוט לילכון מוחדר ומקף בסוגיה זו. בין השאר מומלץ לבחון מחרס אם הוראות הפטיחה באש, את דוחות ההוראות שבע"פ וחותמתם לנחילים סבכ庵 ואו הוראות הפטיחה באש באירועים מיווחדים ולנסות לחשיך מסקנות שתבשורת מהפער סכין רוח ההוראות לבין חוזאות יישומן. כן מוצע (לאור העובדה שהיו חקירות מציאות שנפתחו עקב פרסוטים באמצעות התקשרה) לבחון את ההוראות בדבר

מדינת ישראל

משרד המשפטים

5

חובה הדוח על כל שימוש בנסק כלפי אזרחים (גם ללא נפגעים) ואות לישומה בפועל של חובת דוח זו.

(2) במרבית חקירות מצ"ח מטעוררת שאלת השניות בחקירה, הנובעת מכך שמצ"ח חוקרת חילילים בלבד ואילו לצורך חקירת התושבים המקומיים (נפגעים או עדין ראייה) היא בעזרת משטרת ישראל. התוצאה מחלוקת זו היא שמלוננים ועדים נחקרים על אrouן זמן רב לאחר אירועו (לפחות בחודש) ולשיטה זו שלכחה ישירה ומידית על שך זמן החקירה ועל תוצאות החקירה (היכולת לאתר את העדים, שיכחת פרטיהם, האפשרות לדוחות אנשים וכו'). מצאים שהגיעו לידיут העוזות מעלים את החשש שישית פיצול החקירה יש בה כדי לפגום באופן ממש באפשרות להציג תוצאות ממשותיות בחקירה.

(3) סניות מסוג אחר עולה בתקנים בהם מעורבים אנשי מג"ב, הנחובים לשיפוט ממשותי נפרד. (יעוין כי כוותם העקב לא כולל במקרה כל דוח על חקירות מג"ב בתחום זה). חקירה נפרדת של אירועי ירי שלא בשיתוף עם מצ"ח ושל מתוך המתאמת שיקולי מדיניות באשר למסקנות ולהעמדה לדין יש בה פגס ומחבקש דין מקיף אף בנושא זה.

(4) מרבית הדוחות על ירי, שהובאו בפני הוועדה, הסתמכו על חקירת החילילים בלבד, וזאת לא רק בשל הצורך בחקירה המשטרתית, אלא גם, ובעיקר, בשל מעורבותם של הנפגעים או עדים פושנציאליים בידוי אבנים או במחות ווחשש להסתבר בשל העדות. לעדים אלה אין מובטחת חסינות פנוי העמדה לדין. החרעה האם השימוש בנסק היה בהתאם לכללים מתבלת, איפוא, הרבה לפני גירסתו של צד אחד לאירוע בלבד. הדבר מעורר קושי, שיש להיו את הדעת, אם כי התשובה אינה פשוטה כלל ועיקר. קושי זה הוא מרכיב אחד בבעיה הרחבה יותר של היכולת להציג האמת באירועים מסווג זה. משבה חסיבות יש לקושי האמור בחקירה מקרי מות שבhaft, לאור התוצאה החמורה, יתכן שהמחויבות להציג האמת מחייבת מזון שיקולים שונא.

(5) אשר לטיב החקירה ומסקנות שבקבותיה - עבودת כוותם ומעקב המקרה בעיקרה בבחינה טיב החקירה המשטרתית, וככל הסתפק הוצאות בעקב אחר החלטות הפרקליט הצבאי. במקרה אחד, בו סבר הוצאות על פבי הדרורים כי מסקנות הפרקליט מעוררות ספקות (תלונה על תקיפה ופציעת) בקש הוצאות את התקיק, ובcheinתו העלה כי בוחן אימנו לגירסת החילילים למסרו לא החקלה על הדעת ונסיבות האrouן תמכו בגירסת המelon. התייק הוחזר לרשות הצבא להמשך טיפול.

אrouן בסוף שהגיע לידיעת הוצאות בעקבות בדיקת תיק משטרת (פ.א. 305/81) שונח עקב תלונה על גרים נזק לאוטובוסים ברמאללה, מביע על כך שמשטרת פנתה למצ"ח מושם החשד שהצדיקים הם חילילי מילואים. מתיק המשטרת עולה כי מצ"ח לא חקרה בענין, לא מיזמתה ולא בשיתוף עם המשטרת. בתייק החקירה מצויה תרשומת לפיה ... ישבה לא עذر בעבר ברוב החקירה" (תיק זה, שהגיע לידיעת הוצאות רק לאמורנה למד לצורך הפקת לקחים בין השאר בדבר שיתוף הפעולה בין מצ"ח למשטרת).

CONDINAT ISRAEL

משרד המשפטים

6

אין בידי צוות ומעקב נתוגים לתחביב כי הפגמים שלעיל יש בהם כדי להעיד על חכלל. אולם תקשיים תמיוחדים, שהזכרו לעיל, ומאמינים את חקירת מצ"ח בשתיים ובעיקר פיצול חיקתו של אירוע בין מצ"ח למשטרה ותוצרך במאום פולח הוכיח בין שני גופים אלה מחייבים לדרעת צוות ומעקב שוטף שיש בו בחינה מדויקת יותר לגופם של דבריהם.

CONDINAT ISRAEL

משרד המשפטים

7

10. חקירות המשטרה

א. ראש מדור תביעות במטה הארץ, משרד י'ישראל, שהיא חברה צוותה המפקב, קבלה על עצמה את המשימה - ללא קלה - לרכז באופן שופך את הדוחות על אירופי תלונות וחקירות באיזור ירושה (במציאות ראשי לשכונות החקירות בנכונות יהודית ושותרנו), לעקוב אחר התפתחות החקירה ולדרוח לזכות באופן עיתוי.

ב. הוועדה בchnerה כ-70 ארכואים, שנכללו בדוחותם, והם נסבו סבב פגיעות בൺ (מיוטם מקרים) אירופים בקשר, אירופים, השגות גבול, חקירות, גרים נזק לרכוש והפרות סדר. מתוך 70 התיקים, כ-15 העלה החקירה תוצאות והם הועברו לתביעה במלצת העמיד לדין. לעומת זאת מתוך 70-73 תיקים נסגרו ובশערם תיקים הטיפול טרם הסתיימים (מתוך 4 מהם לא אוחדר חומר החקירה). מבין התקיקים שהטיפול בהם טרם הסתיימים רק 5 הם חדשים מרץ ואפריל. לעומת זאת ביתרם נמשכת החקירה למקרה אחד שנה וחולק אף למקרה משנה (10 תיקים באירופים שארעו בחודשים אפריל עד מאי 1981 ו-4 שהחלו בחודשים נובמבר ודצמבר 1981).

הנסיוון מלמד שחקירות ממושכות מהסוג האמור אינן עשויה להניב תוצאות, וניתן אם כך לומר שמתוך 70 התקיקים האמורים בסתיימתו 53 ללא כלום.

מתוך 33 התקיקים שנסגרו, כמחציתם בסגנון מהסיבה עבריין לא בודע (על"ר), 5 בשל חוסר הוכחות, 7 בשל העדר אשמה, 3 בהדר אינטנסיבורי.

צוות ומעקב לא בדק את מכלול התקיקים לגופם, או לא בדיקה ספורדית העלה 15 תיקים שבהם החקירה נראית לזוות כושלת, או שהיו בה פגמים של ממש, חלקם מלאה שהטיפול בהם סרם הסתיימים וחלקם שנסגרו בעקבות החקירה כאמור.

עוד יש להעיר כי במספר מקרים לא נפתחה החקירה, אלא בעקבות פניה הוועדה (וועל כך ידובר להלן) וכי במספר מקרים נמצא כי הדוחות לוועדה היה לקרי (כ-10 מקרי תלונות שלא נכללו בדוחותם) או שהיו תריגים מנהלי הטיפול שקבעו צוות ומעקב (כ-6 תיקים).

ג. את ממצאי צוות ומעקב יש לקרוא בכפוף לשני סימיגים אלה:

(1) דרכי החקירה וסיבת ניתנים לבחינה ערכית אמינה רק מוקה השואת פועלתן של הרשויות החוקיות בקשר בחייבת הצוות עם פועלתן במוגדים אחרים באיזושם וכן עם פועלתן בישראל (השוואה שהיתה מעבר ליכולתו של צוות ומעקב).

(2) לא ניתן להעריך את סיב פועלתן של הרשויות החקירות ללא שיבואו בנסיבות אילוצים מהסוג המקביל כגון מחוסר בכח אדם, רמת החוקרים, סדרי עדיפויות, קשיי שפה, אוכלותה ערבית עוגינה וגורמים אחרים, שאין בינם לשאלת מיהו המתווגים ותנוגים ולא כלום, ויש בהם כדי לשמש נימוק לאייסיות החקירה, כשל החקירה או סגירת תיקים שחקירותם לא מוצעה.

CONDINAT ISRAEL

משרד המשפטים

8

מהעולה במקובץ סטצאי צוות המעקב, ניתן להסיק בтипיה רבתה של בסחה כי יש בנסיבות שבדו"ח כדי להצביע על מזגנה מצב שאינו ניחנה להברקה או להסביר תוך הסתמכות על אילוצים כלילים בלבד, ומדובר בהחלט בווען ברור מופיעני ריק מיווחים ובעיתיות קשה הנגדות ממאפייניהם אלה.

ד. הקייעה שליל מסתמכת על אלה:

(1) היה בין כלל התיקים לבין אלה שנטילתו ללא תוצאה של העמדת לדין ואחוז סגירת התיקים מסיבה עלין.

(2) בחיקים רבים נושא הסיפול משך זמן בלתי סביר ללא שום לב לריגשות נושא החקירה. בנסיבות יתרה רואת צוות המעקב את קצב החקירה האיסוי (ויאת קצב תדועה) באירוע מות כתובאה מירוי. עוד יזכיר כי גם באותם מקרים בהם התחייבת פרקליסות חזינית בפני בית המשפט הבהיר לidak על חקירה עילית - לא הועילו ממצאי צוות המעקב לזריזת הסיפול.

(3) תמקרים שלහן, שותם הבולטים מבין אלה שבדקה הוועדה, יש בהם כדי לנחות את המסקנה האמורית מפליגת החרביה לסייעו העובדות. פרוטוס יובא במתה, עשויי לתראות כחרבנית ימר, וזו את משום שיש בהם, כשתם לעצםם, כדי לפרש, ללא חוספות הסבירים, את ירידת תרקלע ומאפייניהם ואם תבוגדים שבין תחומיibusות לבין חמיירותם.

א. פרשה בבית הדין (בג"ץ 81/175)

(א) ביום 29.4.81 נדונה בבית המשפט וגבוזת לidak, בין השאר, סענתה חוטרים, שמתזקקים בבית הדסה בחברון מhabkim לחשבי העיר, בעיקר לאלה שבקרבת מקום, כסטראות המזחחת וחתמתה היא להפוך ולתרחק מושבים כדי למסע את זכותם לחתמייכם בחברון. בית המשפט מזא ככבודה שקל את תלונותם בדבר חריטתם לפקת החקירה של חנותם בבית הדין שוחזקם בידי אחד העותרים כדייר טוגן. אמר בית המשפט:

"בתלונותיו של העותר בפגי בית המשפט נאמר שלמהותה חג הפורים פגא שתחקירה תגוטטה. "התקבר" שניתן לו על ידי יושבי הקומה טעלו היה שזו תזאת טקנית מריקודים לרجل החב. לתחילה הסע העותר אמר לתלונונן. אחר כך הרגיש שעם תיקון הבזק יעבור על התקיריה לסדר היותם. ברם, לסתרת (בחלובה נוספת במשפטה) מסר שבס התחורה געלטה. הוא הוסיף וספר סיישבי הבניין דחפותו ותאייזו בו למסור את החניות לחזקתו, סענה שבכבר היה זה חורר מדרגות תמיורי שהוביל לבית הכבשת. תלונת זו, שהיא רצינית בעינינו לא זכתה לטיפול מהאיס. מתחבר מחרעת ומשיבים כי לאחר שתחקירה תיקנה תמייק בסגר. ההסבר, כאילו בקשר בדרך זו לחרגין את תרומות, רחוק מלהנlich את וידעת".

CONDINAT ISRAEL

משרד המשפטים

9

והוסיף בית המשפט ואמר: "אין טעם שחקפניו העיקרי של הריבון בשטח מוחזק הוא לשמור על החוק והסדר. זאת עליו לעשות גם בהעדר כל תלונה מצד תושבי המקום, אולם בד בבד חשוב להבהיר לתושבים זכויותיהם וחובותיהם להגיש תלונה כל אימת שמחנכים להם, לעומת עליון כרך שזו חבד וכאן שינקטו צעדים מהבוקשים מך ומסקנות שיטוקו".

רק שהצהירה בפנינו פרקליטות המלומדת של ומשיבים שתיק החקירה בענין החנות נפתח מחדש וכי נחנו הוראות לסתוקה במלוא כובד הראש להפרות הסדר הסוב, שוב לא ראיינו סעם להוציא צו על תנאי בخصوص התלונות. רוצחים אנו להאמין שמעטה יהיה הסיפול עיל וכי העבריריים יועמדו לדין".

בימ"ש דחה את הבקשה על סמך הצהרת ב"כ המדינה "שינקטו" צעדים כדי ל证实 שטירה על החוק והסדר וכי תלונות המושבים נגד המזדיינים בבניין "הדרה" לטופלו בדחיפות וביעילות.

(ב) ביום 25.5.81, 6.5.81 ו-26.5.81 בפתח מנהלת מה' הבג"ץ בפרקליטות המדינה לכל הגורמים הנוגעים בדבר, לרבות מתחם הפעולה בשטחים, מפקד איזור ירוש' וראש אגף החקירות במטה הארצי, מטהריה ישראל, והפנתה תושות לבם להעירות בית המשפט, לביקורת באשר לחקירה ולהתחייבות המדינה בפנוי ביה' המשיך בחקירה.

עוד יש להעיר כי לפנוי החלסת הבג"ץ פנה פרקליט המדינה אל ראש אגף החקירות מטה הארצי ובקשו לחקור בתלונות המתלוננים בהdagishו כי הנושא הוא בעניינו בעל חשיבות מירבית (מכהבו מיום 14.4.81).

(ג) ומה עלה בגורל החקירה?

ביום 1.6.81, חודש לאחר ההתחייבות שביתנה בbag'z, הועבר תיק החקירה לפרקליטות בצוות דר' ר' הסיקום של רפ'ק קליג' (רלי'ח יהודה). דר' ר' לא התיחס לבוקה העקרית, אותה נתקשה המשטרת לחקור, הילבו האט בעברו עבירות פליליות מצד ואחרים בשל תקיפה והשחת גבולה פליליית בקשר לجرائم הנזק בתנות. באותו דר' ר' תלה רפ'ק קליג' את המנויות המשטרת מחקירה מקיפה בסמוך לארועה בהוראת מושל חברון למפקד חחנת חברון. לעומת זאת, לא היה בדו'ח האמור כל נסיוון לכבוש מטזאי חקירה בקשר לטענות המתלונן. כן לא הייתה בו קביעות שורה ביחס לשאלת אם ניתן להאשים מישתו בעצם גרים הנזק ובדבר אמינות הטענה שהנזק נגרם בתוצאת מרകודים.

מכהבו מיום 21.6.81 אל ראש אגף החקירה מטה הארצי מציגין פרקליט המדינה כי איןנו משוכנע כלל וכלל אם נגבו בנסיבות אלה כל העדויות שבאופן סביר ניתן לצפות שייגבו.

בז"ד ינחת ישראל

משרד המשפטים

10

תתיק תוחזר למשטרת לחשימת חקירות ווחזר רק בחודש פברואר 1982, כלומר 8 חודשים לאחר שתווער למשטרת לחשימת חקירות (וכנסנה פחותה מודשיים מzd חורה בilet המשפט תגביה לזכך על חקירת ענינית).

(ד) יתихה זה מון הענין לצטט כאן את מסקנותיו של פרקליט מטעם ירושלים, שלאו הווער תתיק לאו החלטת החקירות. במתכוניו מיום 1.2.82:

תתיק ומשטרת עולות העורבות תבאות:

יום פליי ה-3.8.81 היה ערב פורים. רופד חברוני, אשר לו חנות מתחם לבניין בית "הירח", נגר את חנותו בשעה 11.00. כמנגאי ביום שישי. בכיוון לחנותו למשטרת בכוון גילת בתקרת שטטליה, המשמשת רצפה לכיתת הרסה. חור בגודל 1.1/2 מ'. הרופד הגיע למשטרת להגיט חלונת ולאחר ברור עם ומשל צבאי הובילו סבירותם איפי בלילית "ירקדו" לביהה חדש לכבוד חג פורים ובו צרף חזרה. חנרת דוחה למשל הצבאי עוד ביום שישי בלילית ע"י וסוכם כי תזקק לתוךן והרופד יפוצץ. הרופד ולבו אותו יום לראוי עירית חברון ושם נאמר לו ליתמחל בירגנדים למקן את חנרת. על מנת למסור בתקרת חבריו הרופד ולבו ברזלים וחחלו בעבודתם. אז נפתחה הדיקס, שהוחסם על החור שנוצר, ואמר להם להפסיק לעבוד עקב קדשות השבת. בזאת חשבה הרופד ואז בתיוותו ספוך לחור נפתח הדיקס שניהם ותורה לו להפסיק לעבוד ודרחף את ידו דרך חברו לכוכנו של הרופד ואצבעו של פגעה בקצת עיבנו היינונית של הרופד שחל דומע אך לא נפגע ולא חזרך לשוטט ספול רפואי.

בחוץ חילתה ביקר קצין מהמששל בビルם תודעה וראתה שככל תמקרת כבר קרסה וחברת צערירות טפנדים את חננותה. שאלתיה מטה פשר הדבר חודיעו כי החקירה המתווסת והכרכנה שבחנות עלולות לחתלכלך לכון מוציאים אותה. כסעתיים וחזי לאחר מכן בעקבות תודעה שדרמת חננות פthora נגע אותו קצין לפם וראתה שאמר לקצין שתוא חודה עכשו בתמיהיזות היישוב התיווך בחכרו.

ביום ראשון כאשר בא הרופד לחנותו וראתה שהיא ריקה, חסרה חנרת, אך עם גרב מדרגות, מתישב בפתח החנות ותחל לבכאות את מטר גורלו. 3 אנשים חמושים מבלית וודת שזחחות לא הובררת נגשו אליו יחד עם ובಕשו לפגות את עצמו סמוך לפתח החנות. כאשר ענה להם שזו חנותו דרכו שלושת הבחורים על רגליו ורחשו חורצת ויחזר תרימוחו ותנייחותו או זרקוו החוצה. בנו שותגלו בעית ביצוע הפכוי, נדחק אף תוא כתזואה מדריפת צו כואתה לו ידו שטמאלית. אז נחש הרופד למשטרת וחתלוון רשותית. בתלונה זו מוסר הרופד כי התקורת נזקמת וכי שנסר לו לפמי עקב רקובים, וכי הוא יפוצץ. אך כאשר בא למשטרת ראה שכל יתקורת תרונות ושלושת בחורים פיכול לזרותם דחפותו החוצה.

CONDINAT ISRAEL

משרד המשפטים

11

לאחר שהוגשה תלונה זו הובטח הן מה漭טורה שהמצב יוחדר לקדמיות במתירות האפשרית וכןן הכל תוקן במתירות מירביה וכל מה שנשבר או שתוון או שהחלף בחדר. אפילו רצפו לו במקומות שקדם לא היה ריצוף. הנזק היחידי שנותר הוא שהכובנה הטובה בתערובתם עם הלא סובה...

מפירוט העובדות הביל' עליה בברור מעורבחו של ח' במתה שקרה לחקירת החב'ות והן במה שקרה לבעל החב'ות. קשה לתנילח שכאן החור בתקרה נגרם ע"י הרקווים הסוערים אם כי שאלת היא אם ניתן להoxicח בבית המשפט שהחור נגרם ע"י מעשה מכורן וכן שיד היה במעשה. אותו קושי נזעך גם "בתתומותות" התקרה...

הריאות באשר לתקיפות ה' חזק'ות יותר אם כי גם כאן קיימים קשיים...

(ה) בסופו של דבר החליט פרקליט המדינה ב-3.8.82 כי: "בהתחשב בקשיי ההוראה וביתר נסיבותה והמרה, כגון העובדה שהמחלונן פועצה בידי רחבה ואיבנו כנראה מעוניין בפתחה הפרשה מחדש, נראה לי, כי מן הדין לסגור תיק זה."

(ו) נראה כי הדברים מדברים بعد עצם ויש מקום לחשוב כי העדר טיפול ראוי מיד עם קבלת התלונה חרם גם הוא לכך שהסדר ווחזוק לא מוצוו בעניין זה.

אולם דבר החמור ביותר שראוי להצביע עליו בהקשר זה, הוא האמור במכבבו אל רפ"ק קליג' מיום 1.6.82 לפיו הורה מושל ח'ר'ון למפקד התחנה בח'ר'ון שלא לחזור. בהוראה זו של המושל שלא לסתול במקרה נאחז רל"ח מטה בפתח יהודה להזכיר את מחדל המשטרה.

עוד יש לציין כי רל"ח יהודה, שדווח לזכות ומעקב על חקירת בית הדסה אמר במפורש כי בנסיבות זה היה קשר של שתיקה, וכי לא נחקרו כל האבושים שניתן היה לחקירתם.

ב. פרשת התלובות נגד

(א) הפרשה נסבה סכיב תלונות על השגת גבול, איוםים ביריות וסגירת דרך. התלונות כורבו כלפי אדם בשם , שהוא תושב אחת התהנחות באירוע וalieno בושא תפקיד רשמי כלשהו. בעקבות העתירה שהוגשה לבג"ץ בערך בירור ותבරר שאומר אדם העלה דוחפור לשתח בלי כל אמכתה חוקית או הוראה ממפקדת האיזור. כן הוכר כי בוגר אותו אדם הוגש בעבר תלונות על מעשים חמוריים ביחסו, שושבי המקום טענו כי בעע, ונפתחו נגדו תיקי חקירה משטרתיים. תלונות נסבו על אירועים שאரעו בחודשים פברואר ומרץ 1981.

בז'ינית ישראל

משרד המשפטים

12

(כ) ביום 1.4.81 כתוב תיוועץ חספני למשרד אל ראש אגף החקירות במשטרת ישראל ובקש להורות על ניהול חקירת מטטרית-בשל חחד לביצוע עבירות על ידי אותו

(ג) ביום 21.5.81 נשלח מכתב חזכיה למשטרת מסעם צוות חמקב.

(ד) תיקי החקירות הועברו לשלחת וובגאייט בפרקליות המדינה בלי שותתייה החקירה ובלא תמלצת ועל כן הווחדרו שנית למשטרת לסיום חקירה.

(ה) ביום 19.6.81 נשלחת תזכורת נוטפת למשתת הארץ מסעם צוות חמקב.

(ו) ביום 2.9.81 החזיר ראש מדור החבירות במשתת הארץ את תיקי החקירות לרלי"ת שומרון בעיון שהחקירה לא תושלמה ותוך פירוט הצעדים שיש לנ��וס לשלמת החקירה. (בדיקה זכויות קניון, שבילים, וכו').

(ז) ביום 19.9.81 סגר רלי"ת שומרון את אחד התקיקות ב寧מוק על"ן (כג'גוד לנוהל שקבע צוות חמקב לפיו חייה עליו להעביר את תתיק לפרקליות מחוז).

ביום 29.10.81 הועברו 5 התקיקות לפרקליות מחוז וטריך בתמלצת לשבירה (צוות חמקב בקשה מפרקליות המהוז לדעת את נימוקי השבירה אך עד תום לא נודע לו תגמוקים).

2 התקיקות הועברו האחורי להובע צבאי בשכס ותאוחר לבניין שלום בסול כרם וב-3 התקיקות סרם הושלמה החקירה עד לכתיבת דוח זה, דהיינו שנה ושלשת חודשים מאז האירועים. הסיבת שנפסקה לחקירה להזדקמת אי חשלמה החקירה תיא המתנה למודד מיו"ש (חשעה חודשים מאז שתיק הועבר לרלי"ת שומרון לצורך ביצוע ובידורות).

ג. פרש קדומים (בג"ץ 430/81)

בעניין זה כתבה מנהלת מה' הובגאייט ביום 25.9.81 אל ראש אגף החקירות במשתת הארץ כתללו:

"1. לבית המשפט תגבורת לצדקה הוגשה עתירה בה טענות העיתורות כי הן בעלות פרקיין בקשר קדום שכאליזר יהודת ושומרון, וכי אמתותיהן תיו דרווית ונסועות עזיה. כן טענות חיתורות כי בחודשים מאי וינווי ש.ז. בעקרן כ-300 עצים בפרקיעין הנ'יל ובוצעו מעשי חסמה גבול וגרימת נזק לרוכבם. עוד טענות חיתורות כי הוגשה מלווה למשטרת ישראל על וטענים הנ'יל, וכן כי תיו פניות בעניין זה גם לנציגי תම"ל.

2. לצורך חקמה תשתובת לבג"ץ בקשרו לברר אם העובדות ובישיבת שקיימתי לצורך זה חתחף גם ראש משרד החקירות ב寧מוקה סול כרם ממי'ש שלוי. קצין המשטרת הנ'יל האציג בפני את תיק החקירה שנפתח בעניין הנדונו.

CONDINAT ISRAEL

משרד המשפטים

13

3. מוחך עיון בחיק החקירה מתרבר כי אכן הוגש תלונות למשטרת טול כרם בעניין נושא העתירה, וכי חקירת המשטרה העלתה שאנו בעקרנו ונגדען מאות עזים ובוצעו מעשים בלתי חוקיים ביחס למקרכען שהעורתהו טענות לזכיותם בהם. תיק החקירה נסגר מן הסעפם ש"הערכינו לא ידוע".

4. אף כי ידועים לי הקשיים הרבים הכרוכים בזיהוי ובאייתור העבריאנים בעבירותה הקשורות בתלונות שהוגשן לאזרה יהודית ושומרון כבר התרענו לא פעם על כך שיש לעשות כל מאמץ כדי לנסות למצות את החקירה ולגלו את העבריאנים (זכורה לך בודאי פרשא בית הדסה בחברון).

5. בעניין נושא העתירה הבוכחת יהיה עלינו להסביר לבג"ץ מהן הפעולות שנעשו לטיפול בתלונות שהוגשן למשטרת זהן לדוגמה הצבאי. לכשעטמי אני בדעת כי ניתן היה לפחות להביא לידי זיהוי אחד מן העבריאנים העיקריים בפרשה שכן מתלונן בחיק המשטרה במתן תיאור של אדם אשר איבם עליו יום לפני שבוצעו המשעים, וכך כנ' בעית שתחזוקה המשטרת סייר במקומות מצא בשטח הנדרן את אחד מתישביהם מקדומים. יתר על כן לפי הטענה גם עבר במקומות טרקטור וניתן לבדר מיל העסיקו. לפיכך בקשהי מראש משרד החקירות טול כרם כי התקיק יפתח מחדש לשם השלמתו.

הנגדי רואה לנכון לחזור בהזמנתו זו על כך שיש להנחות את האחראים לחקירה באזרה יהודית ושומרון באשר לשילובות של פועלות החקירה המודיעות לגלות את האחראים למשעי אלימות ולהפרות הסדר באיזור.

אודה לך איפוא אם תורה להסביר אליו בהקדם את ממצאי החקירה ודו"ח על הפעולות שנעשו בעקבות החקירה, שכן העתירה קבואה לשמייה בבית המשפט הגבוה לעדכ ביום 16.11.81".

התקיים חזר להשלמת החקירה, ועל אף האינדיקציות, שיכלו לכוארה לשמש כביסיס לזיהוי החשודים, הוחזר התקיק מהשלמת החקירה כלעומת שבא והוא עבר לאחר חישומים רבים לפרקLIMIT מוחץ המרכז, במלצתו לסגורו. ניתן להניח כי חלוף הזמן והעדר החקירה עבגנית בסמוך לתלונה הם שחשמו את האפשרות להביא את החקירה לכל מיצוי.

ד. פרשת יחס שילה וכפר קריות

(א) בחודשים ספטמבר ובאוקטובר 1981 התלונן עו"ד חורי בשם תושבי כפר קריית כי מרשיי מגורשים בכח מADMINI שלהם ע"י מתנחלים שיליה אשר חפסו חזקה בקרקעות מרשיי והשיבו גבולם, שלא כדין ותוקן ביצול בשק וαιוםם בנסק.

במחזור לسان הירומ"ש במפקד איו"ש מצינו עו"ד חורי כי בעבר התערכ הממשל להחזיר את המנכ' לקדומו, לאחר שתלונותיו על השגת גבול נמצאו מוצדקות והוא מוסיף:

מדינת ישראל

משרד המשפטים

14

"ביום 8.11.81, ולאחר שהודיעם לי כי המתנהלים בשילת אינם כפויים להם וכי איןכם יכולים לחייבם לצעת את האותם שהציגו את גבולם, ולאחר שחוורתי לכם כי עבר פנו מרפי למשטרת תלובות עבנין אך המשטרת לא פתחה תיק וחבתה אומת למשטרת הצבאי, שלא עשה דבר בנדון, העתם לי לפניה בשנית למשטרת תלובות וכי מצדכם פדAGO כי המשטרת הפל בנדון כמחוייב על פי החוק, פנו מרפי ביום 8.11.81 והגישו תלונה ובו ביום תקשר אליו תחוקר מר חליט עס משטרת שכם ותודיעני כי תוא עוזץ חורי בתבעת תקווה מתנהלי שילה יוומדו לדין על הפרות חוק והשגותם גבול ומחפירע להגרות ולאיים על מרפי. מלומשין בחרות חוק ומלומשין בחרות ולאיים על מרפי. במכבוי טיום 9.11.81 אל תיוועץ משפטו למשלה קבל עוזץ חורי על בר שחרורת החוק מצד המתנהלים לא הופקו וכדבריו ים טמייניכים לעשות כעילה על רוחם בסברים כי הם מחוננים ומוגנים (אולי בזדק) עוזץ חמש וחתולות מתומכים בהם ובוחנים להם גיבורי...".

(ב) במהלך הדיוון ביום 8.11.81 במשדרה של מנהלה הבגדיין ובחתופה יוזץ צוות חמעק חביהו מפקח שלו וקצין חכרים של נת טויל כי בידיהם תלוגות רבות על מעשי חנכלות של תושבי היישוב הירושלמי. מתוך מישיבתו זו בקש רע"ג הדין הבינלאומי בשם פצ'יר מפקדת יוזץ לרכץ את תלוגות חן במשטרת והן בנסיבות ולחעבירותן ליוזץ צוותם המשפט

(ג) ביום 1.12.81 סח' רס"ן שמעון שטיין, סגן תיוועץ ומשפט לפקד יוזץ אל משטרת ישראל כללו:

"1. בשיחתי טלפוני שבסימוכין נספר לי כי הסימול בתיק, אף שנפתחה בוחנת שכם הועבר לתחנה רתאללה.

2. עקב הרגישות הרבה בטיפול בחיק, וזאת בשל העובדה שעוזץ (א. חורי) סען בפני כי בעבר לא הייתה המשטרת מוכנה לחזור חנושא וכי קיימת אפרורה של פניות לבג"ץ על רקע זה, אך ככלם לטפל בתיק לאחר ולא לסללו ביגיניכם.

3. מצוין שאנו אנו תייתי בשפט יוזץ עם עוזץ ותתרמתתי כי קיימים לפחות לכאורה סימוכין לעיבוד שוחלים נרחבים באזרחים שלא חוץו לישוב".

(ד) ביום 15.1.82, בעקבות ישיבת בנווא כלשכת מנהלת המש' תזרחיה בפרקליטות המדינה, סוכם כי סגן הילומ"ש יוזץ ינחת את המשטרת לגבות הודעות תפזרות בשאלות החנויות בחלוקת לעבנין החזקה.

בעקבות מה שנתרחש באוthon ישיבה, כי תושבי שילה חסמו שלא כדרין את דרך המעבר של אנשי קריوت, תחביבו ותתיישבים להמנע מלחשום את הדרכן. עוד סוכט כי לאחר קבלת ממצאי החקירה המשטרית וחומר נושא שיש לאספו יקבעו זכויות השימוש בחלות נושא הסכור. יש להדגיש כי בישיבה זו נדרון היבט החקלאות ולא היבט הפלילי שבחלונות תושבי הכפר קריות.

(ה) עד לתאריך כתיבת דוח זה (כשוננה חדשים לאחר האירוע) לא הושלמה חקירת המשטרת. לעומת זאת התקשר עוזי חורי ביום 11.4.82 ללשכת מנהלת מ"ה הפגזים והמלחון שוב כי תושבי שילה מגרשים את תושבי הכפר קריות וכי התקשר לסגן היוזץ במקצת יושם שהגביב אמרו כי "אין מה לעשות".

המשטרה תולה את הסיבה לכך שהסיפול בתלונות חדשים ספטמבר ובאוקטובר 1981 סרם נתתיים בכך שנושא ותדיידות בשטח (שאינו מהקיד המשטרת) הוא נושא קשה ועד היום לא נקבעו גבולות, כדי להכריע בסכור הגבולות.

תלונת אשת מוחמד עוזאר (בג"ץ 12/82) .

(א) בתאריך 19.1.82 דן בית משפט הגבוה לצדק בתיק הניל, ובין השאר הורה לסתף בתלונת אשת העותר על תקיפה ולהביא את תוצאות החקירה לידיעת באת כוח העותרים.

באותה דיון הבהיר נציג היוזץ המשפטים למשלה כי

"כל שמדובר נושא למלחונת של אשת העותר החמשי, הסוענת כי הוכחה על ידי גורם משפטי, הרי תלונת זו בבדיקה וחוץ אותה החקירה יובאו לידיים באת כוח העותרים, וכי תלונות נושא אשר תוגשנה בדרך הקבועה לכך, יטופל בהן כמובן גם כן בדרך המקובלת".

(ב) ביום 2.2.82 שלחה מנהלת מחלקת הפגזים בפרקטיות ומדינה אל ראש אגף חקירות, במטה הארץ את העתק ההחלטה בבג"ץ 12/82 וכן נאמר במכתבה:

"כיוון שהנושא קשור, בין היתר, לסענות בדבר מחדלים מצד המשטרה בטיפול בתלונות של תושבים מקומיים ראייתי לנכון להביא הדברים לידיutr".

במיוחד ברכוני להפניות תשומת לבך לאמור בפסקה 2(ג) ו-(ד) להחלטת בית המשפט הגדולה לצדק ולמתחייב ממנה. הילינו, כי המשטרה והצבאה יחרבו במקומך ויק אם יהיה חשש להפרת השלום והסדר הציבורי וכי תלונות שטיגשנה למשטרה תחקרנה כיאות.

CONDINAT ISRAEL

משרד המשפטים

16

כזו מהחיבנו להעביר תוצאות חקירת התלונה של אשת העותר
תحتishi ליריעו באט כוח העותרים...

אודה לך אם תינתקת הוראות מתקיימות".

(ג) ביום 2.2.82 בקשה יו"ץ צוות מעקב דוח על תוצאות הבדיקה
וראש מחלקת חקירות בסיסת הארץ מנה באותו יום במקבץ ליליאן
שוטרנו ובקש פרטיהם על תקירה.

(ד) עד לכתיבת דוח זה טרם הסתירה חקירה. דוח נציגת המשטרת
בצורת מעקב היה כי החשודים בתקיפה האשת המתאימים מנג"ב וכמי
ב-24.1.82 מוכח קזין בורך מנג"ב. נציגת המשטרת לא תבליטה
עד לכתיבת דוח זה לא בבר פרטיהם על גורל החקירה או על סיבת
משכת. - צוין שתלונה תיא מיום 21.12.81. לטומר לוטר שקשה
לצפות להוראות כלשהן מתקירה זו.

ו. תלונה ביקולם בירם (כג'צ' 149/81)

(א) בעקבות עירתו של חסב בית גיאלה בעניין הפקעת קרקע
חוותת הבג"ץ לחקור את תלונותיו של העותר, שטען כי ביום
15.2.81 נתנו כלפיו אזרחים ואנשי צבא בעלייה כארור גדרו את
חלקתו, והוא ניסה למחות על כך. אמר ביה"ט בהחלתו (מיום
13.5.81): "גב' בילינש .... הוודעה לבו כי תלוכות אלה
מחקר עתה ואני יוצאים על כן מהור התכחתי כי שמי עילות
תלונת שיטצ'ו כאן אכו ייבקרו באופן מסכח על אף דוחיתת של
העירה".

(ב) ביום 25.5.81 כהבה מנהלת מה' הבג"ץ לרשויות הממשלה
ויחפנחת היפות לבם להעתרו אל בית המשפט.

(ג) ביום 19.6.81 בקשה יו"ץ צוות מעקב דוח על חקירה
ותוצאותיה.

(ד) עד יום כתיבת דוח זה לא נסתירה חקירה, ולעומת זאת מסתבר
כי משטרת ישראל מחפשת את תיק החקירה שנעלם (בנייה ושליטה
חדשים לאחר תאיירוף).

ז. פרשת שוטר הווקף במערת המכפלה

(א) בעקבות פרטום בעיתון הארץ סיום 22.10.81 בנוша תקיפה שוטר
במערת המכפלה וחפירה מתוך למפלס החthon של מערכת המכפלה
בקש צוות מעקב דוח על חקירה הארע.

(ב) תיוועץ המשפסי למפקחת יו"ש העבירה לידיותה (ביום
17.12.81) דוח (מיום 30.11.81) עירור בידי סאייל מנוח זבי,
מפקח נפת חברון, סמכו עליה כלහן:

CONDINAT ISRAEL

משרד המשפטים

17

"א. ארוע הכתם השוטר:-

1. בתאריך 18 אוק' 81 בין השעות 16.30 ל-16.45 בקרו והתפללו במערכת המכפלה שר המשפטים ושר היחסות זאה במסגרת חגיוגות הכנסת ספר תורה ע"ש אביו של שר המשפטים לבית הכנסת אברהם אבינו.

2. לארוע הצלטרפו וחגגו רביים מתושבי ק. ארבע.

3. בזמן התפילה במערכת המכפלה באולם יצחק אחד משומרי הוווקף עבר בין המתפללים בדרכו משער הכניסה לאזרור תפילה ומוסלמים, בעת מעברו בעט בירכו אחד מתושבי ק. ארבע זהה לנוכח עיניו מפקד משטרת חברון ושוטרים נוספים.

4. אני שהייתי גם כו במקומם, הזכיר הובא מידית לחסומה ליבבי, הורתי מידית את שומר הוווקף להגיח תלוונה למ"י ופניתי ליהודי המכה בשאלת מדוע עשה מה שעשה ועל כך בעניתי בಗנות.

5. למורת הוראתי המפורשת לא הגיש שומר הוווקף תלוונה במשטרה ורק כעבור ימים מספר לאחר שנודע לח"ם שהערבי לא תלווננו צוותה על השומר לעלות מידית לתחנת משטרת ולהגיח תלוונה וכך היה.

6. העבini עדין בחקירות מ"י - ארוע מס' ב' - מ-81.10.23 (האיש הגיש תלוונה ב-23.10.23).

ב. ארוע החפירה במערת:

1. ב-19 אוק' 81 בשעה 02.40 התגלה נסיוון פריצה למפלס המתחום של המערה שבוצע ע"י קבוצת מתפללים יהודים מ. ארבע. לאחר גלווי הניסיון בעשנה הכל להטתירו ולנסות לתקן הבזק שנגרם מבלי שיודיע על כך לאנשי הוווקף. בשעה 06.15 נתגלת הדבר ע"י אותו שומר מאנשי הוווקף (כהערת אגב יש לצריך שעד אותו רגע צלע השומר באופן מודגש כדי להפגין כמה קשה בחבל מידי היהודים ולפתח בעת גילוי הפרשה החל לרווח כאיליה שלוחה).

2. הח"ם היה כוכח אישית במקומו. השומר לא נפגע בעת הגילוי לא ע"י חותמי קריית ארבע ולא ע"י אף גורם אחר (במקום היו חילילים וקצינרים רבים).

3. גם כנגד החשודים בביבוץ נסיוון הפריצה וגרימת הבזק הוגשו תלונות ב-מ"י על ידי הח"ם ומפקד המערה, בפתחה חקירה משטרתית (תיק מ"י מס' 81/1014).

3. אופיליני שעיתונאי מסעגו של יהודיה ליתני הכותב באופן מגמתי ושליטתי נגד המושלה יבש ויערב במחכוון 2 ארועים שאין ביניהם קשר כדי להכפיש.

CONDINAT ISRAEL

משרד המשפטים

18

4. להבא מומלץ לבדוק נושאים מהסוג הנדרן ולפיהם בשיטת סלפין
אתם ולחנוך מבירית טכנית ומיוחרת".

(ג) כיוון שעה מהדו"ח כי משטרת תברון פתחה תיק (שאבב, לא נכלל
בדוחי הארועים שקבל תצווות) בקשר צוותה המעקב מהטטרת דוחות
על הנעשה בתיק.

(ד) בסיום דוחות על האירוע מחודש אוקטובר קבל פרקליט מחוז
ירושלים בחודש מרץ 1982 תיק על אירוע חקיפה אחר מחודש يولוי
1981 והוא החלים לسانור את התיק מחוסר ראיות. במכון מיעוט
12.3.82 כתוב פרקליט תחווז:

"החלשתי לטgor התיק הביל מחוסר ראיות מן הימוקים דלהלן:

1. ביום שבת 4.7.81 חתפלו מספר יהודים במערת המכפלה בטקום
שייחדים אינם מתפללים בו. עפ"י עדותו של קצין תירן מסע
צתייל בטקום, נעשו הדברים בQRSTUVWXYZה למבע מעבר מאנשי הווקף.

2. חמלהן, חדר ابو סנינה, ביקש לעבור למערת א"ר מתפללים
מנעד זאת מנגנו ולאחר חתירותה הקצין תירן ומשננתה היה לו
כפי ינתחן לו לעבור - הזתקף למטען ע"י אחד מתפללים "בעל זקו
ג'ינגי", וטakan מלוונתו.

3. הרזעתי של הקצין תירן וחייב צהיל נזוף נגבתה באותו יום
ואילו תודעת חמלהן נגבתה למתחרת. תודעתה מעדי ראייה אחרים,
בעיקר מתפללים נגבי שלושה שבועות לאחר מכן, אף כי פצצרו
דבריהם שבתיק (פסטר ד'), עולה כי חקירות רפוי ביחס לזרות
חשוד נערכו כבר ביום 7.7.81.

4. בעל זקו הג'ינגי, שעפ"י הראיות הוא אשר תקף את
המחלון - לא נמצא ע"י המשטרת ולכך לא ראיית מכוון מטגרית
תמייק.

עם זאת בראובו לחער, כי חקירתה לא בוטלה כראוי, שכן לדעת
לו תימה חקירתה לבילוי החשוד מהתחלת ביום המכירת ספוק
לאירוע ניתן היה לגלות אם החשוד ולנסות לדחותו ע"י
מחלון. אינני מאמין סרך שכלל הנראת הביעת תולותה מחובבי
ומثال בשורה ערבطمאותה של אותו יוט, דבר שאיבר טביעה
רצון כלשעטנו, אך לדעתו ניתן היה עוד באותו ערב לבעת
ולמצואו את החשוד, דבר שלא בעשה, ובאמת רק ביום 7.7.81
תימה חקירה כלשטי לבילויו.

5. התוצאה שלתי רצוי היה אילו שטח ביסא הוכחה חמלהן
ומайдן ביסא לא ניתן להעמיד לדין את חיקפו עקב מחדלים
בחקירות".

מודינית ישראל

משרד המשפטים

19

(ה) אף שחוורתה מחדל מדברה בעד עצמה קשה להמנע מלהוסify את אלה:

(1) רשותה המדינה התחייבו מפורשות בפני בית משפט תגבוה לצדק לטעור על החוק והסדר בחברון ולספל בתלונות או באירועים שיש בהם חשד לעכירה פלילית, אף בהעדר תלונה (ראה לעיל פרשנות בית הדסה - בג"ץ 175/81). דרך הטיפול האמור אינה מחייבת כלל וככל על דברkont להתחייבות האמורה.

(2) ומזכיר בתקיפה בתקום קדוש, שהמשטרת חייכת בשמירתו חובה כפולה ומכופלת. נסיבות העכירה רגשות ודרך חקירת המשטרת בקשר מעידה אם לא על מחרל מכובן. על מחרל חמור בוראי.

(3) תיק המשטרה מלא תמיות. מצד אחד נאמר בו כי לא נערך מסדר זהווי מסוום שהמלוגן סביר את כל האנשים שההפללו ואך אמר שיווכל לזהות את המתולוגן ומайдך גיסא לא הצליח המתולוגן לזהותו.

(4) עליה בבירור מהחומר שבתיק כי קבוצה ומחפליים התפללה בזמן שלא נקבע כשעה תפילה, במקום אסור לתפילה (במעבר לכוניסה) וכל הנראה בכוונה לחסום את מעבר למתחפלים הערביים. עם זאת מושם הדגש בתיק המשטרה על הפרובוקציה של שומר הוקף שבקש לעבור במעבר דוקא בזמן תפילה שטונה עשרה, וולבן על חוסר האלבורים הצלבוריים שכקידום התקיק, שכן ומעשה בא כדי למגוע קסיעת תפילה ולא בנסיבות חכופה.

יודגש ויובחר כי עולה בבירור מהחומר, שומר הוקף בקש לעבר במעבר שנחסם במתכוון ע"י מתחפללים (עדות הקצין התוורן במעירה) כי לאחר שהתחפללים סרבו לתה לו לעבר נחלץ לעזרתו הקצין התוורן ובקש שיאפשרו לו את מעבר וזאת ללא הוועיל, ימשפלס הקצין התוורן לשופר דרך בכת הכבנו מתחפל בעט שיבר.

בוחנת ישראל

משרד המשפטים

20

(6) רלייה יהודת דוחה לצוות ומעקב כי לא היה שיתוף פעולה מצד חישבי קריית ארבע והברר סכל או חקירות.

(7) בורות ומעקב לא קיבל עד היום דוח על גורל חקירה בעניין נסיוון חפרית וגרימת הנזק לטעמה ומכפלה. על אף שלפי דוח סאייל דחבי נפתחה חקירת משטרתית, לא אוצר כל תתיק בדוחות משפט של משטרת לצוות ומעקב. לאחר לאיירוע תקיפה מיום ירושלים כדי שתחזור בחקיפה יועדר לדין.

ח. תלונה עו"ד נעננה

(א) ביום 18.12.81 פנה עו"ד נעננה בתלונה על חאה מרשו בעקבות חיילים או אנשי מג"ב שנכנסו למו"ד בבלנדיה, לפי תלונה נלקח המליבן שודצת מתוכות לביה חוללים הרות ורשותם הכלא ברטאלית סרבו מחלקה המבכיעה במרחוב.

(ב) ביום 13.1.82 העביר סאייל ברוך הולנדר באמצעות צוות ומעקב את תלונה לחקירת משטרת ישראל, מכיוון שבחירתם היו מעורבים אנשי מג"ב. מונח קצין בודק אולם עד היום - חזי שנה לאחר תארוע לא נסתימה החקירה או לא דוחה לצוות ומעקב על סיום מטרות פניות חוזרות וגבשניות.

ס. זריית רסינגים על בית שפחו דענו

(א) בעקבות כתבה בעיתונים מפברואר 1982 על חלכה רמניגים על בית שפחה דענו בקשה צוות ומעקב לבירר האם נערך חקירה בעניין (יציינו כי תארוע לא כלל בין תורווחים שקיבלו צוות ומעקב). לפי טענת חטפאה, חטגורתו על גבול קריית ארבע, מנהללים לה בטרור שטעזרם את ביתה.

(ב) בסתלך עבודה חגיון נרשותו שנוי אוועים נספחים של זריית רימון על אותו בית (חפלייב-ב-82.3.18).

מדוחו של רלייה יהודת בפני צוות ומעקב עזילם אלה:

מצאו סלנינים שתרימונו תוא נסך צה"ל ואחריו שומרים ראה אחריו זריית חריסון בטקומות דמות לבושה מידי צה"ל בורחות מן וטוקום. הוקם צוות חקירה מיוחד (אחרי תרימון השליש) חומר נחקר והסביר היה שטוא יוציא פרסיב אך חושש לדבר. תבויות פעל בכוונים שונים וחקר בשיטה, אך לא מיצאה. יש חזרות בכוחו ססויים אך הפסיק חסרה אוביים טرسם שאנשי קריית ארבע אינם מתחפים פעולות ולא ניתן לחקרא.

ג. פגיעה עצם איזרו - מהן מכובות הכביתה בחרכון

(א) ושוב בעקבות כתבה בעיתון (ט"ו 2.4.82) לפיה תקפו ארבע-מחסבי קריית ארבע אדם בשם עצם ובעו אותו בסכינים, בקש

CONDINAT ISRAEL

משרד המשפטים

21

צורות עמוקה דיווח מתחשורה, לפי תרווה חתובאי (יתורית ליסכני) אשר לו רפ"ק קליג' כי חמקת תיא על רקע "גיאוף" וכי זהות תורקרים ידועה לו והוא אף ציע לחופרים "ילתודם בבית משפט ולגמור עם זה".

(ג) יזכירן שהארע לא בורט בין דוחה משורה השוטפים לצוות. טר קליג' חביב לזרום ועמוק שטפקי תחנת לא דוחה לו על הארע ושותקה ארע על רקע של ייחסי ערבלי נתפרק עם יהודית ולא ביחס לזרום את תחוקפים. טר קליג' דוחה את תורקרים ומילוחים לו בכתבה, אשר אין דאות ושותיק נסגר בנסיבות ערבלי לא נודע ביום 10.1.82 (לא בידי פרקליט מחוז, בהתאם לתנחיות תנווה, אלא בחתגה).

(ג) צורות בקש לראות אם תיק חקירה ומעיון בו ראוי לטעיב על אלה:

(1) התהשנותה היא שחקירה לא פרטת מבחינה אלה שאורט אפשר היה לחקור.

(2) בהיק מופיעת תרשומת, הקובעה שכיוון שכולם (?) שלטיהם עט תפעת בغال הרקע שטגטיה אותו (יחסים בין ערבי ליהודיה) אין קצת חוס להגיא לזרוי תומוקפים. תיתה מביה לטרדיילן ועם זאת גסגר תיק מהסיבה לעליין. יש לאזר ולתדריגש כי לצוותים יטעב לא דוח על תיק, אלא לאחר שקרה על גבואה בעיהו, וכי תיק גסגר שלא לפי תנחות צוות הטעב.

יא. פרשת סוחר חומר כיריתו

(א) ביום 16.5.81 תמלגן בעל צוות לדרכי ורט ביריתו כי יהודיו תושב בקעום אים עליו כנתק.

(ב) תרויות הטשורתי סיום 24.11.81 לא כלל הזראות חקירה. על פי בקשה צוות לבירר שתה עלת בגורי חקירה, גטפר לצוות כי תיק גסגר כיון שהחלובה בוסלה וכיון שטדובר בסכום סחרי. הזרות בקש לקבל את התקיק ולאחר עיון בו חתבר, כי הלווה חסוחר חימת על כך שטבר לאנפיס כדי מיר, שחווכנו למצען מכובדים על אף עצמו להם שאל לעשות כן מחשש פישברן. כעבור זמן חזרו תאנשים וטבעו שבד תחרס סדרוקיב, ובאיותי אקדי דרשו כספם חזרת. לאחר שתחזרו להם את הכסף זרקו את הכלים על פחוורה בתבונתו וגרמו לו נזקם.

(ג) בעקבות זאת כתוב פרקליט מחוז ירושלים ביום 26.2.82 -

"עלגנמי בחרמר תראיות שנאנס עד עכשו בתיק זה ותגעה ליידי מסקנתה, כי יש בו לכאייה ראיות הטחשיות בבעלות עכירותו של סחיטה באירום לפי ס' 428 סימא לחוק העונשין בדירת נזק בדין לרכוש לפי ס' 452 לחוק העונשין ותורתה בחקירה עכירה לפי ס' 245 לחוק.

CONDINAT ISRAEL

משרד המשפטים

22

גרסתו של המתלונן היא, כי אילם עליו באקדח ודרש ממכו להחזיר את כספו (שהлем עברו העציצים). עוד סוען המתלונן כי החשוד דرك את העציצים וגרם בכך בזדון לחרסים נוספים שהיו בחנות.

עוד הוא מסביר, כי לאחר מכן אמר לו המתלונן "אם אתה תPLEX להודיע למשטרה אני יחזיר לך את הרכב".

המתלונן מסביר כי את האירוע ראה אדם בשם ابو חסן ומציין זה לא ב痼חת עדות.

יחנן ויש עדים נוספים לארוע.

עדויותיהם של החשוד ושני חבריו איברנו בראות לי אמינות, שכן בעדרותם של שני החברים לא מזקורי כלל - ארווע הקשור לאקדח.

אני מצירף בזאת החומר וمبקש, כי החקירה תושלם כראוי כי החשודים יוזמנו לחקירה נוספת וחתם אזהרה, כי ינקטו הליכי חקירה בהתאם לפקודת אח"ק - וכי כאשר תושלם החקירה יוחזר המילק אליו להחלטה".

(ד) רלייה יהודית נחבקה מהה סבריהם לגבי מה שארע. לדבריו בפני צוותה המעקב לא תתייחס המשטרה לנושא הסתירות כי האנשים השלימרו ביניהם וכי אם יש ביטול תלונה, אפילו מדבר בפשע - אין עניין לצבור להמשיך בחקירה. עוד הוסיף ואמר כי אין להתייחס לתלונה באשר לנשך בנסיבות, כי הערכיהם מוגבלים ודי להם שתיהודי נשך כדי שיכהיר על איום. על כן יש להעיר:

(1) אין כל רמז בהיק לביטול התלונה. בהפוך הוא - לפי עדות המתלונן אימאו עליו ברצח אם תלונן.

(2) מדובר באירוע בנשך, בקבלה דבר באירועים ובפשע של הרחת בחקירה. לפי עדות המתלונן הנשך הופנה אליו. לפי גירסת אחד הנקברים הנשך נפל במקרה, מכל מקום - בורודאי שאין מדובר בסתם נשיאת נשך.

(3) קשה להניח שבישראל היו כוגרים תיק מהסוג האמור בנימוק של חוסר עניין לציבור.

(ה) עד לכתיבת דוח זה לא הושלמה החקירה (תלונה מילוט 16.5.81).

יב. גירמת נזק לאוטובוסים ברמאללה

ב-10.4.81 נמסרה למשטרת רמאללה תלונה על גירמת נזק לאוטובוסים. היה חשד שאנשי מלואים, תלמידי יסיבת בקרית ארבע, גרמו לנזק. ביום 7.5.81 המליצה התחנה לסגור התיק בנימוק ענריין לא נזק. ביום 14.5.81 מתח רלייה יהודית במכבת למפקד רמאללה, בקורס קשה על החקירה בציינו כי מעשה לא

מדינת ישראל

משרד המשפטים

23

כשעתה כל חקירת אלא חמשתיה וספוקה בוגנית למצוין ולא נקפתאנכע כבר פרטיט שבידית, על אף תבוקות מקשה לא מגלת תמייקכל מאמץ יתר לתחלים איה תחקיריה ובינום 25.4.82, סנה לאחרהארוע בסגר תמייק בנימוק על"ו.

ג. חקירה מקרי מות לא סכין

(1) קשיי מיוחד לצוות החקירות לעקב אחר חקירות חמשתיה במרקם שלבגיעות פיריות שטורוכים בהם שדראלים, שאינם חילופים, בעיקר נוכחות דיבורי אירועים אלה לאחרונת. דוחות חמשתיה בתחום זה היה איסי ביזה. על פצעיהם בלבד (שאין כגדון תלונה) לא היה דוחות ואין מתחילה כלל וקירות וסודות חמשתיה (כפי שוביית רלייה יהודית ונכנית חמשתיה) חילא חמשתיה אינה מסוגלה לעקוב אחר אירועים אלה. מכל מקום מעקב הבזות היה לקרי מעיקרו, טסום ספרדי דוחות עדכניים לגביו באיחור רב לצוות. צוות ומעקב קיבל דוחות על שמי חקירות מקרי מות - פרשת חריגת גנער מסנג'יל (15.3.82) ופרשת חריגת גער בבני גנים (24.3.82). על פי פירע אמצעי התקשורת, בקשת הוועדה פרטיט על מות גערה בח-14 שוכר אל ערוב שליד תברון, אروع שלא בכלל בדוחות חמשתיה.

התרומות צוות חמעקב מתחקירה בשלת חמרקם ואירועים היהת שלא נתגלו הטרץ הרואוי והזריזות המותבקה לחקירות מסוג זה וחויבר סלוני פאה באשר לדוחן החקירה עצמה. בפרשנה בכי נעלם לא הוחל בחקירת החשוד אלא ששת ימים לאחר האروع וזאת, כבמהלך ארבע ימים התזבבה משלחת ישראליות מטושבי מאייזר במשתיה וחויבת בפירוט כי המותקים לא ישתפו פעולה עם המשתיה ויפעלו רק לפני הוראות מהתשלט ומחדר (?) (בתוך תשלחת נכת כנראה גם החשוד ביריות). צי מעזר שהובא בגד אחד החשודים לא בזעג, ולפדי החשש לא בצעו חטויים תפקידים כראוי, (כל אלה לפי דוחות רלייה יהודית בפני האזוהה היו חטויים אמורים לבצע את צו המעזר לאחר האזוהה ודותו כי החשוד אכן בכיבוי, בעוד שזאת טען כי היה בביתם). תמייק נחקר באופן שתיבב החזרתי על ידי הפרקלים להשלמת חקירה.

אחר להריגת גנער בכפר אל-ערוב (אروع סופי אפריל 1982) - עד היום לא קיבל צוות ומעקב פרטיט על החקירה ונדרה לא כואורת שתיה פער דוחות בין גורמים שונים במשתיה וועלות החשש שמשתיה לא בנתה ביעילות את כוונת החקירה שילובילו לדוחוי תיורת.

ה. חטויים שלעיל מהתייחסים ל-15 אروع חקירה, שאינם חלק ממכלול 70 חתיקים שעלייהם קיבל הצעות דוחות. צוות ומעקב, כאמור, לא בדק את מכלול החטויים לגופם ולכך אין הוא יכול לקבע כפונותם כי חטויים שלעיל מאכלייניטים את כלל החקירות בסגנון הבנברק, אורלים לימוד פרטיטם של אלה, וחעובדה, שצוייננה לעיל, כי מתוך 70 תיקים נסגרו 53 ללא כלום מהחטויים מחשבה, אם לא דאגה. מכל מקום יש לסקול האט אבן יכלה פרקליסות חזינה לתחביב בעתיד בפני בית המשפט על נחיל חקירה רציניות ויעילות.

CONDINAT ISRAEL

משרד המשפטים

24

11. ביחס המובא לעיל מחייב התייחסות לאלה:

א. (1) התלונות שהוגשו למשטרה נסבו בעיקר סביבה אלה: תקיפה, גרים נזק לרכוש, איומים, איומים בנסך, יריות, השגות גבול וסגירת מעברי דרכים לשדות ורתי עסק בערים (בין התלונות גם המנכליות למלמדות בת ספר ופלייש מרפאה פרטית לצורך תפילה).

בימן לראות מכנה משותף בחלונות אלה, והוא רקע צמייתן אינו בעריכיות פלילת רגילה, ולהוציאו מקרי ירי על רקע הגבה עצמית, אך ניתנות לאפיון כהנכליות על רקע הרצון להפגין "זכויות" בשטח. יש בהן, מכל מקום, משום עדות לאוירה עכורה שביחסם ישראליים תושבי יושב לתושבים המקומיים. הדברים ממוקדים בערים בחברון ובאיוזר שילה.

(2) ב.ב. 214/81 בביום, שmphizi בירושלים הורשו ביום 2.9.81 שני ישראליים בחייבת ערבי בחברון, בהשגת גבול והיקף בצדון לרכוש, על רקע סרווי של זה לאפשר לחם להכנס לנכס, שטענת הבאים היבנו רכוש יהודי.

בפסק דברו ציין השופט גולדברג:

"במקרה דבר לא בקשו הבאים מלכתחילה אלא להכנס לcoma בטישה כדי להפגין נוכחות שלא בדרך אלימה וכשנתקלו בסירוב לא ויתרו והפעילו כוח כבגדי מי שעמד בדרכם. זיקתם של הבאים לרכוש היהודי אינה יכולה לשמש השר למעשה ברינוות ולא בדרך של פגיעה באדם קשי והפיכת ארגזי פרי שבdochנו יביאו הבאים למסו השוכנות על רכוש יהודי. בית המשפט לא יכול להתיחס למשלים אלה בסלחנותם. גם אם מדובר בצעירותם שאין בהם רכב."

הדברים צוטטו בהקשר זה לשם שנראה שהם מייצגים את אופי מרבית התלונות נשוא עניינו.

(3) לא נצא ידי חובה אם בתואר אופי ומשים לא נתיחס לארועים שאரעו בעם העוצר בחברון בחודש מאי 1980 לאחר רצח המתבחלים. מדובר אמנים באירועים שאரעו על רקע סראומתי, ומסיבה זו, אין כוונה להציגם כשלגראתיים, בודאי שלא בהיקף המצביע, אך הם מובאים כאן כמייצגים אדמת יד למנוע מעשי ברינויות כלפי התושבים הערביים ולחזור לתלונות בתחום זה. הדברים אמורים במילויו של מושם שהמשלים תרחשו בעת עוצר. לאחר העוצר, שנמשך מספר ימים, התלוננו תושבים מקומיים במשטרת חברון על גניבות, בזיזות, גרים נזק לרכוש, תקיפות, יהודים אבניהם ותחזות בצדון, שארעו בזמן העוצר. דוח מילום 22.8.80 של אורי שם, פרקליט צבאי (תיק מצ"ח מרחב ים ויאויש 240/80) מונה 13 תלונות מהסוג האמור.

כיוון שתקופת חארע קדמת לפועלם צוות ומעקב, לא יורח חביבו על תברשות החטורה שבסילירה פגיתו אולם תאיירעים, אולם יש לציין כי תדו"ת פורש בהרבה, איהילם - עדי ויאת - פשרו בעת החקירה כי ראו בטו עינייהם, שאזרחותם מקרית ארבעה שם אסר גרטו לנזקים לרוכב ערבי בעז העוצר. להלן חלק מציסות העדים חרובא בדו"ח מפי עדי תראיון:

"אנשי קריית ארבע הסטובבו בעיר חכרון וטהון נקמת פגעי ברכוש ערבי".

"עקר עסוקו של גדור 20 היה במדינת אהרוי תושבי קריית ארבע ומוניות מקרים אלה".

"ארוע לי כי מופבים יהודים מקרים ארבע חט שברו ונפכו שיטות של מכוניות, ראיתי זאת בטו עיני".

"אני ראייתי את תושבי קריית ארבע מוכרים שיטות ומילידים אכנים, תחיכוכים היו יופר בין צהיל ליהודים מקרים ארבע טשר לצחיל וערבים. אנשי קריית ארבע, היו עם נשים ולכשו אדרחת".

"אני ראייתי את אנשי קריית ארבע מילידים אכנים ושוברים שיטות של חוויהם וסל רכבים".

תדו"ח קובע כי "אין כל ספק כי גבריו נזקים לבתים ולכללי רכב של תושבים מוקומיים בחכרון כאשר אין שאר חביבות לכך יש לראות בפעילותם של תושבים מקרים ארבע. סעדיות שוניות עליה כי למרות העוצר, הסטובבו בעיר אזרחים מקרים ארבע שהלך נסח זלב מדים. במספר מקרים נראו מושבים אלה כשות פשיכים אכנים וגורדים נזקים שוכנים לרכוש".

כ"ן נמצא כי מילידים, שחיו עדין לגרימת נזק בזדורן ע"י זוג מקרים ארבע לא מנו זאת בעד, לא עזרו אומם על מעשיהם ולא לקחו את פרסיהם, אפיו: לפי דוח פקד סטינטיך מיום 25.11.30 - כל תוקים שהיו בחקירה של המשטרה בזדורן נסגרו מהסיבה: עכריין לא נודע.

(4) אופי התעשיות, נושא תלונות, ותרכע לחם יש בו שלעמו מלכתחילה מוקד שליל לחקירה עילית. העובדה שהחשודים במעשה איבנת עכריין בתובן ומקובל על חמשה גם תיא איבנה גורם מדרון למזמי יתר בחקירה, גם אם לא נביא בחבון את הגורמים ומעבילים הגליים, שיפורסו להלן.

ב. (1) בKİיה כולנית ביהן לומר כי פעילות המשטרת בשמייה חסדר הצבורי ושלום התושבים בזדורן (לפחות בוגזר היכלים שבין יהודים לערבים) מתקדמת בחקירה עקב תלונות. אירועים של חפתה חותק, שאין בצד תלונות - אין נחקרים. דבר נכוון בעקר בנסיבות מתוך פיראי אל הוא נכוון גם לעניין עכירות פליליות טה. לצועת ומעקב, סכל מקום, לא דוח על גילויים פשוטים.

מדינת ישראל

משרד המשפטים

26

הדברים עולים בבירור מפרשיות שנדונו לעיל, בעיקר מקרים שבהם נפתחה חקירה כהוצאה מפניה בית המשפט והבוחה לצדק או מיזמת צוותה תמעך. ניתן, איפוא, לומר כי המשטרה אינה מקיימת בצדיה שראויה לההעפה את התחביבות, שניתנה בפני בית המשפט הגבוה לצדק, בדבר ערכיות למתרחש באיזוריהם הרגלשים, כדי למנוע ככל האפשר מעשים בלתי חוקיים.

(2) רלי"ח יהודה גלה בפני צוות תמעך עמדתו לפיה אין בכוח המשטרה ליזום חקירות באירועים שאין עליהם תלונה.

ג. (1) החומר שהובא בפני צוות תמעך בבירור על המגוון והטישבים המקומיים מהלונן (בית הדסה, מנהלה בית הספר בחברון - ספיח פרשיה בית הדסה, תקיפה השומר במערת המכפלה ואות'), ובע"פ שאין בידיו הצוות כלים לעקוב אחר התרחשויות בשוח שאלא במצווה דוחה המשטרה, ניתן להסיק בצדיה רבה של בסחה כי מתרחשים בשטח אירופיים פליליים שאינם נחקרים, ושתיקתם אינו ידוע לצוות תמעך. בהקשר זה ראוי לצילין את העובדה המועדרת חילתה, שבאיוזר נפת שומרון דוחה המשטרה על שתי תלונות בלבד במשך תקופה של חצי שנה.

(2) קשת הסיבות האפשרות להעדר תלונות עשויה לנבוע בין קבלת דין ונתיה סביעה שלא להתלונן, העדר רצון לבוא בוגע עם הרשויות, פחד כהזהה מאיום או חשש למעשה בקנה וכן הסקת מסקנות מהעדר תוצאות בתלונות קודמות למשטרה או מסירוב המשטרה לטפל בתלונות.

בעודuai שאי דוח על מעשי עבירה אינו אופייני לירושם בלבד וisoft בישראל רחוק מספר התלונות משליף או כלל העבירות שבוצעו, הרי שיש בחומר שהובא בפני הצוות אחיזה לאחסן שהעילות של ביצור מהשלטונות (בחינת הפטגס הערבי: אם השופט הוא אויבך - בפני מי התלונן) וחשש להטلونן מפחד בקנה אמר אבן קימות כסיבת לאי דוח. סיבה אפשרית נוספת בקשר אמר אבן קימות מיריות היא היות הנפגעים מעורבים בתקראות ידו אבנים או מהומות.

אולם בנוסף לכל אלה, יש ללא ספק קורלציה ישירה בין ריבוי תיקי החקירה המסתיעים בטగירה וריבוי תיק החקירה שהטיפול בהם נמשך זמן רב לבין הויתור על ההזדאות לתלונן. המצויאות מצביע על מעגל שוטה, לפיו אירועים אינם נחקרים בנסיבות של העדר תלונות וайлוי תלונות איבן מוגשת בשל העדר חקירה רואיה. שלטון החוק והסדר הצבורי בודאי אינם יוצאים נ硕רים מעין זה.

(3) בתחילת עבודה צוות תמעך בעזה ביסיכון ליצור הן במשטרה והן במקדמת יו"ש ממעקב שוטף אחר פרסומיהם באמצעות תקשורת לצורך ליזום חקירות בקרים של העדר תלונן. אולם הצוות נכשל במאצאו להביע את הנוגעים בדבר לקים מעקב זה. מעקב הצוות אחר פרסומיהם היה, כאמור, ספורדי. עירד שקל צוות תמעך בחחילה פועלתו אפשרות של פעילות במשטרה לעודד תושבים לתלונן, אולם סבר שלא היה זה מועיל כל עוד לא נבחנה דרך בדיקת אותו תלונות שהוגש. מנסיכון צוות תמעך ניתן להסיק שלא תיתכן בדיקה יסודית ואמינה של הנושא ללא מעקב שוטף וקבוע אחר פרסומי אמצעי התקשרות (בעיקר העתונות בלשון העברית).

ד. בעית שיתוף פעולה בין המשטרת לפג"ח מחייבת מערבות מוחודשת. המשאלת עוליה חן כמשמעותה נזקמת לעזרת פג"ח בחיקירותיה הפלומה חד שחייבים מעורבים בעבירה ונתן לעניין פיזול תמייקם בחיקירות פג"ח, מחייבות את פג"ח לחדר בשירותי המשטרת לחיקירות וקדמיים הפקומטיים. החומר שבנגי הועדה סבכיא על חקלות ויש להמת עלית את הדעת בדרגים אככירים ביותר.

ה. (1) לorzות מטעב לא או אכליות להשווואה, אולים תתרשםותו תלכודו ריה שטספער התיקים כתחום שטספול בחתם הסתייגים בסגירה ב寧טוק עכריין לא נודע, עולת על מקובל בתחוםים אווריפ.

(2) אוין, כמוכן, לטעלים מקשיים אוובילקסיביט, האקיטים בזיהוי חסוריים באירועים טסוב טסויים. אוירועים כבון גרים נזקים בלילה, ירידות סכלי רכב שהשתתק חם מסיבם קפיט לפענו. קושי נספ טהווער באירועים של פגיעות כבוצאה פיררי, משום שבת, אמרור לעיל, תנטגעים עצם צפויים להעדרה לדין בשל מעורבותם וכלן גם אינט טיעדרים. אלה הם קשיים אוובילקסיביט שיט לתביעם בחובו.

(3) קושי נספ בחקר זה, שכבר הוזכר לעיל, הוא שבחיקירות פג"ח נעשית חיקירות ותוצבאים תוקומלים ע"י המשטרת והחומר מועבר לה הרכה לאחר זמן האירוע בר שחקירה בעניין זה ספק אם מוכל לתוצאות ייעיל. תחוצאה היא שלא נחקרים עדי ראיית מכין חושבי הפקום וב煊דר עדים אלה יט הכרה לצאות פנקוזה תבוחת שאבן היה תחומים, גדרקי אבניהם, חית צורך לירוחות ותהייריות אבן גורו באויר, וכך קשת להגיל לחשאה של זיהויו כלשהו של תיירוף. תקושי מהפער יותר באירועים הסתייגים בסותם אוון. אך בשאלת נשאלת, האם לאור תבוחת של אבן חוי אוון, יש מוקם למת תפינות לסייע אבניהם או למשתתפים בנסיבות כדי סייעו.

בפרשן מום חנער בבני נעלים החלטה הטעירה שלא לחתם פסינותם למשתתפי ומחומרה. כבר בסלב זה ביטן לומר שהחקירה חיתה, שנותן כן, חד צדדיות, ויש לדבר חלכה על מועזאותה.

(4) חופה נספה, חסורה באז זיהוי חסוריים,ilia שמתולוננו חסוריים בתם טאמירחות כי יוכלו לזרום אם החזר (בר בשרות שבמערת המכפלה ובר בעקבות הגדנאים בקדומים). לא לזרות להצבי על הסיבת להרעה זו, אולים אין להזיא מצלל אפשרות או חורי מתולוננו (וראית תאיום בשרות הסטור מיריהו). זוות המעקב לא שוכנע, שבאותם מקרים במקרה חזר בו המתולונן מנכזונו לזרות את החזר, הפקיעת המשטרת מאמצעים של טעם לעודדו לשחרר פעולה עמה.

(5) יהר עם זאת גחן להצבי, מבליל לאסוא למיצאות, על חשור תישיר בין ריבובי תיקים חנסגרים בעלין לבין חקירות כשלותם, בין שלא במלחמת תזריזות תרואיה עס קרות האירוע, בין שתחקירה תנהלה זמן טספער לאחר האירוע ובין שום שלא נושא מסכמי תאמור חרואדים (וימתה זה לעניין להזיא בהקשר זה כי בעם אירוע חועץ בחברון נסגרו אמרור לעיל כל מיקי התלוונות על גרים נזק לרוכיש, חתימות, חקיפות ועוד, לפחות 13 במספר, ב寧טוק של עכריין לא נודע).

מדינת ישראל

משרד המשפטים

28

(6) מחתה אלוצים לא בדקה הוועדה אם כל התיקים שנסגרו בignum עבריין לא נודע, אולם המעט שבדק מעורר דאגה. (כך תיק הדרה, תיק תוקף במערכת המכפלה, תיק מתכוון מכוניות הכביסה, ובולמת במילוחת פרשת הנזקים לאוטובוסים שבה, כפי שהוטבר לעיל, לא בעשתה כל פעולה לאיתור העבריין).

תיקים נוספים לדוגמה, מתתייחסותה הספורדית של הוועדה:

בתיק פ.א. 280/28 חנתה רטאללה (פציעה לאחר ידו אכנים וקמת מחסומים) העיר פרקליט מחוז ירושלים: "בתיק לא מצויות עדויות של עדיל ראייה מבין תושבי המקומ. לדעתי לא בעשה ממשך ראוי לשם ביום מסירת התלונה - הוא יום האrou - ובכימם הסמכים לאחר עדיל ראייה".

בתיק פ.א. 169/82, שבו נחקרה תלונתו של נהג מונית מסילוואן, אשר בסע ליד עפרה וחתלונן כי מן הישוב נזרקה אבן ופגעה במכוניתו, כתוב פרקליט מחוז ירושלים ביום 16.5.82:

"פרש לעדרותו של הנהג לא בגבהתו כל עדות ואין בתיק כל חומר שיפtro כדי ליחס אשמה".

תיק בסגנון עליון - וענין זה אינו בסמכותי.

בתיק מצוין (ביוון החקירות) כי נעשה שימושים לאחור חשודים - אולם אין תיק כל אסמכתא לכך".

דומה שהדברים מדברים בעד עצם ועם ריבוי מקרי סגירת התיקים בנמוק עליון הדבר מחייב מתייחסות.

ו. (1) הוצאות המתרשם כי קיירות המשטרה בתחום נושא ענייננו נעשו באופן אמביולנסי, והדבר נזכר במרוצאות החקירה.

אמביולנסיות זו כובעת לא רק מהמודרבות הסביעה של הסיטואציה, ולא רק מטעודה שהחשודים בתיקי התלונות האמורים אינם נחשפים על ידי המשטרה כעבריינים בנסיבות הרגילה, אלא נראה שהדבר כובע גם, ובעיקר, מהתערבות חיצונית מצד אנשי המשל' הצבאי, במתן הוראות באשר לעצם הפתיחה בחקירה ובאשר לעניינים הכרוכים בה, כגון שחרור מעצר.

(2) דברים אלה אמר לזכות המעקב, ללא כח וspark, רלייח יהודת רפ"ק קליג' תור פירוט דוגמאות. הדברים נכתבו במפורש גם בדו"ח החקירה שלו (מיום 1.6.81) בפרש בית הדרה:

"ישוט תברון הורה למפקד חנתה תברון לא לטפל במקרה כי הוא ידרוג שטම של יתקן את הבזק...".

... בנסיבות הראשונות תלונתו של דבידט בעניין הקרה לא נחקרה כהלה מאוחר וומומשל הקודם נתן הוראה לא לטפל במקרה...".

� עוד הוסיף רליה יהודת, בחרופתו לפני צוות השעקב, כי טופעלים לחצים סדר המשל בעניין שחרור אנטים שנעברו לזרק חקירה, לחצים שהכיאו בכמה מקרים לשחרורם.

לדבריו, כשופטלים לחצים אלה ישירות על שפקי החקירה, אין הם יכולים לעמוד בחצים וחותם מחסים לעסוד בעיטהם עם המשפט, ולפעול בכך גודל להוראותיו. המוצאה היא שהוראות מטעער מינימוקים אינן ענייניות ומשמעותן שאין ביןין חקירה ולא כלום.

(3) מעבר לשאלת הקיינטוטזיזינגם מהטעורה בסוגיהם הטעירות אנטוי המשל בעבודת החקירות של המשטרת לא להערכה זו שלכתה לשירה בחוטפות נזכר לключи החקירה או להעדר היבולח לחזור. הטעירות אנטוי המשל בחזרה החקירות מהפרשה באופן סבוי כמתן גיבוי להשודים. מר קליבי תבע בפנוי גזות השעקב הירושומיתו שבדרבו בסחובי בכיר ככלתו, שאינו יודע זהותו ניתן לישראלים תושבי הטעירות להסביר פהם חיילים לכל דבר ועניין, לרבות כפיפות החקירות הטעירות לחבאת העבאות. תוך הסחבותה ספורשה על הטעחה זו טרנסלים החשובים היפראליים ביו"ש לשף פועלה עב המשטרת או לפחות מילדי, ותם דוחים כל פגע עם המשטרת, תיר השומכות על "זריניות מגבות" בהנתרותיהם כי אין מוסלת עליהם חוזה לשף פועלה בעניין זה.

(4) ביום 23.3.82 הרזיה מוח"ט איו"ש מברק, סספ"ר סב-23-3128, שנשלחו גם לראשי לשכת החקירה באיו"ש בו נאמר בין היתר כי "ארוע של ירי על ידי מושבים יהודים באיו"ש עם נפגעים מקומיים יטומל על ידי טב"ח ולא משטרת ישראל". מיד לאחר מכן נשלח תיקון למברק, שטרתו לא תובחרה, ונאמר בו כי "ארוע פתיחה בסע של חושא איו"ש עם נפגעים מקומיים יטומל דרך המשל הצבאי".

לאחר שטברק הגיע לידיתו של היועץ ושפטי למשלה וביאו את המבגדותיו להחלטה בישיבת המשל מיום 28.3.82, ולאחר בירוריהם הודיעו לו פרקליט הצבאי הראשי כי מוח"ט איו"ש בשל את המברק. דא עקי שביבות צוות השעקב ביום 2.4.82, כשהועצט לגורות העמק ביטול טברק, דוחות רליות יהודית כי לא קיבל כל הידעת בדבר ביטול טברק וכי אנטוי רואיים עזם כפופים לו. נך היה למוחות עד ה-15.4.82, ביום שבו כתוב היועץ ושפטי למשלה כתוב למפק"ל המשטרת ובקשה להודיעו לקציני המשטרת ביו"ש כי המברק בוטל.

2. (1) תושבי קריית ארבע לא היו שכותבים בטברק חמור, אולם יש להניח שבררו הרובה ליריעותם. הדרברים קלו ביטוי גלויה בכרז שחווץ ביום 24.3.82 בסמם המועצה והקומית קריית ארבע תקורה לגוראים ילא לסתף פועלה עם המשטרת ולא להסביר על שאלה כלשהי. כמו כן... בשל זה אין להסביר אף לסתות חוקרים צבאיים כל עוד לא יובשת לנו שתוחזר לא דועבר למשטרת ולפרקליטות ירושלים". בין שדר ביטול המברק הגיעו ליריעות מושבי קריית ארבע ובין אם לאו - ממשיכים הם בטענה בחוטפות להחקרים את המשטרת, בין שמדובר בתם כחטודים ובין כעדים העשויים לסייע לחקירה.

מדינת ישראל

משרד המשפטים

30

(2) בוחן ל辨ין כי תושבי ירושלים חדרת אמת מעצם האפשרות שיקראו תחת את דין על פעולות שעשו להגנה עצמית, החושה הגורמת לחוסר בטוחן הנוסף על עצם הסכנה האובייקטיבית שבנסיבות בדרכיהם. אך בקריםת תחגר על המשטרה (ובפרנסם דברי השטча על ר' יהודה ועל הפרקליות) אין הם מיחדים את הדיבור על אירועים של פתיחה באש, אלא הסרוב לקיים מגע עם המשטרה פועל לעבין כל עבירה, אף זו שאין בינה לבין אrouע של ירי ולא כלום. מטעות הדבר למשה היה העדר יכולת (ורצונו) לחזור כל חלובה נגד תושבי קריית ארבע. מר קליג', הצעיר בפנוי הצות כי הוא אישית איבנו רוצה לחזור בקריה ואילו שוטריו בוגרים ברפלו. תוצאות החקירות - כפי שפורטו לעיל - הן תוצר ישיר של חוסר שיתוף פעולה זה.

(3) חמורים יותר הם הדברים שצטירו בסוגיה זו בחקירה מקרי הרצח בכפר סנג'יל ובכפר בני נעים. בשני המקרים הגיעו החשודים בהריגת אדם הזוכה להתיצב במשטרה והודיעו שלא יבוואר וכי יש להם דין ודברים רק עם המஸל. המשטרה לא עשתה דבר להביא את החשודים למשטרה, על אף החשד החמור, וצו מעצר שהוצע נגד החשור בעבין בני נעים לא בוצע, בנסיבות חמיכותם בירור. במקרה בני נעים, התליכבה שלשה ימים אחרי האrouע משלחת נציגים שכלה את ראש מועצת קריית ארבע ובציג מועצת גוש עציוון והודיעו למשטרה, לדברי רפ"ק קליג', הור הטעמאות על רשותה ומטעל, כי לא יהיה שיתוף פעולה וכי המשטרה ופרקליות מחוץ ירושלים הם גופים עוינניים. הם הודיעו כי לא ימסרו גרסה עד שיקבלו הוראות מדרג מדיני. יצוין כי המשלחת כללה גם את אחד החשודים והוא לא נחקר אותה עת. התוצאה הילתה שהחשודים לא אורתו ורק לאחר שפה ימים מיום האrouע עלתה בידי המשטרה לגבות עדות (וזאת בעקבות הריגת ר' יהודה, כשהחשודים היו ידועים ומוכרים). לדבר כמובן השלכות ישירות על החקירה עצמה. קשה להניח שכך מתנהלה החקירה מותם גם בישראל.

(4) צווח המקבב סבור שיש להח את הדעה ללא דיחוי ל佗פה האמורה, של סירוב תושבים לשתף פעולה עם המשטרה ופרקליות המדינה בטענה שהם גורמים עוינניים, ולהביאה לדיוון בפניהם הדרגים המדיניים הנוגעים בדבר. מצב שלפיו, לשם הצורך להגנה עצמית חסוכל יכולת המשטרה לבורר האם המדובר בהגנה עצמית או בנסיבות החוק לידיים שלא כדרין הוא מצב בלחני הקורא לפriskת עיל. סמכות המשטרה לחזור בנסיבות העבירות מסווג כלשהו, כל שכן בעבירות של פגיאות בנפש, היא מאפיין שמיירת החוק והסדר ואסור שחתערר בדרך כלשהי. הגנה עצמית ככזו אסורה שתשמש עילה לחסינות פנוי החוק.

הבעיתיות המינוחת של מצב ותאלה הרגישה של בטוחן תושבי ירושלים חייכה למצוא פתרונה לא בדרך של פריקת מסגרות ועשית דין עצמי, אלא בדרכים אחרות. חסימת דרכיהם וזריקם אבנים היא תופעה שיט להתמודד עמה, ומן הרואין לקבוע בהלים אשר ינחו ויתחביבו אזרחים הנתקלים במתחומים כאלה, ובכללים אף אזרחי ישראל תושבי ירושלים. יש להעיריך מחדש את הנהלים החלים על החזקה בשק צה"ל בידי אזרחים ואת הוראות הפתיחה באש, הבתנות להם. יש להציג קו ברור בין האבו למתתישבים האזרחים בשאלת האתירות לבטוחן באיזור, וכן מן הרואין להנילג חוכם דוח על ירי בעתק צה"ל אף בהדר בפוגעים, ולהבהיר ולשבע לבוגרים לבוגרים בדבר את הבדל שבין מצב של הגנה עצמית לבין מצב אחר, שאבנו אלא נסילה סמכיות שמירה שלא כדרין.

CONDINAT ISRAEL

משרד המשפטים

31

תגבורת תושבי קרייה ארבע ואיזור חברון ותביעות שהחקירה תעשה בידי רשותות וטמשל יט בטה מسود מרוי אזרחי וಹסלה דופי במערכת האזרחיות של משטרת ישראל, פרקליטות מודיעין ובתי המשפט של מדינת ישראל.

12. חוויה במקובץ מהאזור הווא, שטמצעי צוות המעקב יש בהם כדי להציג על ליקויים של מטה בתפקיד המשטרת בתחום חקירות של אירועים על רקע חמי שכנות של ישראלים ותושבים מקומיים ביישן ושל תלונות התושבים המקומיים בגדר ישראלים.

לאחר שהופצה סיוות דיו"ח זה להערכות ותשטרת, נתקבל מכתב ראי מחלמת חקירות ותביעות במתה הארץ, והוא מצורף כנספח לדיו"ח זה. עם שיש לבירר על הצעדים שבදעת המשטרת לנוקס, כאמור מכתב, אין ספק שזיה רק ראיית דרכ, ונראת שחליקויים האמורים, גם שהם מתייחסים מצד עצם סיפול שמי של יישורנו. סימפטומים לביעיה עמויקה יותר, שיש בה מחלת מסוכן, סופו פין יישורנו. כיוון שכך לא יהיה זה נכון לסקור את התתיחשות למשטרת בלבד או למציג ולבועלותיהם. נראה שיש לעשות ללא דחווי כדי להעלות לדיוון בדרגים מודיעיניים את למציאות ואת השלכותיה הקשות, כדי למצוא פתרון דוחף לציב זה ולגבש עמדת מטהותיה מוסמכת שתופעל על ידי רשותות המשטרה כולן, כדי למנוע תדרדרות ופגיעה ביסודות שלטונו החקלאי.

13. (1) לאור המשמע מdio"ח זה ולאור גסיוון צוות המעקב, מטעוררים ספיקות כבדים באור ליכולתו של הצוות לתקן בדרך סבירה או לתביא לשינוי מבוי הדברים באופן מותחי, ומכאן גם הסומים באור למשך פועלתו.

(2) הקשיים והאיוליצים המכובדים על בעיות צוות המעקב הם בקצרם אלה:

(א) בשל עוטם תפקדיהם לא יכולו חברי צוות המעקב לחקדיש זמן ראוי לתמבקש לעובדה יסודית שיש בה לשאת פירום. הצוות ישב אמנים ישיבות דיוון טרבות, אך לא היה בתן די כדי לבחון ביסודיות ולגופם את כל תיקי חקירתם וכדי לקיים מעקב יזום אחר האירועים בששת. תחושת אי היסודיות בעובודה לוותה את הצוות לאורך דרכו.

(ב) הצוות נקבע ביסודו כצוות מתאם אולים במתלהן חנכה שבאה פועל לא עליה בידיו אלא לקיים את שלב המעקב לצורךביבוש חלידע, שהוא תנאי תבסיסי לדיוון בשאלות תאום. נושא התאום, לעומת זאת, צריך שיתהו מוכרים בדרגים מודיעיניים, והרכבת צוות המעקב לענין זה איינו התרכם ההולם.

(ג) כפי שהסביר לעיל, פועל הצוות בתחשוה שמדובר ו מגיע לירידתו הרוא מידע חלקו בלבד והוא נכשל בניסיונו לקיים מעקב שוטף אחר האירועים לצורך השווא עם תרווית השופטים שקבל. כפועל יוצאה אף לא הצלחה הצוות במגתו להביא לחקירה יזומה של אירועים אף בהעדר תלונות.

(ד) הדוחות שתגלו לצוות המעקב לא תמיד היו מדויקים וՃף לא מלאים, מכל מקום קובע תדרוך לוועדת היה איטי טכדי לקיים בקרה עכיבורית כלשהי על מוחלט העגבנייה. קובע תדרוך האיסטי (փוסבר בקשרי החקירה) שלל מן הצוות את החושה של שימת יד על הדופק. (בנסיבות הדוח על חקירת מותה הבוערת מהכפר אל עירוב לא יכולו אלא לאחר כ-10 ימים. שבוע היה זמן ותשובה המיגנימלי לקבלת הסבר נוסף הבועם מדרוך שוטף).

CONDINAT ISRAEL

משרד המשפטים

32

(ה) למכשול הוועדה עמד גם הקושי האינחרנטי שבמעקב אחר חקירה בעלי עצמה וירידתה לפרנסיו של תיק בפועלה. יתר על כן - לא הרי פיקוח של גופו בעל סמכויות אופרטיביות כהרי פיקוח של גופו נסול כח אופרטיבי. צוותה המעקב לא עבר עטמו, איפוא, במלבד החקירה עצמה, אלא מטעם שראה לנכון להציג תיק להשלמת חקירה או לעיון מחדש במקנות.

(ו) נסיוון הצוות לעקוב אחר סיב החקירה באמצעות פרקליטי מוחזות לא צלח, להוציא עדרתו של פרקליט מוחז ירושלים שהוא חבר הצוות.

(ז) חקותו של הצוות כי עצם המעקב וחובת דוחות יביבאו מלאיהם לשיפור בדרכי עכודת הגופים החוקרים לא מצאה לה חיזוק, והעלווה ספקות באשר לאפקטיביות הפעולה. נציגת המשטרה בצוות נסחה אשר לא אלידה להדרין את לשכות החקירה ולהעמידם על חשיבות הטיפול המהיר והיעיל, אך סימני השיפור טרם נתגלו.

(ח) לאחר קריית תמונה המצב והתגברה מחושת חברי בצוות כי הטיפול ביסודן של התופעתו הוא מעבר לכוחו ולסמכויותיו וכי לא ניתן להמודד עם התופעה, אלא תוך גיבוש עדות בסיסי באשר ליסודותיה וצוות המעקב איבר הגוף היציג לעניין זה.

CONDINAT ISRAEL

משרד המשפטים

33

(3) נציגי המשטרה ומפקחת יו"ש בצוות החקלאות ובייעו דעתם כי עצם קיומו של הצוות טרם גורם מדרבן לנוגוי המשטרה ומג'ה למקור בחירותו וביעילותו וכי רצוי שילחת גוף פינקז או המידע בתחומי זה וייזום חקירת בשעת הצורך. אולם חקירת שלעיל איננה הומכת בסעון בדבר יכולת הצוות לחייבו לשינורוי ביחס לסייעים הגדושים בעניין זה, וכן תצד החני עומדת חסכה, שקיומו של הצוות עשוי לשמש כסוי להופעות שהצווות מטהן, ואולי אף יסוד לריגיע חמפני על החקירת בדבר הצורך לסתור עס ובעלית בחיקפת הנכון ווחילא. לא במעקב סכני אחר החקירות, לא בנסיבות מידה של שיטות חקירה ולא בזווית הראיה המשפטית טוון המחתה, אלא בשודד מערכות במושגי שלטונו חורך במובנו הרחב והעמוק.

יתודلت קרפ
הטנה ליו"ע המשפט למשפטה

מועצה היישוב היהודי
bihude, Shomeron וחבר עדה

ג"א באדר א' תשמ"ד
14 בפברואר 1984

דו"ח קרפ - ניתוח וביקורת

הקדמה

מתיישבי יהודה, שומרון וחבר עדה, אלה הרואים עצם נפגעים מדו"ח קרפ, מתוכנו ומרישומו הציבורי, פונים בזה אל שר המשפטים ואל הממשלה כולה, לבחון בקפידה את ההשגות שירובאו להלן, ובכללם את הקביעה שבגושאים מקרים, מטענה דו"ח קרפ את הציבור, אם מתוך רשלגנות קיצונית ואם מתוך הטעה מכוונת. מכל מקום, העניין חמור די כדי לחייב הסקת מסקנות.

אנו מכריזים בזה כי מטרתנו הינה חילת החוק הישראלי, על יהודה, שומרון וחבר עדה (להלן "יש"ע"), ולפיכך אין לנו שום הסתייגויות מן המערכת האזרחיות הפועלת בישראל. אנו נניה אדול הטעמים של הילת החוק, וממילא של הפעלת המשטרה כගורם עיקרי, שיאן בעול הבתוחן היומיומי. מאידך, כל עוד צה"ל הוא הריבון בשטח, אין מנוס שהמשטרה קיבל את הוראותיה - בסופו של דבר - מן הממשלה הצבאי. לכל ציבור יריבי ארץ ישראל אנו פונים ואומרים: הנורמות הכפולות יعلמו ברגע שיווח החקוק היישורי במלואו על כל האדור.

כמו כן, אנו מסתיגים ושללים, כמובן, כל ביטוי של אלימות בלתי-חוקית ובלתי-מוסדרת כלפי ערבים, ותובעים כי החוק יושלט ביש"ע מתוך שווון גמור בין שבי העמים.

1. דו"ח קרפ - קליאג: עקרונות

דו"ח קרפ הולך, ככל הנראה, כמסגר טכני-פנימי. ברם, עקב הדלפות המכוננת הפר מזכר פנימי, שכלו חומר בלתי-בדוק, ניחושים ורפרוף שטхи, לממשר מרכזי במאבק נגד ההתישבות והמתיישבים. עתה, עקב פרסום, חייבים אנו להתייחס אליו ככל מסגר ציבורי-משפטית, שמחייב את כותביו ומספריו.

הדו"ח, שהונח סוף-סוף לפנינו, לאחר שעשו בו הון פוליטי במשך שנה בקירוב, מודה בפירוש כי הוא מבוסס על הנחות מוקדמות, מקורותUTHונאים ו"התרשומות" של הוצאות בהעדר יכולת חקירה ובדיקה. מלבד כל אלה, יש בו סילופי עובדות והכללות חסרות יסוד מספיק. הדו"ח חסר אמינות וUMB, ברובו, על איש אחד שאמינותו מוטלת בספק אפיילו בדו"ח עצמו (עמ' 19 ס"ק 5, עמ' 21-22) - הלא הוא רלי"ת יהודה, רפייק קליאג. אכן, ניתן לקרוא לדו"ח כולו דו"ח קרפ-קליאג, לאחר שהשעה מחרם חמשה-עشر המקרים שהדו"ח מטפל בהם נשענים על דבריו באופן בלעדי. הדו"ח נושא בלעדית על דבריו של קליאג, גם בחלק ניכר מהמסקנות הסופיות. פרט לאיש זה, כמעט שלא הובאה שום אינפורמציה או בדיקה דרר אנשים אחרים, להוציא כתבות עתונות, כולם צויניות את ההתישבות והמתיישבים ביש"ע, ועיוון שטхи בחלק מודיעין מן התקינים. על אמינותו של איש ידוע להלן.

הנחות מוקדמות של היועץ המשפטי לממשלה

2.

"את הגב" קרפ, חברי ועדה וגם את הדוחות גופו, הcalcul לא אחר מאשר היועץ המשפטי בעצמו, בכתב המינוי שהוציא לזכות בזה הלשון:

"א. קיימת בעיה לגביה ניהול חקירות בקשר עם חedorות כלפי מתיישבים (יהודים)..."

ב. בראה...(ש) קיימת אי-בahirות לגביה הגוף המוסמך לחקור..."

مكان ואילו

"סוכם כי יוקם צוות..."

"VICIN הצעה של נהלים..."

אשר

"יעקוב ויתאם... כוח חקירות..."

"ימצא החקירות... יובאו להחלטה... אל פרקליט המחו"ז".

יוצא -

א. היועץ המשפטי לממשלה כלל לא בקש לבדוק אם קיימת בעיה של אפליה יהודים לטובנה ואפליה ערבים לרעה, כי אם קבע - כי אכן קיימת בעיה שצדו. על סמך מה קבעvr כר - סחם ולא פירש.

ב. "ועדת קרפ" לא הייתה ולא נבראה. כל שהוקם הוא "צוות". להקפה הדזו על המיניות יש משמעות רבה: ועדה מודמתת לחקור ולהסיק מסקנות, ואילו צוות - מכין הצעות נהלים, עוקב, מתאם, מעביר חומר להחלטת פרקליט המחו"ז, כפי שכאן נצטווה צוות זה.

ג. במידה והגביה, קרפ קבעה ממצאים או הביעה חedorות לגביה הטענות היהודים ושומרון, או המשטרה, או המஸל. הצבאי, הררי פולח לחלווטין מחוץ לסטטואותיה ולהנחיותיה.

ד. אם בחרה לחרזוגvr כר, המעת שהיה נדרש ממנה הוא להשוו את היחס ליודים לקבוצות-בדיקה מקבילות: קיירות בעניני ערבים נגד ערבים ביהודה ושומרון, קיירות בעניני ערבים נגד יהודים, קיירות מקבילות במדינת ישראל. מכל מקום, אם בחרה להיות "ועדה", היה עליה לפעול לפי הנורמות המחייבות: היינו מתן דמות החשובה, טרם פרסום הדוח, לצד שולול להיות נפגע מהאשמות כלפיו.vr כר נוהגים בשתי המדוע המדוייק,vr כר נוהגים במחקר משפטי.

הנחות מוקדמות של חברת הדוח

3.

הדו"ח מניח מראש את החedorות הבאות:

א. טוטו שמכוון של ממצאים וכן הcalculation של המתחלים".

ב. למשטרה אין מוטיבציה מספקת בחקירות נגד יהודים.

ג. המצב האמתי חמור יותר מן הממצאים. כל פער בין הממציאות לבין הדוח - הוא לכיוון אחד בלבד: גם כאשר אין תלונות זמן מסוימים (סעיף 9 א') או מרחב מסוימים (סעיף 11 א'), מניח הדוח שהיו ארכויים אך לא טופלו. ("ארוכים" - משמע פגיעות של יהודים ערבים).

ד. העדר תלונות וחוסר יכולת זיהוי מצד הקורבן מיוחסים אך ורק לפחד של המחלוכנים ערבים מפני היהודים או השלוכנות או לאזלת-ידם של המשטרה (סעיף 11 א').

ה. אין שום צורך לבדוק את גרטת הצד היהודי, אפילו כרען לארכויים.

ו. אין שום צורך לקבל את חגורת המתישבים היהודים או כל גורם מותקף אחר. ذات, גם כאשר מובאת האירסה הערבית בציגו נרחב.

כל שות היבטים הללו נתגלהה אכן חברת הדוח נאמנה להנחות ולהנחיות היועץ המשפטי

למשלה: הרשעה ללא משפט - את המתהיישבים היהודים, את המשטרה, את הממשלה הצבאי. הדוח "מוכח" רק את מה שהוא מכח מראש. הנחות מוקדמות מולדות תחרשות, והתרשות מסיימת לפירוש העובדות, עד שנסגר המugal.

4. א. דיק בעובדות ותאוריות חלקיות ומעוותים

בכך הגענו אל העיקר, אל חמישה-עשר המקרים שתוארו כביסיס עובדתי לתיוזת הכלליות. ראשית, יש לציין כי אין שום פרופורציה בין חיאורם של שנים-עשר מקרי תקיפות וסוכוכי שכנים לבין שלושה מקרים של גרים מות (סינג'יל, בני-נעים, אל-ערוב). לאלה ניתן לזרף גם את פרשת הרימונטים בבית דענא, שם יכולו אנשים להיהרג. והנה, לפרשיות חמורות אלה מקדים הדוח פחות מעמוד אחד זו דיספרופורציה משורעת. אנו נפתח בהתייחסות למקרים חמורות אלה.

א. פרשיות סינג'יל ובני-נעים

1. ביום שני, 15.3.82 במספר לשעה 11:00 בבוקר, נаг נמן נתנדון, חושב שילה, במכונית מסווג סובארו בצעע צהוב מכיוון שילה לירושלים. במכונית היו הנאה ועוד ארבעה נוסעים. בהגיע המכונית למבואות הכפר סינג'יל הבחינו במחסום אבני אדולות לרוחב כל הדרך, ומיד אחר כך ניתן על המכונית מטר אבני עיי קבוצה של שלושים ערבים שהתחממה במדרון ליד הכביש. הנאה ושניים מהנוסעים ירדו מהמכונית וירדו יריות באוויר. הצליריים ברחו והשלושה רדו אחריהם וחתפו אחד מהם. (יצוין שהשלכת אבני על רכב בושע מוגדרת בחוק כפשע חמור, לפי סעיף 332 לחוק העונשין תשל"ז-1977, עבירה שדייה מסר עד עשרים שנה). הצעיר שנחטף הוכנס - בשל העדר מקום במכונית - לחא המטען של המכונית והועבר לישוב שילה, המרוחק מהמקום כ-5 ק"מ ושם הועבר עיי התושבים למושל הצבאי, אשר העבירו למשטרה.

באותו יום, 15.3.82, הגיע לביה"ח נער מכפר עבאן, שנפצע בידיו מידיות. המשטרה שהודמגה לביה"ח אבחן הנער את גרטתו ותיארוו לאירוע. להלן דברי הנער בעדותו בפני רס"ר רפי אטאלם:

...שמעתי קול יריות ולא ראיתי כלי רכב צבאיים באזור, רק מכונית מסווג טכדר פז'ו, צבע לבן, בעלת מספר ישראלי... לפנוי שהרכב הגיע למקום ההפגנה, ירדו מהרכב שלושה גברים... השלושה החלו לירות ב כלי הנשק שהיו ברשותם...אני משער, אפיקו בטוח במה אchod, כי הבדורים שפגעו בי - הם רק מהלואה האלה שירדו בכיוון ההפגנה....

עוד באותו ערב יצא פקד עוזרי ממשטרה רמאלה לישוב שילה כדי לחפש טכדר מסווג פז'ו בצעע לבן. ביום 16.3.82 התיציב נאג הסובארו הצהובה ממשטרה, מסר דוח על האירוע, התלונן ובמקרה זיהה את הנער שידי אבני והיה עוצר אותה שעה במשטרת רמאלה.

בשבט, 20.3.82, הינו ארבעה ימים לאחר הארווע, נמגלה גופת נער בשמור למקום הארווע. נzag הסובארו שהגיע את התלונה ביום 16.3.82 הוזמן למשטרה לחקירה, ביום 21.3.82, ונחקר בענין, מבלי שהזדהר כי הוא עלול להיות מושם. לאחר מכן הוזדהר, ביקש להתייעץ עם עוזיד ונעצר מיד. ביום 23.3.82 הוגש עוזי רפ"ק קליג' לבימ"ש השלום בירושלים בקשה להוצאה פקודת מעצר ל-15 יום נגד נתנדון בשם רצח בכוונה תחילת. באותו יום כבר היה ידוע כי הנער שנהרג לא נפגע מיריותו של נתנדון, דבר שהתרבר בזדאות בביים"ש בשלב מאוחר יותר. בבקשת המעצר באשם רצח, נאמר בין השאר ביחס לנער שנפצע:

"בתאריך 25.3.82 בשמור לשעה 00:11, החשוד הנייל נסע במכונתו יחד עם שני ישראלים נוספים בכביש שכם-רמאללה, וליד הכפר סינג'יל היתה הפגנת תלמידים שידדו אבניהם. החשוד ירד מרכבו ויראה מנשקו. תחוצאה מכך (ההרגשה לא במקור) נפצע תלמיד בן 16 שנפגע בזרועו מעתה יריות ואושפז בבית חולים...".

רפ"ק קליג', אשר ביקש בביים"ש הארצת המעצר, הוזדהר על חובתו להעיד אמת ו אישר את הדברים האמורים לעיל - זאת, חרף העובדה כי כבר ביום 25.3.82, שמונה ימים קודם לכן, הייתה בפניו עדות של הנער שנפצע, כי היריות נורו אליו עוזי אכשיס שיצאו מרכב מסוג טנדור פז' לכן. בחקירהו בביים"ש ביום 25.3.82 בקשר לנער שנהרג אמר רפ"ק קליג':

"...אנו יודע שהקליג' נכסם בצד האחורי של האולגולם ויצא בצד ימין".

מתיאור לא נכוון זה רצח רפ"ק קליג' להסיק שהיה כאן רצח בכוונה תחילת, כאילו הנער בורה מאחור. דברים אלה נאמרו עוזי רפ"ק קליג' בעדותו, תחת אזהרה, בביים"ש ביום 25.3.82 והנה מתברר כי ביום 21.3.82 כוחה הגופה במכון לרפואה משפטית, ובכעת הנטיחה רשם דיר בלוור דוייח לפיו:

"חור הכניפה במצח משמאל קרוב לקו האמצעי בגבול השערות, חור היציאה בגבול העורף וקודקוד מימין...".

היעלה על הדעת כי רפ"ק קליג' לא ידע ביום 25.3.82 על תוצאות הנטיחה שנערכה

ארבעה ימים קודם לכן?

הרי דוגמא שבה מסר רפ"ק קליג' בביים"ש עדויות לא נכוונות, אשר יכולו להביא להאשמה של אדם ברצח, על לא עוזול בכוון. לגביו עמדותיו של רפ"ק קליג', אשר, כאמור, דבריו מהווים בסיס מרכז לדוייח קרפ, עוד נתיחס בהמשך מסמך זה.

בית המשפט לא נתן להוליכו שולל וקבע בהחלטתו חד-משמעות:

"בידי המשטרה אין לא ראייה ולא מידע אחר על כך שהקורבן נרצח, אלא רק על כך שמותו נגזר ביריה, שהשאלה אם מהו בכלל גرم בכוונה תחילת למוות של הקורבן, פתוחה לחולותין. לא יתכן שועז כך שהוא מגדירה באורה שרירותי את הארווע,

תוכנ尼斯 אותו (את הארווע) המשטרת לאגדר העבירות שאין
לשחרר עליהן בערבותות".

בבית המשפט הורה לעזר את הנאשם לחשיפה ימים בלבד. המשטרת שחררה אותו לפניהם תום התקופה הדזו.

2. בדוח הוצאות בפרשת סינג'יל אין ذכר כלל זה, ומדובר באורח עמוס על ספקות בקשר לאופן ניהול החקירה. הספקות אכן רציניות, אבל בכיוון ההפוך. נשאלת השאלה: האם טרח צוות קרפ' להגיע אל החומר הנ"ל כל עיקר?

3. ביום הוגש בקשה המעצר נגד נחנazon, 23.3.82, התקיימה אצל אלוף פיקוד המרכז, האלוף אורן ישיבת, ובמה החליט האלוף שהצבע יטפל באירועים כפי שהיו בסינג'יל דרך המשל הצבאי. בעקבות ישיבת זו הוציאו אל"ם הרטבי את המברק שנזכר בדוח'יך קרפ'.

למחרת היום פורסם הכרזת ארבע, שמציע לאנשים ש讥יחדו בירוי, שלא לשחף פועלה עם המשטרת.

פרשת בני-כעים

תשעה ימים לאחר פרשת סינג'יל ארעה שוב התפרעות חמורה של ערבים - הפעם בבני-נעים, שם נתקלו קבוצות שעבדו בהקמת היישוב מעלה-חבר' בהפגנת המונחים. בהתקפרעות הושלכו אבניהם, הוקמו מחסומים והגושים נקלעו למצב קשה. אנשי קריית-ארבע הוזעקו באמצעות מכשור קשר למתן עדשה. כשהגיעה העדרה, הותקפו גם כלי רכב אלה, ושני אנשים - משה רוזנטל ובאי נייר - נפצעו. (שניהם אלה הפכו, לאחר שנפצעו, לחסודים העיקריים של המשטרת). הכביש במקום הארווע היה זרווע אבניהם גדלות ושברי בולוקים של בנין. מאות המתהילים השtolלו וויאידו אבניהם ללא הרף, והטכנה לאנשים היתה גדולה. למקום הגיעו תגבורת שכלה את חיליל ההאחזות, ונפתחה אש לחילוץ המותקפים. משא זו נהרג ערבי. באותו ערב נפגשו אנשי קריית ארבע והקבעו עם האלוף אורן ודיווחו לו על הארווע. זאת על פי הוראותיו שיש לדוח על אירועים כנ"ל LAGORIM HATZBAIM.

ב-30.3.82, לאחר שהיוועץ המשפט הבהיר הנחיות חזות, לפיהן משטרת ישראל היא שחוקרת מקרים כנ"ל, (וועל-אף שלא התקבלו אצל האזרחים SHINNOVI HAHOROT) התייצבו הנוגעים בדבר לחקירה. נשים נלקחו מהם, נערך שחזור הארווע והחקירה נמשכה.

החקירה היתה נמרצת ביותר ונסתיימה תוך זמן קצר ביותר. אנשים רבים ירו בשטח - גם חיילים - וסכנות החיים למותקפים היתה ברורה.

התיק הועבר לפרקטי מחוז הדרום, בתחום החקירה מוצמצת ביותר, לפי בקשו של פרקליט של פרקליט מחוז ירושלים בהיות הסמכות נתונה למחוז הדרום. פרקליט מחוז הדרום החליט על

. סגירתה החקיק, מפנוי שלא נמצאו בו ראיות, אפילו לכואורה. גם על פרקליט זה מטיל הדוח קרפּ צל, מבלתי לנוקוב בשמו, על אי שיתוף פעולה. עד כאן עובדות פרשה זו. חמייתנו, אם הוצאות טרח לבדוק את החקיק גופו ואת הסיבות לsegirato.

הגבּ, קרפּ מבקרת קשות את אנשי קריית-ארבע ביחסה להם אי שיתוף פעולה עם המשטרה - עד היום זהה. בכר, מחלמת חברת הדוח ממעובדה האלמנטרית, שף בפרשת בני-נעימים גופה שיתפו גם שיתפו החשודים פעולה עם המשטרה. צוינו, שgas במקורה זה עבשנות קביעותיה של הגבּ, קרפּ על עדותו של אותו רפּיִקּ קליגּ' הם פרי רשלנות חמורה.

לוח זמנים בפרשת בני-נעימים

23.3.82 - אחיה'ץ - עפּי הוראות האלוף מוציא אל"ם הרטבי מברק שיש לפנוט למשל
בכל ארוע בין יהודים לעربים, שיש בו נפגעים.

24.3.82 - בוקר - ארוע בני-נעימים.

24.3.82 - אחיה'ץ - פרסום הכרז שקיום קריית ארבע (התיחסות מפורשת בהמשך).

24.3.82 - ערב - ראש המועצה המקומית קריית ארבע והקב"ט נפגשים עם האלוף ומדוחים לו על הארוע. האלוף אינו משנה את הוראותיו.

- ישיבת ממשלה - מתבלת עדות היועץ המשפטי למשלה להעביד החקירה
לאחריות המשטרה.

- מפקד משטרת יהודת, סב"ץ דוד כהן, מזמין את אנשי קריית ארבע
ומבקש מהם לסייע בחקירה.

- 29.3.82 על סמך הניל - ועל אף שהוראות האלוף עדין בתקוף - מתיצבים
כל הנוגעים בדבר לחקירה המשטרה. ושוב החוקר הוא קליגּ'ו. נשים נלקח מהם ונערך שזבגד הארוע בשטח.

- 31.3.82 נמשכת החקירה. באפריל מוגש החומר לפרקליות.

- 2.4.82 צוות המעקב של הגבּ, קרפּ מקבל הודעה על ביטול הוראת האלוף.

- 15.4.82 המשטרה מקבלת הודעה על ביטול הוראת האלוף.

סוף אפריל: פרקליט מחוץ הדרום מגיע למסקנה שאין חומר לכתח-אישום, סורגי את החקיק ומכוונה להצדיר הנשך.

את מצב הדברים הזה מעד צוות-קרפּ לכוכות "MRI אדרחי" והמשכת אי-שיתוף-פעולה,
עד היום זהה...

ב. המשך פרשת סינג'יל

ביום 27.4.82 פגש מפקד חחנת רמאללה את נתנדיון (שהיה חשור ברצח, כאמור) בוחנה דלק אל-בירה וביקשו להתייצב במשטרה להשלמת החקירה עפּי הנסיבות פרקליט המהוז. ביום 30.4.82 התקשר נתנדיון למשטרת רמאללה ונקבע מועד לחקירהו, שכן התקימה ביום 2.5.82.

קביעת דוח קרפ, לפיה קיבל החשוד הדמגה להתייעב במשטרה וסירב (עמ' 30) אינה נכונה. לא היה הדמגה, ולא היה סיירוב.

שנה אחרי המקרה, ביום 3.8.15, הגיש סגן פרקליט מחוז ירושלים נגד נתנץון כתב אישום על מעצר וכליית שוא, וכן על תקיפה בגיןות חמורות. בתחילת המשפט הבהיר ב'יכ' המדינה, כי המדינה רואה בחפות הבוחר שדרך אבנים מעצר שוא, ובהכנסתו לתא המטען של המכונית כליאת שוא ותקיפה. הוואיל ונתנץון הודה, כי הכניס את הנער לתא המטען, מחוסר מקום, הוא הורשע על הودאותיו דו בכליאת שוא ובתקיפה. האישום במעצר השוא ותקיפה בגיןות חמורות בוטל.

ביום 2.1.84 יצא מלפני ביתמיש' המשוזי בירושלים (תיק פלילי 83/145), כב', השופט עדרא הדיה, גזר דין של נתן נתנץון:

"בתאריך 2.3.82 נהג הנאשם במכונית נסועים קטנה... ממושב שילה לכיוון ירושלים. היו עימו עוד ארבעה נסועים. הם הבינו ביחסם אבנים גדולים לרוחב כל הדרך, מיד לאחר מכן ניחר על המכונית מטר אבנים עיי' קבוצה של כ-30 צעירים ערבים... המכונית נעצרה וניצאו ממנה הנאשם ועוד שניים מהנוסעים, שירו ריות באוויר. הצעירים ברחו והשלו רדף אחריהם וחתפו אחד מהם, את המתלון. אין ספק שהמתلون, במעשה האלים, ביצע פשע חמור, לפי ס' 233 לחוק העונשין.. ושלנאים היתה סמכות לעורצרו ולא צו מעצר שיפוטי ולבצע מעצר זה באמצעות סבירים.

אין גם ספק, שידי אבנים זה היה סכנה רצינית לשלומם של נסועי המכונית, שמאור עצם במצבה שלא קשה ליהרה....".

"...קשה להתעלם מהמציאות החמורה והעוינות הממעידה את אנשי המושבים היהודיים באזרע עזיזין... וחושפת אותם אל מול סכנה של ידו אבנים עליהם ועל רכבים... אין אני יכול לבוא בטרוניה אל הנאשם על כך שלא הסיע את המתلون לרמאללה... ואינני בא בטרוניה אליו על שהוחלט להביאו למושב שילה, מרחק של חמישה ק"מ בלבד ממקום האירוע... הכנסתו של המתلون בתא המטען, אם כי יש בה משום עבירה של תקיפה וכליית שוא, היתה מעשה שהותקף בכורח המציאות, ובלחצו של מצב הדברים שנוצר, והייתי אומר אף מחוסר ברירה. אינני רואה בכך מעשה השפה כלפי המתلون, שכמו ביצע עבירה פשוט פשע חמורה... אינני רואה כלל לנכון בגיןות אלה להטיל על הנאשם עורך מאסר בפועל, ولو לתקופה קצרה, בבקשת ב'יכ' המדינה".

"המחלוכן", כפי שהוא מכונה באוצר הדין הרגיל, הוא חציב כליל אימאן מן ה兜ר עארורה באזרע רמאללה, תלמיד כיתה ג' תיכון. משתרת ישראל גבתה ממכור עדות, ובعدותו הודה: "אני זרמתי אבן אחת והאבן השניה השלכתי ככה סתס".

הרי שבידי הפרקליטות היו שבי עבריינים:

חציב כליל אימאן, אשר הודה בביצוע פשע, שעונשו לפי חוק העונשין הישראלי הוא 20 שנות מאסר (ולפי "הצוו בדבר הוראות בטחון": מאסר עולמו), ונתן נתנדון, אשר הודה בביצוע עבירה אשר עונשה - קנס כספי לא גבוה במילוי. בנסיבות אלה - את מי החלטה מדיבת ישראל באמצעות פרקליט מחוז ירושלים להעמיד לדין, וכי היה העד במשפטו? האם י לעמוד לדין הפוועע הערבי כאשר העבריין היהודי הקטן מעיד בагדו, או שמא י לעמוד לדין היהודי היהודי הקטן ואילו הפוועע הערבי יעד בגדו? בניגוד גמור להאשמה הסיטונית של דוח קרפ, העדיפו המשטרה והחביעה את הערבי דוקא, ואילו את היהודי היפלו לרעה. עם זאת, גם לאחר שアイמן חציב העיד בגד נתנדון, עדיין ניתן היה להעמידו לדין על פשעו שלו. אך לא בך ארע. התיק נגדו נסגר.

וזדיין אין זה הכל: בהודעתו מסרアイמן חציב את כל פרטיים של שותפיו לפשע:

"עליז אבו עוזד מסינגייל, מכיתה ד' תיכון.

אלאל נימר אסעד האגר באילג'וליה, לומד בכיתה ד' תיכון אלה הבינו אבנים על הכביש. ואלה שדרקו אבנים הם: נאצ'ר עליז ג'באר... נאצ'ר צלאח אל-אכרם... עבד מוחמד... מונדר חמד... רביבי אחמד...".

וכך הלאה, בסה"כ 15 שמות של חסומי הכביש ומעלייכי האבנים.

"את כל אלה ראייתי בעיני, שם דורךם אבנים על כל רכב שעברו בכביש...".

בדור בתביעה הצבאית העלה, כי אף אחד מהנ"ל לא הומד כלל לדין, כנראה מחתמת אימואע עקרון החסינות עליו המליך דוח קרפ. נקל לשער, מה היו מסקנותיה של ועדת קרפ אילו גילתה ש-15 "מחנחים" יהודים החשודים בפשע חמור, ושמותיהם נמסרו למשטרה - לא הוועד לדין. נקל לשער מה הייתה התגובה הציבורית בישראל, אילו פורסם בעיתונות כי נסע יהודי שהביא פושע רוסי לתחנת המשטרה הומד לדין על כליאת שוא, ואילו תוקפיו הרוסים לא עמדו לדין. אין אום בישראל שלא היה רואה בך גילוי מובהק של אנטישמיות... וובדוקות אלו ניתן היה למצוא בנקל, אך, משום-מה מופיע המקרה כ-"בלתי מזווהה" בדוח קרפ. ואולי זו הסיבה שלגבי שלושת מקרי החריגת הבלתי-מצוים, כביכול, התחיקות בדוח קרפ מעורפלת ומטושטשת. מפליא, עד כמה קביעתו של בית-המשפט קבבית לרווחו ולמסקנותיו של דוח קרפ. שכיהם דנים באחיו ארוע.

ג. פרשת אל-ערוב

בפרשה טרגית זו נהרגה נערה בת 14, כנראה מירוי שירו נסועיו של א' יפ אלמוני שבא מכיוון ירושלים. לאחר שהותקף באבנים, ירד אדם מן הג'יפ וירה לכיוון המחנה. העבini נחקר מיד, ולמרות תיאורי הג'יפ והאדם, לא נמצא שום קצה של חוט שיוביל לכיוון כלשהו. נערך סריקות מקיפות ולא נמצא דבר.

פרשה זו, מפבריל 1982, לא נפתחה, לצערנו, כרבות אחרות במדינה. אנו דוחים בשתי ימים את הרמזים שהדו"ח ניזון מהם, כאילו יש קשר משם כלשהו בין העובדות הידועות לבין המתישבים היהודים ביש"ע. אל-ערוב שוכן על כביש חברון-ירושלים וציבור המשמשים בכביש זה שאים מתישבים, אדול בהרבה ממספר המתישבים הנוסעים בו.

ד. פרשת בית דענא

קב החשיבות המיוחדת של פרשה זו, נביא את כל הקטע הרלבנטי מדו"ח קרפ' כלשונו (עמ' 20):

"1. בעקבות כתבה בעתובים מפברואר 1982 על השלת רימונטים על בית משפט דענא ביקש צוות המעקב לברר האם בערבה חקירה בעניין (יצוין, כי הארווע לא כלל בין הדיווחים שקיבל צוות המעקב). לפי טענת המשפחה, המתגוררת על גבול קריית-ארבע, מתכנלים לה במטרה שתעדוב את ביתה.

2. נמהלך עבودת הצוות נרשמו בני ארוועים נוספים של זריקת רימון על אותו בית (השלישי ב-18.3.82).

3. מדיוחו של רלי"ח יהודה בפנוי צוות המעקב עולמים אלה: נמצאו סימנים שהרימון מנשק צהיל, ואחד השומרים ראה אחרי דריית הרימון במקומות דומים לבושה מדי צהיל בו ... מן המקום. הוקם צוות חקירה מוחדר (אחרי הרימון השלישי). השומר נחקר והסביר היה, שהוא יודע פרטים אך הוא חושש לדבר. הצוות פעל בכיוונים שונים וחקר בשעה, אך ללא תוצאות. יש שודות בכיוון מסוים, אך המשטרה חסרת אונסים מושם שאבשי קריית ארבע אינם מחפשים פעולה ולא ניתן לחקורם.

תזכורת: רלי"ח יהודה הוא אותו רפיק קליג'.

התיאור הנ"ל הינו מסולף. העובדות האמיתיות בפרשה, בכלל הנוגע לקריית-ארבע, הון

בדלקמן:

לאחר שנדרק הרימון הראשון, בינואר 1982, ביקרה משלחת של חובבי קריית-ארבע בהרכבה: יו"ר המועצה, יהודה רידר, סגן אב פרידמן ועו"ד אליקים העצני בבית משפט דענא. המשלחת באה להציג עדירה בגילוי הפשע/ים. הוצע למשפחה שקרית-ארבע תתקין תאורה ליד ביתם הסמוך לקרייה, לשם אבטחת ביתם. האב' דענא נחבקה לפכות אל המועצה המקומית, או אל שלושת האנשים הנ"ל, בכל שעת היום והלילה, במידה שתזדקק לעדרה כלשהי. לאורך כל הפרשה היה שיתוך פעולה מלא בין משטרת חברון ומפקדה - עט - לבין אנשי הקרייה.

לאחר שנדרק הרימון השנוי בסוף אותו חודש ביקרה שוב משלחת מטעם המועצה המקומית קריית ארבע בבית משפט דענא. הפעם הוצע להקים עמדת שמיירה על אג בית דענא. נאמר לאלמנה כי קריית ארבע מבקשת להפגין שאנשיה מרגישים עצם אחראים לשלומם של שכניהם, וכן כי הימצאים של יהודים על אג הבית תאלץ את המתנקשים האלמוניים - אם הם יהודים - לפגוע ביהודים, וכך אولي ימנע פיגוע נסוף. כאן הייתה התערבות ערבית פוליטית אצל הגב' דענא וההצעה נדחתה. המשפחה מסרה על הפגישות למשטרה, וכל החקירה שהתנהלה ע"י צח"מ בשיתוף פעולה מלא עם אנשי הקרייה, הייתה ידועה לרפ"ק קליג'.

אילמלא סמכתה הגב' קרפ' באופן עיוורך ורק - ובכל מקרה - על רפ"ק קליג', הייתה מוגלה מיד את החמונה הנכונה. התאור המשמש את אנשי קריית- ארבע בפרשת דענא הוא עלילה. צוין, שלאחר מכן רаш עירית חברון המודח, נטהה, הפרק את הבית למועד עליה לרגל והשמזה כלפי הקרייה, "החותמת את כבשת הרש" כביכול. הדו"ח מקבל עדות זו מהותית, ללא בדיקה כלשהי.

צוין גם, בצער רב, שלא עלה על דעתה של משפטנית במעמד בכיר כל-כך לשאול לארכוסם של אנשי קריית- ארבע, והיא מצטטת את טענת המשפחה הערבית, ללא כל חגויה.

ה. התיקים האחרים

כובור, בקיצור הרואוי, אל כמה מן התיקים האחרים, תיקי אלימות, תקיפות וסכסוכי- שכנים, שכdaghamim יש, לצערנו, בכל מקום.

1. שלוש פרשיות של תלונות נגד אנשי מג"ב, "אנשי- צבא ואזרחים" אשת ערואד, (ע"מ 15), ג'ריס (ע"מ 16), עו"ד נעמנה (ע"מ 20).

שלוש הפרשיות הבינן מתייחסות למתישבים ביהודה ושומרון", אשר היו המושא של הדוריה, עפ"י המנדט של הצוות, כאמור בסעיף 1 א". הוא הדין בכל הנוגע ליתלונות המזעדיות שהגישו אנשי מילואים ביום 16.5.82 לפצ"ר". התלונות אלה מתייחסות, כפי שתברר אח"כ בבייהם"ש להתחנגוותם של אנשי צבא ובטחון. גם כאן לוקה שם הטוב של המתישבים היהודיים ביש"ע כחוצה מהעדן היסודיות בעבודת הצוות ובקריאת הנחיותיו.

2. הדו"ח מביא שלושה מקרים של סכסוכי קרקע, ולגביהם נעיר רק זאת: ראשית, לפחות ארבע פעמים נקרו והושחתו מאות עצים בגוש- עזיזון. עד היום הזה לא נחפש ולא הועמד לדין אף מתנכל ערבי אחד. האם מזאת ניתן ללמידה על אפלית העربים לטובה?

באחדר גוש- עזיזון היו שתי התפרעויות חמירות של יהודים נגד יהודים: ח"ב צ'רלי ביטון החפרע בישוב אלעד, ואנשי "שלום- עכשווי" החפרעו והשחתו רכוש בישוב אפרת. בקדומים היו שני מקרים חמוריים ש' השחתה רכוש במילויוני שקלים, ככל

הנראת בידי פורען "שלום" יהודים. בכל המקרים הללו לא נחפש איש ולא הוועדר לדין. היעלה על דעתנו להאשים את המשטרה או את המשלט הצבאי בצדד עם המהונכליטס?

כפי שנחגג צוות קרפ ברוב התקיקים, אף אנו לא בדקנו את תיקי החקירה בננדון. עם זאת, אין לנו ספק שכל בדיקה - תעלת גילויים של השהיות, אדמת יד, חוסר עילות, שגיאות טכניות. מכאן ועד להסקת מסקנות חד-צדדיות, רווויות ממשועיות פוליטיות - רוחקה הדבר.

3. עדין בפרש סכוטכי הקראעות: העתירה שהגיסו העותרים הערביים בענין עקרת עצים בקדומים, והגינה דהה עם תלונתם, בוטלה בסופו של דבר ע"י העותרים, "פרט קטן" זה אינו נזכר בדוח קרפ. למורת זאת, אין מחרת הדוח מסתה לצטט בהרחבנה רבה את הגירה הערבית של תושבי קדום וקריות, ושל עוזי'ד חורי המיצג את שולחיו, ללא שום נסiron לגבול גירסתו נגדית של הגורמים הנוגעים בדבר. בכר נארס עוזול שלא יכול לאנשי היישובים הללו (כפי שכgrams לאנשי קריית ארבע בפרש דענא). זאת, למורת חותמו האלמנטרית של כל איש משפט לשם ע"כ כל הצדדים.

4. הדוח מביא מקרה של תקיפה במערת המכפלה באוקטובר 18. בענין זה הוגש החומר לתחייה לשם הכתנת כתב-אישום, וכך אמנים נאמר בע"מ 20 לדוח, בס"ק 7. לשם מ"ק איפוא, מפורט המקרה הזה בעמ' 17 לדוח על פני חצי עמוד, אם היו קירה ואישום? אנו לא מזאננו שטובה סבירה לכך, שכן המקרה סוטר באופן חד-משמעות את טענת הדוח לפיה אין קירה ואין אישום, ויש אפליה לטובות יהודים. כיווץ זה מובא בעמ' 24 מקרה של הרעשה בתקיפה בתיק פלילי 18/214, והדוח מציין מדברי השופט החשובים לכשעטם, וזה אך ורך "כעדות אופי" על המהונכליטים בכלל, כפי שנאמר שם שי' המכנה המשותף למלחמות הוא הרצון להפגין זכויות בשטח, ואלה הם הדברים היוצרים כביכול "אוירה עכורה ביחסו ישראלים תושבי ירושלים למשבטים המקיים".

ושוב אנו משים: הרי המקרה הניל מוכיח בעליל שיש קירה ומפט ביו"ש נגד ישראלים, ודבר זה צריך היה להפריך את הטענה העיקרית של הדוח.

חמור יותר בעינינו הוא השימוש במרקם בודדים שנשפטו, כדי להעיד עדות אופי כלית על ציבור ישראלים מבל' לבחון כלל את השאלה, אם אמנים יש ביו"ש יותר עבירות, וUBEIROT ממיין זה, מכל מקום אחר בארץ, תקיפה יהודים בידי ערבים, בלבד לא בידי מקרים. האשמהות כלפי היהודים מושמעות במעין וואקום, עד שהקורה מתרשם שחוליגאנטים יהודים פוגעים וחוזרים ופוגעים בערבים שלווים, חסרי ישות ושורדי חוק, ללא פרובוקציה. ומבל' שבדרך כלל הרקע הוא האנה עצמית בלבד.

כיווצה בזה, חמור יותר הוא השימוש בארوعי העוצר בחברון, לאחר הרצח הנורא בדור לבית הדסה, של ששה מתישבים. הדוח'ח אמנס מזכיר את הרקע הטראומטי של ארועים אלה בחודש Mai 80 (עמ' 24, ס' 3), ו敖פ'יך גם העוצר בחברון משמש עילה (בעמ' 25) ל"עדות אופי". יש כאן ניצול לרעה של החראית והפיכתו לכלל.

ניתן להתרשם, שי האוירה העכורה באיזו"ש תלויות לפני הדוח'ח בנסיבות המתיישבים היהודים גם אם אין הדוח'ח אמרו לבחון את מעשי הערבים, שהיו כמעט בכל המקרים יוזמי התקיפות, הרי חייב היה הדוח'ח לתאר אותם - ولو בקיצור נמרץ - אם ביקש להיכנס לנושא "האוירה העכורה" כל עיקר. לתייאור כולל כזה יש בסיס רק אם מכחחים שעוצם ההתקפות היא פרובוקציה מספיקה, ולפיכך אפשר להבין את המהומות, והפרעות, האבניהם והרציחות של הערבים. וזה אכן דעתו של מנהה פוליטי מסויים בחלוקת המדיניות בעם.

5. בכמה מקרים תובע דוח'ח קרפ' יחס מיוחד וטיפול יוצא דופן ביהודים תושבי ירושה באשר הם יהודים, הרבה מעבר למקובל בישראל או בכל מדינה מודרנית בעולם: מרת המכפלה, פרשת "הנוראף", ופרשת הסוחר מיריחו.

א) בפרשת "הסוחר מיריחו" גורש רפ'יק קליג', כי המתלוונן ביטל את תלונתו והצדדים הגיעו להסכם, ולכך לא ראה מקום לאישום. דוח'ח קרפ', המאמץ בעיניהם עיוורות כל עמדה אכga קליג', יוציא חוץ נגדי מתיישבים יהודים, או נגדי מושל חברון וכיו"ב, דוחה את עמדתו במקרה זה. האם גם חברי מושב בקעתה הירדן אינם משתפים פעולה עם המערכת המשפטית?

ב) בפרשת "הנוראף" (עמ' 20), הערבי הנוראע בדבר עזה את מעשיו באלווי, ולהכעיס, בתוך הקירה. בכל מקום בעולם, וכן בישראל, רקע של "ביןנו לביןה" הוא עדין, ואינו שיפר דוקא לחום הפליטי. למייטב ידיעתו, האיש לא נזכר בסכינים. הכרוניקה הפלילית מלאה במעשים מעין זה. והנה, בדור-אגב, מבליעה הגב' קרפ' עובדה מעניינת: בחקירה התקין זהה הינה "פנינה למודיעין" (עמ' 21).

היכן ואמתי, בישראל, הופעל שרות הבטחון כדי לחקור תיק ממין זה הרי עוד דוגמא של יתר-חקירה ויתר-מאמץ כאשר התקוף הוא יהודי. ולמרות זאת - גם התקין זהה שימש את צוות קרפ' כדי לנガח את המשטרה והמלך הצבאי. ואפילו תשובתו של רפ'יק קליג' ב מקרה זה, שאמ' היא נדחתה ע"י הגב' קרפ', משקפת פחות או יותר את הנורמה המקובלת בישראל, לאחר שעוצם הפניה למודיעין כבר גילה יחס חמיר כלפי יהודים, "בגלל הרגשות המি�וחדת". (עמ' 26). צויגין, שערבי האזרע מגיבים במקרים דומים בחומרה יתרה, וברוב המקרים אין המשטרה מטפלת כלל, מפני הבנת הרקע, אלא אם כן מדובר במקרה של גרים מרווח, וגם אז - לא תמיד.

ג) בפרש חפירה במערת המכפלה (עמ' 61):

כל הידוע לנו מן החקירה שנערכה, בוצעה החפירה בלילה, ולאחר שנמגלהה פעל המshall דרך קמ"ש ארכיאולוגית במפקחת איו"ש, ויחד עם הקאדי של המערה ירדו אל המפלס החתחנו, והתחברו לכל שלא נגרם שום נזק ממשי, וענינם של החודרים היה ככל הנראה מדעי-הסטורי ולא פלילי. הפרשה, גדורות המתח הפטנציאלי, נסתימה בחברון בשקט אמור, תוך שהמshall פועל להרגעת הרוחות. הצד הערבי לא ראה עניין בהבלט הפרשה, נזק למערה לא נגרם, ולא היו שום סימני זיהוי של הנוגעים בדבר. לא היה עוד מה לעשות בתיק זה, ובכל מקום, בארץ ובעולם ^{סאראיים} היו/אותו, הן משום העדר חומר ראיות, והן משום חוסר עניין לציבור. לדעתנו, הפעילו השלטונות שיקול דעת נבון ומאופק, וגייתו של הוצאות, היא דוקא, אינה מצטינית בחוש של אחריות ציבורית.

ד) בפרש התקיפה במערת המכפלה בשבח (1.7.81) מגיעות הנורמות המוחדות של צוות קרפ' בכל הנוגע ליהודים, חושבי איו"ש, לשיא:

גם לפ' עדותו של רפ' קליג' מדבר באדם בשם אבו-סבינה, "שועשה תמיד בעיות ליהודים כשם מתחללים" (עמ' 19 ס'ק 5).
האיש עבר בעת תפילה שמרנה-עשרה בין המתפללים היהודים והוכשל. אפילו רפ' קליג' ש"abhängig" לאנשי הדריה מודכרת בדו"ח במפורש (עמ' 30 ס'ק 2 - "אינו רוצה לחזור בקריה"), אומר כאן שבענין כזה "לא עושים גם בישראל מאמצים מיוחדים, כי היתה פרובוקציה מצידו של המוחקף...".
לדעת צוות המעקב היתה המשטרת חייבת בחקירה מיד, ככלומר תור' חילול שבת, או לפחות בלילה במוצ"ש, תור' הדעתם אנסים מביתם, והגב' קרפ' מגדרה את החלטת המשטרת לראות את המתלונן כפרובוקטור, כמחלם חמור, ובשלונה "אף שומרת המהдел מדברת بعد עצמה...". הלא נשל: היכן בישראל היתה המשטרת בזעקה לעורר מעצרים ליליים על תקיפה פשוטה בנסיבות כאלה? אין זאת, אלא שהגב' קרפ' גרסה, שהיהודים התחפלו בזמן ובמקום שלא אושרו להם, במאמה לחסום את המעבר למתפללים הערבים. (עמ' 19 ס'ק 4).

אנו קובעים בזאת, כי מזה שלוש שנים אין שום הגבלה על מקום וזמן לחפילה במערת, פרט ליום שישי, בשעת החפילה של המוסלמים. המגינניים בנסיבות רב'ם, ומספרם, דמנם ומקום נקבעים לפי גודל הציבור ובקרה. לעיתים מתחללים גם ב"אוהל אדם", בסמוך לאחת הכנסיות - שאיננה כניסה חיונית ויחידה, כשאים אנשים רבים ברים בדמנים שונים. התיאור של הדו"ח פשוט אינו מתחאים לעובדות! שוב מתחלה, כי צוות קרפ' כלל לא העלה על דעתו, שוגם לציבור הנפגע ע"י הדו"ח היה ראוי לחתם הדמונות להסביר את עצמו.

אין לנו באים להצדיק את ארבעת המעשימים שמדובר בהם, או חלק מהם. אנו מסתיגים מכל עבירה על החוק. אבל הדו"ח גורם עוזול לציבור מתישבי ירושה, כשהוא מנשה להעמיד בעבורם

כורמות מיוחדות, מעל וממעבר להתנהגותם של בני-המוהה, והוא דורש נקיטת כורמות חקירה מיוחדות נגדים, ובכך הוא מפלת אותו לרעה מכל חובי ישראל. הטענה הבסיסית של הדוח' על אפליה לטובה, נוכנה בהיפוכה. בשום מקום לא היו מתאימים כל כך כדי להביא יהודים לדין על עבירות יומיומיות, וסגירת תיקים כאלה מחוסר עניין לציבור, מתקבלת בכל מקום בטבעיות.

5 פרשת האוטובוסים ברמאללה מדהימה בהעדר הפרופורציה שלה. בכבישי רמאללה הושלו אלי אבנים בידי ערבים ונפכו מאות רבוחות של שימוש של רכב יהודי. על כל המקרים הללו ניתן להעיר כלפי המשטרה "שלא נקפה אצבע לבירר פרטים שבידיה" או כי "לא גילתה כל ממץ". אחד התפיסות של משליכי אבנים הוא אפסי ממש. המשטרה אינה מצויה בנסיבות לחזור ולהפוך החפראות-רחוב ממין זה. המתישבים היהודים סובלים מתופעה זו שנים רבות ואין מושיע. האשמה המשטרה במקרה בודד וירוצה דופן, בו אולי היהודים היו תוקפים, היא עיוות גמור, על משקל : הדאב הוא כבש והכבש - דאב.

בשום אופן אין אנו באים להצדיק את המעשה ברפוד של בית הדסה. אין ספק שהמעשה המוחש לחסודים, אם נעשה, הוא אכן מעשה שלא ייעשה. עם זאת, גם כאן עשה הצוות עול למושל חברון לשעבר, אשר גם לו לא ניתן כל אפשרות להtagונן נגד ההאשמה המוטהות כלפי ולהביא בפני הוועדה תיאור מוסמך של מעשיו ושיקוליו. כמובן גם אנשי המשלט הצבאי אשימים עד שלא יוכיחו הם את היפוכו של דבר.

כמה מן הליקויים העיקריים של הדוח'

1. מקורות

הדו'ח מציין בഗליו שהוא נשען על מקורותUTHוניות כמו הכתבה ב"העולם הזה" מיום 26.5.82; תלונות אנשי מילואים לפציגר מיום 16.5.82; מכתב המורים למשפט בירושלים ובח'ל-אגיב ואף העותונות הערבית.

הדו'ח (עמ' 26) מביע צער על כך שלא הצליח בINU בדיקה יסודית יותר על סמך הפרסומים ב的日子里ות וב"בעיקר העותונות בלשון הערבית". (אגב, תוכנה ושולחיה שלUTHוניות זו, בלבד מלשונה - כמובן אינם חשובים). כל המקורות הנ"ל הם בעלי עדשה פוליטית ברורה, שיש בה הטענות עדשה להתיישבות ביש"ע, וחלק ביכר מהחדרות ומהחששות כובע מהשकפת הopolityka. הדוח' איננו מביע שום ספק באמינותה המקורותUTHונאים הנ"ל, למטרות שmaghamim הopolityka הימה צריכה להיות נהירה למחבריו. תמה, בלשון העיטה, שצורת מלכתי מכובד אשר חבריו הם נצאי גופים שיש להם מגנובני מחקר, מודיעין ונחוח, לא מצא מקורות טובים יותר מאשרUTHוניות עוויינית ברובה. הדוח' גם מניח מראש שהטענותUTHונאות חמורה אף יותר מדיוחי התקשרות, "ומצער", פעמים רבות, על "המידע החלקי", בלי שיהיה יסוד של ממש לקביעה זו.

כיתן לקבוע שהסתמכות היתרה של מחברי הדוח על עתונות עווינית זו מטילה צל על הדוח כולו.

2. העד המרכזי: רפ"ק קליג'

הדו"ח מטich ביקורת חמורה במח"ט יו"ש (עמ' 29), ברלי"ח שומרון (עמ' 20), במושל חברון (עמ' 16 - 20, עמ' 11 ועמ' 28), במקד רמאללה (עמ' 22) וברשות נספוח, כפי שיתואר להלן. עיון בדו"ח מעלה כי המקור הכספי יחיד לכל זאת הוא אחד: רלי"ח יהודה - הוא רפ"ק קליג'. הוצאות איננו מטיל ספק באמיניות טענותיו כנגד עמיחיו במשטרה ובצבא. חמורה ביותר היא העובדה כי איש מן המבוקרים מתוך המערכת עצמה אף מבלי לדבר על המתישבים היהודיים לא נתקבש להגיב או להתייחס.

חותפה זו שלעצמה גובלת בעוולה ובמשוא פנים וαι-אפשר להצדקה בשום "אי-יכולת".

רפ"ק קליג' היה הדמות המרכזיית בניהול החקירה במשפטו של אילן תור מkrit'ת ארבע, שהואשם ברצח ילהה מחלחול בעת הפגנה סוערת שם - 15.3.79 (ח.פ. 79/203). אילן תור זוכה מכל אשמה^{אעט} השבש את האישום הוגשה חרות רעת שבת "הכל חלק", קב ונקי, והכל לרעת הנאשם. (פסה"ד עמ' 29). ביהם"ש קיבל בהכרעת דינו את עמדת ההגנה בכל השאלות שעמדו לדיוון. מתוך פה"ד עולה כי בחקירה ובהכנות כתוב האישום בעשוי ע"י התביעה והמשטרה, או ע"י האנשיים שפעלו למכנס, המעשים הבאים הקשורים ברפ"ק קליג':

א. ביהם"ש מצינו עפ"י עדות מומחים כי הקליע אשר קרע את הוריר, וגרם למוות לא יתכן שהיה נקי מדם (פסה"ד עמ' 12). אבל רפ"ק קליג' מסר שמא בשתה קליע, מתאים לאקדח הנאשם, ליד שלולית. רפ"ק קליג' הודה שהקליע היה נקי, אך טען כי "לא עשו בדיקת דם על הקליע". לאミחו של דבר, חודש וחצי לפני כן בדקה המשטרה את הקליע במעבדה והוא נמצא נקי (פסה"ד, עמ' 11).

ב. הרוי שרפ"ק קליג' מסר עדות לא נכונה בשנוועה, בבית המשפט. מזאי בדיקה זו לא נמסרו לסניאgorה לפוי המשפט, אלא רק במהלכו. (ביהם"ש אמנים איננו מיחסים ואות לכוונת הטעה, אך מבייע צער על יירשלנות שבודאי היתה) (פסה"ד, שם).

ג. עדה בשפט. רימא, שטורה בעדותה לרפ"ק קליג', את גירסת העד הראשי נגד אילן תור והצבייה בפני רפ"ק קליג' בעות השזדור עי' המקום שבו כורחת הילודה (מקום של אל יתכן שהגיאו אליו ונכאים) סיפקה לביהם"ש נימוק מרכזיז לזכוכי הנאשם. ביהם"ש מצינו כי רפ"ק קל. ג' העיד שלא עשה דוח' על השזדור וכי איש מציח עשה דוח' כזה. אך גם דוח' כזה לוי נמצא בשום מקום. אך נספח ונציזין, שכמעט ואין להעלות על הדעת שרפ"ק קל. ג' לא ערך דוח' שздורי, אך גם לא ערך, קשה לבחור איזו אפשרות חמורה יותר.

אילו היה מצוי בת ק החקירה דוח' השזדו הנטיל, כמעט ואי-אפשר היה להאשים את

הנאשם ברצח, מלכתחילה.

ד. רפ"ק קליג'א' חקר את הנאשם שלא כחוק ואילצו למסור הودאה מטעם הטעינתו לאבי זכויות המשפטיות. על כך אומר ביהם"ש: "ילא השכלנו להבין מניין שב רפ"ק קליג'א' את ההוראה המחייבת חסוד לעננות על שאלות בקשר לחוק כלי ירייה" (פסה"ד עמ' 10).

ה. כמו כן מתריע ביהם"ש נגד קליג'א' על צורת חקירתו: "כיצד זה נאמר לנאשם כי החקירה אינה בקשר לאירוע ההריגה בחלחול", כב - 7.7.4. כבר הובא הנאשם לביהם"ש להוצאת פקודת מעצר בהיותו חסוד ברצח בחלחול?". (פסה"ד, עמ' 11).

רפ"ק קליג'א' עמד בראש החקירה.

אלין תור היה עצור כ-7 חודשים על לא עוول בכפו. אילו הצלicho המשטרה והחבייה, אשר בהיותה היתר שלහן גרמו לעצמן את ההערות האמורות לעיל של ביהם"ש, היה הנאשם נשפט למאסר עולם, ביהם"ש מציין ذات שוב ושוב בפסק דין כי מדובר "בගורלו של אדם אשר מונח על כפות המאוזניים". ואין זו מליצה שדופה - אילו הורשע הנאשם - אחד היה דין: מאסר עולם". (פסה"ד עמ' 20).

פס"ד תור די בו כדי להטיל צל על שיטות החקירה ועל להיותה היתר של רפ"ק קליג'א', כovement במשפט על רצח. פס"ד זה היה צריך לעורר מחשבה ובדיקה בפרקיות, ולהגביר את הזיהירות. והנה, באה האב' קרפ, שנה וחצי לאחר הדיכוי הזה, ומבשת חלקים נרחבים של הדוח שלה על דברי רפ"ק קליג'א', ולווחצת על המשטרה למצוות הדין עם המתישבים, כאילו אינה להוועה מספיק למצוות החקירה. (ראה התנהגוותו בפרש סינג'יל).

3. הסתיגויות לשם כיסוי, והחרשות הוצאות

בדוח קרפ ישנן הסתיגויות רבות שבחן הוצאות מזהירות בפני הערכות והכללות, ואעפ"כ יש בדוח הערכות והכללות בכל החחות.

דוגמא (עמ' 6):

"את ממצאי הוצאות המעקב יש לקרוא בקפוף לשני סייגים אלה:

א. דרכי החקירה ניתנים לבחינה ערכית אמינה רק תור השוואת פועלתן של הרשויות החקרות במגזר, בחינת הוצאות עם פעולתם במגזרים אחרים באיו"ש, וכן עם פעולתם בישראל (השווה שהיא מעבר ליכולתו של הוצאות, כפי שהוא מעיד על עצמו).

ב. לא ניתן להעריך את עיב פועלתן של הרשויות החקרות, ללא שיזבאו בחשבון אילוצים מהסוג המקביל, כגון מחסום בכוח-אדם, רשות החוקרים, סדרי עדיפויות, קשיי-שפה, אוכלוסייה ערבית עוריינית וגורמים אחרים שאי- ביןם לשאלת מהות המתלוננים והנילוניים ולא כלום, ויש בהם כדי לשמש כימוק לאי-イトות בחקירה, כשל חקירה, או סגירת תיקים שחקירתם לא מוצמתה".

עד כאן ה证实יות העקרונית-מקצועית שמנה מחייב ה证实ות בהנמקה זו (עמ' 8): "מהעולה במקובץ מממצאי צוות המעקב ניחן להסיק במיורה רבה של ביטחה, כי יש בממצאים של הדוחות כדי להצביע על תרונות מצב שאינה ניתנת להצדקה או להסביר, חוץ הסתמכות על אילוצים כליליים בלבד, והמגלה באופן ברור מאפייני רקע מיוחדים וביעילותות קשה הנגזרת ממאפיינים אלה".

הקביעה שלעיל מסתמכת על אלה:

1. היחס בין כלל הקיימים לבין אלה שהסתמכו ולא הוצאה של העודה לדין.
2. בתקיים רבים נושא הטיפול משך זמן בלתי-סביר, ללא שום לב לרגישות נושא החוקירה. בחומרה יתרה רואה צוות המעקב את קצב החוקירה האיטי, (ואות קצב הדיווח) באירוע מוגן בתוצאה מירוי. עוד צווינו, כי גם באופןם מקרים בהם התהיבה פרקליטות המדינה בפני בית המשפט הגבוה לצדוק - לא הועילו ממצאי צוות המעקב לזרוץ הטיפול. למסקנות הכליל מגיע ה证实ות על ספק ניתוחים של כמה מקרים ("הבולטים מבין אלה שברוקה הועדה"), עליהם אומר ה证实ות, כי יש בהם כדי לנחות את המסקנה האמורה, "מיישור ההערכות למישור העובדות" כמו כן טוען ה证实ות כי מקרים אלה, "ללא חוספת הסברים", פורשים את "יריעת הרקע" ומאפיינים "את הכליגודים שבין המחויבות לבין המזיאות". הרי, שנעשה כאן עבורה המדויימה בשתיותה: הממשלה מתבקש להסביר מסקנות אופרטיביות- ממשיות על בסיס של מספר מקרים שה证实ות מניח - מעשה עתונאות או ספרות - זה בצד זה לצורך התרשומות.

ואכן, כך אומר הדוח בפירוש (עמ' 27):

"לצוות המעקב לא היו הכלים להשווואה, אולם התרשומו הלאורית היא שמהרי ה证实ים ביחסו שהטיפול בהם ה证实ים בסגירה בנסיבות 'עברית לא כודע', עליה על המקובל בתחום אחרים".

המיין בדוח בולו ימצא על נקלה כי החושה וההתרשומות הם שיטה קבועה (כך: "ה证实ות فعل בחושה שהמידע המגיע לידיתו הוא מידע חלקי בלבד...", עמ' 13), ואילו להסתיגויות המתריעות הכלולות בדוח לא ניתן שום משקל. בקביעת המסקנות, תמיד נמצא למחברת איזה אפקט-פי שמנטREL את הסיגאים.

נסכם:

התרשומו הלאורית של הקורא האובייקטיבי היא, כי "ההתרשומות הלאורית" של ה证实ות מבוססת בעיקר על ההנחות המוקדמות שלו.

4. העדר יכולת חוקה ובדיקה

ב-8 מקומות מצבע הדוח על קוצר ידו לבחון את החומר, את ה证实ים, את המידע שבעתונאות,

ואפלו את הנחותם הרשומות של המשטרה, לשם השוואה.

את הבדיקה ההשוואתית שהיתה, כאמור, "על לכוחו של הוכיח", ביצעו אנחנו במשען מספר בעדרת השנחות הפטיסטי של המשטרה (כמו כן צוינו הדברים ע"י ניצב בספר). תמהה ביחס הדבר, כי נציגת המשטרה בצוות לא ידעה גם היא כיצד ניתן לעזר בדיקת השוואתית אלמנטרית. עיון שטחי בשנחות הפטיסטי המשטרתי מגלה מיד, כי אhood התייקים המובאים למשפט בישראל הוא 23%, היינו אותו אhood שמצא הוכיח בבדיקה. רק ברור שטחי זה לנדו כבר די בו כדי להשמיט את הירקע מכל"התרשומות" הוכיח.

על כן, נזכיר מביבנו, איך הרשה לעצמו צוות מכובד לחבר דוח המטייל ספר בירושה ובאמיכוחה של מערכת השלטון והחוק של המדינה בכווא לאומי ובינלאומי רגש ביחסו, אם כל בדיקה הייתה מעבר לכוחו.

- 1) כמו כן - תמורה ביחס לעובדה, כי איש מן המבוקרים בדו"ח, הכוללים מפקדי צה"ל, איש ציבור ומתיישבים, לא נתקשו להגיב או להתייחס להאשמות כלפייהם.
- 2) תופעה זו לכשעצמה, גובלת בעוליה ובמשוא-פנויים ולא ניתן להצדקה בטיעון של "אי-יכולה".

אכן, הדוח היה מכובן, בעיקר, כמספר פנימי, אשר לא היה צריך לראות אורה, כדי שלא לגורום עול, בין היתר, לבושאי תפקידיים במשל הצבאי. אך עתה הודה ע"י "חוואי משרד המשפטים", אשר גילו בענין זה יחס של הפקרות ממש. יתר על כן, גם לאחר שהודה קיומו של הדוח, היו צרייכים היועץ המשפטי לממשלה וחברי הוכיח להחנד לפרסומו בכל תוקף, בין היתר כדי שלא לפגוע במושלים צבאיים ובשאר כושאי תפקידיים שלא ניתן להם להסביר ולהתגונן.

5. העמדה לדין: טשטוש מול מציאות

שאלת-המפתח שמחברי הדוח היו חייבים לשאול את עצם בובאם לנ��וט עמדה בשאלת ה司法 הפלילית לטובה של יהודים, בולעת לעין. האם אhood ה"תפיסות" של חזודים יהודים ביש"ע קטן באורח ניכר מוחוד התפיסות בישראל? רק לאחר שהיו מוצאים שעובדה-יסוד זו אכן קיימת, היה מקום להעמדת השאלה - מה גורם לתופעה זו.

והנה מתברר, כי בסיס חיוני זה - חסר לחולוטין בדו"ח. רצה המקרה, שבאותם ימים ממש שבHAM חפרנס הדוח - פורסמה המשטרה את הדוח הפטיסטי לשיעור מדינת ישראל, ובתוכו ממצא זה: בשנת 1983 פוענחו 55,090 תיקים, שהם 23% מסך התייקים שנפתחו. אם נשווה נחנו וה אל נתוני 70 התייקים, להם התיחס צוות קרפ, נגיע לתרזאות אלה (ונ泫לטם מכך שהגב' קרפ מצרפת תיקים שהטיפול בהם לא נסתהים עם תיקים שנסגרו, כאשר רק 33 תיקים נסגרו מתוך 70, היינו פחות מחצי). ברם, גם חמישה-עשר התייקים (מחוץ ל-70) שהועברו לפרקיות להעמדת לדין, מהווים 21.4%, ואם מתעלמים ממחישה תיקים שנפתחו אך בחודשיים שלפני חารיר הדוח - מගיעים לאhood האילויים בישראל.

התוצאה של התעלמות הוועדה מנתון בסיסי זה - הינה מרתקת לכת מבחינת הפגיעה שפוגע

כאנ משורד המשפטים בזרועות החקירה של המדינה, אשר בסופו של דבר אם הם מהווים חלק ממכונון הצדק הישראלי.

עלילת "אי-שיתוף הפעולה"

6

הגב' קרפ' מציננה בדו"ח, כי אכן בוחנה למתין שבים הוראה צבאית, שלפיה "ארוע של ירי ע"י תושבים יהודים באיו"ש עם נפגעים מקומיים יטופל ע"י מצ"ח ולא משטרת ישראל". (مبرק מחייט איו"ש מיום 23.3.82 - עמ' 29 בדו"ח, לפי סיכום ישיבת רשות של אלוף פיקוד המרכז, אורמי אור, עם כל האגורים, כולל נציגי המועצות והיישובים היהודיים באיו"ש, מידע שמוסגדר בדו"ח "כדרא בוחוני בכיר כלשהו", שזהותו אינה ידועה). הוראה זו בוטלה עפ"י החלטת ממשלה מ-28.3.82 (אבל הגיעה לידיית המשטרה רק ב-28.4.82). להלן אומרת מחברת הדו"ח כי "משיכים תושבי קריית-ארבע במצב נחosa להחרים את המשטרה, בין שמדובר בהם חשודים ובין כעדים העשויים לסייע לחקירה" (עמ' 29 בדו"ח).

הנתגנות זו מתוארת בהמשך (עמ' 13 - 30 ס'ק 4) בקשר חגר על המשטרה בכלל, ובסיכום נאמר:

"תגונת תושבי קריית-ארבע ואזרור חברון ותביעתם, שהחקירה תיעשה בידי רשותות המדינה יש בה משום מרוי אזרחי והטלת דופי במערכות האזרחיות של משטרת ישראל, פרקליטות המדינה ובתי המשפט של מדינת ישראל."

הדברים מתיחסים לכראז שהופץ בקריית-ארבע ב-22.3.82, וכן כתוב: "...נוכח זאת, כל אדם בקרה אשר יקלע מחר לסתמת חיים, ימוד בפני הברירה להירא או להפצע בידי פורעים ערביים, או נאם יחליט להתגונן בנסח כדי להנצל, להיות מושאש בראצת, לבנות חדשים ארוכים במעצר, ובמקרה הטוב לצאת זכאי, תוך חלום רין עחק לעורכי דין כל עוד לא תתקבל דרישתנו זו, אכו מיעיצים לא לחשוף פעולה עם המשטרה ולא להסביר על שאלה כלשהי".

כמו כן לדעתנו, בשלב זה, אין להסביר אף לשאלות חקרים צבאיים כל עוד לא יובטח לנו כי החומר לא יועבר למשטרה או לפרקיות בירושלים...".

להלן מופנים תושבי הקרייה לקבלת יעוץ משפטי "בכל מקרה של הימקלות". הכרז פורסם בימי פרעות חמורות, בעיצום של ארצו סינס'יל ובכני-כעים ובתקופה של ברורים לאבי הגורם האחראי לחקירות.

בכראז מסופר בפרוטרוט כיצד נהגו הפרקליטות והמשטרה בפרש נחכזון (ראה לעיל) ומודרך רפואי קליג' (ראה לעיל). הכרז מפנה את חשומת ליבו של כל מי שיתקל בפרש היקלעות לסכת חיים ושימוש בנסח - לזכותו האלמנטרית שלא לשחף פעולה עם המשטרה, הינו לזכות השתקה.

האמנס "אי שיתוף פעולה" של חשור עם המשטרה - למרי אזרחי ייחשב? הגב' קרפ' הרגישה בקושי זה, ועל כן טרחה לומר כי אכשי קריית-ארבע "משיכים במצב נחosa להחרים את המשטרה, בין שמדובר בהם חשודים ובין כעדים העשויים לסייע לחקירה".

לא עקר, שאם אם יחפשו בכורות לא ימצאו היכן נכתב או נאמר למי שאינו בעצמו חשור, שלא לשחף פעולה עם המשטרה. בכורוז הנדרון אין ذכר לתוספת זו.

סיכום

א. ההנחה שביסוד דוח קרפ, כאילו "קיימת בעיה בניהול קקריות בקשר עם חסודות כלפי מתישבים באיזוש... "(סעיף א' בכתב מיכוי ועדת קרפ) לא נבדקה כלל, וההיפר מכר, "בקרה מוגמית של דרכי הטיפול... "(סעיף 6 ב בדוח) מוביילה למסקנה שכורוב המקרים טופלו התקיים בהתאם למקובל במדינת ישראל, וכך מעבר לכך. הדוח הטעלים כמעט לחולטין מהמציאות האמיתית שבה הציבור היהודי הינו המותקף, ויוצר רושם מוטעה שהמותקף הינו האלים והמתקיף (הערבי) הינו הקרבן, שעתה אף חסינות יש לחת לו.

ב. הצגת המציאות באור שכזה מעודדת את המשך הפגיעה ביודים ע"י ערבים ואינה מאפשרת אף הגנה עצמית סבירה, ובכך משרות הדוח מגמה פוליטית כפולה, ^{את מעל} מחייבת כל א-המוסריות שבהתישבות היהודית, ומайдך - החלשת ביצוע מדיניות הממשלה בקידום ההתיישבות ביש"ע.

ג. עבودת 'צוות המפקב' חרגה מיעדי המוגדרים בהופכה לכעין ועדת קירה משפטית מבלי שיישמה כללי צדק ומשפט אלמנטריים המוטלים על ועדת שצד.

ד. נדרשו לעירicht דוח נגיד זה, במיוחד עקב הפור האדול בין הפרשנות שניתנה לארועים בדוח קרפ לבין המציאות והאמת באותו ארועים.

לסיום, אנו מאמינים ומשוכנעים שפעול ההתיישבות ביודה, שומrone וחלב עזה, ימשיך להתרפתח בעיה, למרות המכשולים. עברנו בעבר מצבים קשים ואוירה עכורה, ובעה נצלחה להתמודד גם בעתיד. עם ישראל יידע להעיר את מפעלנו במלוא שיעור קומתו המנסרי, אלמוני, המדיני והציוני.

מועצה היישוב היהודי
ביהודה, שומrone וחלב עזה

המטה הארצי/אגף חקירות
ירושלים, ד' באדר א' תשמ"ז
(7.2.84)

50119

הפקח הכללי

הנדוון: מועד ותפקיד המשטרה בשטחים

1. מועד המשטרה באיזורי הממשל

א. כידוע, המושלים הצבאים כושאים באחריות כוללת להבטחת הסדר הציבורי באיזורי הממשל ולאכיפת החוקים הקיימים באיזורי אלה.

ב. את חובותיהם בתחום הבטחת הסדר הציבורי מובאים המושלים הצבאים בעדרת יחידות צבאיות ויחידות שומר הגבול שהועמדו לרשותם למטרת זו ורועלות בפיקודם ישיר.

ג. קיימת העבירות הפליליות המבוועדות באיזורי הממשל כמפורט על ידי יחידות המשטרה שהוקמו בשטחים, המואישות על ידי סגל שוטרים מקומיים בפיקוד ישראלי. יחידות המשטרה פועלות בכפיפות למושלים הצבאים ורועלות מקצועית על ידי משטרת-ישראל.

ד. יחידות המשטרה ושמיר הגבול באיזורי הממשל ממונחות ומתוקעות על ידי משרד הבטחון. מיקומן של תחנות המשטרה, מספרם של השוטרים וחרכם נקבע בשנת 1968 בהתאם לתנאים ולצרכים שהיו תקפים באותה עת.

ה. מאז ועד היום חלו שינויים מוחותיים בשטחים המתבטאים בעיקר באלה:-

- 1) גידול משמעותי בממד הפשיעה הפלילית והבטחונית בקרב האוכלוסייה הערבית;
- 2) התישבות מואצת של יוצאים בישובים קטנים ובפיזור רב. החקירה בעבירות בטחונית ובUBEIROT פלילית מכל סוג המבוועות על ידי ישראליים, נעשית על ידי הסגל הישראלי בלבד. חוף העומס שגדל לא הכר, והורט בעקביו על הסגל הישראלי המוצומע, לא חל כל שנרי בפריסתן וairoshen של יחידות המשטרה, דרישות המשטרה לתגבור הכח והתחמות לצרכים העשוריים לא נעכرا ולא תוקענו עד היום, ע"י משרד הבטחון.

2. בעיות מיוחדות

א. המ丑ב המשפט באיזורי הממשל הוא סבוך ומעורפל. מירשותם בהם במקביל מערכות משפטיות שונות ומנוגדות: בתי משפט מקומיים, הדנים על פי החקיקה הירדנית, לשפטת תושבים ערביים; בתי משפט צבאיים, הדנים על פי חוק השיפוט הצבאי רצויי הממשל, בעבירות בטחונית שבוצע על ידי תושבים מקומיים; בתי דין צבאיים לשפטת חילוי ע"ל והחוק הישראלי ובתי המשפט בישראל לשפטת ישראליים שביצעו עבירות פליליות באיזור.

ב. בחקירה אירועים בהם מעורבים חיילים, פועלות במקביל ובנפרד שתי מערכות חקירה שוניות: יחידת מצ"ח חוקת אנשי צבא בלבד ולאחר מכן מتابקת יחידת המשטרה לחקור את האזרחים המתלוננים.

ג. במקרים רבים מסרבים תושבים ערביים להתלוון במשטרה על פגיעות בידי ישראליים מחש שיסתבכו הם עטם בפליליים על מעשים שעשו לשטר גרם לTAGABA אליהם (ידוי אבנים, השלכת בקבוקי תבערה, חסימת כבישים וכיו"ב).

המשטרה אינה זוכה לשיתוף פעולה מחלקים ניכרים של האוכלוסייה, יהודים וערבים אחד, בחקירת אדרואים בהם מערבים יהודים וערבים. בהעדר נוכנות למסור למשטרה מידע דלוונטי או להיעיד על הידוע להם לא ניתן להשיג את הראיות הנדרשות לביסוס החשדות ולהרשעה בדין. במקרים מסוימים אף געשו פעולות שגמתן להכשיל ולהקשות את החקירה.

להלן ניכר מהתקירות בין יהודים וערבים מוקדם בסוכני קראנות וחקירתן של אלה הינה משימה קשה ביותר נוכח השיטה הנחלה של רישום הקראנות הירדני, מעשי השחיתות והתרמית של מוכתרים, מטורפים ובעלי הנכסים.

לא תמכן עבودת קירות ראייה לשמה ללא תשתיות מודיעינית. המערך המודיעיני הפורט בשטחים הוא שירות הבחן הכללי אך זה, מעצם מהותו, מתמקד בנושאי בוחן בלבד.

3. הדרות לדוח צורות המשפט

א. הירעע המשפט למשלה הקים את צורת המשפט בתאריך 29.4.81 בהיותו מודע לכך שבחקירות הקשורות לעבירות של יהודים כלפי ערבים לשנה א-ב-הירות לגביה הופיע המושמך לחוקר, נחלי החקירה והמסקנות חמתייבות מן החקירה. על הצורות הרוטל למתאם בין הגופים שיש להם בגעה לנושא זה ולהציג הצעה של גחלים והנחיות לביצוע החקירה ולנקיטת עמדים משפטיים.

ב. דוח העזרות מזכיר מספר קירות, קשרות וסבוכות במירוח, שבחן לא הרשות התזעירות הרעררות - דהיננו חשיפת דורותם של העבריאנים או איסוף ראיות מספיקות להבאתם לדין: בעוד ש אין חולקין על הקביעות לגביה תוצאות החקירה באירועים המופיעים הנ"ל, יש מושם עיירות בהצעת מעאים אלה כמודגש מודיעיג של כל עבودת החקירה הנשאות בוחנות המשטרה. נעלמה כאן העשייה הרבה, מהמאזים הניכרים שהושקעו ומכל אותן קירות שהגבינו תוצאות חיויבות וסתמיון בשפיטתם והענשתם של העבריאנים.

ג. הצורות מנה אמנים כמה מהבעיות המשפטיות וחקירות האובייקטיבים הקיימים בחקירה התלוננות נגד יהודים אך לא נעה כל נסiron לבוחן ולהעיע דרכיהם ואמעדים להתגבר עליהם או לצמצם, כנראה.

ד. הדוח לוקה בכך שבחינת החקירה נשתה בז על פי אמות מידת המקובלות בתחוםי הקיי הירוק, בלי התייחסות של ממש למשמעות וההשלכות הנורבות מעם הפעולות בקרבת אוכלוסייה ערבית עזינה ומתקורת וטיפול באירועים שהם פליליים לכאן, אך טענים מידה גדולה של דגש לאותים וקטודליים. וכל זאת בכלים ובאמצעים בלתי משפטיים.

4. סיכום

א. מגמת התיחסות זו היא להעמיד הדברים על דיווקם במסגרת נאותה ובפרופורציה הנכונה.

ב. לדוח העזרות איך העוזת תפוליות בנסיבות העקריים אותן ביקש הירעע המשפט לבודוק.

ג. תרומתו העיקרית של הדוח בכך שבעקבותיו המבחן כמה נושאים משפטיים: -
 1) הטעות החוקי והארגוני של ייחידות המשטרה באיזורי המושל, הכספיות למוסלים והמסייניות להם במצוות אחראיות ובתחומי אכיפת החוק.
 2) ייחידות משטרה אלה נועד מלכתחילה לספק שירות משטרה שגרתיים בקרבת האוכלוסייה המקומית; במשמעותה הונפקים על ייחידות אלה תפקידיים מוכרים נוספים ללא תגבור היחידות ובגיגית תשתיות מודיעינית. ייחידות קטנות אלה בעור גס את התפקידים הנוספים בהצלחה, בהתחשב במרקם הסבון והקשתה.

- 3 -

3) ייחידות המשטרה בתחום הממשל זו קורת לתגבור שמעורתי בכח אדם
ובאמצעים וכי לתשתיות מודרינית - כחאי לשיפור של ממש בעורע
תקנייה החקירה שמקורם בסכסוכים בין ערבים ויהודים ביהודה,
שומרון וחבר עזה.

ב. ב. ד. מ.ה.
ג. ק. ר. ת. מ. נ. י. צ. ב.
ראש אגף החקירות

1. המושללים העבאים נושאים באחריות לאייתם השטחים ~~הנחות~~ החקדים ואחריות זו כוללת את הבחת הסדר הציבורי וากיפות התקדים החקדים בשטחים אלה.

2. את חרכותיהם בתחום הטיעור והבחת הסדר הציבורי מבעיים המושללים בעזרת יחידות צבא שועוד לדרותם ועל ידי יחידות מארב הגובל שועוד למושל וספיעלים בפיקוד ישיר של המושללים, שירוטי משטרת לאוכלותויה האדריכלית ניתנים על ידי תחנת משטרת המארישות בידי סבל מקומי בפיקוד קענג משטרת ירושלים.

3. יחידות המשטרה ומשמר הנוביל בשטחים מוגדרות ומוקבות על ידי משרד הבחוון. מיקומן של תחנות המשטרה, מספר השוטרים והרכבת הכוחות נקבע על פי הרכבים והנתונים שהיו תקפים באנט 1962, על אף הגידול המשמעותי במשטרה הקרקעית מעמידים השוטרים המקומיים לטפל ולחקור בפועל הפלילית בקרב האוכלוסייה הערבית ברמה סבירה ותוצאת מניחת את הדעת.

4. מאז 1962 ועד היום חלה תדרות רבות בשטחים נבעיקר בתחוםים אלה:

(א) עליה חדה בעקבירות בערכנות המברענות ע"י תושבים ערבים,

(ב) התיאบท משבית שיל ירושלים בירושלים כתבים ובפיזור גדול.

התקירה בערכנות בערכנות ובעכירות פליליים על ידי ירושלים בעקבית (טעמים מוכנים) על ידי הסבל הירושלמי בלבד. תקני המשטרה בשטחים לא השתנו, ומספרם ורמתם של החוקרים תישרלמיים בשטחים אין בהם כדי לתמ מענה נאות לערכאים העכשוויים, דרישות חרוזות ונאות שלגנו להגדלת תקירות שיאד כח אדם - הרשבל ריקם.

בעינות מירוחרת

5. עיר הבירה, היא בחקירה תלנוגת ונגד ירושלים (חיללים ואדריכלים) הנחדים בכינע עבירות פליליות, מ"ח חוקרת אגמי עבאות בלבד ורק לאחר שהיא שמיימה את קידרוניתת מתבוקת המשטרה לחקור את האדריכלים המתנוגנים, עבירה נספתה תיא קידרת מתנולדים ירושלים, החזקים נשק טעם העבאה נחلكם מושלבים למערכת יטיבות הסדר, אלה רואים עצם כפוקים למערכת העבירות ומספרם לאות פורלה עם המשטרה.

6. תושבים מקומיים מושבים להتلונן במשטרה על קביעותם בידי ירושלים מחשש שיטבכי הם עצם בפליליים על מעשים שער ~~פצע~~ גורר תגרובת שיל ירושלים. (ידי אבניים, השלכת בקבוקי תבעירה, חסימת כבישים וככ' ...).

7. חוקר המשטרה פונלדים עם"ז גורלי העבודה של משטרת ירושל, אורלם כפיפותם היא למושללים העבאים ולירעונים המשפעדים של הנמרות העבאיות. אלה האחראים קובעים את המדרגות בחקירה, מתייחסם וגבירותם של תקידי קירה והעבירות העבורי בהגשת תביעות פליליות.

8. למשך החקירה בשטחים אין תשתיות מודיענית, בנושאים פליליים, המערך המודיעני תחיד הקדים בשטח הינו מעורע שירנת הבתוחן הכללי אשר יוננו התא בתחום הבתוגני בלבד.

9. המשטרה אינה זוכה לשיתוף פעולה בחקירה פליליות נגד ירושלים או בשיתוף פעולה כל שהוא, מכל חלקי האוכלוסייה, ובאיין נכרונות על איזהים למסור מידע אג להעיר על הידוע להם לא ניתן להציג לראיות סופיקנות לביסוס החשד ולהרעתם בלבד.

10. למראת שגורה החקירה הם אלה הנරוגים בישראל גורב המושל להתערב גם בתחום זה אם לגביה ביצוע מערכם, שיחורם בערבה, נטיפול בתלונות.

21. לידתת של הרועה בכתב מינורי של הירעץ המשפטי למשפטה מירום נז. 29. הרוכבה מנה 2 נציגים של משרד המשפטים, נציג הממשל ורעיג המשפטה, הירעץ היה מודע לכך שבחקירות מסוימות, הקטריות לעבירות של מתיישבים כלפי תושבים ערבים, ישנה אי בהירות לגבי הגוף המוסמך לחקר, נהלי החקירה והמסקנות המתחייבות מן החקירה. על הערת הדת לאמם בין הגופים שיפר להם נגיעה זה ולהבין העיטה של גהלים נחניתה לביצוע החקירה ולנקיטת עדים משפטיים.

22. בקרים להתרצה במלצתה הירעץ המשפטי בכתב המינורי נורעת הגב' קראפ את צוינגי הרועה לערכיה, לטעתה ולהשפת ערלה, האגרת של משפט למאום לא הוגש מעולם; העדר כלים ואמצעים כדי המשפטה לא עביד אורתה ולא העיד אותה כלל, היא לא זיהמת כל משמעת לעבירה שהძבבל בשוח משפט עבאי עם אוכלוסיה עירונית, מתבגרת ומתבבלת,

23. העוזרים הבולטים במספרם קראפ הם אלה:-

(א) התעלמות מוחלט מהתנאים המורחדים הגורעים מהמשפטי הסבור ששלטן עבאי, תבאים שדים מאפירים פועלם תקינה של שטרת אזרחית.

(ב) היא מפרעת את המקרים בהם החקירה לא היתה מוצחת או שחקירה לא השיבת את התוצאות המקנות (גילד העבריים ראים נאיבת מספיקות להרשעות) תברר התעלמות מכיננת מתיקים רבים מאד בהם הנש��ה עבודה רבת ותנשבב תרצאות חינכנית. אחונד היגלניים בעביבות המסתורינית האל איננו נפל מחרץ היגלניים של אונת עבירות המתבענת בישראל חרף הקשיים האנביוקטיביביים שמניתי לעיל.

24. ההשומות על עיפר לקרי בתלונות כגד אנשי סגב' על הכותות וירוי, אך הן משללנות בסנד. גהלי החקירה הרסכמ'ר-ביבן שטרת ישראל ומצ'ח ועל דעת הירעץ המשפטי למשפטה. דרכ' הבדיקה נחקרה דרומה למקורם בישראל בשנוראים המתחייבים רוחחלה אס, ובאיזה אמצעים יש לנקרות ככל היגלניים מסדרה בידי הירעץ המשפטי למשפטה אף זאת בדינמת לנחרב בתחומי הקו הירוק.

25. איבני ינדע מה סוכנות רמנין בקידורתה של הגב' קראפ בנחלי חקירה (כבודה המשפטנית במקומן מוגב) ועל כן דעתי על קאוב חקירה ושיטות חקירה הן לכל היכתר שאלות לב שלת המגנתת מרטמיות ותאילנעים.

26. אנד מסתיריב גאטקנטס. צבאי-ביברויים ציראים. פלגעים השזרים בפה-בפה כגורן: תפקוד כושל של המשפטה, נקיטת עמדה של "עיזוק הדין" חוטר ערגדות, חקירות בוטלות, פועלות בלתי תקינות וכינ'ב.

27. גבלת הכתובת של מכתבה השני שלגב' קראפ (מירום נז. 29, 26) היא הפסקה הסוכנת "בטבוקדים או במאחר בתביעה לשלם בישראל את מתיר קירמה של משטרת בעלת "איישיות פגיעה" המשפטה בפערלה בתחים ביירגרפי אחד ובורחת עמדה של "עיזוק הדין" לנבי אדלאת תיד שטייא מגלה". אנד מודה שלא ירדתי לעומקה של גבואה מליצית זו, רמת עג'יך "האיישיות המשפטית" לכך, תושבתה לנכונות זכ' היא-כ' אם עטח-לזריות הגב' - קראפ גאנפנוק את מיטב גאנפנוק חרקל הטענה לכך בדילול בסוכנוכים בין יהודים נערבים בשוחים, אנד באנט געלס מחייב כבד בדילול המערך המשפטי בישראל נביבות להתמודד עם הפטירת החמורה והמתגברת בארץ.

ירושלים, ד' באדר א' ה'תשמ"ד
7 בפברואר 1984

שר המשפטים

לכבוד
מר אלי קולס
זיויר ועדת החקירה חוק ומשפט
הכנת

מר קולס הנכבד,

הממשלה קיבלה בישיבתה מיום ב' באדר א' החלטותיה בנושא
אכיפת החוק וਸמירות הסדר הציבורי ביהודה ושומרון וחבל עזה.

אני מצורף בזה עותק של החלטת הממשלה.

...

כמו-כן הנני מצורף בזה רשימה של פיגועים שבעו נגד יהודים
בש השנים האחרונות ואשר עד היום לא פוענחו ולא נתגלו מוצאים.
מספר ההרוגים הוא 23 ומספר הפצועים 227. כאמור מדובר על מקרים שלא
פוענחו בלבד.

במצורף נמצא גם עותק ממכתבה של המשנה ליועץ המשפטי לממשלה
גב' יהודית קרפ אל היועץ המשפטי לממשלה הכלול דו"ח על חקירת
חדרות נגד ישראלים ביהודה ושומרון. הדו"ח מוגש בשלהי השטטה
כלשהי, למעט שמות. צוין כי הוצאות שבתמונה, נתקש בהתאם ולעקב אחר
חקירות ביויט ע"פ תלונות שהוגשו נגד ישראלים בלבד, הוצאות לא
נתבקש לבדוק את טיבן ואת עיילותן של קירות ע"פ תלונות שהוגשו ע"י
עמי יהודים נגד ערבים שפגעו בחייהם וברכושם. נושא זה לא נבדק
ולא היה עליו מעקב. בכך מטעם הדברים אין בדו"ח זה כדי לשקוף את
גביעתו בכללותה.

בכבוד רב

משה נסימן

שר המשפטים

1920-21

1920-21, 1921-22, 1922-23, 1923-24

1924-25, 1925-26

SECRET
DO NOT GIVE
THIS DOCUMENT TO THE PRESS
REDACTED

DO NOT REACT.

REMEMBER, QUOTE: "STUDY THIS AT HOME, AND WHEN YOU HAVE READ IT, TELL YOUR FRIENDS, AND DON'T FORGET, LEARN IT BY HEART."

WE ARE SICK AND Tired OF THIS.

WE ARE SICK AND Tired OF THIS, AND WE ARE SICK AND Tired OF THIS.
WE ARE SICK AND Tired OF THIS, AND WE ARE SICK AND Tired OF THIS.
WE ARE SICK AND Tired OF THIS, AND WE ARE SICK AND Tired OF THIS.

WE ARE SICK AND Tired OF THIS, AND WE ARE SICK AND Tired OF THIS.
WE ARE SICK AND Tired OF THIS, AND WE ARE SICK AND Tired OF THIS.
WE ARE SICK AND Tired OF THIS, AND WE ARE SICK AND Tired OF THIS.
WE ARE SICK AND Tired OF THIS, AND WE ARE SICK AND Tired OF THIS.
WE ARE SICK AND Tired OF THIS, AND WE ARE SICK AND Tired OF THIS.
WE ARE SICK AND Tired OF THIS, AND WE ARE SICK AND Tired OF THIS.
WE ARE SICK AND Tired OF THIS, AND WE ARE SICK AND Tired OF THIS.
WE ARE SICK AND Tired OF THIS, AND WE ARE SICK AND Tired OF THIS.

LAST

DO NOT GIVE

REDACTED

הצהרת מדיניות

ב ר ב ב

אכיפת החוק ושמירת הסדר הציבורי
ביהדות, בשומרון ובחבל-עזה

המופקדים על אכיפת החוק
ושמירת הסדר הציבורי באזוריים הב"ל
יבנו על-פי המדיניות דלהלן:-

א. החובה לכבד את החוק ולשמור על הסדר
הציבורי באזוריים הב"ל חלה על כל
התושבים, ללא יוצא מן הכלל, וכל
המפר את החוק צפוי לעונשין הקבועים
בחוק.

ב. אכיפת החוק והסדר הציבורי באזוריים
הב"ל מוסלת על מפקחת כוחות צה"ל,
בסיוע משטרת ישראל ויתר גורמי
הביטחון הפליליים מטעם תחיקת הביטחון
ספרמו מפקדי כוחות צה"ל.

ג. מי שアイנו נבנה על הגוף המMOVים
על אכיפת החוק ושמירת הסדר הציבורי
איינו רשאי ליטול לידיו תפקיד שוטר
או חייל, וכל פעולה שתיעשה על-ידו
כעונש או תגמול בחגוכה על הפרת חוק
או הסדר הציבורי היא עבירה, והוא
צפוי לעונשין הקבועים בחוק. אין
באמור בסעיף זה כדי לשלול מעשה
שנעשה כדי לצורך הגנה עצמית.

ד. חקירות בדרור חדר לביצוע עבירה
באזור ייעשו בידי המשטרה. בחקירות
אליה הפעלת המשטרה על-פי הנסיבות
המקצועיות של משטרת ישראל בלבד.

/. יידורי

א. כוחות הבטחון יתנייחו בחרומה רבתה לתופעה של יידרוי אכנים, שלכת בקבוקי תבערה ושימוש באמצעותים אחרים אשר תכליהם לפגוע בחיה אדם וברבוש, וינקנסו פעולות אשר ירתיעו משימוש באמצעותים אלה.

ב. התביעה בבתי-המשפט הצבאים תדרו על-גבי מאטר חמורים לטפירי הסדר הציבורי.

הממשלה רושמת לפניה כי בנסיבות בעלי השלכה משפטית יפעלו, כאמור, כאמור, לאחר קבלת ייעוץ משפטי, על-פי הנוהל שביקבע על-ידי שר הבטחון.

ראש הממשלה, שר הבטחון ושר המשפטים יאשרו הוראות־רבבך אחזקהinsk על-ידי אדרחים שנמסר להם בשק מטעם צה"ל, פיקוח על בשק זה ופתיחה באש.

לשם יישום המדיניות תב"ל יפעלו מערכת הבטחון ומשטרת ישראל לחיזוק הרכותם ותיגבור כוחם באיזורי אלה.

הגורםים הרשימים הפעילים באיזור יוציאו החלטות, כל אחד במתומו, לישום מדיניות זו.

שר הבטחון, שר הפנים ושר המשפטים יפעלו לישום המדיניות תב"ל.

יידורי אכנים
השלכת בקבוקי
תבערה וכו'

ייעוץ משפטי

הוראות פתיחה
בAsh

חיזוק המערכות

הנחיות ביצוע

STORY HIGHLIGHTS
INTERVIEW WITH
DANIEL BROWN

BY JEFFREY L. STONE
PHOTOGRAPH BY JEFFREY L. STONE

THE AUTHOR OF THE HARRY POTTER SERIES TALKS ABOUT HIS WORK, HIS FATHER, AND HIS FUTURE

BY JEFFREY L. STONE
PHOTOGRAPH BY JEFFREY L. STONE

STORY HIGHLIGHTS
INTERVIEW WITH
DANIEL BROWN

BY JEFFREY L. STONE
PHOTOGRAPH BY JEFFREY L. STONE

STORY HIGHLIGHTS
INTERVIEW WITH
DANIEL BROWN

BY JEFFREY L. STONE
PHOTOGRAPH BY JEFFREY L. STONE

לשבת שד המশפטים לשבת הרוגר

7.2.84 תאריך:

הודעה לעתוניות

שר המשפטים משה נסימ המציא היום לחבריו ועדת החוקה חוק ומשפט לחבריו ועדת הפנים של הכנסת את החלטת הממשלה בנושא אכיפת החוק והסדר הציבורי בייש ורוצעת עדת.

כמו כן המציא השיר נחונניים על 54 מקרים בהם נחרגו 23 ונפוצעו 227 יהודים כתוצאה מפיגועים שבוצעו ע"י ערבים ב-6 השבטים האחראיות ואשר עד היום טרם פוענחו וטרם נתגלו מבצעי העבירון.

כמו כן צורף דו"ח קרפ' במלואו ללא השמטה כלשהי, למעט שמורת
השר ציין כי הצעות בראשותה של אב' קרפ' לא עסק ולא נתקבש לעסוק בבדיקה
ובממשק אחר רקירות על תלונותיה שהוגשו ע"י יהודים נגד ערבים שפגעו בחיהם
וגברבונם.

טבע הדברים אין הדוח משקף את הנסיבות בכללות

CONDINAT ISRAEL

משרד המשפטים

רשימת פיגועים בייחודיים
שלא פועלו
1983 - 1978

A. באזרע יו"ש וחבל עזה

מספר	סידורי	תאריך הפיגוע	מקום הפיגוע	פיגועים ורוגים	פרוץ המטען
1	7 מארץ	1979	גאר אלנבי	1 פיגוע טען חקבי	
2	5 מאי	1980	ධאייה/בית לחם	1 דרייה רימון לעבר קומנדר-גבעת חיל	
3	26 מאי	1981	כביש העוקף/עדה	1 דרייה רימון לעבר רכב	
4	14 יולי	1981	רפיח/צומת טרור עמר	3 פיגוע טען חקבי בידי טאל פושל רפיח שטורג	
5	1 מאי	1982	בריכת שלמה - בית-לחט	1 דרייה בקבוק חכירת	
6	17 יולי	1982	בית-לחט	1 רצח יהודי בשוק	
7	22 נובמבר	1982	שכם	1 התקפת תושב אלון-טורה באלימות סיכון קבאים	
8	14 פברואר	1983	עדה/שוק פארס	1 ירי לעבר יהודי בשוק	
9	17 פברואר	1983	כביש חיזה-שורון	1 ירי לעבר רכב ישראלי	
10	3 אפריל	1983	שכם	2 דרייה רימון בכיר בית חולמים - גבעת חיל ושורט	

conduct of Israel

משרד המשפטים

- 2 -

ר'צמ' יהודית בשוק עדת	1	עטקה/עדת	1983	10 פאי	11
ירוי לעבר סנדר ואוטובוס שטמיעו חילילים	2	עבבאה/טול-ברט	1983	1 אוג.	12
זריקת רימון לעבר חיל אחה"ל	1	עדת	1983	12 אפס.	13
זריקת רימון לעבר עירית סכט	2	סקט	1983	25 אפס.	14
האות חותם אלון-טורת שוק	1	סקט	1983	28 נוב.	15
גלווי גופתו של יהודית חותם נתביה	1	עתיל/טול-ברט	1983	30 נוב.	16

סת'יכ: 6 חיוגים
17 פצעעים

ב. בძירות ירושלים

בשעה 00:13 התפוצץ מטען באוטובוס קו 12 באיזור בית וגן	6	20	6	2 יוני	1978	ירושלים/בית וגן	1
התפוצץ מטען חבלת - בחרג חבלן וסבון	2			5 אפס.	1978	ירושלים/ס. בקעה	2
עבורה							
התפוצץ מטען ברחוב דוד	7			16 אפס.	1978	ירושלים/רחוב דוד	3
הtrap צבאי	1			25 נוב.	1978	ירושלים/טרפזיאלה	4
R.D.X.							
בדרכו חבשו	3			5 אפר.	1979	ירושלים/רחוב קלטמן - א-דין	5
פצוע מטען חקבי				6 אפר.	1979	ירושלים/מעוזה דולפין 12	6

בודינית ישראל

משרד המשפטים

- 3 -

פצוע טען מאולתר	29 אפר.	כפר סבא	1979	7
פצוע טען מאולתר	28 מאי	חיפה/חוף כה-גליל	1979	8
פצוע טען כחור ספור	3 יוני	ירושלים/חנות ספריות	1979	9
פצוע 2 מטבינים חקטיים	19 יוני	ירושלים/רחוב יפו	1979	10
פצוע טען	25 יולי	צומת כית-לייד	1979	11
פצוע טען	15 אוג.	בית-לייד	1979	12
פצוע טען	15 אוג.	כפר-סבא	1979	13
פצוע 2 מטבינים	21 אוג.	ח"א/לובחת-פרק	1979	14
פצוע טען	29 אוג.	ירושלים/אבו-טור	1979	15
פצוע טען בין 2	7 ספט.	ח"א/רחוב יפו ומעלה	1979	16
בלוגי גז			32	
פצוע טען בירוי פועל	14 ספט.	בת-யם	1979	17

CONDINAT ISRAEL
משרד המשפטים

- 4 -

19 נסא.	1979	ירושלים/רת' בנו-יהודה	41	2	פצוע ספען באוטובוסים	18
27 נסא.	1979	מ"א/רחוב אלנבי	9		פצוע 2 מטעדים	19
26 אוק.	1979	מ"א/רחוב מרכזית	1		פצוע ספען באוטובוס	20
קו 26						
1 נוב.	1979	מ"א/רחוב אט"לי	1		פצוע רימון אט"לי	21
					בחדד מזדגות	
12 נוב.	1979	דיזרכון	1		פצוע ספען	22
19 נוב.	1979	ירושלים/ככר ציון	2		פצוע ספען באוטובוס	23
קו 5						
19 נוב.	1979	ירושלים/كريית יובל	2		פצוע ספען באוטובוס	24
קו 18						
3 דצמ.	1979	אשקלון	1		פצוע ספען	25

CONDINAT ISRAEL

משרד המשפטים

- 5 -

פצוע מען	9	רחובות/מול הנושאית	1980	3 פבר.	26
פצוע מען אכלל	1	שייח'-גת/אגנת אגד	1980	19 אוג.	27
רימון מילס 4					
פצוע מען בחחנת	1	רמת-גן/רחוב אב"ל	1980	23 נפט.	28
הסומית של אוטובוס					
קו 54					
פצוע מען ג'ורג	11	ירושלים/רחוב הפלך	1980	4 דצמ.	29
פצוע מען	1	יפו/רחוב לטרסיו	1981	23 נבר.	30
נתג אוטובוס בדקר	1	ירושלים/אום טוביה	1981	9 מרט	31
ע"י 2 אבשייט בסכין					

CONDINAT ISRAEL

MINISTRY OF JUSTICE

- 6 -

פצוע מטען חקבי	4	ח"א/חגורה מרכזית	1981	29 מאי	32
כארוסובות					
פצוע מטען	1	דימונת/חירשת	1981	7 מאי	33
בן-גוריון					
פצוע מטען	1	רעננה	1981	24 אוג.	34
פצוע מטען	2	טושב עומר	1982	26 מאי	35
פצוע מטען פאלטן	4	תרכזיה	1982	8 אוק.	36
פצוע מטען כטופר-	2	ירושלים/רחוב תלפיות	1983	28 יוני	37
מרקם					
פצוע מטען חקבי	6	ירושלים/פצוע באוטובוס	1983	6 דצמ.	38
כארוסובות קו 18					

סה"כ: 17 מרוגים
210 פצועים

MEMO

TO: ALL FOREIGN CORRESPONDENTS
FROM: B. GORDON, NEWS DEPARTMENT, GOVERNMENT PRESS OFFICE
DATE: 7 FEBRUARY 1984

SUBJECT: TRANSLATION OF THE KARP REPORT

AS THE GOVERNMENT PRESS OFFICE RECEIVED THE KARP REPORT FOR TRANSLATION TODAY, ONLY ONE HOUR BEFORE IT WAS RELEASED TO THE HEBREW PRESS, A FULL TRANSLATION OF THE REPORT WILL TAKE UNTIL TOMORROW OR THE NEXT DAY. HOWEVER, WE DO PLAN TO RELEASE HIGHLIGHTS TONIGHT, IN THREE PARTS:

1. AN INTRODUCTORY SECTION
2. A CONCLUDING SECTION
3. AN ACCOMPANYING POLICE DOCUMENT

PLEASE NOTE THAT THE DIVISIONS ARE ONES THAT HAVE BEEN DETERMINED BY THE GOVERNMENT PRESS OFFICE, REFLECTING THE REPORT'S CONTENT AS WE BEST UNDERSTAND IT, AND NOT DIVISIONS SPECIFIED IN THE TEXT. THE MIDDLE SECTION, WHICH REMAINS TO BE TRANSLATED, CONTAINS DETAILS OF INDIVIDUAL CASES INVESTIGATED.

PLEASE NOTE ALSO THAT OTHER DETAILS PERTAINING TO THE TRANSLATION PROCESS HAVE BEEN SUBMITTED TO A REPRESENTATIVE OF THE F.P.A.

BEZALEL GORDON

Press bulletin

JERUSALEM, 7 FEBRUARY 1984

STATE OF ISRAEL
MINISTRY OF JUSTICE

THE DEPUTY ATTORNEY GENERAL

25 MAY 1982

TO: THE ATTORNEY GENERAL

RE: INVESTIGATION OF SUSPICIONS AGAINST ISRAELIS IN JUDEA AND SAMARIA --
REPORT OF THE INQUIRY TEAM

ON 29 APRIL 1981, YOU APPOINTED A TEAM (HEREAFTER, THE INQUIRY TEAM) WHOSE FUNCTION WAS TO WORK IN ACCORDANCE WITH THE LETTER OF APPOINTMENT AS DETAILED BELOW:

"A. A PROBLEM EXISTS IN CONDUCTING INVESTIGATIONS RELATED TO SUSPICIONS AGAINST SETTLERS IN JUDEA AND SAMARIA, AS FAR AS THE PERPETRATION OF OFFENSES THAT ARE NOT ROUTINE CRIMINAL ACTS, BUT RATHER CONCERN RELATIONS WITH THE ARAB RESIDENTS.

B. IT APPEARS THAT IN CERTAIN MATTERS, THERE IS A LACK OF CLARITY AS TO WHICH BODY IS AUTHORIZED TO INVESTIGATE, THE PROCEDURES TO BE USED IN THE INVESTIGATION AND THE CONCLUSIONS TO BE DRAWN FROM IT.

C. IT WAS DECIDED TO CREATE A TEAM TO COORDINATE BETWEEN THE BODIES CONCERNED IN THIS MATTER. THE TEAM WILL BE COMPRISED OF A REPRESENTATIVE OF THE ATTORNEY GENERAL (WHO WILL SERVE AS CHAIRMAN), A REPRESENTATIVE OF THE POLICE, A REPRESENTATIVE OF THE MILITARY ADVOCATE GENERAL, AND A DISTRICT ATTORNEY.

D. THE COORDINATING TEAM WILL PREPARE A PROPOSAL FOR PROCEDURES AND GUIDELINES FOR CARRYING OUT THE INVESTIGATION, INCLUDING THE TAKING OF LEGAL STEPS IN CONNECTION WITH THE ABOVEMENTIONED OFFENSES.

E. THE TEAM WILL, AS NEEDED, OBSERVE AND COORDINATE THE CONDUCT OF INVESTIGATIONS AND THE TAKING OF LEGAL STEPS WHEN PRIMA FACIE EVIDENCE IS FOUND OF THE PERPETRATION OF THE ABOVEMENTIONED OFFENSES.

F. THE FINDINGS OF THE INVESTIGATIONS REGARDING THE ABOVEMENTIONED OFFENSES WILL BE BROUGHT FOR A FINAL DECISION BEFORE THE DISTRICT ATTORNEY, EVEN IN CASES OF MISDEMEANORS (AND NOT ONLY FELONIES)."

THE MEMBERS OF THE INQUIRY TEAM ARE THE DISTRICT ATTORNEY OF JERUSALEM, THE LEGAL COUNSEL TO THE JUDEA AND SAMARIA COMMAND HEADQUARTERS, THE HEAD OF THE INVESTIGATIONS AND CLAIMS BRANCH IN THE NATIONAL POLICE HEADQUARTERS, AND THE UNDERSIGNED. THIS REPORT IS SUBMITTED AT THE END OF A YEAR'S WORK OF THE INQUIRY TEAM, AND ITS CONCLUSIONS ARE THE PRODUCT OF THE TEAM'S DELIBERATIONS IN THE COURSE OF THAT YEAR, AND OF REPORTS SUBMITTED TO IT IN THE FRAMEWORK WHICH IT SET-UP AS A MEANS FOR THE INQUIRY, AS WELL AS BEING THE FRUIT OF AN ATTEMPT -- WHICH DID NOT SUCCEED -- TO COMPLEMENT INFORMATION IN LIGHT OF PUBLICATIONS IN THE MEDIA.

THE BACKGROUND FOR THE ESTABLISHMENT OF THE INQUIRY TEAM IS A LETTER FROM LAW LECTURERS AT THE HEBREW AND TEL AVIV UNIVERSITIES, IN WHICH THEY EXPRESSED THEIR CONCERN ABOUT THE MAINTENANCE OF THE RULE OF LAW IN THE STATE OF ISRAEL, AND BROUGHT UP THE ISSUE OF PRIVATE "POLICING ACTIVITIES" OF SETTLERS IN THE REGION OF JUDEA AND SAMARIA, SPECIFYING A SERIES OF INCIDENTS IN WHICH (THEY CLAIMED) SETTLERS, EITHER INDIVIDUALS OR IN GROUPS, BROKE THE LAW VIA OFFENSES AGAINST

.../2

JUDEA AND SAMARIA RESIDENTS -- THE CLAIM BEING THAT IN MANY OF THE INCIDENTS THERE WAS EITHER NO POLICE INVESTIGATION AT ALL, OR THE FILES WERE CLOSED AT THE PRIMARY STAGES OF THE INVESTIGATION; AND THE LETTER WRITERS FEARS THAT THIS WAS DUE TO LOCAL LOBBYING OF THE SETTLERS WITH REPRESENTATIVES OF THE POLICE AND OF THE MILITARY ADMINISTRATION, OR EVEN ON A HIGHER LEVEL. THE ABOVEMENTIONED LETTER STATED:

"WHEN THERE IS SUSPICION THAT AN OFFENSE WAS COMMITTED, GOVERNMENT AUTHORITIES MUST INVESTIGATE INTO THE CASE, TAKE ACTIONS TO LOCATE THE OFFENDERS, AND PROSECUTE THEM, WITH COMPLETE DISREGARD FOR THEIR IDENTITY, THEIR NATIONALITY, OR THE MOTIVATION BEHIND THEIR ACTIONS. IN THE COMPLEX OF FACTS DESCRIBED HERE THERE IS SUSPICION THAT THE INVESTIGATION OF THE OFFENSES COMMITTED BY SETTLERS IN THE TERRITORIES AGAINST ARABS WAS NOT CONDUCTED PROPERLY. THERE IS SUSPICION OF DISCRIMINATION BETWEEN ONE OFFENSE AND ANOTHER, AND BETWEEN ONE OFFENDER AND ANOTHER. THIS SUSPICION CALLS FOR THOROUGH EXAMINATION."

FOLLOWING A MEETING OF REPRESENTATIVES FROM THE MINISTRY OF JUSTICE, THE ISRAELI POLICE, AND THE I.D.F., THE NEED CAME UP TO EXAMINE THE EFFICIENCY OF THE TREATMENT OF COMPLAINTS AGAINST ISRAELIS IN JUDEA AND SAMARIA.

ON 29.4.81 -- THE DAY OF THE ESTABLISHMENT OF THE TEAM -- THE SUPREME COURT HEARD A PETITION (H.C.J. 175/81, THE BEIT HADASSAH CASE, WHICH WILL BE DISCUSSED BELOW); AND IN THE WAKE OF THE COURT'S SEVERE CRITICISM OF POLICE SHORTCOMINGS IN INVESTIGATING COMPLAINTS IN HEBRON, THE STATE PROMISED THE COURT TO ACT FIRMLY TO PREVENT BREACHES OF LAW AND PUBLIC ORDER, AND TO INVESTIGATE THOROUGHLY COMPLAINTS AND SUSPICIONS IN THIS SPHERE. IN ITS OPINION AND RULING, THE SUPREME COURT STRESSED THAT IT REJECTS THE PETITION ON THE BASIS OF ITS CONFIDENCE THAT THE ATTORNEY GENERAL AND HIS REPRESENTATIVES, AS WELL AS THE MILITARY AUTHORITIES, WILL INDEED TAKE STEPS TO MAINTAIN LAW AND ORDER IN HEBRON, VIA THE FOLLOWING [MEANS]:

- A. THOROUGH AND TRUTHFUL INVESTIGATION OF EVERY COMPLAINT MADE.
- B. ALERTNESS TO EVENTS IN THE SENSITIVE AREAS, IN ORDER TO PREVENT, INSOFAR AS IS POSSIBLE, ALL ILLEGAL ACTIONS.

SUBMITTED TO THE SUPREME COURT WAS A DIRECTIVE, ISSUED BY THE COMMANDER OF THE AREA IN A COMMANDERS' DISCUSSION ON 13.4.81, TO THE EFFECT THAT "WHOEVER BREAKS THE LAW, BE HE JEWISH OR ARAB, WILL BE DEALT WITH IN THE FRAMEWORK OF THE LAW." THE COURT WAS ALSO TOLD THAT DIRECTIVES IN THIS MATTER WERE ISSUED BY PERSONAL ORDER OF THE MINISTER OF DEFENSE. ON 6.5.81, THE DIRECTORY OF THE PETITION SECTION APPEALED TO ALL THE AUTHORITIES CONCERNED, AND EMPHASIZED THEIR PLEDGE TO TAKE SPECIAL PAINS THAT THE COMMITMENTS IN REGARD TO MAINTENANCE OF LAW AND ORDER WOULD INDEED BE HONORED.

FOLLOWING THE APPOINTMENT OF THE INQUIRY TEAM, THE PRIME MINISTER EXPRESSED HIS WILLINGNESS TO ORDER, THROUGH HIS MILITARY SECRETARY, THE COORDINATOR OF ACTIVITIES IN THE TERRITORIES AND THE COMMANDER OF THE JUDEA AND SAMARIA REGION, TO COOPERATE WITH THE ABOVEMENTIONED TEAM (LETTER BY THE ATTORNEY GENERAL TO THE CABINET, OF 31.4.81). AN ORDER ALONG SUCH LINES WAS INDEED ISSUED TO THE AUTHORITIES INVOLVED (LETTER BY BRIG.-GEN. PORAN OF 3.5.81).

THE INQUIRY TEAM'S PURPOSE WAS TO ENSURE, AS MUCH AS POSSIBLE, THAT SUSPICIONS OF OFFENSES COMMITTED IN THE JUDEA AND SAMARIA REGION BY ISRAELIS (BE THEY CIVILIANS OR SOLDIERS) AGAINST ARAB RESIDENTS OF THE REGION WILL BE INVESTIGATED SPEEDILY, THOROUGHLY, AND EFFICIENTLY. BASED ON THE BASIC PRESUPPOSITION THAT ITS ABILITY TO OPERATE AS A COORDINATING BODY HINGES FIRST AND FOREMOST ON ONGOING AND COMPREHENSIVE INFORMATION ABOUT WHAT HAPPENS IN THE AREA OF ITS JURISDICTION, THE INQUIRY TEAM SET ITSELF THE FOLLOWING GOALS:

- A. THE FORMULATION OF PROCEDURES FOR ONGOING FOLLOW-UP OF COMPLAINTS AND THEIR TREATMENT AT THE LEVEL OF POLICE GENERAL HEADQUARTERS AND THE JUDEA AND SAMARIA AREA COMMAND'S LEGAL COUNSEL, AND FOR CHANNELS OF REPORTING TO THE INQUIRY TEAM;

- B. SAMPLE CHECK OF THE MANNER OF HANDLING AND QUALITY OF INVESTIGATION OF ALL THE COMPLAINTS MADE IN THE JUDEA AND SAMARIA REGION DURING A GIVEN PERIOD IN THE PAST;
- C. RECEIPT OF ONGOING REPORTS ABOUT COMPLAINTS MADE DURING THE TEAM'S ACTIVITY, AND EXAMINATION OF THE PROCEDURES, DURATION, AND QUALITY OF POLICE TREATMENT;
- D. EXAMINATION OF THE QUALITY AND RESULTS OF THE INVESTIGATION IN THE WAKE OF THE COMMENTS MADE BY THE DISTRICT ATTORNEYS WHO RECEIVED THE FILES, IN ACCORDANCE WITH THE PROCEDURE ESTABLISHED BY THE COMMISSION;
- E. KEEPING CLOSE WATCH ON PRESS AND OTHER MEDIA REPORTS WHICH SUGGEST SUSPICIONS OF OFFENSES, AND INITIATING INVESTIGATIONS EVEN IN THE ABSENCE OF COMPLAINTS.

IT SHOULD BE STRESSED THAT IN LIGHT OF ITS LETTER OF APPOINTMENT, THE INQUIRY TEAM DID NOT SEE ITSELF AS AN OPERATIVE BODY, BUT AS A FOLLOW-UP AND COORDINATION BODY. THE TEAM DID NOT CONSIDER IT PART OF ITS AUTHORITY TO INTERVENE IN THE INVESTIGATIONS THEMSELVES, EXCEPT WHEN IT SAW FIT TO ORDER THE COMPLETION OF AN INVESTIGATION. HOWEVER, THE TEAM OPERATED UNDER THE ASSUMPTION THAT THE VERY FOLLOW-UP WOULD INFLUENCE THE OPERATIVE BODIES WHO ARE AUTHORIZED TO INVESTIGATE.

IT SHOULD BE MADE CLEAR FROM THE OUTSET THAT THE AIM OF THE INQUIRY TEAM TO SEE TO AN EXHAUSTIVE INVESTIGATION, EVEN IN THE ABSENCE OF COMPLAINTS, BY RELYING ON DATA OBTAINED FROM SOURCES OUTSIDE THE INVESTIGATING AUTHORITIES (PRESS, INFORMATION REACHING MILITARY GOVERNMENT PERSONNEL, HIGH COURT PETITIONS) PROVED UN-SUCCESSFUL, BECAUSE OF VARIOUS CONSTRAINTS WITH WHICH THE TEAM WAS FORCED TO CONTEND. ACTIVITY IN THIS AREA WAS, THEREFORE, SPORADIC; BUT IT WAS ENOUGH TO INDICATE INCIDENTS WHICH WERE NOT INVESTIGATED UNTIL THE TEAM INTERVENED, AS WELL AS TO THE FACT THAT THE INVESTIGATING AUTHORITIES' REPORTING TO THE TEAM WAS NOT SUFFICIENTLY COMPLETE. BEING UNABLE TO JUDGE WHETHER THE DEFICIENCIES IN THE REPORTS WERE THE EXCEPTION OR WERE DUE TO A BASIC FLAW, THE COMMISSION IN ITS EXAMINATION TOOK A STATE OF INCOMPLETENESS AS ITS POINT OF DEPARTURE -- [A SITUATION] WHICH DOES NOT CONTRIBUTE TO ITS FULL CONFIDENCE WITH RESPECT TO ITS ASSESSMENT OF THE SITUATION. THEREFORE, ITS CONCLUSIONS SHOULD BE READ IN THE LIGHT OF THIS RESERVATION.

GIVEN THE EXISTING DIVISION OF AUTHORITY, THE INQUIRY TEAM EXAMINED TWO SYSTEMS: THE POLICE, AS ONE SYSTEM, WHICH BEARS OPERATIONAL RESPONSIBILITY FOR THE PRESERVATION OF LAW AND ORDER IN JUDEA, SAMARIA, AND THE GAZA DISTRICT; AND THE C.I.D., AS A SECOND SYSTEM, WHICH IS EMPOWERED TO INVESTIGATE COMPLAINTS AGAINST SOLDIERS. THE INQUIRY TEAM'S FINDINGS DEAL WITH THESE TWO SYSTEMS SEPARATELY, ALTHOUGH THE ANALYSIS WHICH POINTS TO THE PROBLEMS INVOLVED IN THE SPLIT BETWEEN THE TWO INVESTIGATING BODIES REFERS TO BOTH OF THEM ALIKE.

C.I.D. INVESTIGATIONS

- A. THE LEGAL COUNSEL FOR THE JUDEA AND SAMARIA DISTRICT, WHO WAS A MEMBER OF THE INQUIRY TEAM, TOOK IT UPON HIMSELF TO COORDINATE ON AN ONGOING BASIS THE REPORTS OF C.I.D. INVESTIGATIONS, TO FOLLOW UP THEIR PROGRESS, AND TO REPORT TO THE TEAM PERIODICALLY.

THE COMMISSION RECEIVED A REPORT OF INCIDENTS UNTIL OCTOBER 1981 (AMONG THEM: DEATH, PROPERTY DAMAGE, ASSAULT, AND THEFT), AND OF ABOUT 15 INCIDENTS WHICH TOOK PLACE IN THE MONTHS OF MARCH AND APRIL, 1982 (ALL OF THEM CONCERNING DEATH AND INJURY AS THE RESULT OF SHOOTINGS). A FOUR-MONTH GAP THUS EXISTS IN THE REPORTS, AND IT IS DIFFICULT TO ASSUME THAT DURING THAT TIME NO INCIDENT OCCURRED WHICH CALLED FOR INVESTIGATION. THE FACT THAT BETWEEN OCTOBER 1981 UNTIL THE WRITING OF THIS REPORT (OVER SIX MONTHS) THERE WAS NO REPORT MADE OF ANY INCIDENT OF A KIND UNCONNECTED WITH THE USE OF WEAPONS, AND NO SUCH FILE WAS OPENED, IS IN ITSELF ASTONISHING.

ON 11.5.82 THE INQUIRY TEAM ASKED TO RECEIVE A REPORT ON THE INVESTIGATION OF A SERIES OF BODILY INJURIES AND DEATHS AS THE RESULT OF SHOOTINGS, WHICH HAD BEEN PUBLICIZED IN THE PERIODICAL "HAOLAM HAZEH" DATED 5.5.82. THE REPORT DEALT WITH THE 15 INCIDENTS MENTIONED ABOVE, OF WHICH 11 FILES ARE STILL UNDER INVESTIGATION. A PORTION OF THE INCIDENTS UNDERLINED IN THE ABOVEMENTIONED ARTICLE WERE NOT MENTIONED IN THE REPORT, AND THE QUESTION OF WHETHER THEY ACTUALLY TOOK PLACE, AND WHETHER AN INVESTIGATION WAS BEGUN ON THEM, IS STILL BEING CLARIFIED.

WHILE THIS REPORT WAS BEING WRITTEN, THERE CAME TO THE ATTENTION OF THE TEAM CHAIRMAN A COPY OF THE SHOCKING COMPLAINTS WHICH RESERVE DUTY SOLDIERS HAD TENDERED TO THE MILITARY ADVOCATE-GENERAL ON 16.5.82. AT THIS STAGE THERE IS NO INTENTION OF DEALING WITH THE SPECIFIC ISSUES; ON THE ORDERS OF THE MILITARY ADVOCATE-GENERAL AN INVESTIGATION WAS BEGUN, AND IT IS TO BE HOPED THAT THE COMPLAINTS WILL BE INVESTIGATED. BUT THE FACT THAT THE INQUIRY TEAM WAS NOT INFORMED OF ANY OF THE EVENTS LISTED IN THE REPORT, PUTS INTO QUESTION THE ABILITY OF THE TEAM TO PUT TOGETHER FOR ITSELF A PICTURE OF THE SITUATION WHICH REFLECTS WHAT IS REALLY GOING ON.

IT SHOULD BE NOTED THAT THE MORE THE INCIDENTS OF INJURY DUE TO SHOOTING INCREASE, THE HARDER IT IS FOR THE TEAM TO EXAMINE THE EXTENT OF THE REPORT GIVEN TO IT, AND CONCOMITANTLY ALSO THE ASSESSMENT OF THE EXTENT OF COMPLAINTS WHICH WERE INVESTIGATED.

B. A DISTINCTION CAN BE MADE BETWEEN INCIDENTS IN WHICH THE ABSENCE OF A COMPLAINT IS LIKELY TO SERVE AS A PRETEXT FOR NOT DEALING WITH THEM (REGULAR CRIMINAL OFFENSES), AND INCIDENTS WHICH ACCORDING TO THE RULES FOLLOWED BY THE ARMY REQUIRE INVESTIGATION (INJURY AS THE RESULT OF SHOOTING). WITH REGARD TO BOTH, AND SUBJECT TO THE RESERVATION OF THE ASSUMPTION OF PARTIAL REPORTING, IT CAN BE SAID THAT COMPLAINTS AGAINST SOLDIERS ARE GENERALLY INVESTIGATED, A FACT WHICH IS THE OUTCOME OF THE I.D.F.'S DISCIPLINARY INTEREST IN THE SOLDIERS ABIDING BY THE LAW. BUT AT THE WRITING OF THE REPORT, SINCE THE INQUIRY TEAM'S ATTENTION WAS DRAWN TO THE AFORESAID COMPLAINTS OF 16.5.82, AND AS LONG AS THEY HAVE NOT YET BEEN EXAMINED -- THE INQUIRY TEAM DOES NOT FEEL IT CAN MAKE ANY POSITIVE STATEMENTS ON THIS. INDEED, IT MAY BE ASSUMED THAT THOSE INJURED IN THE INCIDENTS WHICH ARE THE SUBJECT OF THE COMPLAINTS DID NOT COMPLAIN, AND THAT IS THE REASON THAT NO REPORT ON THE COMPLAINTS REACHED THE TEAM, BUT IT WOULD APPEAR THAT IN THIS CASE THE DISTINCTION BETWEEN INCIDENTS ON WHICH THERE WERE COMPLAINTS AND THOSE WHICH JUSTIFY COMPLAINTS -- IS A FORMAL ONE. THE GRAVE FEAR LEST THE INQUIRY TEAM IS OPERATING IN A VACUUM, AS REGARDS SEEING WHAT IS REALLY GOING ON, REQUIRES IT TO REFRAIN FROM MAKING VALUE-JUDGEMENTS.

AT THE SAME TIME, THE INQUIRY TEAM SEEKS FIT TO BRING UP THE FOLLOWING:

IN THE MATTER OF INVESTIGATION OF INJURIES RESULTING FROM SHOOTING -- THE TEAM DID NOT DEEM IT IN ITS CAPACITY TO PASS SUBSTANTIVE CRITICISM ON THE MILITARY ADVOCATE-GENERAL'S DECISION ON THE QUESTION OF WHETHER THE USE OF ARMS HAD BEEN IN ACCORDANCE WITH ARMY DIRECTIVES AND WHETHER THE CIRCUMSTANCES JUSTIFIED INDICTMENT, SINCE INVOLVED IN THIS DECISION ARE, NATURALLY, CONSIDERATIONS OF POLICY ON OPENING FIRE, WHICH ARE NOT IN THE PURVUEW OF THE INQUIRY TEAM.

AT THE SAME TIME, THE REPORTS RECEIVED BY THE TEAM CITED MANY CASES OF INJURIES TO THE HEAD OR UPPER REGIONS OF THE BODY (IN CONTRAST TO LEG WOUNDS).

THE INQUIRY TEAM BELIEVES THAT THERE ARE GROUNDS FOR A RENEWED AND COMPREHENSIVE REVIEW OF THIS MATTER. AMONG OTHER THINGS, IT IS RECOMMENDED TO RE-EXAMINE THE DIRECTIVES FOR OPENING FIRE, THE REPORTS ON VERBAL INSTRUCTIONS AND THEIR CONSISTENCY WITH WRITTEN PROCEDURES, AND THE DIRECTIVES FOR OPENING FIRE IN SPECIAL SITUATIONS; AND TO TRY TO DRAW NECESSARY CONCLUSIONS FROM THE GAP BETWEEN THE SPIRIT OF THE DIRECTIVES AND THE RESULTS OF THEIR IMPLEMENTATION. IT IS ALSO PROPOSED (IN VIEW OF THE FACT THAT C.I.D. INVESTIGATIONS HAVE BEEN OPENED IN THE WAKE OF REPORTS IN THE MEDIA) TO EXAMINE THE DIRECTIVES CONCERNING THE REQUIREMENT TO REPORT ON EVERY USE OF WEAPONS AGAINST CIVILIANS (EVEN IF NO ONE IS INJURED) AND THE ACTUAL APPLICATION OF THIS REPORTING REQUIREMENT.

IN THE MAJORITY OF THE C.I.D. INVESTIGATIONS THE QUESTION OF DUALISM IN THE INVESTIGATION COMES UP, WHICH STEMS FROM THE FACT THAT THE C.I.D. INTERROGATES SOLDIERS ONLY, WHEREAS FOR THE PURPOSE OF QUESTIONING LOCAL RESIDENTS (VICTIMS OR WITNESSES) IT NEEDS THE AID OF THE ISRAEL POLICE. THE RESULT OF THIS METHOD IS THAT COMPLAINANTS AND WITNESSES ARE QUESTIONED ABOUT AN EVENT LONG AFTER ITS OCCURRENCE (AT LEAST A MONTH), AND THIS METHOD HAS A DIRECT AND IMMEDIATE EFFECT ON THE DURATION OF THE INVESTIGATION AND ON ITS RESULTS (THE ABILITY TO LOCATE WITNESSES, DETAILS BEING FORGOTTEN, THE ABILITY TO IDENTIFY PEOPLE, ETC.). FINDINGS WHICH HAVE COME TO THE ATTENTION OF THE TEAM RAISE THE FEAR THAT THE SPLIT METHOD OF INVESTIGATION SUBSTANTIALLY IMPAIRS THE POSSIBILITY OF ACHIEVING ANY TANGIBLE RESULTS IN THE INVESTIGATION.

ANOTHER SORT OF DUALISM COMES UP IN CASES WHICH INVOLVE MEMBERS OF THE BORDER POLICE, WHO ARE SUBJECT TO A SEPARATE DISCIPLINARY JURISDICTION. (IT SHOULD BE NOTED THAT THE INQUIRY TEAM DID NOT RECEIVE ANY REPORT ON BORDER POLICE INVESTIGATIONS IN THIS SPHERE). A SEPARATE INVESTIGATION OF SHOOTING INCIDENTS, WITHOUT THE COOPERATION OF THE C.I.D., AND WITHOUT COORDINATED POLICY CONSIDERATIONS REGARDING CONCLUSIONS AND INDICTMENTS, IS DEFICIENT. THIS ISSUE, TOO, REQUIRES A COMPREHENSIVE REVIEW.

MOST OF THE REPORTS ON SHOOTINGS, WHICH WERE BROUGHT BEFORE THE COMMISSION, WERE BASED ON QUESTIONING OF SOLDIERS ONLY, AND THIS WAS NOT ONLY BECAUSE OF THE NEED FOR POLICE QUESTIONING ASSISTANCE, BUT ALSO, AND MAINLY, BECAUSE OF THE INVOLVEMENT OF THE INJURED OR THE POTENTIAL WITNESSES IN STONE THROWING OR DISTURBANCES AND THEIR FEARS OF GETTING IN TROUBLE AS A RESULT OF THEIR TESTIMONY. THESE WITNESSES ARE NOT GUARANTEED IMMUNITY FROM PROSECUTION. THE DECISION AS TO WHETHER THE USE OF ARMS WAS IN ACCORDANCE WITH REGULATIONS IS THEREFORE USUALLY MADE ACCORDING TO THE VERSION OF ONLY ONE PARTY TO THE INCIDENT. THIS RAISES A DIFFICULTY, WHICH MUST BE GIVEN CONSIDERATION, EVEN THOUGH THE ANSWER IS FAR FROM SIMPLE. THIS DIFFICULTY IS ELEMENT IN THE WIDER PROBLEM OF BEING ABLE TO ACHIEVE A TRUE INVESTIGATION OF THIS SORT OF INCIDENT. THIS DIFFICULTY BECOMES DOUBLY IMPORTANT IN INVESTIGATING CASES OF DEATH, IN WHICH, CONSIDERING THE SERIOUS CONSEQUENCES, THE OBLIGATION TO CONDUCT A TRUE INVESTIGATION MAY REQUIRE A DIFFERENT SET OF CONSIDERATIONS.

ON 11.5.82 THE INQUIRY TEAM REQUESTED A REPORT ON THE INVESTIGATION OF A LENGTHY SERIES OF BODILY INJURIES AND DEATHS AS THE RESULT OF SHOOTINGS, AS REPORTED IN THE PERIODICAL "HAOLAM HAZEH" DATED 5.5.82. THE [OFFICIAL] REPORT DEALT WITH THE 15 INCIDENTS MENTIONED ABOVE, OF WHICH 11 CASES WERE STILL UNDER INVESTIGATION. SOME OF THE INCIDENTS NOTED IN THE ABOVEMENTIONED ARTICLE WERE NOT MENTIONED IN THE REPORT; AND THE QUESTION OF WHETHER THEY ACTUALLY TOOK PLACE, AND WHETHER INVESTIGATIONS WERE BEGUN INTO THEM, IS STILL BEING CLARIFIED.

WHILE THIS REPORT WAS BEING WRITTEN, THE TEAM'S CHAIRPERSON RECEIVED A COPY OF THE SHOCKING COMPLAINTS WHICH RESERVE DUTY SOLDIERS HAD TENDERED TO THE MILITARY ADVOCATE-GENERAL ON 16.5.82. AT THIS STAGE THERE IS NO INTENTION OF DEALING WITH THE SPECIFIC ISSUES; ON THE ORDERS OF THE MILITARY ADVOCATE-GENERAL AN INVESTIGATION WAS BEGUN, AND IT IS TO BE HOPED THAT THE ALLEGATIONS WILL BE INVESTIGATED. BUT THE FACT THAT THE INQUIRY TEAM WAS NOT INFORMED OF ANY OF THE EVENTS LISTED IN THE REPORT, CALLS INTO QUESTION THE ABILITY OF THE TEAM TO PUT TOGETHER A COHESIVE AND ACCURATE SITUATION APPRAISAL.

IT SHOULD BE NOTED THAT THE MORE INCIDENTS THERE ARE OF INJURY DUE TO SHOOTING, THE HARDER IT IS FOR THE TEAM TO EXAMINE THE SCOPE OF THE REPORT GIVEN TO IT, HENCE ALSO TO ASSESS THE SCOPE OF THE COMPLAINTS WHICH WERE INVESTIGATED.

B. A DISTINCTION CAN BE MADE BETWEEN INCIDENTS IN WHICH THE ABSENCE OF A COMPLAINT IS LIKELY TO SERVE AS A CAUSE FOR NOT DEALING WITH THEM (CONVENTIONAL CRIMINAL OFFENSES), AND INCIDENTS WHICH ACCORDING TO THE RULES FOLLOWED BY THE ARMY REQUIRE INVESTIGATION (INJURY AS THE RESULT OF THE USE OF FIREARMS). WITH REGARD TO BOTH, AND SUBJECT TO THE RESERVATION OF OUR ASSUMPTION OF INCOMPLETE REPORTING, IT CAN BE SAID THAT COMPLAINTS AGAINST SOLDIERS ARE GENERALLY INVESTIGATED, A FACT WHICH IS THE OUTCOME OF THE I.D.F.'S DISCIPLINARY INTEREST IN THE SOLDIERS ABIDING BY THE LAW. BUT AS OF THE WRITING OF THIS REPORT, AFTER THE INQUIRY TEAM'S ATTENTION WAS DRAWN TO THE AFORESAID COMPLAINTS OF 16.5.82, AND AS LONG AS THEY HAVE NOT YET BEEN EXAMINED -- THE INQUIRY TEAM DOES NOT FEEL IT CAN MAKE ANY DEFINITIVE STATEMENT ON THIS. TRUE, IT MAY BE ASSUMED THAT THOSE INJURED IN THE INCIDENTS WHICH ARE THE SUBJECT OF THE COMPLAINTS DID NOT [THEMSELVES LODGE ANY] COMPLAINTS -- AND THAT IS THE REASON THAT NO REPORT OF SUCH COMPLAINTS REACHED THE TEAM; BUT IT WOULD APPEAR THAT IN THIS CASE THE DISTINCTION BETWEEN INCIDENTS ON WHICH THERE WERE COMPLAINTS, AND THOSE WHICH JUSTIFY COMPLAINTS, IS A FORMAL ONE. THE GRAVE APPREHENSION THAT THE INQUIRY TEAM IS OPERATING IN A VACUUM, AS REGARDS ITS KNOWLEDGE OF WHAT IS REALLY GOING ON, REQUIRES IT TO REFRAIN FROM DRAWING CONCLUSIONS WHICH MAY BE CONSTRUED AS VALUE-JUDGEMENTS.

AS TO THE QUALITY OF THE INVESTIGATIONS, AND THE CONCLUSIONS STEMMING FROM THEM, THE WORK OF THE INQUIRY TEAM CENTERED MAINLY ON AN EXAMINATION OF THE QUALITY OF POLICE INVESTIGATIONS; AND AS A RULE, THE TEAM LIMITED ITSELF TO FOLLOWING UP DECISIONS OF THE MILITARY ADVOCATE GENERAL. IN ONE CASE, IN WHICH THE TEAM THOUGHT THAT ON THE FACE OF IT THE ADVOCATE GENERAL'S CONCLUSIONS WERE DOUBTFUL (A CASE OF ASSAULT AND BATTERY), THE TEAM ASKED FOR THE FILE -- AND ITS EXAMINATION REVEALED THAT THE SOLDIERS' VERSION WAS BELIEVED EVEN THOUGH IT DID NOT SEEM REASONABLE, AND THE CIRCUMSTANCES OF THE INCIDENT SUPPORTED THE COMPLAINANT'S VERSION. THE FILE WAS RETURNED TO THE MILITARY AUTHORITIES FOR CONTINUED ACTION.

ANOTHER INCIDENT WHICH CAME TO THE ATTENTION OF THE TEAM IN THE WAKE OF THE EXAMINATION OF A POLICE INVESTIGATION (CRIMINAL/CIVIL 305/81) WHICH WAS OPENED AS THE RESULT OF A COMPLAINT ABOUT DAMAGE TO BUSES IN RAMALLAH, SHOWS THAT THE POLICE CALLED ON THE C.I.D. DUE TO THE SUSPICION THAT THE PERPETRATORS WERE RESERVE DUTY SOLDIERS. FROM THE POLICE FILE IT APPEARS THAT THE C.I.D. DID NOT INVESTIGATE THE MATTER, NEITHER ON ITS OWN INITIATIVE, NOR IN COOPERATION WITH THE POLICE. IN THE FILE ON THE INVESTIGATION THERE IS A NOTATION, WHICH STATES "...THE C.I.D. HAS NOT HELPED IN MOST OF THE INVESTIGATIONS IN THE PAST" (THIS FILE, WHICH THE TEAM OBTAINED ONLY RECENTLY, WILL BE STUDIED IN ORDER TO DRAW LESSONS ON, AMONG OTHER TOPICS, THE COOPERATION BETWEEN THE C.I.D. AND THE POLICE).

THE INQUIRY TEAM HAS NO DATA INDICATING THAT THE AFOREMENTIONED SHORTCOMINGS ARE EVIDENCE OF A GENERAL SITUATION. BUT THE SPECIAL DIFFICULTIES MENTIONED ABOVE THAT TYPIFY C.I.D. INVESTIGATIONS IN THE TERRITORIES -- AND ESPECIALLY THE DIVISION OF INVESTIGATIONS OF INCIDENTS BETWEEN THE C.I.D. AND THE POLICE, AND THE NEED FOR CLOSE COORDINATION BETWEEN THESE TWO BODIES -- REQUIRE, IN THE TEAM'S OPINION, ONGOING MONITORING THAT WOULD INCLUDE MORE CAREFUL SCRUTINY OF EVENTS.

(EDITOR'S NOTE: C.I.D. IN THIS DOCUMENT REFERS TO THE HEBREW ACRONYM "MATZAH," OR INVESTIGATIONS BRANCH OF THE MILITARY POLICE.)

DSE,NK,BG/DSE,NKK,BG

Press bulletin

JERUSALEM, 7 FEBRUARY 1984

CONCLUDING SECTION OF THE KARP REPORT

(AS DETERMINED BY THE GOVERNMENT PRESS OFFICE; SEE INTRODUCTORY SECTION, AND MEMORANDUM FROM THE DIRECTOR OF THE G.P.O. NEWS DEPARTMENT, THIS DATE)

THE ABOVE FINDINGS DEAL WITH 15 INCIDENTS WHICH WERE INVESTIGATED. THEY ARE ONLY A PORTION OF THE ENTIRE GROUP OF 70 CASES ON WHICH THE TEAM RECEIVED REPORTS. THE INQUIRY TEAM, AS STATED EARLIER, DID NOT EXAMINE THE ENTIRE GROUP OF CASES TO THE FULL, AND IT THEREFORE CANNOT DETERMINE WITH FINALITY THAT THE ABOVE FINDINGS CHARACTERIZE ALL INVESTIGATIONS IN THE AREA UNDER EXAMINATION. HOWEVER, A STUDY OF THE DETAILS OF THESE (15), AND THE FACT (NOTED ABOVE) THAT OF THE 70 CASES, 53 WERE CLOSED WITHOUT RESULTS, REQUIRES THOUGHT, IF NOT CONCERN. IN ANY CASE, CONSIDERATION SHOULD BE GIVEN TO WHETHER THE STATE ATTORNEY'S OFFICE CAN INDEED MAKE A COMMITMENT IN FUTURE BEFORE THE COURT ABOUT CONDUCTING SERIOUS AND EFFECTIVE INVESTIGATIONS.

AN ANALYSIS OF THE ABOVE REQUIRES THAT THE FOLLOWING POINTS BE CONSIDERED:

A. (1) THE COMPLAINTS SUBMITTED TO THE POLICE CENTERED MAINLY ON THE FOLLOWING: ASSAULT, DAMAGE TO PROPERTY, THREATS, ARMED THREATS, SHOOTINGS, TRESPASSING AND CLOSING OFF RIGHTS OF WAY TO FIELDS AND BUSINESSES IN TOWNS (AMONG THE COMPLAINTS WERE ALSO ATTACKS ON SCHOOLGIRLS AND AN INCURSION INTO A PRIVATE CLINIC FOR PURPOSES OF PRAYER).

A COMMON DENOMINATOR MAY BE DISCERNED HERE, WHICH IS THAT THE BACKDROP TO THEIR OCCURRENCE IS NOT THE USUAL CRIMINAL DELINQUENCY; AND SAVE FOR INSTANCES OF SHOOTING FOR SELF-DEFENSE, THEY MAY BE CHARACTERIZED AS SPRINGING FROM THE DESIRE TO DEMONSTRATE "RIGHTS" ON THE GROUND. IN ANY CASE, THEY BEAR A SORT OF WITNESS TO AN UGLY ATMOSPHERE IN THE RELATIONS OF ISRAELI RESIDENTS OF JUDEA AND SAMARIA TO THE LOCAL POPULACE. THESE THINGS FOCUS MAINLY ON HEBRON AND THE SHILO AREA.

(2) IN CASE 214/81 IN JERUSALEM DISTRICT COURT, TWO ISRAELIS WERE CONVICTED ON 2.9.81 OF ATTACKING A HEBRON ARAB, TRESPASSING, AND DELIBERATELY DAMAGING PROPERTY, FOLLOWING THE LATTER'S REFUSAL TO ALLOW THEM TO ENTER REAL ESTATE WHICH THE ACCUSED CLAIMED WAS JEWISH PROPERTY.

IN HIS VERDICT, JUDGE GOLDBERG NOTED THE FOLLOWING:

"IN THE INSTANCE BEFORE US, THE ACCUSED AT FIRST ONLY ASKED TO ENTER AN ABANDONED STOREY SO AS TO DEMONSTRATE THEIR PRESENCE IN A NON-VIOLENT MANNER; BUT WHEN THEY ENCOUNTERED A REFUSAL, THEY DID NOT GIVE UP, BUT RATHER USED FORCE AGAINST THE PERSON WHO STOOD IN THEIR WAY. THE ACCUSED'S ATTACHMENT TO JEWISH PROPERTY CANNOT SERVE AS JUSTIFICATION FOR AN ACT OF HOOLIGANISM; AND NOT BY ASSAULTING AN ELDERLY MAN AND OVERTURNING CRATES OF FRUIT AT HIS STAND WILL THE ACCUSED BRING ABOUT REALIZATION OF RIGHTS TO JEWISH PROPERTY. THE COURT CANNOT TREAT THESE ACTIONS INDULGENTLY...EVEN IF THESE ARE YOUTHS WHO HAVE NO PAST RECORD."

THESE STATEMENTS WERE CITED IN THIS CONTEXT BECAUSE THEY WOULD APPEAR TO REPRESENT THE CHARACTER OF MOST OF THE COMPLAINTS WHICH ARE THE SUBJECT OF OUR INQUIRY.

(3) WE WILL NOT HAVE DONE OUR DUTY IF, IN DESCRIBING THE NATURE OF THESE

ACTIONS, WE DO NOT DEAL WITH THE EVENTS WHICH TRANSPRIRED DURING THE CURFEW IN HEBRON IN MAY 1980, FOLLOWING THE MURDER OF THE SETTLERS. TRUE, THESE ARE INCIDENTS WHICH OCCURRED IN THE WAKE OF A TRAUMA -- AND FOR THIS REASON, WE HAVE NO INTENTION OF PRESENTING THEM AS BEING USUAL, CERTAINLY NOT IN THEIR CUMULATIVE SCOPE; BUT THEY ARE MENTIONED HERE AS REPRESENTING INCAPACITY BOTH TO PREVENT ACTS OF HOOLIGANISM TOWARDS THE ARAB INHABITANTS AND TO INVESTIGATE COMPLAINTS IN THIS SPHERE.

THIS IS SAID PARTICULARLY IN VIEW OF THE FACT THAT THE ACTIONS TOOK PLACE DURING A CURFEW. AFTER THE CURFEW, WHICH LASTED SEVERAL DAYS, LOCAL INHABITANTS COMPLAINED TO THE HEBRON POLICE ABOUT THEFTS, LOOTING, DAMAGE TO PROPERTY, ASSAULTS, STONE-THROWINGS, AND DELIBERATE ARSON WHICH OCCURRED DURING THE CURFEW. A REPORT FROM 22.8.80 BY URI SHOHAM, MILITARY ADVOCATE (JERUSALEM, JUDEA AND SAMARIA DISTRICT MILITARY POLICE FILE 240/80), LISTS 13 COMPLAINTS OF THIS TYPE.

IN VIEW OF THE FACT THAT THE INCIDENT TOOK PLACE PRIOR TO THE INQUIRY TEAM'S WORK, WE WILL NOT GO INTO DETAIL ON THE GRAVE EPISODE WHICH EMERGES FROM AN ANALYSIS OF THESE INCIDENTS, BUT IT SHOULD BE NOTED THAT THE REPORT SPELLS OUT IN DETAIL THAT SOLDIERS -- EYEWITNESSES -- STATED DURING THE INVESTIGATION THAT THEY HAD SEEN WITH THEIR OWN EYES HOW CIVILIANS FROM KIRYAT ARBA WERE THE ONES WHO HAD VANDALIZED ARAB PROPERTY DURING THE CURFEW. THE FOLLOWING ARE SOME OF THE EYEWITNESS CITATIONS INCLUDED IN THE REPORT:

"KIRYAT ARBANS ROAMED ABOUT HEBRON, DAMAGING ARAB PROPERTY IN REVENGE."

"THE MAIN JOB OF BRIGADE 202 WAS TO CHASE KIRYAT ARBA RESIDENTS AND PREVENT THESE INCIDENTS."

"I KNOW THAT JEWISH RESIDENTS OF KIRYAT ARBA ARE THE ONES WHO SMASHED CAR WINDSHIELDS. I SAW THIS WITH MY OWN EYES."

"I SAW KIRYAT ARBA RESIDENTS SMASHING WINDSHIELDS AND THROWING STONES. THE FRICTION WAS MORE BETWEEN THE I.D.F. AND JEWS FROM KIRYAT ARBA THAN BETWEEN THE I.D.F. AND THE ARABS. THE KIRYAT ARBANS CARRIED THEIR WEAPONS AND WERE DRESSED IN CIVVIES."

"I SAW KIRYAT ARBANS THROWING STONES AND SMASHING STORE WINDOWS AND WINDSHIELDS."

THE REPORT FOUND THAT "THERE IS NO DOUBT THAT DAMAGE WAS CAUSED TO HOMES AND CARS OF LOCAL RESIDENTS IN HEBRON, WHEN, AMONG OTHER REASONS FOR THIS, ONE SHOULD SEE ACTIVITY BY KIRYAT ARBA RESIDENTS. FROM VARIOUS TESTIMONIES, IT APPEARS THAT DESPITE THE CURFEW, CIVILIANS FROM KIRYAT ARBA WENT ABOUT THE TOWN, SOME OF THEM CARRYING WEAPONS AND WEARING UNIFORMS. IN A FEW CASES, THESE RESIDENTS WERE SEEN THROWING STONES AND CAUSING VARIOUS DAMAGE TO PROPERTY."

LIKEWISE, IT WAS FOUND THAT SOLDIERS WHO WITNESSED VANDALISM BY A KIRYAT ARBA COUPLE DID NOT STOP THEM, DID NOT ARREST THEM FOR THEIR ACTIONS, AND DID NOT TAKE THEIR NAMES. EPILOGUE: ACCORDING TO THE REPORT ON 25.11.80 BY CHIEF INSPECTOR STEINMITZ, ALL THE FILES THE POLICE HAD OPENED IN THEIR INVESTIGATION OF THE EVENT WERE CLOSED, ON THE GROUNDS OF OFFENDER UNKNOWN.

(4) FROM THE START, THE NATURE OF THE ACTS, THE SUBJECT OF THE COMPLAINTS, AND THEIR BACKGROUND CONSTITUTE, PER SE, A FACTOR WORKING AGAINST EFFECTIVE INVESTIGATION. THE FACT THAT THE SUSPECTS IN THE CASE AREN'T CRIMINALS IN THE USUAL POLICE SENSE ALSO DOESN'T HELP PROMOTE SPECIAL EFFORTS IN THE INVESTIGATION, EVEN WITHOUT TAKING INTO ACCOUNT THE OVERT DELAYING FACTORS WHICH WILL BE DETAILED BELOW.

B. (1) AS A GENERAL FINDING, WE CAN SAY THAT POLICE ACTIVITY TO MAINTAIN PUBLIC ORDER AND [ENSURE] THE INHABITANTS' WELFARE IN JUDEA AND SAMARIA (AT LEAST IN THE SPHERE OF JEWISH-ARAB RELATIONS) FOCUSES ON INVESTIGATING IN THE WAKE OF COMPLAINTS. INCIDENTS OF LAWBREAKING WHEN NO COMPLAINTS WERE LODGED ARE NOT INVESTIGATED. THIS HOLDS TRUE MAINLY REGARDING INJURIES RESULTING FROM SHOOTING, BUT IT IS ALSO TRUE OF SIMPLE CRIMINAL OFFENSES. THE INQUIRY TEAM, IN ANY CASE, DID NOT RECEIVE REPORTS ON POLICE DISCOVERIES.

THIS IS CLEAR FROM THE EPISODES DISCUSSED EARLIER, PRINCIPALLY THOSE INSTANCES IN WHICH AN INVESTIGATION WAS BEGUN AS THE RESULT OF A SUPREME COURT REQUEST OR AT THE INSTIGATION OF THE INQUIRY TEAM. ONE MAY THEREFORE SAY THAT THE POLICE HAVE NOT BEEN HONORING -- AS THEY MIGHT HAVE BEEN EXPECTED TO DO -- THE COMMITMENT GIVEN THE SUPREME COURT REGARDING AWARENESS OF WHAT GOES ON IN SENSITIVE AREAS, SO AS TO PREVENT ILLEGAL ACTIONS INSOFAR AS POSSIBLE.

(2) THE JUDEA INVESTIGATIONS OFFICE HEAD PRESENTED HIS POSITION TO THE INQUIRY TEAM, WHEREBY THE POLICE HAVEN'T THE POWER TO INITIATE INVESTIGATIONS INTO INCIDENTS ABOUT WHICH NO COMPLAINT HAS BEEN LODGED.

C. (1) THE MATERIAL SUBMITTED TO THE INQUIRY TEAM CLEARLY INDICATES THAT LOCAL RESIDENTS REFRAIN FROM COMPLAINING (BEIT HADASSAH, THE HEBRON SCHOOL PRINCIPAL -- AFTERMATH TO THE BEIT HADASSAH AFFAIR, THE ASSAULT ON THE GUARD AT THE PATRIARCHS' CAVE, ET AL.); AND ALTHOUGH THE TEAM HASN'T ANY WAY TO KEEP CLOSE TABS ON EVENTS IN THE AREA VIA MEANS OTHER THAN POLICE REPORTS, ONE MAY CONCLUDE WITH A LARGE MEASURE OF CONFIDENCE THAT CRIMINAL OCCURRENCES TAKE PLACE IN THE AREA, [OCCURRENCES] WHICH ARE NOT INVESTIGATED, AND WHOSE SCOPE ISN'T KNOWN TO THE INQUIRY TEAM. IN THIS CONTEXT, THE ASTONISHING FACT SHOULD BE NOTED THAT IN THE SAMARIA DISTRICT, THE POLICE REPORTED ON JUST TWO COMPLAINTS IN THE SPACE OF HALF A YEAR.

(2) THE POTENTIAL REASONS FOR THIS ABSENCE OF COMPLAINTS MAY RANGE FROM FATALISM AND A NATURAL TENDENCY NOT TO COMPLAIN, TO A LACK OF DESIRE TO COME IN CONTACT WITH THE AUTHORITIES, TO FEAR RESULTING FROM A THREAT OR FEAR OF AN ACT OF REVENGE, TO DRAWING CONCLUSIONS FROM A LACK OF RESULTS IN PREVIOUS COMPLAINTS TO THE POLICE OR FROM POLICE REFUSAL TO HANDLE COMPLAINTS.

WHILE FAILURE TO REPORT OFFENSES IS NOT TYPICAL ONLY OF JUDEA AND SAMARIA -- AND EVEN IN ISRAEL, THE NUMBER OF COMPLAINTS IS FAR FROM REFLECTING ALL THE OFFENSES COMMITTED -- THE MATERIAL PRESENTED TO THE TEAM STILL GIVES SUBSTANCE TO THE FEAR THAT THE PRETEXT OF ALIENATION FROM THE AUTHORITIES (CF. THE ARAB PROVERB: "IF THE JUDGE IS YOUR ENEMY, TO WHOM CAN YOU COMPLAIN?"), AND FEAR OF COMPLAINING DUE TO THE ABOVE-MENTIONED FEAR OF REVENGE, DO INDEED CONSTITUTE A REASON FOR FAILURE TO REPORT. ANOTHER POSSIBLE REASON FOR FAILURE TO REPORT, IN CASES OF GUNSHOT WOUNDS, IS INVOLVEMENT BY THE WOUNDED IN INCIDENTS OF STONE-THROWING OR RIOTS.

BUT BESIDES ALL THIS, THERE IS UNDOUBTEDLY A DIRECT CORRELATION BETWEEN THE LARGE NUMBER OF INVESTIGATIONS WHICH END WITH CASE CLOSED -- AND THE LARGE NUMBER OF CASES WHOSE HANDLING STRETCHES OVER A LONG PERIOD -- AND THE WAIVER OF THE RIGHT TO COMPLAIN. THE REAL SITUATION POINTS TO A VICIOUS CIRCLE IN WHICH OCCURRENCES AREN'T INVESTIGATED FOR LACK OF COMPLAINT, WHILE COMPLAINTS AREN'T SUBMITTED BECAUSE OF A LACK OF PROPER INVESTIGATION. THE RULE OF LAW AND PUBLIC ORDER SURELY DO NOT COME OUT THE WINNERS IN THIS MATTER.

(3) AT THE START OF THE INQUIRY TEAM'S WORK, AN ATTEMPT WAS MADE, BOTH IN THE POLICE AND IN THE JUDEA AND SAMARIA COMMAND, TO SET UP AN ONGOING MEDIA WATCH FOR THE PURPOSE OF INSTIGATING INVESTIGATIONS IN CASES WHERE NO COMPLAINT WAS MADE. BUT THE TEAM FAILED IN ITS EFFORTS TO GET THOSE CONCERNED TO MAINTAIN THIS WATCH. THE TEAM'S WATCH ON MEDIA REPORTS WAS, AS SAID, SPORADIC. AT THE START OF ITS WORK, THE INQUIRY TEAM ALSO CONSIDERED POSSIBLY TAKING ACTION TO ENCOURAGE RESIDENTS TO COMPLAIN, BUT FELT THAT THIS WOULD NOT BE EFFECTIVE SO LONG AS THERE HAD BEEN NO INVESTIGATION INTO THE METHOD OF HANDLING THOSE COMPLAINTS WHICH HAD BEEN SUBMITTED. FROM THE INQUIRY TEAM'S EXPERIENCE, IT MAY BE DEDUCED THAT NO THOROUGH AND RELIABLE INVESTIGATION INTO THE ISSUE IS POSSIBLE WITHOUT A CONSTANT AND ONGOING WATCH ON THE MEDIA (MAINLY THE ARABIC-LANGUAGE PAPERS).

D. THE PROBLEM OF COOPERATION BETWEEN THE POLICE AND THE MILITARY POLICE REQUIRES REORGANIZATION. THE QUESTION COMES UP BOTH WHEN THE POLICE NEED MILITARY POLICE AID IN INVESTIGATIONS IN WHICH THERE IS A SUSPICION THAT SOLDIERS WERE INVOLVED IN THE OFFENSE, AS WELL AS IN THE MATTER OF THE SPLITTING OF CASES IN MILITARY POLICE INVESTIGATIONS WHICH REQUIRE THE MILITARY POLICE TO GET HELP FROM THE POLICE TO INTERROGATE LOCAL WITNESSES. THE MATERIAL BEFORE THE COMMISSION POINTS TO MALFUNCTIONS, AND THOUGHT SHOULD BE DEVOTED TO THIS AT THE HIGHEST LEVELS.

E. (1) THE INQUIRY TEAM DIDN'T HAVE THE MEANS FOR DRAWING COMPARISONS, BUT ITS INITIAL IMPRESSION IS THAT THE NUMBER OF CASES IN THIS SPHERE WHOSE HANDLING ENDED IN CLOSURE OF THE CASE -- ON THE GROUNDS OF OFFENDER UNKNOWN -- EXCEEDS THE NUMBER ACCEPTABLE IN OTHER SPHERES.

(2) OF COURSE, ONE MUST NOT OVERLOOK OBJECTIVE DIFFICULTIES WHICH EXIST IN IDENTIFYING SUSPECTS IN OCCURRENCES OF A CERTAIN TYPE. OCCURRENCES SUCH AS DAMAGE DONE AT NIGHT, AND GUNFIRE FROM FLEEING CARS ARE, BY THEIR NATURE, DIFFICULT TO SOLVE. AN ADDITIONAL DIFFICULTY OCCURS IN INCIDENTS INVOLVING INJURY RESULTING FROM GUNFIRE, SINCE, AS PREVIOUSLY STATED, THE INJURED THEMSELVES FACE TRIAL FOR INVOLVEMENT AND THEREFORE DON'T TESTIFY. THESE ARE OBJECTIVE DIFFICULTIES THAT MUST BE TAKEN INTO ACCOUNT.

(3) ANOTHER DIFFICULTY IN CONNECTION WITH THIS, AS PREVIOUSLY MENTIONED, IS THAT IN C.I.D. INVESTIGATIONS, THE LOCAL RESIDENTS ARE INTERROGATED BY THE POLICE, AND MATERIAL IS PASSED ONTO IT LONG AFTER THE INCIDENT, SO THAT IT'S DOUBTFUL WHETHER THE INVESTIGATION OF THE INCIDENT CAN BE USEFUL. THE RESULT IS THAT WITNESSES FROM AMONG THE LOCAL POPULATION ARE NOT INTERROGATED, AND WITHOUT SUCH WITNESSES, IT IS NECESSARY TO BEGIN FROM THE ASSUMPTION THAT THERE WAS A ROADBLOCK, STONES WERE THROWN, THERE WAS A NEED TO FIRE, THE SHOTS WERE ACTUALLY FIRED IN THE AIR, AND SO IT IS DIFFICULT TO REACH ANY CONCLUSIONS REGARDING IDENTIFYING WHO FIRED. THE DIFFICULTIES INCREASE IN EVENTS ENDING IN THE DEATH OF AN INDIVIDUAL. THEN, THE QUESTION IS ASKED WHETHER IN LIGHT OF THE LOSS OF HUMAN LIFE, THERE IS REASON TO GRANT IMMUNITY TO STONE-THROWERS OR PARTICIPANTS IN RIOTS, SO THAT THEY WILL TESTIFY.

IN THE CASE OF THE DEATH IN BENI NAIM, THE POLICE DECIDED NOT TO GRANT IMMUNITY TO THE PARTICIPANTS IN THE RIOTS. ALREADY AT THAT STAGE, IT WAS POSSIBLE TO SAY THAT THE INVESTIGATION WAS, THEREFORE, ONE-SIDED; AND THIS HAS IMPLICATION FOR THE RESULTS.

(4) ANOTHER PHENOMENON, RELATING TO THE NON-IDENTIFICATION OF SUSPECTS, IS THAT THE COMPLAINANTS RETRACT THEIR STATEMENTS THAT THEY CAN IDENTIFY A SUSPECT (SUCH WAS THE CASE IN THE TOMB OF THE PATRIARCHS INCIDENT, AND THE SAME FOR THE UPROOTING OF THE VINES IN KEDUMIM). IT IS NOT FOR

THE TEAM TO ESTABLISH THE REASON FOR THIS PHENOMENON, BUT THE FEAR OF THE COMPLAINANTS SHOULD NOT BE RULED OUT (FEAR OF THE THREAT IN THE CASE OF THE JERICHO MERCHANT). THE INQUIRY TEAM WAS NOT CONVINCED THAT IN THE CASES WHERE COMPLAINANTS RENEGED ON THEIR WILLINGNESS TO IDENTIFY A SUSPECT, THE POLICE MADE REAL EFFORTS TO ENCOURAGE THE COMPLAINANTS TO COOPERATE WITH THEM.

- (5) AT THE SAME TIME WE CAN, WITHOUT MISREPRESENTING REALITY, POINT TO A DIRECT CONNECTION BETWEEN THE PLETHORA OF CASES CLOSED DUE TO "OFFENDER UNKNOWN," AND FAILED INVESTIGATIONS, EITHER BECAUSE THE PROPER SPEED WAS NOT DISPLAYED WHEN THE EVENT TOOK PLACE, OR THE INVESTIGATION OCCURRED A LONG TIME AFTER THE EVENT, OR BECAUSE NO PROPER EFFORTS WERE MADE TO LOCATE PERSONS (AND IT IS FITTING TO RECALL IN THIS CONNECTION THAT DURING THE HEBRON CURFEW INCIDENTS, AS MENTIONED EARLIER, ALL THE CASES OF COMPLAINTS OF PROPERTY DAMAGE, ARSON, ASSAULT, AND OTHERS -- NUMBERING AT LEAST 13 -- WERE CLOSED ON THE GROUNDS THAT THE OFFENDER WAS UNKNOWN).
- (6) DUE TO CONSTRAINTS, THE COMMITTEE DID NOT CHECK EVERY FILE THAT HAD BEEN CLOSED ON GROUNDS OF OFFENDER UNKNOWN; BUT THE FEW THAT WERE CHECKED GIVE CAUSE FOR CONCERN. (THUS WITH THE HADASSAH FILE, THE FILE ON THE ASSAULT IN THE TOMB OF THE PATRIARCHS, THE FILE ON THE WASHING MACHINES INSTALLATION; THE DAMAGED BUSES CASE STANDS OUT IN PARTICULAR, IN WHICH, AS EXPLAINED ABOVE, NO ACTION WAS TAKEN TO LOCATE THE OFFENDERS).

ADDITIONAL SAMPLE FILES, FROM THE COMMISSION'S RANDOM CHECKS:

IN FILE CRIMINAL/CIVIL 280/81 RAMALLAH STATION (WOUNDING AFTER STONE-THROWING AND ERECTION OF BARRICADE) THE JERUSALEM DISTRICT ATTORNEY NOTED: "THE FILE DOES NOT CONTAIN TESTIMONY OF EYEWITNESSES FROM AMONG THE LOCAL RESIDENTS. IN MY OPINION, NO EFFORT WORTHY OF THE NAME WAS MADE ON THE DAY THE COMPLAINT WAS FILED -- WHICH WAS THE DAY THE INCIDENT OCCURRED -- OR ON THE DAYS IMMEDIATELY FOLLOWING, TO LOCATE EYEWITNESSES."

IN FILE CRIMINAL/CIVIL 169/82, ON THE INVESTIGATION OF A COMPLAINT BY A TAXI DRIVER FROM SILWAD, WHO WAS TRAVELLING NEAR OFRA AND COMPLAINED THAT A ROCK THROWN FROM THE SETTLEMENT HIT HIS CAR, THE JERUSALEM DISTRICT ATTORNEY WROTE ON 16.5.82:

"NO TESTIMONY WAS TAKEN APART FROM THAT OF THE DRIVER, AND THERE IS NO MATERIAL IN THE FILE THAT CAN ATTRIBUTE ANY GUILT. THE FILE WAS CLOSED ON GROUNDS OF OFFENDER UNKNOWN, AND THE MATTER IS NOT WITHIN MY PURVIEW. THE FILE NOTES (IN THE INVESTIGATIONS LOG) THAT EFFORTS WERE MADE TO LOCATE SUSPECTS, BUT THERE IS NO DOCUMENTATION FOR THIS CLAIM IN THE FILE."

IT APPEARS THAT MATTERS SPEAK FOR THEMSELVES. THE MULTIPLICITY OF CASES IN WHICH FILES WERE CLOSED ON GROUNDS OF OFFENDER UNKNOWN DEMANDS ATTENTION.

- F. (1) THE TEAM FORMED THE IMPRESSION THAT THE POLICE INVESTIGATIONS IN THE SPHERE OF OUR INTEREST WERE CARRIED OUT IN AN AMBIVALENT MANNER, AS IS EVIDENT FROM THE RESULTS OF THE INVESTIGATIONS.

THIS AMBIVALENCE STEMS NOT ONLY FROM THE NATURAL COMPLEXITY OF THE SITUATION, AND NOT ONLY FROM THE FACT THAT THE SUSPECTS IN THE ABOVE-MENTIONED COMPLAINT FILES ARE NOT PERCEIVED BY THE POLICE AS OFFENDERS IN THE USUAL SENSE; IT APPEARS THAT THE SITUATION STEMS

ALSO, AND MAINLY, FROM EXTERNAL INTERFERENCE ON THE PART OF MILITARY GOVERNMENT PERSONNEL, IN GIVING ORDERS CONCERNING THE ACTUAL OPENING OF INVESTIGATIONS AND RELATED MATTERS, SUCH AS RELEASE FROM DETENTION.

(2) THIS WAS EXPLAINED VERY BLUNTLY TO THE INQUIRY TEAM BY THE HEAD OF THE INVESTIGATIONS DEPARTMENT IN JUDEA, SUPERINTENDENT KALIJ, WHO PROVIDED EXAMPLES. SIMILARLY, HE ALSO EXPLICITLY STATED IN HIS REPORT (OF 1.6.81) ON THE BEIT HADASSAH CASE:

"THE MILITARY GOVERNOR OF HEBRON INSTRUCTED THE HEBRON STATION CHIEF NOT TO HANDLE THE MATTER, AS HE WOULD SEE TO IT THAT THE MILITARY GOVERNMENT REPAIRED THE DAMAGE....IN THE FIRST CASE, THE COMPLAINT OF DENDIS IN THE MATTER OF THE CEILING WAS NOT INVESTIGATED PROPERLY, AS THE PREVIOUS MILITARY GOVERNOR HAD GIVEN INSTRUCTIONS NOT TO HANDLE THE CASE."

IN HIS APPEARANCE BEFORE THE INQUIRY TEAM, SUPERINTENDANT KALIJ ADDED THAT PRESSURE WAS BEING BROUGHT TO BEAR BY THE MILITARY GOVERNMENT FOR THE RELEASE OF PERSONS DETAINED FOR QUESTIONING, PRESSURES THAT LED IN A NUMBER OF CASES TO THEIR RELEASE. HE SAID THAT WHEN SUCH PRESSURES ARE APPLIED DIRECTLY, STATION CHIEFS ARE UNABLE TO WITHSTAND THEM, AS THEY HESITATE TO ENTER INTO A CONFRONTATION WITH THE GOVERNOR AND TO ACT CONTRARY TO HIS DIRECTIVES. THE RESULT IS RELEASE FROM ARREST ON IRRELEVANT GROUNDS AND FOR REASONS TOTALLY UNRELATED TO THE INVESTIGATION.

(3) APART FROM THE CONSTITUTIONAL QUESTION RAISED BY THE INTERVENTION OF MILITARY GOVERNMENT PERSONNEL IN POLICE INVESTIGATORY WORK, SUCH INTERVENTION HAS THE DIRECT CONSEQUENCE OF MAKING INVESTIGATIONS STILL MORE DIFFICULT, OR OF EVEN FURTHER REDUCING THE ABILITY TO INVESTIGATE. INTERVENTION BY MILITARY GOVERNMENT PERSONNEL IN INVESTIGATIONS IS NATURALLY INTERPRETED AS BACKING FOR SUSPECTS. MR. KALIJ CONVEYED TO THE INQUIRY TEAM HIS IMPRESSION THAT AT SOME SENIOR SECURITY ECHELON WHOSE IDENTITY HE DOES NOT KNOW, ISRAELI RESIDENTS OF THE TERRITORIES ARE GIVEN TO UNDERSTAND THAT THEY ARE SOLDIERS TO ALL INTENTS AND PURPOSES, AND ARE SUBJECT TO ARMY INVESTIGATIONS. ISRAELI RESIDENTS OF JUDEA AND SAMARIA, EXPLICITLY RELYING ON THIS ASSURANCE, REFUSE TO COOPERATE WITH THE POLICE OR TO PROVIDE INFORMATION; THEY REJECT ANY CONTACT WITH THE POLICE, BASING THEMSELVES ON "HIGH-LEVEL POLICY," AND DECLARING THAT THEY ARE UNDER NO OBLIGATION TO COOPERATE IN THIS MATTER.

(4) ON 23.3.82, THE BRIGADE COMMANDER OF THE JUDEA AND SAMARIA DISTRICT ISSUED A TELEGRAM, NO. 3128-23-MB, WHICH WAS SENT ALSO TO THE HEADS OF THE INVESTIGATIONS BUREAUS IN THE JUDEA AND SAMARIA DISTRICT, STATING, INTER ALIA, THAT "ANY CASE OF SHOOTING BY JEWISH RESIDENTS IN THE JUDEA AND SAMARIA DISTRICT RESULTING IN LOCAL VICTIMS WILL BE HANDLED BY THE C.I.D. AND NOT BY THE ISRAEL POLICE." A CORRECTION WAS SENT OUT IMMEDIATELY AFTERWARDS, WHOSE PURPOSE WAS NOT CLARIFIED, STATING THAT "ANY CASE IN WHICH RESIDENTS OF THE JUDEA AND SAMARIA DISTRICT OPEN FIRE RESULTING IN LOCAL VICTIMS WILL BE HANDLED VIA THE MILITARY GOVERNMENT."

WHEN THE ATTORNEY GENERAL LEARNED ABOUT THE TELEGRAM, HE EXPRESSED HIS OPPOSITION TO THE DECISION AT THE CABINET MEETING ON 28.3.82. FOLLOWING CLARIFICATIONS, THE MILITARY ADVOCATE-GENERAL INFORMED HIM THAT THE BRIGADE COMMANDER OF THE JUDEA AND SAMARIA DISTRICT HAD REVOKED THE TELEGRAM. THE PROBLEM IS THAT IN THE 2.4.82 MEETING OF THE INQUIRY TEAM, WHEN THE TEAM WAS PRESENTED WITH A COPY OF THE CANCELLATION OF THE TELEGRAM, THE HEAD OF THE INVESTIGATIONS BUREAU OF JUDEA REPORTED

THAT HE HAD RECEIVED NO NOTIFICATION OF THE TELEGRAM'S REVOCATION, AND THAT HIS STAFF STILL CONSIDERED THEMSELVES BOUND BY IT. SUCH WAS THE CASE AT LEAST UNTIL 15.4.82, WHEN THE ATTORNEY GENERAL SENT A LETTER TO THE POLICE INSPECTOR-GENERAL ASKING HIM TO INFORM POLICE OFFICERS IN JUDEA AND SAMARIA THAT THE TELEGRAM HAD BEEN REVOKED.

G. (1) THE ABOVEMENTIONED TELEGRAM WAS NOT ADDRESSED TO THE RESIDENTS OF KIRYAT ARBA, BUT ONE MAY ASSUME THAT THEY WERE INFORMED OF IT. THE MATTER WAS OPENLY DISCUSSED IN A FLYER DISTRIBUTED ON 24.3.82 IN THE NAME OF THE KIRYAT ARBA LOCAL COUNCIL, CALLING ON RESIDENTS "NOT TO COOPERATE WITH THE POLICE AND NOT TO RESPOND TO ANY QUESTION WHATSOEVER. SIMILARLY...AT THIS STAGE ONE SHOULD NOT RESPOND EVEN TO QUESTIONS FROM MILITARY INVESTIGATORS, AS LONG AS WE ARE NOT ASSURED THAT THE MATERIAL WILL NOT BE PASSED ON TO THE POLICE AND THE JERUSALEM DISTRICT ATTORNEY'S OFFICE." WHETHER OR NOT THE REVOCATION OF THE TELEGRAM CAME TO THE ATTENTION OF KIRYAT ARBA RESIDENTS, THEY CONTINUE TO BRAZENLY BOYCOTT THE POLICE, BOTH AS SUSPECTS OR AS WITNESSES WHO COULD ASSIST INVESTIGATIONS.

(2) ONE CAN UNDERSTAND THAT THE RESIDENTS OF JUDEA AND SAMARIA ARE GENUINELY WORRIED BY THE VERY IDEA THAT THEY COULD BE CALLED UPON TO ACCOUNT FOR ACTIVITIES DONE IN THEIR OWN SELF-DEFENSE -- CREATING A FEELING OF INSECURITY IN ADDITION TO THE OBJECTIVE DANGER IN TRAVELING ALONG THE [DISTRICT'S] ROADS. BUT IN OPENLY CHALLENGING THE POLICE (AND PUBLICLY REVILING THE CHIEF OF THE JUDEA INVESTIGATIONS BUREAU AND THE STATE ATTORNEY'S OFFICE), THEY DO NOT RESTRICT THEMSELVES TO CASES OF OPENING FIRE. RATHER, THE REFUSAL TO MAINTAIN CONTACT WITH THE POLICE APPLIES TO EVERY OFFENSE, EVEN IF IT IS TOTALLY UNRELATED TO A SHOOTING INCIDENT. IN EFFECT, THIS MEANS AN INABILITY (AND UNWILLINGNESS) TO INVESTIGATE ANY COMPLAINT AGAINST RESIDENTS OF KIRYAT ARBA. MR. KALIJ TOLD THE TEAM THAT HE PERSONALLY DID NOT WANT TO CONDUCT INVESTIGATIONS IN KIRYAT ARBA, WHILE HIS POLICEMEN ACTED INFIRMLY. THE RESULTS OF THE INVESTIGATIONS, AS DETAILED ABOVE, ARE THE DIRECT OUTCOME OF THIS LACK OF COOPERATION.

(3) AN EVEN GRAVER PICTURE EMERGES ON THIS TOPIC IN THE INVESTIGATION OF FATAL INCIDENTS IN THE VILLAGES OF SINJIL AND BENI NA'IM. IN BOTH CASES, WHEN THE MURDER SUSPECTS WERE SUMMONED TO APPEAR BEFORE THE POLICE THEY ANNOUNCED THAT THEY WOULD NOT COME, AND THAT THEY DEALT ONLY WITH THE MILITARY GOVERNMENT. THE POLICE DID NOTHING TO BRING THE SUSPECTS TO THE POLICE STATION, DESPITE THE GRAVE SUSPICION, AND THE ARREST WARRANT ISSUED AGAINST THE SUSPECT IN THE BENI NA'IM MURDER WAS NOT IMPLEMENTED, UNDER CIRCUMSTANCES THAT DEMAND CLARIFICATION. IN THE CASE OF BENI NA'IM, A DELEGATION INCLUDING THE HEAD OF THE KIRYAT ARBA COUNCIL AND A REPRESENTATIVE OF THE GUSH ETZION COUNCIL TURNED UP THREE DAYS LATER AND, ACCORDING TO SUPERINTENDENT KALIJ, TOLD THE POLICE, CITING MILITARY GOVERNMENT AUTHORITIES, THAT THERE WOULD BE NO COOPERATION, AND THAT THE POLICE AND THE JERUSALEM DISTRICT ATTORNEY WERE HOSTILE. THEY SAID THEY WOULD NOT CONVEY THEIR VERSION OF THE INCIDENT UNLESS THEY RECEIVED INSTRUCTIONS FROM THE POLITICAL ECHELON. IT SHOULD BE NOTED THAT ONE OF THE SUSPECTS WAS A MEMBER OF THE DELEGATION, AND THAT HE WAS NOT QUESTIONED ON THAT OCCASION. AS A RESULT, THE SUSPECTS WERE NOT LOCATED, AND NOT UNTIL SIX DAYS AFTER THE INCIDENT WERE THE POLICE ABLE TO GATHER EVIDENCE (AND THIS ON A CASE OF MANSLAUGHTER, OR SUSPICION OF MURDER, WHEN THE SUSPECTS WERE WELL-KNOWN). THIS, OF COURSE, HAD DIRECT IMPLICATIONS FOR THE INVESTIGATION ITSELF. IT IS HARD TO BELIEVE THAT THIS IS HOW A CASE INVOLVING A DEATH WOULD BE INVESTIGATED IN ISRAEL.

(4) THE INQUIRY TEAM BELIEVES THAT URGENT CONSIDERATION SHOULD BE GIVEN TO THE PHENOMENON OF RESIDENTS REFUSING TO COOPERATE WITH THE POLICE AND THE STATE ATTORNEY ON GROUNDS THAT THEY ARE HOSTILE ELEMENTS, AND THE MATTER BROUGHT FOR DISCUSSION BEFORE THE RELEVANT POLITICAL ECHELONS. A SITUATION IN WHICH, IN THE NAME OF SELF-DEFENSE, THE POLICE ARE PREVENTED FROM CLARIFYING WHETHER SELF-DEFENSE WAS INVOLVED, OR [PERHAPS] THE UNLAWFUL TAKING OF POWER INTO ONE'S OWN HANDS, IS INTOLERABLE AND INVITES ANARCHY. THE AUTHORITY OF THE POLICE TO INVESTIGATE ANY OFFENSE WHATSOEVER, AND ESPECIALLY CASES INVOLVING DEATHS, IS ONE OF THE FOUNDATIONS OF LAW AND ORDER, AND IT MUST NOT BE UNDERMINED IN ANY WAY. SELF-DEFENSE, AS SUCH, MUST NOT SERVE AS GROUNDS FOR IMMUNITY BEFORE THE LAW.

THE UNIQUE, PROBLEMATIC NATURE OF THE SITUATION, AND THE SENSITIVE QUESTION OF THE SECURITY OF THE RESIDENTS OF JUDEA AND SAMARIA, MUST BE SOLVED IN WAYS OTHER THAN BY CASTING OFF FRAMEWORKS AND TAKING THE LAW INTO ONE'S OWN HANDS. STONE-THROWING AND THE BLOCKING OF ROADS MUST BE DEALT WITH, AND PROCEDURES SHOULD BE INSTITUTED TO GUIDE AND OBLIGATE CIVILIANS -- INCLUDING ISRAELI CITIZENS RESIDING IN JUDEA AND SAMARIA -- ENCOUNTERING SUCH ROADBLOCKS. THE PROCEDURES FOR THE BEARING OF I.D.F. ARMS BY CIVILIANS MUST BE REEVALUATED, ALONG WITH THE INSTRUCTIONS THEY RECEIVE ABOUT OPENING FIRE. A CLEAR LINE MUST BE DRAWN BETWEEN THE ARMY AND CIVILIAN SETTLERS CONCERNING RESPONSIBILITY FOR SECURITY IN THE DISTRICT. IT WOULD BE DESIRABLE TO MAKE IT OBLIGATORY TO REPORT ANY FIRING OF I.D.F. WEAPONS, EVEN IF NO ONE IS HURT, AND TO CLARIFY AND IMPRESS UPON ALL CONCERNED THE DIFFERENCE BETWEEN A SITUATION OF SELF-DEFENSE, AND A DIFFERENT SITUATION WHICH CONSTITUTES THE UNLAWFUL ASSUMPTION OF POWERS OF GUARDING. THE REACTION OF THE KIRYAT ARBA AND HEBRON REGION RESIDENTS AND THEIR DEMAND THAT THE INVESTIGATION BE CARRIED OUT BY THE MILITARY GOVERNMENT AUTHORITIES IS TANTAMOUNT TO CIVIL REBELLION AND A CASTING OF ASPERSIONS ON THE CIVILIAN ECHELONS OF THE ISRAELI POLICE, THE STATE ATTORNEY AND THE COURTS OF THE STATE OF ISRAEL.

THE COLLECTIVE CONCLUSION OF ALL THIS IS, THAT THE INQUIRY TEAM'S FINDINGS POINT TO DEFINITE DEFICIENCIES IN POLICE PERFORMANCE IN INVESTIGATING EVENTS GROWING OUT OF NEIGHBORLY RELATIONS BETWEEN ISRAELIS AND LOCAL RESIDENTS IN JUDEA AND SAMARIA, AND COMPLAINTS OF LOCAL RESIDENTS AGAINST ISRAELIS.

AFTER A DRAFT OF THIS REPORT WAS DISTRIBUTED TO THE POLICE, A LETTER WAS RECEIVED FROM THE HEAD OF THE INVESTIGATIONS AND CLAIMS DEPARTMENT AT NATIONAL POLICE HEADQUARTERS, AND IT IS ATTACHED AS AN ADDENDUM TO THIS REPORT. ALTHOUGH THE STEPS THE POLICE SAY THEY WILL TAKE IN THE LETTER ARE WORTHY OF PRAISE, THERE IS NO DOUBT THAT THIS IS ONLY THE FIRST STEP. IT SEEMS THAT THE STATED DEFICIENCIES, WHICH REQUIRE THE MOST BASIC TREATMENT ON THEIR OWN MERIT, ARE BUT A SYMPTOM OF A MUCH DEEPER PROBLEM, CONTAINING THE BEGINNINGS OF A DANGEROUS PROCESS WHOSE END IS DIFFICULT TO FORESEE. SINCE THIS IS THE CASE, IT WOULDN'T BE RIGHT TO FOCUS ATTENTION ON THE POLICE ALONE, OR ON THE C.I.D. AND ITS ACTIVITIES. IT IS IMPERATIVE THAT THE REALITIES, AND THEIR SERIOUS RAMIFICATIONS, BE DISCUSSED IN POLITICAL CIRCLES WITHOUT DELAY, IN ORDER TO FIND AN URGENT SOLUTION TO THIS SITUATION, AND TO ESTABLISH AN APPROVED GOVERNMENT POLICY TO BE INSTITUTED BY ALL GOVERNMENT AUTHORITIES, TO PREVENT THE DETERIORATION OF THE SITUATION, AND ANY HARM TO THE FOUNDATION OF THE RULE OF LAW.

- (1) IN LIGHT OF THE REPORT'S CONCLUSIONS, AND IN LIGHT OF THE INQUIRY TEAM'S EXPERIENCE, SERIOUS DOUBTS ARISE WHETHER THE INQUIRY TEAM CAN ACT IN A REASONABLE MANNER OR BRING ABOUT A REAL CHANGE IN THE SITUATION; AND THEREIN LIE THE DOUBTS CONCERNING ITS CONTINUED ACTIVITIES.
- (2) THE DIFFICULTIES AND PRESSURES BURDENING THE INQUIRY TEAM'S WORK ARE MAINLY THE FOLLOWING:

- (A) OWING TO THE BURDEN OF THEIR WORK, MEMBERS OF THE INQUIRY TEAM WERE UNABLE TO DEVOTE THE NECESSARY TIME TO FUNDAMENTAL WORK WHICH COULD BE FRUITFUL. THE INQUIRY TEAM DID HOLD NUMEROUS MEETINGS, BUT THEY WERE NOT ENOUGH TO FUNDAMENTALLY CHECK ALL THE INVESTIGATIVE FILES, AND TO ESTABLISH AN INITIATED FOLLOW-UP OF EVENTS IN THE FIELD. A FEELING OF LACK OF THOROUGHNESS IN ITS WORK ACCOMPANIED THE INQUIRY TEAM THROUGHOUT.
- (B) THE INQUIRY TEAM WAS ESTABLISHED FUNDAMENTALLY AS A COORDINATING TEAM, BUT DURING THE YEAR IN WHICH IT WORKED, IT SUCCEEDED ONLY IN FULFILLING THE MONITORING STAGE FOR THE PURPOSE OF GATHERING THE MATERIAL, WHICH [PHASE] IS THE BASIC CONDITION FOR A DISCUSSION OF QUESTIONS OF COORDINATION. THE SUBJECTS FOR COORDINATION, HOWEVER, MUST BE DETERMINED AT THE POLITICAL ECHELON, AND THE COMPOSITION OF THE INQUIRY TEAM IS NOT FITTING FOR THIS PURPOSE.
- (C) AS WAS EXPLAINED PREVIOUSLY, THE INQUIRY TEAM OPERATED WITH THE FEELING THAT THE MATERIAL IT WAS RECEIVING WAS ONLY PARTIAL, AND THAT IT HAD FAILED TO ESTABLISH AN ONGOING FOLLOW-UP OF EVENTS TO COMPARE WITH THE ONGOING REPORTS IT RECEIVED. A SIDE EFFECT OF THIS WAS THAT THE INQUIRY TEAM FAILED EVEN IN ITS AIM OF BRINGING ABOUT A INITIATED INVESTIGATIONS OF INCIDENTS EVEN IN THE ABSENCE OF COMPLAINTS.
- (D) THE REPORTS THAT REACHED THE INQUIRY TEAM WERE NOT ALWAYS EXACT OR FULL. IN ANY EVENT, THE PACE OF REPORTING TO THE INQUIRY TEAM WAS TOO SLOW TO PERMIT ANY REAL CHECK OF DEVELOPMENTS. THE SLOW REPORTING PROCESS (ATTRIBUTED TO COMMUNICATIONS PROBLEMS) DEPRIVED THE INQUIRY TEAM OF THE FEELING THAT IT HAD ITS HAND ON THE PULSE. (WHEN THE INQUIRY TEAM REQUESTED A REPORT ON THE INCIDENT INVOLVING THE DEATH OF THE GIRL FROM THE VILLAGE OF AL-AROUB, IT WASN'T RECEIVED UNTIL TEN DAYS LATER; A WEEK WAS THE MINIMUM RESPONSE TIME FOR RECEIVING ADDITIONAL EXPLANATIONS OF [MATTERS TREATED IN] ONGOING REPORTING.)
- (E) ANOTHER OBSTACLE THE INQUIRY TEAM FACED WAS THE INHERENT DIFFICULTY IN FOLLOWING UP AN ACTIVE INVESTIGATION AND IN GETTING DOWN TO ITS FINER DETAILS. MOREOVER, THE SUPERVISION OF A BODY ENJOYING OPERATIVE AUTHORITY IS NOT THE SAME AS THE SUPERVISION OF A BODY LACKING OPERATIVE POWER. THE INQUIRY TEAM DID NOT INTERFERE, THEREFORE, WITH THE INVESTIGATIVE PROCESS ITSELF, EXCEPT WHERE IT SAW FIT TO RETURN A FILE FOR COMPLETION OF THE INVESTIGATION OR A REEVALUATION OF CONCLUSIONS.
- (F) THE INQUIRY TEAM'S ATTEMPT TO FOLLOW THE QUALITY OF INVESTIGATIONS VIA DISTRICT ATTORNEYS WAS UNSUCCESSFUL, EXCEPT FOR THE HELP OF THE JERUSALEM DISTRICT ATTORNEY, WHO IS A MEMBER OF THE INQUIRY TEAM.
- (G) THE INQUIRY TEAM'S HOPE THAT THE INQUIRY ITSELF AND THE REQUIREMENT TO REPORT WOULD IN THEMSELVES BRING ABOUT AN IMPROVEMENT IN THE WORK HABITS OF THE INVESTIGATING BODIES PROVED TO BE A FALSE ONE, AND RAISED DOUBTS ABOUT THE OPERATION'S EFFECTIVENESS. THE POLICE REPRESENTATIVE ON THE INQUIRY TEAM TRIED TO THE BEST OF HER ABILITY TO GUIDE THE INVESTIGATIVE OFFICES AND TO MAKE THEM AWARE OF THE IMPORTANCE OF QUICK AND USEFUL TREATMENT, BUT SIGNS OF IMPROVEMENT HAVE YET TO BECOME EVIDENT.
- (H) AFTER REACHING AN UNDERSTANDING OF THE SITUATION, THE FEELING INCREASED AMONG THE MEMBERS OF THE INQUIRY TEAM THAT THE FUNDAMENTAL TREATMENT OF THE PHENOMENA WAS BEYOND ITS POWERS AND AUTHORIZATION, AND THAT IT WAS IMPOSSIBLE TO TACKLE THE PHENOMENON EXCEPT BY MEANS OF A FUNDAMENTAL FORMULATION OF POSITIONS REGARDING ITS UNDERLYING CAUSES -- AND THE INQUIRY TEAM WAS NOT THE REPRESENTATIVE BODY FOR THIS MATTER.

(3) THE REPRESENTATIVES OF THE POLICE AND THE JUDEA AND SAMARIA COMMAND ON THE INQUIRY TEAM HAVE EXPRESSED THEIR OPINION THAT THE VERY EXISTENCE OF THE TEAM SERVES AS AN IMPETUS FOR THE POLICE AND C.I.D. TO INVESTIGATE VIGOROUSLY AND EFFICIENTLY, AND THAT IT IS DESIRABLE THAT THERE BE A BODY THAT WILL VET THE INFORMATION IN THIS AREA AND INITIATE INVESTIGATION WHEN NECESSARY. THIS REPORT DOES NOT SUPPORT THE CLAIM, HOWEVER, THAT THE TEAM CAN BRING ABOUT THE NECESSARY, BASIC CHANGES REGARDING THIS ISSUE; AND ON THE OTHER HAND, THERE IS THE DANGER THAT THE EXISTENCE OF THE TEAM MIGHT SERVE AS A COVER FOR PHENOMENA TO WHICH THE TEAM OBJECTS -- AND PERHAPS EVEN AS A CALMING ELEMENT INFLUENCING THE RECOGNITION OF THE NEED TO TACKLE THE PROBLEM IN ITS FULL AND PROPER SCOPE. THE KEY LIES NOT IN THE TECHNICAL MONITORING OF INVESTIGATIONS, NOR IN CRITERIA FOR INVESTIGATIVE TECHNIQUES, NOR IN THE LEGAL ANGLE -- BUT RATHER IN A RADICAL REFORM OF THE BASIC CONCEPT OF THE RULE OF LAW IN ITS BROADEST AND MOST PROFOUND SENSE.

JUDITH KARP
DEPUTY ATTORNEY GENERAL

BG, NM, AC/BG, NW, AC

Press bulletin

JERUSALEM, 9 FEBRUARY 1984

THE KARP REPORT: CASES INVESTIGATED IN DETAIL

(THIS CONSTITUTES THE MIDDLE SECTION OF THE KARP REPORT, AS DIVIDED BY THE GOVERNMENT PRESS OFFICE; SEE BEGINNING AND END SECTIONS, RELEASED ON 7.2.84)

POLICE INVESTIGATIONS

- A. THE HEAD OF THE CLAIMS SECTION AT THE ISRAEL POLICE NATIONAL HEADQUARTERS, WHO IS A MEMBER OF THE INQUIRY TEAM, TOOK ON HERSELF THE RATHER DIFFICULT TASK OF COLLECTING, ON AN ONGOING BASIS, THE REPORTS ON COMPLAINTS AND INVESTIGATIONS IN JUDEA AND SAMARIA (VIA THE HEADS OF INVESTIGATION OFFICES IN THE VARIOUS JUDEA AND SAMARIA DISTRICTS), TO KEEP TRACK OF HOW THE INVESTIGATIONS WENT AND TO REPORT PERIODICALLY TO THE TEAM.
- B. THE COMMISSION EXAMINED SOME 70 OCCURRENCES WHICH WERE INCLUDED IN THE REPORTS, INCLUDING PSYCHOLOGICAL DAMAGE (THE MINORITY OF CASES), ARMED THREATS, THREATS, TRESPASSING, ASSAULT, DAMAGE TO PROPERTY, AND BREACHES OF ORDER. OF THESE 70 FILES, THE INVESTIGATION OF 15 LED TO THE FILES BEING PASSED ON TO THE STATE'S ATTORNEY WITH A RECOMMENDATION TO PROSECUTE; 33 OF THE FILES WERE CLOSED; AND THE HANDLING OF 20 (IN FOUR OF WHICH, THE INVESTIGATIVE MATERIAL HAD NOT BEEN LOCATED) HAD NOT YET BEEN COMPLETED. ONLY FIVE OF THE FILES WHOSE HANDLING HAD NOT YET BEEN COMPLETED ARE FROM MARCH AND APRIL. THE INVESTIGATION OF THE REMAINDER HAD BEEN GOING ON FOR MORE THAN SIX MONTHS, IN SOME CASES -- FOR MORE THAN A YEAR (10 CASES DEALT WITH EVENTS WHICH TOOK PLACE IN APRIL AND MAY 1981, AND FOUR WERE OPENED IN NOVEMBER AND DECEMBER 1981).

EXPERIENCE HAS SHOWN THAT PROTRACTED INVESTIGATIONS OF THE ABOVE KIND ARE NOT LIKELY TO HAVE RESULTS, AND ONE MAY THEREFORE SAY THAT OF THE AFOREMENTIONED 70 CASES, 53 HAVE REACHED A DEAD END.

APPROXIMATELY HALF OF THE 33 CLOSED FILES WERE CLOSED ON THE GROUNDS OF OFFENDER UNKNOWN; FIVE WERE CLOSED FOR LACK OF EVIDENCE; SEVEN BECAUSE NO CHARGE WAS BROUGHT; AND THREE FOR LACK OF PUBLIC INTEREST.

THE INQUIRY TEAM DID NOT EXAMINE THE ENTIRE GROUP OF CASES TO THE FULL, BUT RANDOM CHECKS YIELDED 15 FILES IN WHICH THE TEAM THOUGHT THAT INVESTIGATION WAS EITHER POOR OR CONTAINED SUBSTANTIVE DEFECTS. SOME OF THEM ARE CASES WHOSE HANDLING WAS NOT COMPLETED, AND SOME WERE CLOSED IN THE WAKE OF INVESTIGATION, AS WAS SAID ABOVE.

IT SHOULD ALSO BE POINTED OUT THAT IN SOME CASES, INVESTIGATION WAS BEGUN ONLY FOLLOWING THE COMMISSION'S REQUEST (THIS WILL BE DISCUSSED BELOW), AND THAT IN SEVERAL CASES IT TURNED OUT THAT REPORTS TO THE COMMISSION WERE EITHER DEFECTIVE (SOME 10 COMPLAINTS WERE NOT INCLUDED IN THE REPORTS) OR DEVIATED FROM THE PROCEDURES ESTABLISHED BY THE INQUIRY TEAM (SOME 6 FILES).

- C. THE FINDINGS OF THE INQUIRY TEAM SHOULD BE READ SUBJECT TO THE FOLLOWING TWO RESERVATIONS:
  - (1) THE METHODS AND THE QUALITY OF THE INVESTIGATION MAY BE SUBJECT TO RELIABLE ETHICAL EVALUATION ONLY BY COMPARING THE INVESTIGATING AUTHORITIES' OPERATION IN THE SECTOR EXAMINED BY THE TEAM WITH THEIR OPERATION IN OTHER SECTORS OF THE JUDEA AND SAMARIA AREA, AND WITH THEIR OPERATION IN ISRAEL (A COMPARISON WHICH WAS BEYOND THE INQUIRY TEAM'S ABILITY).

.../2

2. THE QUALITY OF THE INVESTIGATING AUTHORITIES' OPERATION CANNOT BE EVALUATED WITHOUT TAKING INTO ACCOUNT COMMON CONSTRAINTS SUCH AS MANPOWER SHORTAGES, THE LEVEL OF THE INVESTIGATORS, ORDERS OF PRIORITY, LANGUAGE DIFFICULTIES, A HOSTILE ARAB POPULATION, AND OTHER FACTORS WHICH HAVE NOTHING TO DO WITH THE ISSUE OF THE IDENTITY OF THE COMPLAINANTS AND THE SUBJECTS OF THEIR COMPLAINTS, AND WHICH CAN SERVE AS GROUNDS FOR SLOWNESS IN AN INVESTIGATION, FAILURE OF AN INVESTIGATION, OR THE CLOSING OF A CASE WITHOUT THE INVESTIGATION HAVING BEEN THOROUGHLY EXHAUSTED.

FROM THE PICTURE EMERGING FROM THE COLLECTIVE TOTAL OF THE INQUIRY TEAM'S FINDINGS, ONE MAY CONCLUDE WITH REASONABLE CERTAINTY THAT THE REPORT'S FINDINGS POINT TO A SITUATION WHICH CAN NEITHER BE JUSTIFIED NOR ACCOUNTED FOR ONLY BY GENERAL CONSTRAINTS, AND WHICH CLEARLY REVEALS SPECIAL BACKGROUND CHARACTERISTICS, AND A SERIOUSLY PROBLEMATIC SITUATION WHICH STEMS FROM THOSE CHARACTERISTICS.

D. THE ABOVE FINDING IS BASED ON THE FOLLOWING:

1. THE RATIO BETWEEN THE OVERALL NUMBER OF FILES AND THOSE FILES WHICH WERE CLOSED WITHOUT PROSECUTION, AND THE PERCENTAGE OF FILES CLOSED ON THE GROUNDS OF OFFENDER UNKNOWN.

THE HANDLING OF MANY FILES WENT ON FOR AN UNREASONABLE LENGTH OF TIME, REGARDLESS OF THE SENSITIVITY OF THE ISSUE UNDER INVESTIGATION. THE INQUIRY TEAM TAKES A VERY GRAVE VIEW OF THE SLOW PACE OF INVESTIGATION (AND THE PACE OF REPORTING) IN CASES OF DEATH FROM SHOOTING. IT SHOULD ALSO BE POINTED OUT THAT EVEN IN THOSE CASES WHERE THE STATE ATTORNEY'S OFFICE HAD GIVEN ITS COMMITMENT TO THE SUPREME COURT TO CONDUCT AN EFFECTIVE INVESTIGATION, THE INQUIRY TEAM'S EFFORTS TO EXPEDITE HANDLING WERE TO NO AVAIL.

3. THE AFOREMENTIONED CASES, WHICH ARE THE MOST CONSPICUOUS OF THOSE CHECKED BY THE COMMISSION, ARE ENOUGH TO MOVE THE ABOVE CONCLUSION FROM THE SPHERE OF ESTIMATION TO THAT OF FACT. THEY WILL BE DETAILED BELOW IN WHAT MAY SEEM OVER-ELABORATION, BECAUSE THIS, IN AND OF ITSELF, WILL SUFFICE TO EXHIBIT -- WITHOUT FURTHER EXPLANATION -- THE BACKGROUND, THE CHARACTERISTICS, AND THE CONTRADICTIONS BETWEEN COMMITMENT AND REALITY.

THE BEIT HADASSAH AFFAIR (SUPREME COURT FILE 175/81)

- A. ON 29.4.81, THE SUPREME COURT DISCUSSED, INTER ALIA, THE CLAIM OF THE PETITIONERS, TO THE EFFECT THAT THOSE HOLDING BEIT HADASSAH WERE HARASSING RESIDENTS OF THE CITY, ESPECIALLY THOSE LIVING NEARBY, THEIR DECLARED AND UNDERSTOOD AIM BEING TO INTIMIDATE RESIDENTS AND SCARE THEM AWAY -- IN ORDER TO REALIZE THEIR RIGHT TO SETTLE IN HEBRON. THE COURT FOUND THE COMPLAINTS ABOUT THE DEMOLITION OF A PART OF A CEILING IN A SHOP IN BEIT HADASSAH WHICH WAS KEPT BY ONE OF THE PETITIONERS AS A PROTECTED TENANT, TO BE VERY SERIOUS. THE COURT SAID:

"THE PETITIONER'S COMPLAINTS TO THE COURT SAID THAT ON THE DAY AFTER THE FESTIVAL OF PURIM, HE SAW THAT THE CEILING HAD COLLAPSED. THE 'EXPLANATION' GIVEN HIM BY THOSE LIVING ON THE FLOOR ABOVE WAS THAT IT HAD HAPPENED BY ACCIDENT, AS A RESULT OF FESTIVE DANCING. AT FIRST, THE PETITIONER HESITATED AS TO WHETHER TO COMPLAIN; LATER ON, HE SAID THAT IF THE DAMAGE WERE FIXED, HE WOULD FORGET THE INCIDENT. HOWEVER, THE FOLLOWING DAY HE REPORTED (IN ANOTHER COMPLAINT TO THE POLICE) THAT HIS MERCHANTISE HAD ALSO DISAPPEARED. HE ADDED THAT THE BUILDING'S RESIDENTS HAD REPEATEDLY URGED HIM TO HAND THE SHOP OVER TO THEM, CLAIMING THAT IN THE PAST, THIS HAD BEEN A STAIRWELL WHICH LED TO THE SYNAGOGUE. THIS COMPLAINT, WHICH WE VIEW AS SERIOUS, DID NOT RECEIVE PROPER HANDLING. IT IS EVIDENT FROM THE STATEMENT

OF THE DEFENDANTS THAT AFTER THE CEILING WAS REPAIRED, THE FILE WAS CLOSED. THE EXPLANATION THAT THEY THUS WERE TRYING TO CALM THINGS DOWN IS FAR FROM SATISFACTORY."

THE COURT ADDED: "THERE IS NO DOUBT THAT THE MAIN FUNCTION OF THE RULER IN AN ADMINISTERED TERRITORY IS TO MAINTAIN LAW AND ORDER. HE MUST DO SO EVEN IN THE ABSENCE OF ANY COMPLAINTS FROM THE LOCAL RESIDENTS. AT THE SAME TIME, IT IS IMPORTANT TO CLARIFY TO THE RESIDENTS THEIR RIGHT AND DUTY TO LODGE COMPLAINTS WHENEVER THEY ARE HARASSED, AND TO INSIST THAT THE COMPLAINTS BE LOOKED INTO AND THAT THE STEPS REQUIRED BY THE CONCLUSIONS REACHED BE TAKEN.

"ONLY AFTER THE DEFENDANTS' LEARNED COUNSEL DECLARED THAT THE INVESTIGATIVE FILE ON THE SHOP AFFAIR HAD BEEN REOPENED, AND THAT ORDERS HAD BEEN GIVEN TO TREAT BREACHES OF ORDER WITH UTMOST SERIOUSNESS, DID WE SEE NO FURTHER NEED TO ISSUE AN ORDER NISI REGARDING THE COMPLAINTS. WE WOULD LIKE TO BELIEVE THAT FROM NOW ON THE HANDLING WILL BE EFFECTIVE, AND THAT OFFENDERS WILL BE PROSECUTED."

THE COURT REJECTED THE REQUEST (TO ISSUE AN ORDER NISI) ON THE BASIS OF A DECLARATION BY A REPRESENTATIVE OF THE STATE THAT "STEPS HAD BEEN TAKEN TO ENSURE THAT LAW AND ORDER WOULD BE MAINTAINED, AND THAT RESIDENTS' COMPLAINTS AGAINST THOSE HOLDING THE HADASSAH BUILDING WOULD BE EXPEDITED AND HANDLED EFFECTIVELY."

B. ON 6.5.81, 25.5.81, AND 26.5.81, THE DIRECTOR OF THE DEPARTMENT OF SUPREME COURT MATTERS IN THE STATE ATTORNEY'S OFFICE CALLED THE ATTENTION OF ALL ELEMENTS INVOLVED -- INCLUDING THE COORDINATOR OF ACTIVITIES IN THE TERRITORIES, THE COMMANDER OF THE JUDEA AND SAMARIA AREA, AND THE HEAD OF INVESTIGATIONS BRANCH AT THE ISRAELI POLICE NATIONAL HEADQUARTERS -- TO THE COURT'S REMARKS, TO THE CRITICISM OF THE INVESTIGATION, AND TO THE COMMITMENT GIVEN THE COURT BY THE STATE TO CONTINUE THE INVESTIGATION.

IT SHOULD ALSO BE POINTED OUT THAT PRIOR TO THE SUPREME COURT'S DECISION, THE STATE ATTORNEY HAD ASKED THE HEAD OF INVESTIGATIONS BRANCH AT NATIONAL HEADQUARTERS TO INVESTIGATE THE PETITIONERS' COMPLAINTS, STRESSING THAT HE ATTACHED UTMOST IMPORTANCE TO THE ISSUE (HIS LETTER OF 14.4.81).

C. AND WHAT BECAME OF THE INVESTIGATION?

ON 18.6.81, A MONTH AFTER THE COMMITMENT WAS GIVEN TO THE SUPREME COURT, THE INVESTIGATION WAS PASSED ON TO THE ATTORNEY GENERAL, TOGETHER WITH THE FINAL REPORT OF SUPERINTENDANT KALIJ (HEAD OF THE JUDEA INVESTIGATION OFFICE). THE REPORT DID NOT ADDRESS THE MAIN POINT WHICH THE POLICE HAD BEEN ASKED TO INVESTIGATE -- NAMELY, WHETHER (NAME DELETED) AND OTHERS HAD COMMITTED THE CRIMINAL OFFENSES OF ASSAULT AND CRIMINAL TRESPASS IN CONJUNCTION WITH THE DAMAGE CAUSED TO THE SHOP. IN THE SAME REPORT, SUPERINTENDENT KALIJ ATTRIBUTED THE FACT THAT THE POLICE HAD REFRAINED FROM CONDUCTING A COMPREHENSIVE INVESTIGATION IMMEDIATELY AFTER THE EVENT TO AN ORDER GIVEN BY THE HEBRON MILITARY GOVERNOR TO THE COMMANDER OF THE HEBRON (POLICE) STATION. YET THE AFOREMENTIONED REPORT DID NOT MAKE ANY ATTEMPT TO ESTABLISH INVESTIGATIVE FINDINGS RE THE PLAINTIFF'S COMPLAINT. IT ALSO

TOOK NO POSITION ON WHETHER ANYONE COULD BE CHARGED WITH CAUSING THE DAMAGE, NOR IN REGARD TO THE CREDIBILITY OF THE CLAIM THAT THE DAMAGE HAD BEEN CAUSED BY DANCING.

IN HIS LETTER OF 21.6.81 TO THE HEAD OF INVESTIGATIONS BRANCH AT NATIONAL HEADQUARTERS, THE STATE'S ATTORNEY POINTS OUT THAT HE IS NOT AT ALL CONVINCED THAT ALL THE TESTIMONY ON THESE POINTS, WHICH ONE WOULD EXPECT TO HAVE BEEN GATHERED, HAD INDEED BEEN GATHERED.

THE FILE WAS RETURNED TO THE POLICE FOR COMPLETION OF THE INVESTIGATION AND CAME BACK ONLY IN FEBRUARY 1982 -- I.E., EIGHT MONTHS AFTER BEING GIVEN TO THE POLICE FOR COMPLETION OF THE INVESTIGATION (AND TWO MONTHS SHORT OF A YEAR FROM THE DATE WHEN THE SUPREME COURT ORDERED AN IN-DEPTH INVESTIGATION).

(D) HERE IT IS WORTHWHILE TO CITE THE CONCLUSIONS OF THE JERUSALEM DISTRICT ATTORNEY, TO WHOM THE FILE WAS GIVEN AFTER COMPLETION OF THE INVESTIGATION. IN HIS LETTER OF 1.2.82, HE WROTE:

"THE FOLLOWING FACTS EMERGE FROM THE POLICE FILE:

FRIDAY 20.3.81 WAS PURIM EVE. A HEBRON UPHOLSTERER, WHO OWNS A STORE BELOW BEIT HADASSAH, CLOSED HIS SHOP AT 11:00, AS IS HIS CUSTOM ON FRIDAYS. ON ARRIVING AT THE STORE THE NEXT MORNING, HE DISCOVERED A 1.5 METER HOLE IN THE CEILING ABOVE HIS SHOP, A CEILING WHICH SERVES AS THE FLOOR OF BEIT HADASSAH. THE UPHOLSTERER WENT TO THE POLICE TO LODGE A COMPLAINT, AND CLARIFICATIONS WITH THE MILITARY GOVERNMENT REVEALED THAT ON FRIDAY NIGHT, THERE HAD BEEN PURIM "DANCING" IN BEIT HADASSAH, THEREBY CREATING THE HOLE. THE INCIDENT WAS REPORTED TO THE MILITARY GOVERNMENT ON FRIDAY NIGHT BY (NAME DELETED), AND IT WAS AGREED THAT THE DAMAGE WOULD BE REPAIRED AND THE UPHOLSTERER COMPENSATED. THE UPHOLSTERER WENT TO THE HEBRON MAYOR'S OFFICE THE SAME DAY, WHERE HE WAS TOLD TO START FIXING THE CEILING. TO SUPPORT THE CEILING, THE UPHOLSTERER AND HIS SONS BROUGHT IRON BARS AND BEGAN WORK. BUT THE PLYWOOD PLACED OVER THE HOLE GAVE WAY, AND (NAME DELETED) TOLD THEM TO STOP WORKING BECAUSE THEY WERE DESECRATING THE SABBATH. AFTER THE SABBATH, THE UPHOLSTERER RESUMED WORK, AND WHILE HE WAS BY THE HOLE, THE PLYWOOD AGAIN GAVE WAY, AND (NAME DELETED) ORDERED HIM TO STOP WORKING, AND PUSHED HIS HAND THROUGH THE HOLE TOWARDS THE UPHOLSTERER. (NAME DELETED)'S FINGER POKED THE CORNER OF THE UPHOLSTERER'S RIGHT EYE, WHICH THEN BEGAN TEARING -- THOUGH IT WASN'T INJURED AND REQUIRED NO MEDICAL TREATMENT.

AT MIDNIGHT, A MILITARY GOVERNMENT OFFICER VISITED BEIT HADASSAH AND SAW THAT THE ENTIRE CEILING HAD COLLAPSED, AND THAT THE STORE WAS BEING EMPTIED BY A GROUP OF YOUTHS. WHEN HE ASKED WHAT WAS GOING ON, (NAMES DELETED) SAID THAT THE CEILING HAD COLLAPSED, AND THE COTTON IN THE STORE WAS LIABLE TO GET DIRTY, SO THEY WERE REMOVING IT. ABOUT TWO AND A HALF HOURS LATER, AFTER RECEIVING A REPORT THAT THE DOOR TO THE STORE WAS OPEN, THE SAME OFFICER WENT BACK TO THE STORE AND SAW (NAME DELETED) TELLING AN OFFICER THAT HE WAS NOW WITNESSING THE RENEWAL OF JEWISH SETTLEMENT IN HEBRON.

ON SUNDAY, WHEN THE UPHOLSTERER RETURNED TO HIS STORE AND SAW IT WAS EMPTY, WITHOUT A CEILING, BUT WITH A STAIRWELL, HE SAT BY THE ENTRANCE AND BEGAN TO BEMOAN HIS BITTER FATE. THREE ARMED BEIT HADASSAH MEN, WHO WERE NOT IDENTIFIED, APPROACHED HIM WITH (NAME DELETED) AND ASKED HIM TO REMOVE HIMSELF FROM THE STORE ENTRANCE. WHEN HE TOLD THEM IT WAS HIS STORE, THE THREE STEPPED ON HIS FEET AND PUSHED HIM OUTSIDE, WHERE THEY TOGETHER PICKED HIM UP AND EITHER LED OR THREW HIM OUT. THE MAN'S SON SHOWED UP WHILE THIS WAS GOING ON; HE, TOO, WAS

PUSHED IN THE INCIDENT, AND HIS LEFT ARM HURT HIM AS A RESULT. THE UPHOLSTERER THEN WENT TO THE POLICE AND LODGED A FORMAL COMPLAINT. IN THE COMPLAINT, THE UPHOLSTERER SAYS THAT THE CEILING WAS DAMAGED -- ACCORDING TO WHAT HE WAS TOLD BY (NAME DELETED), BY THE DANCING -- AND THAT HE WAS TO BE COMPENSATED. BUT WHEN HE RETURNED THE NEXT DAY HE SAW THE WHOLE CEILING HAD BEEN DESTROYED, AND THREE YOUTHS WHOM HE COULD IDENTIFY PUSHED HIM OUTSIDE.

AFTER THIS COMPLAINT WAS LODGED, BOTH THE MILITARY GOVERNMENT AND THE POLICE PROMISED THAT THE SITUATION WOULD BE RESTORED TO THE STATUS QUO ANTE AS SWIFTLY AS POSSIBLE; EVERYTHING WAS INDEED REPAIRED WITH MAXIMUM SPEED, AND EVERYTHING THAT HAD BEEN BROKEN WAS EITHER REPAIRED OR REPLACED. EVEN AREAS THAT HADN'T PREVIOUSLY BEEN FLOORED WERE NOW PAVED. THE ONLY DAMAGE LEFT UNREPAIRED WAS THAT THE GOOD COTTON GOT MIXED WITH THE BAD...

FROM THIS DESCRIPTION OF THE FACTS, THE INVOLVEMENT OF (NAME DELETED) IS CLEAR, BOTH IN WHAT HAPPENED TO THE STORE CEILING AND IN WHAT HAPPENED TO THE STOREKEEPER. IT IS DIFFICULT TO ASSUME THAT THE HOLE IN THE CEILING WAS INDEED CAUSED BY THE WILD DANCING, THOUGH THERE IS ALSO SOME QUESTION WHETHER IT CAN BE PROVED IN COURT THAT THE HOLE WAS CAUSED DELIBERATELY, AS WELL AS THAT (NAME DELETED) WAS INVOLVED IN THE DEED. THE SAME DIFFICULTY EXISTS WITH REGARD TO THE 'COLLAPSE' OF THE CEILING...

THE EVIDENCE CONCERNING THE ASSAULTS IS STRONGER, ALTHOUGH HERE, TOO, THERE ARE DIFFICULTIES..."

- (E) IN THE END, THE STATE ATTORNEY DECIDED ON 8.3.82 THAT: "TAKING INTO CONSIDERATION THE DIFFICULTY OF PROOF AND OTHER CIRCUMSTANCES OF THE INCIDENT, SUCH AS THE FACT THAT THE COMPLAINANT WAS GENEROUSLY COMPENSATED, AND IS APPARENTLY UNINTERESTED IN REOPENING THE MATTER, IT SEEMS TO ME THAT THIS CASE SHOULD BE CLOSED."
- (F) IT WOULD APPEAR THAT THESE THINGS SPEAK FOR THEMSELVES, AND THERE IS REASON TO THINK THAT THE LACK OF PROPER ACTION IMMEDIATELY UPON RECEIPT OF THE COMPLAINT ALSO CONTRIBUTED TO THE FACT THAT LAW AND ORDER WERE NOT FULLY MAINTAINED IN THIS INSTANCE.

BUT WHAT IS MOST SERIOUS AND NOTEWORTHY IN THIS CONNECTION IS WHAT IS SAID IN SUPERINTENDENT KALIJ'S LETTER OF 1.6.82, WHEREBY THE HEBRON MILITARY GOVERNOR ORDERED THE COMMANDER OF THE HEBRON POLICE STATION NOT TO INVESTIGATE. THIS ORDER BY THE MILITARY GOVERNOR NOT TO DEAL WITH THE INCIDENT WAS USED BY THE HEAD OF THE JUDEA INVESTIGATIONS OFFICE TO JUSTIFY THE POLICE'S FAILURE.

IT SHOULD BE FURTHER NOTED THAT THE HEAD OF THE JUDEA INVESTIGATIONS OFFICE, WHO REPORTED TO THE INQUIRY TEAM ON THE BEIT HADASSAH INVESTIGATION, CLEARLY SAID THAT THERE HAD BEEN A CONSPIRACY OF SILENCE IN THIS INCIDENT, AND THAT NOT EVERYONE WHO COULD HAVE BEEN INTERROGATED WAS QUESTIONED.

B. THE CHARGES AGAINST (NAME DELETED)

- (A) THE CASE REVOLVES AROUND COMPLAINTS OF TRESPASSING, THREATS ACCOMPANIED BY SHOOTING, AND DENIAL OF ACCESS. THE COMPLAINTS WERE DIRECTED AT A MAN BY THE NAME OF (NAME DELETED), WHO LIVES IN ONE OF THE JUDEA AND SAMARIA SETTLEMENTS AND DOES NOT HOLD ANY OFFICIAL POST. IN THE WAKE OF THE PETITION SUBMITTED TO THE SUPREME COURT, A CLARIFICATION WAS HELD, WHENCE IT EMERGED THAT THIS SAME MAN HAD BROUGHT A BULLDOZER INTO A FIELD WITHOUT ANY LEGAL AUTHORITY OR ORDER FROM THE AREA COMMAND.

IT WAS ALSO FOUND THAT LOCAL RESIDENTS HAD FILED COMPLAINTS IN THE PAST ACCUSING THE SAME INDIVIDUAL OF VERY GRAVE ACTIONS, AND POLICE INVESTIGATIVE FILES HAD BEEN OPENED AGAINST HIM. THE COMPLAINTS REVOLVED AROUND EVENTS THAT TOOK PLACE IN FEBRUARY AND MARCH 1981.

- (B) ON 7.4.81, THE ATTORNEY GENERAL WROTE TO THE HEAD OF THE POLICE INVESTIGATIONS BRANCH, ASKING HIM TO ORDER AN INVESTIGATION, DUE TO SUSPICIONS THAT THIS (NAME DELETED) HAD COMMITTED OFFENSES.
- (C) ON 27.5.81, A WRITTEN REMINDER WAS SENT TO THE POLICE BY THE INQUIRY TEAM.
- (D) THE INVESTIGATIVE FILES WERE TRANSFERRED TO THE SUPREME COURT MATTERS DEPARTMENT OF THE STATE ATTORNEY'S OFFICE BEFORE THE INVESTIGATION HAD BEEN COMPLETED, AND WITHOUT RECOMMENDATIONS; THEY WERE SUBSEQUENTLY RETURNED ONCE MORE TO THE POLICE FOR COMPLETION OF THE INVESTIGATION.
- (E) ON 19.6.81, ANOTHER REMINDER WAS SENT TO THE NATIONAL HEADQUARTERS BY THE INQUIRY TEAM.
- (F) ON 2.9.81, THE HEAD OF THE PROSECUTIONS SECTION AT NATIONAL HEADQUARTERS RETURNED THE INVESTIGATIVE FILES TO THE HEAD OF THE SAMARIA INVESTIGATIONS OFFICE, WITH A NOTE THAT THE INVESTIGATION HAD NOT BEEN COMPLETED, AND WITH A DETAILED LIST OF THE STEPS TO BE TAKEN TO COMPLETE IT (ASCERTAINING OWNERSHIP RIGHTS, ETC.).
- (G) ON 6.9.81, THE HEAD OF THE SAMARIA INVESTIGATIONS OFFICE CLOSED ONE OF THE FILES ON GROUNDS OF OFFENDER UNKNOWN (CONTRARY TO THE PROCEDURES LAID DOWN BY THE INQUIRY TEAM, ACCORDING TO WHICH HE WAS SUPPOSED TO TRANSFER THE FILE TO THE DISTRICT ATTORNEY).

ON 29.10.81, FIVE FILES WERE TRANSFERRED TO THE ATTORNEY FOR THE CENTRAL DISTRICT, WITH A RECOMMENDATION THAT THEY BE CLOSED. (THE INQUIRY TEAM ASKED THE DISTRICT ATTORNEY TO EXPLAIN THE GROUNDS FOR THE CLOSURE; AS OF TODAY, THEY HAVE NOT BEEN SUPPLIED.)

ONE FILE WAS TRANSFERRED TO THE MILITARY PROSECUTOR IN NABLUS, AND ANOTHER TO THE MAGISTRATES COURT IN TULKARM; INVESTIGATIONS HAVE STILL NOT BEEN COMPLETED ON THREE MORE FILES AS OF THIS WRITING, I.E., ONE YEAR AND THREE MONTHS AFTER THE EVENTS. THE REASON GIVEN TO THE TEAM TO JUSTIFY THE FAILURE TO COMPLETE THE INVESTIGATION IS THAT THEY WERE WAITING FOR THE JUDEA AND SAMARIA SURVEYOR (NINE MONTHS AFTER THE FILE WAS TRANSFERRED TO THE HEAD OF THE SAMARIA INVESTIGATIONS OFFICE FOR THE PURPOSE OF CARRYING OUT THE SURVEYING).

C. THE KEDUMIM EPISODE (SUPREME COURT CASE 430/81)

THE DIRECTOR OF THE SUPREME COURT MATTERS DEPARTMENT WROTE ON THIS ISSUE ON 25.9.81 TO THE HEAD OF THE NATIONAL POLICE HEADQUARTERS INVESTIGATION BRANCH, AS FOLLOWS:

"1. A PETITION HAS BEEN FILED WITH THE SUPREME COURT, IN WHICH THE PETITIONERS CLAIM THAT THEY OWN LANDS IN THE VILLAGE OF KADUM IN THE

JUDEA AND SAMARIA AREA, AND THAT THEIR LANDS WERE SEWN AND PLANTED WITH OLIVE TREES. LIKEWISE, THE PETITIONERS CHARGE THAT IN THE MONTHS OF MAY AND JUNE OF THIS YEAR, APPROXIMATELY 300 TREES WERE UPROOTED FROM THESE LANDS AND THAT ACTS OF TRESPASSING AND DAMAGE TO PROPERTY WERE COMMITTED. THE PETITIONERS FURTHER CHARGE THAT A COMPLAINT WAS LODGED WITH THE ISRAEL POLICE ABOUT THE ABOVE ACTS, AND THAT APPEALS ON THIS ISSUE WERE DIRECTED ALSO TO MILITARY GOVERNMENT REPRESENTATIVES.

2. FOR THE PURPOSES OF DRAWING UP THE REPLY TO THE PETITION, WE SOUGHT TO CLARIFY THE FACTS; AND IN A MEETING WHICH I HELD FOR THIS PURPOSE, THE HEAD OF THE TULKARM INVESTIGATIONS OFFICE AND HIS ASSISTANT ALSO TOOK PART. THE ABOVE-MENTIONED POLICE OFFICER PRESENTED ME WITH THE INVESTIGATIVE FILE WHICH HAD BEEN OPENED ON THIS ISSUE.

3. A STUDY OF THE INVESTIGATIVE FILE SHOWS THAT COMPLAINTS WERE INDEED LODGED WITH THE TULKARM POLICE ABOUT THE MATTER RAISED IN THE PETITION, AND THAT THE POLICE INVESTIGATION REVEALED THAT HUNDREDS OF TREES WERE INDEED CUT DOWN AND UPROOTED, AND ILLEGAL ACTIONS WERE INDEED PERPETRATED WITH REGARD TO LAND TO WHICH THE PETITIONERS CLAIM RIGHTS. THE CASE WAS CLOSED, ON GROUNDS OF "OFFENDER UNKNOWN."

4. WHILE I AM AWARE OF THE MANY DIFFICULTIES INVOLVED IN THE IDENTIFICATION AND TRACING OF OFFENDERS IN CASES INVOLVING HARRASSMENT OF RESIDENTS OF JUDEA AND SAMARIA, WE HAVE ALREADY REPEATEDLY WARNED THAT EVERY EFFORT MUST BE MADE IN ORDER TO TRY TO COMPLETE INVESTIGATIONS AND LOCATE OFFENDERS (YOU SURELY REMEMBER THE BEIT HADASSAH AFFAIR IN HEBRON).

5. CONCERNING THE SUBJECT OF THE PETITION UNDER DISCUSSION, WE SHALL HAVE TO EXPLAIN TO THE SUPREME COURT WHAT ACTIONS WERE TAKEN IN TREATING THE COMPLAINTS LODGED WITH BOTH THE POLICE AND THE MILITARY GOVERNMENT. FOR MYSELF, I AM OF THE OPINION THAT IT WAS POSSIBLE AT LEAST TO TRY TO DISCOVER THE IDENTITY OF ONE OF THE MAIN OFFENDERS IN THE CASE, AS THE COMPLAINANT IN THE POLICE FILE GAVE A DESCRIPTION OF A MAN WHO HAD THREATENED HIM A DAY BEFORE THE ACTS WERE COMMITTED; MOREOVER, A POLICE INVESTIGATOR AT THE SITE FOUND ONE OF THE KEDUMIM SETTLERS THERE. FURTHERMORE, ACCORDING TO THE COMPLAINANT, A TRACTOR WAS ALSO AT THE SITE, AND IT COULD BE ASCERTAINED WHO USED IT. I HAVE THEREFORE ASKED THE HEAD OF THE TULKARM INVESTIGATIONS BUREAU TO REOPEN THE CASE AND COMPLETE IT.

I SEE FIT TO TAKE THIS OPPORTUNITY TO REITERATE THAT THOSE RESPONSIBLE FOR INVESTIGATIONS IN THE JUDEA AND SAMARIA AREA BE INSTRUCTED AS TO THE IMPORTANCE OF INVESTIGATIVE ACTIVITIES AIMED AT FINDING OUT WHO IS RESPONSIBLE FOR ACTS OF VIOLENCE AND DISTURBANCES OF THE PEACE IN THE AREA.

I WOULD BE GRATEFUL, THEREFORE, IF YOU WOULD DIRECT THAT I BE SPEEDILY PROVIDED WITH THE FINDINGS OF THE INVESTIGATIONS, AS WELL AS A REPORT ON THE ACTIONS TAKEN AS A RESULT OF THE INVESTIGATION, AS THE PETITION IS SCHEDULED FOR A HEARING IN THE SUPREME COURT ON 16.11.81."

THE FILE RETURNED (SIC) FOR COMPLETION OF THE INVESTIGATION, AND IN SPITE OF THE INDICATIONS, WHICH MIGHT, IT SEEMED, HAVE SERVED AS A BASIS FOR IDENTIFYING THE SUSPECTS, THE FILE WAS RETURNED ON THE COMPLETION OF THE INVESTIGATION EXACTLY AS IT WAS SENT OUT, AND SUBMITTED MONTHS LATER TO THE CENTRAL DISTRICT ATTORNEY'S OFFICE, WITH A RECOMMENDATION THAT IT BE

CLOSED. IT MAY BE ASSUMED THAT THE PASSAGE OF TIME, ALONG WITH THE ABSENCE OF A SUBSTANTIVE INVESTIGATION CLOSE TO THE [TIME OF THE] COMPLAINT, ARE WHAT PRECLUDED THE POSSIBILITY OF COMPLETING THE INVESTIGATION.

D. THE CASE OF THE RELATIONS OF SHILOH AND KAFR KARYUT

(A) IN THE MONTHS OF SEPTEMBER AND NOVEMBER, 1981, ATTORNEY KHOURI COMPLAINED, ON BEHALF OF THE RESIDENTS OF KAFR KARYUT, THAT HIS CLIENTS WERE BEING DRIVEN OFF THEIR LANDS BY FORCE BY SETTLERS OF SHILOH WHO HAD ILLEGALLY -- AND USING WEAPONS AND ARMED THREATS -- SEIZED AND TRESPASSED ON HIS CLIENTS' LANDS.

IN HIS LETTER TO THE DEPUTY LEGAL COUNSEL TO THE JDEA AND SAMARIA AREA COMMAND, ATTORNEY KHOURI NOTES THAT THE MILITARY GOVERNMENT HAD IN THE PAST, WHEN HIS COMPLAINTS ABOUT TRESPASSING HAD PROVED TO BE JUSTIFIED, INTERVENED IN ORDER TO RETURN THE SITUATION TO THE STATUS QUO ANTE; AND HE ADDS:

"ON 5.11.81, AFTER YOU INFORMED ME THAT THE SHILO SETTLERS WERE NOT UNDER YOUR JURISDICTION, AND THAT YOU COULD NOT FORCE THEM TO LEAVE THE AREAS THEY WERE TRESPASSING ON; AND AFTER I INFORMED YOU THAT IN THE PAST MY CLIENTS HAD COMPLAINED TO THE POLICE ABOUT THE MATTER -- BUT THE POLICE DID NOT OPEN A FILE AND DIRECTED THEM TO THE MILITARY GOVERNMENT, WHO DID NOTHING IN THIS MATTER -- YOU ADVISED ME TO COMPLAIN TO THE POLICE AGAIN, AND THAT YOU FOR YOUR PART WOULD SEE TO IT THAT THE POLICE HANDLED THE MATTER AS REQUIRED BY LAW. MY CLIENTS LODGED A COMPLAINT ON 5.11.81, AND ON THAT SAME DAY THE INVESTIGATOR, MR. HALIM AAS, OF THE NABLUS POLICE FORCE, CALLED ME AND TOLD ME THAT HE WAS HANDLING THE COMPLAINT, AND THAT THE SETTLERS WOULD BE INTERROGATED ABOUT THE MATTER." MR. KHOURI ENDS HIS LETTER BY EXPRESSING THE HOPE THAT THE SHILO SETTLERS WOULD BE PROSECUTED FOR BREAKING THE LAW AND TRESPASSING -- AND THAT THE POLICE, WITH THE ARMY'S HELP, WOULD PREVENT FURTHER VIOLATIONS OF THE LAW BY THE SETTLERS, AND PREVENT THEM FROM PROVOKING AND THREATENING HIS CLIENTS. IN HIS LETTER OF 9.11.81, TO THE ATTORNEY GENERAL, ATTORNEY KHOURI COMPLAINS THAT THE VIOLATIONS OF THE LAW BY THE SETTLERS WERE NOT HALTED, AND IN HIS WORDS, "THEY CONTINUE TO DO WHATEVER THEY WANT IN THE BELIEF THAT THEY ARE IMMUNE AND PROTECTED (PERHAPS JUSTLY) BY THE MILITARY GOVERNMENT AND THE GOVERNMENT, WHO SUPPORT THEM AND BACK THEM UP..."

(B) DURING THE DISCUSSION ON 2.11.81 IN THE OFFICE OF THE DIRECTOR OF HIGH COURT AFFAIRS, AND WITH THE PARTICIPATION OF THE HEAD OF THE INQUIRY TEAM, THE SHILO INSPECTOR AND THE TULKARM DISTRICT RURAL OFFICER MADE IT CLEAR THAT THEY HAD RECEIVED MANY COMPLAINTS ABOUT HARASSMENT BY ISRAELI SETTLERS. AS A RESULT OF THIS MEETING, THE HEAD OF THE INTERNATIONAL LAW DIVISION REQUESTED, ON BEHALF OF THE MILITARY ADVOCATE GENERAL OF THE JDEA AND SAMARIA COMMAND, THAT THE COMPLAINTS LODGED WITH THE POLICE AND WITH THE DISTRICTS BE COMPILED AND SUBMITTED TO THE CHAIRPERSON OF THE INQUIRY TEAM.

(C) ON 1.12.81, MAJOR SHIMON STEIN, ASSISTANT LEGAL COUNSEL TO THE JDEA AND SAMARIA COMMAND, WROTE THE FOLLOWING LETTER TO THE ISRAEL POLICE:

1. IN MY TELEPHONE CONVERSATION, TO WHICH YOU REFER, I WAS TOLD THAT THE FILE, ALTHOUGH OPENED AT THE NABLUS STATION, HAD BEEN TRANSFERRED TO THE RAMALLAH STATION.

2. OWING TO THE GREAT SENSITIVITY IN HANDLING THIS CASE -- AND THIS BECAUSE OF THE FACT THAT THE ATTORNEY (A. KHOURI) HAS COMPLAINED TO ME THAT IN THE PAST THE POLICE HAD BEEN UNWILLING TO INVESTIGATE THIS MATTER -- AND BECAUSE THERE EXISTS THE POSSIBILITY OF A PETITION TO THE SUPREME COURT IN THIS REGARD, I WOULD ASK YOU TO HANDLE THE FILE FORTHWITH, AND NOT TO PASS IT BACK AND FORTH BETWEEN YOU.

3. IT SHOULD BE NOTED THAT I, MYSELF, HAVE ALSO BEEN TO THE SITE WITH THE ATTORNEY; AND MY IMPRESSION WAS THAT THERE EXIST, AT LEAST OBTINISIBLY, SIGNS OF THE WORKING OF WIDE AREAS OF LAND IN SECTIONS NOT ALLOTED TO THE SETTLEMENT."

(D) ON 15.1.82, FOLLOWING A MEETING ON THE SUBJECT IN THE OFFICE OF THE DIRECTOR OF THE CIVILIAN SECTION IN THE STATE ATTORNEY'S OFFICE, IT WAS DECIDED THAT THE ASSISTANT LEGAL COUNSEL FOR THE JDEA AND SAMARIA AREA WOULD DIRECT THE POLICE IN TAKING DETAILED STATEMENTS CONCERNING THE MATTERS UNDER DISPUTE WITH REGARD TO POSSESSION.

FOLLOWING WHAT WAS CLARIFIED AT THE SAME MEETING, THAT SHILO RESIDENTS ILLEGALLY BLOCKED THE KARYUT VILLAGERS' ACCESS ROAD, THE SETTLERS PROMISED TO REFRAIN FROM BLOCKING THE ROAD. IT WAS ALSO AGREED, THAT AFTER THE RECEPTION OF THE FINDINGS OF THE POLICE INVESTIGATION AND OTHER MATERIAL TO BE COLLECTED, THE RIGHTS OF USAGE PERTAINING TO THE DISPUTED PLOTS WOULD BE DETERMINED. IT SHOULD BE STRESSED THAT AT THE MEETING, THE LANDS ASPECT -- AND NOT THE CRIMINAL ASPECT -- OF THE COMPLAINTS MADE BY THE KARYUT RESIDENTS WERE DISCUSSED.

(E) UP TO THE TIME OF THE WRITING OF THIS REPORT (SOME EIGHT MONTHS AFTER THE INCIDENT), THE POLICE INVESTIGATION HAS NOT BEEN COMPLETED. ON THE OTHER HAND, ATTORNEY KHOURI CONTACTED THE DIRECTOR OF HIGH COURT AFFAIRS ON 11.4.82, AND COMPLAINED AGAIN THAT SHILO RESIDENTS WERE CHASING AWAY THE KARYUT VILLAGERS, AND THAT HE HAD PHONED THE ASSISTANT LEGAL COUNSEL OF THE JDEA AND SAMARIA COMMAND -- WHO RESPONDED BY SAYING, "THERE'S NOTHING TO BE DONE."

THE POLICE GIVE AS THE REASON FOR THE FACT THAT THE TREATMENT OF COMPLAINTS DATING BACK TO SEPTEMBER AND NOVEMBER, 1981, HAVE YET TO BE COMPLETED, THAT THE ISSUE OF SURVEYING AT THE SITE -- NOT THE POLICE'S JOB -- IS A VERY DIFFICULT ONE, AND THAT TO THIS DAY, THE BOUNDARIES HAVE YET TO BE DETERMINED, SO THAT THE DISPUTE MIGHT BE SETTLED.

(E) MAHMUD AWAD'S WIFE'S COMPLAINT (SUPREME COURT, 12/82)

(A) ON 19.1.82, THE SUPREME COURT HEARD THE AFOREMENTIONED CASE, AND, INTER ALIA, ORDERED THAT THE PETITIONER'S WIFE'S COMPLAINT OF ASSAULT BE HANDLED, AND THAT THE RESULTS OF THE INVESTIGATION BE BROUGHT TO THE ATTENTION OF THE PETITIONERS' LAWYER.

AT THE SAME HEARING, THE ATTORNEY GENERAL'S REPRESENTATIVE DECLARED THAT "INSOFAR AS THE MATTER RELATES TO THE COMPLAINT OF THE FIFTH PETITIONER'S WIFE, WHO CLAIMS SHE WAS BEATEN BY A POLICE OFFICIAL -- THIS COMPLAINT IS BEING LOOKED INTO, AND THE RESULTS OF THE INVESTIGATION WILL BE BROUGHT TO THE ATTENTION OF THE PETITIONERS' LAWYER; ADDITIONAL COMPLAINTS BROUGHT IN THE PRESCRIBED MANNER, WILL, OF COURSE, ALSO BE TREATED IN THE ACCEPTED FASHION."

(B) ON 2.2.82, THE DIRECTOR OF HIGH COURT AFFAIRS IN THE STATE ATTORNEY'S

OFFICE SENT THE HEAD OF THE INVESTIGATIONS BRANCH AT NATIONAL HEADQUARTERS A COPY OF THE SUPREME COURT'S 12/82 DECISION, AND WROTE THE FOLLOWING:

"BECAUSE THE INCIDENT IS CONNECTED WITH, INTER ALIA, SHORTCOMINGS ON THE PART OF THE POLICE IN HANDLING COMPLAINTS OF LOCAL RESIDENTS, I HAVE SEEN FIT TO BRING THESE MATTERS TO YOUR ATTENTION.

I ESPECIALLY WISH TO MAKE YOU AWARE OF WHAT IS SAID IN SECTION 2(C) AND (D) OF THE SUPREME COURT'S RULING, AND THE OBLIGATION ENSUING THEREFROM -- THAT IS, THAT THE POLICE AND ARMY INTERVENE ON THE SPOT ONLY IF THERE IS THE FEAR OF A DISTURBANCE OF THE PEACE OR PUBLIC ORDER, AND THAT COMPLAINTS FILED WITH THE POLICE BE DULY INVESTIGATED.

WE HAVE ALSO UNDERTAKEN TO PASS ON THE RESULTS OF THE INVESTIGATION OF THE COMPLAINT BY THE FIFTH PETITIONER'S WIFE TO THE PETITIONER'S LAWYER...

I WOULD APPRECIATE YOUR ISSUING THE APPROPRIATE ORDERS."

- (C) ON 9.2.82, THE CHAIRPERSON OF THE INQUIRY TEAM REQUESTED A REPORT ON THE RESULTS OF THE INVESTIGATION; AND THE SAME DAY, THE HEAD OF THE INVESTIGATIONS BRANCH AT NATIONAL HEADQUARTERS REQUESTED DETAILS ABOUT THE INCIDENT IN A LETTER TO THE HEAD OF THE SAMARIA INVESTIGATIONS OFFICE.
- (D) UP TO THE WRITING OF THIS REPORT, THE INVESTIGATION HAS NOT BEEN COMPLETED. THE REPORT OF THE POLICE REPRESENTATIVE ON THE INQUIRY TEAM HAD IT THAT THE SUSPECTS IN THE ASSAULT OF THE WOMAN ARE MEMBERS OF THE BORDER POLICE, AND THAT ON 24.1.82 THE BORDER POLICE APPOINTED AN INVESTIGATING OFFICER. THE POLICE REPRESENTATIVE HAS NOT YET SUCCEEDED, UP TO THE WRITING OF THIS REPORT, IN OBTAINING DETAILS OF THE FATE OF THE INVESTIGATION, OR THE REASON FOR ITS PROLONGATION. IT SHOULD BE NOTED THAT THE COMPLAINT DATES BACK TO 21.12.81; NEEDLESS TO SAY, IT IS DIFFICULT TO EXPECT ANY RESULTS FROM THIS INVESTIGATION.

F. THE COMPLAINT OF NICHOLAS JARIS (SUPREME COURT 149/81)

- (A) IN THE WAKE OF THE PETITION OF A BEIT JALLAH RESIDENT CONCERNING EXPROPRIATION OF LANDS, THE SUPREME COURT ORDERED THAT THE PETITIONER'S COMPLAINTS BE INVESTIGATED. THE PETITIONER COMPLAINED THAT ON 15.2.81, CIVILIANS AND SOLDIERS TREATED HIM VIOLENTLY AS THEY WERE FENCING OFF HIS PLOT AND HE ATTEMPTED TO PROTEST THE ACTION. THE SUPREME COURT SAID IN ITS RULING (OF 13.5.81): "MS. BEINISH...TOLD US THAT THESE COMPLAINTS WERE NOW BEING INVESTIGATED, AND WE ARE ACTING UNDER THE ASSUMPTION THAT THE TWO CIRCUMSTANCES OF THE COMPLAINT MENTIONED HERE WILL, INDEED, BE THOROUGHLY CHECKED INTO, DESPITE THE REJECTION OF THE PETITION."
- (B) ON 25.5.81, THE DIRECTOR OF HIGH COURT AFFAIRS WROTE TO THE GOVERNMENT AUTHORITIES AND BROUGHT THE COURT'S COMMENT TO THEIR ATTENTION.
- (C) ON 19.6.81, THE CHAIRPERSON OF THE INQUIRY TEAM REQUESTED A REPORT ON THE INVESTIGATION AND ITS RESULTS.
- (D) UP TO THE TIME OF THE WRITING OF THIS REPORT, THE INVESTIGATION HAS YET TO BE COMPLETED; ON THE OTHER HAND, IT SEEMS THAT THE ISRAEL POLICE ARE SEARCHING FOR THE INVESTIGATIVE FILE WHICH HAS DISAPPEARED (A YEAR AND THREE MONTHS AFTER THE INCIDENT).

G. THE TOMB OF THE PATRIARCHS WAQF GUARD CASE

(A) IN THE WAKE OF A REPORT -- IN THE NEWSPAPER "HA'ARETZ" OF 22.10.81 -- ON THE ASSAULT OF A GUARD IN THE TOMB OF THE PATRIARCHS, AS WELL AS ON AN EXCAVATION BENEATH THE LOWER LEVEL OF THE TOMB, THE INQUIRY TEAM REQUESTED A REPORT ON THE INVESTIGATION OF THE INCIDENT.

(B) THE LEGAL COUNSEL TO THE JDEA AND SAMARIA COMMAND SUBMITTED TO THE TEAM (ON 17.12.81) A REPORT (FROM 30.11.81) COMPILED BY LT.-COL. MANOACH ZAHAVI, COMMANDER OF THE HEBRON DISTRICT, FROM WHICH ARISES THE FOLLOWING:

"A. THE INCIDENT OF THE STRIKING ^{of} _A THE GUARD: -

1. ON 18 OCTOBER 1981, BETWEEN THE HOURS OF 16.30-16.45, THE MINISTERS OF JUSTICE AND COMMUNICATIONS VISITED AND PRAYED IN THE TOMB OF THE PATRIARCHS, AS PART OF THE CELEBRATIONS MARKING THE DEDICATION OF A NEW TORAH SCROLL (IN THE NAME OF THE JUSTICE MINISTER'S FATHER) FOR THE 'AVRAHAM AVINU' (ABRAHAM OUR FATHER) SYNAGOGUE.
2. MANY KIRYAT ARBA RESIDENTS JOINED IN CELEBRATING THE EVENT.
3. DURING THE PRAYER SERVICE IN THE TOMB OF THE PATRIARCHS, IN THE HALL OF ISAAC, ONE OF THE WAQF GUARDS WALKED PAST THE WORSHIPPERS ON HIS WAY FROM THE ENTRANCE TO THE MUSLIM PRAYER AREA. AS HE PASSED, ONE KIRYAT ARBA RESIDENT KICKED HIM IN THE LEG, IN FULL VIEW OF THE HEBRON POLICE COMMANDER AND OTHER POLICEMEN.
4. I WAS ALSO AT THE SITE, AND THE MATTER WAS IMMEDIATELY BROUGHT TO MY ATTENTION. I IMMEDIATELY INSTRUCTED THE WAQF GUARD TO LODGE A COMPLAINT WITH THE ISRAEL POLICE, AND I ASKED THE JEW WHO KICKED HIM WHY HE HAD DONE WHAT HE DID; I RECEIVED A RUDE REPLY.
5. DESPITE MY EXPLICIT INSTRUCTIONS, THE WAQF GUARD DID NOT FILE A COMPLAINT WITH THE POLICE, AND ONLY A FEW DAYS LATER, WHEN THE POLICE INVESTIGATOR REALIZED THAT THE ARAB HADN'T COMPLAINED, DID I ORDER THE GUARD TO COME IMMEDIATELY TO THE POLICE STATION AND LODGE A COMPLAINT, WHICH HE DID.
6. THE MATTER IS STILL UNDER POLICE INVESTIGATION - INCIDENT B - FROM 23.10.81 (THE MAN LODGED HIS COMPLAINT ON 23.10).

B. THE INCIDENT OF THE EXCAVATION IN THE TOMB:

1. ON 19 OCTOBER '81, AT 02.40 HOURS, AN ATTEMPTED BREAK-IN TO THE LOWER LEVEL OF THE CAVE, BY A GROUP OF JEWISH WORSHIPPERS FROM KIRYAT ARBA, WAS DISCOVERED. AFTER THE DISCOVERY, EVERYTHING WAS DONE TO CONCEAL IT AND TO TRY AND REPAIR THE DAMAGE WITHOUT THE WAQF PERSONNEL FINDING OUT. AT 06.15 HOURS, THE AFFAIR WAS DISCOVERED BY THE SAME WAQF GUARD (INCIDENTALLY, IT SHOULD BE NOTED THAT UNTIL THAT VERY MOMENT, THE GUARD HAD WALKED WITH A DECIDED LIMP, TO SHOW HOW BADLY HE'D BEEN HURT BY THE JEWS; BUT SUDDENLY, WHEN THIS EPISODE WAS DISCOVERED, HE BEGAN RUNNING LIKE A FRIGHTENED DEER).
2. THE POLICE INVESTIGATOR WAS PERSONALLY PRESENT AT THE SITE. THE GUARD WASN'T INJURED AT THE TIME OF THE DISCOVERY, NEITHER BY KIRYAT ARBA RESIDENTS NOR BY ANYONE ELSE. (THERE WERE MANY SOLDIERS AND OFFICERS AT THE SITE.)
3. COMPLAINTS WERE LODGED WITH THE ISRAEL POLICE BY THE POLICE

INVESTIGATOR AND THE TOMB COMMANDER AGAINST THOSE SUSPECTED OF ATTEMPTING THE BREAK-IN AND CAUSING THE DAMAGE, AND A POLICE INVESTIGATION WAS OPENED (POLICE FILE #1014/81).

3. IT IS TYPICAL THAT A JOURNALIST SUCH AS YEHUDA LITANI, WHO REGULARLY WRITES TENDENTIOUS ANTI-GOVERNMENT REPORTS, SHOULD DELIBERATELY COOK UP AND COMBINE TWO TOTALLY-UNRELATED EPISODES, IN ORDER TO SMEAR [THE AUTHORITIES].

4. IT IS RECOMMENDED THAT FROM NOW ON, ISSUES OF THIS TYPE BE LOOKED INTO AND SOLVED VIA A SINGLE PHONE CONVERSATION, AVOIDING UNNECESSARY AND BURDENSOME PAPERWORK."

(C) SINCE IT APPEARED FROM THE REPORT THAT THE HEBRON POLICE HAD OPENED A FILE (WHICH, BY THE WAY, WASN'T AMONG THE INCIDENT REPORTS WHICH THE TEAM RECEIVED), THE INQUIRY TEAM REQUESTED A REPORT FROM THE POLICE ON WHAT HAD BEEN DONE IN THE CASE.

(D) INSTEAD OF A REPORT ON THE OCTOBER INCIDENT, THE JERUSALEM DISTRICT ATTORNEY RECEIVED, IN MARCH 1982, A FILE ON ANOTHER ASSAULT INCIDENT FROM JULY 1981, AND DECIDED TO CLOSE THE CASE FOR LACK OF EVIDENCE. IN HIS LETTER OF 12.3.82, THE DISTRICT ATTORNEY WROTE:

"I DECIDED TO CLOSE THE ABOVE CASE FOR LACK OF EVIDENCE, ON THE FOLLOWING GROUNDS:

1. ON SATURDAY, 4.7.81, A NUMBER OF JEWS WERE PRAYING IN THE TOMB OF THE PATRIARCHS, IN A PLACE IN WHICH JEWS DO NOT PRAY. ACCORDING TO THE TESTIMONY OF THE I.D.F. DUTY OFFICER AT THE SPOT, THIS WAS DONE WITH THE AIM OF PREVENTING WAQF PERSONNEL FROM PASSING THROUGH.

2. THE COMPLAINANT, HADER ABU SNEINA, SOUGHT TO PASS THROUGH, BUT THE WORSHIPPERS PREVENTED HIM FROM DOING SO; AND FOLLOWING INTERVENTION BY THE DUTY OFFICER, AT A POINT AT WHICH IT APPEARED TO HIM (THE COMPLAINANT) THAT HE WOULD BE ALLOWED TO PASS -- HE WAS SUDDENLY ASSAULTED BY ONE OF THE WORSHIPPERS, A MAN 'WITH A REDDISH BEARD;' HENCE HIS COMPLAINT.

3. STATEMENTS WERE TAKEN THAT SAME DAY FROM THE DUTY OFFICER AND ANOTHER I.D.F. SOLDIER, WHILE THE COMPLAINANT'S STATEMENT WAS TAKEN THE FOLLOWING DAY. STATEMENTS BY OTHER EYEWITNESSES, PRINCIPALLY WORSHIPPERS, WERE TAKEN ABOUT THREE WEEKS LATER -- ALTHOUGH, FROM A MEMO IN THE FILE (DOCUMENT D), IT APPEARS THAT A PRELIMINARY INVESTIGATION INTO THE IDENTITY OF THE SUSPECT HAD ALREADY BEEN MADE ON 7.7.81.

4. THE REDDISH-BEARDED MAN, WHO, ACCORDING TO THE EVIDENCE, IS THE ONE WHO ASSAULTED THE COMPLAINANT, WASN'T LOCATED BY THE POLICE, AND THEREFORE I SAW NO ALTERNATIVE BUT TO CLOSE THE CASE.

NONETHELESS, I WOULD LIKE TO OBSERVE THAT THE INVESTIGATION WAS NOT CONDUCTED PROPERLY, SINCE, IN MY OPINION, HAD THE INVESTIGATION TO TRACE THE SUSPECT BEGUN ON THE DAY OF THE INCIDENT, IT WOULD HAVE BEEN POSSIBLE TO FIND THE SUSPECT AND TO TRY AND HAVE THE COMPLAINANT IDENTIFY HIM. I AM NOT DISREGARDING THE FACT THAT THE COMPLAINT APPARENTLY ARRIVED FROM MILITARY GOVERNMENT CIRCLES SOMETIME LATE IN THE EVENING OF THE SAME DAY -- WHICH IN ITSELF IS NOT SATISFACTORY -- BUT IN MY OPINION, IT WOULD STILL HAVE BEEN POSSIBLE THAT SAME EVENING TO

GO OUT AND FIND THE SUSPECT. THIS WAS NOT DONE; AND, AS WAS SAID, ONLY ON 7.7.81 WAS ANY INVESTIGATION BEGUN TO TRACE HIM.

5. THE UNDESIRABLE RESULT, THEN, IS THAT ON THE ONE HAND, THE COMPLAINANT WAS STRUCK, AND ON THE OTHER, HIS ATTACKER CANNOT BE PROSECUTED, DUE TO SHORTCOMINGS IN THE INVESTIGATION."

(E) ALTHOUGH THE GRAVITY OF THE SHORTCOMING SPEAKS FOR ITSELF, IT IS DIFFICULT NOT TO ADD THE FOLLOWING:

(1) THE AUTHORITIES EXPLICITLY COMMITTED THEMSELVES BEFORE THE SUPREME COURT TO MAINTAIN LAW AND ORDER IN HEBRON AND TO HANDLE COMPLAINTS OR OCCURRENCES ENTAILING SUSPICION OF A CRIMINAL OFFENSE, EVEN WHERE NO COMPLAINT HAS BEEN LODGED (CF. ABOVE, BEIT HADASSAH EPISODE -- SUPREME COURT CASE 175/81). THE METHOD OF HANDLING DETAILED ABOVE DOES NOT INDICATE ANY ADHERENCE WHATSOEVER TO THE AFOREMENTIONED COMMITMENT.

(2) THE ASSAULT TOOK PLACE AT A HOLY SITE, WHICH THE POLICE ARE DOUBLY OBLIGATED TO PROTECT. THE CIRCUMSTANCES OF THE OFFENSE, THE SENSITIVITY AND METHOD OF INVESTIGATION INTO THE ISSUE DEMONSTRATED BY THE POLICE ATTEST, IF NOT TO A DELIBERATE OMISSION, THEN CERTAINLY TO A GRAVE SHORTCOMING.

(3) THE POLICE FILE IS FULL OF PARADOXES. ON THE ONE HAND, IT SAYS THAT NO POLICE LINE-UP WAS HELD, BECAUSE THE COMPLAINANT KNEW ALL THE PEOPLE WHO WERE PRAYING AND EVEN SAID HE COULD IDENTIFY THE COMPLAINANT (SIC; THIS OBVIOUSLY SHOULD BE THE "ATTACKER"); BUT ON THE OTHER HAND, THE COMPLAINANT DIDN'T SUCCEED IN IDENTIFYING HIM.

(4) FROM THE MATERIAL IN THE FILE, IT CLEARLY EMERGES THAT THE GROUP OF WORSHIPPERS WAS PRAYING AT A TIME NOT SET AS A PRAYER HOUR, IN A PLACE WHERE PRAYER IS FORBIDDEN (IN THE PASSAGE TO THE ENTRANCE) -- AND APPARENTLY, WITH THE DELIBERATE INTENTION OF BLOCKING THE PASSAGE TO ARAB WORSHIPPERS. NONETHELESS, THE EMPHASIS IN THE POLICE FILE IS ON THE PROVOCATION BY THE WAQF GUARD, WHO SOUGHT TO PASS THROUGH PRECISELY DURING THE SILENT PRAYER, AND CONSEQUENTLY ON THE LACK OF PUBLIC INTEREST IN FORWARDING THE CASE, SINCE THE DEED (KICKING--ED.) WAS DONE WITH THE AIM OF PREVENTING THE PRAYER FROM BEING INTERRUPTED, AND NOT WITH THE AIM TO ASSAULT.

IT SHOULD BE MADE EMPHATICALLY CLEAR THAT, FROM THE MATERIAL, IT IS MANIFEST THAT THE WAQF GUARD SOUGHT TO GO THROUGH THE PASSAGEWAY WHICH WAS DELIBERATELY BEING BLOCKED BY THE WORSHIPPERS (TESTIMONY OF THE DUTY OFFICER IN THE TOMB); FOR AFTER THE WORSHIPPERS REFUSED TO LET HIM PASS, THE DUTY OFFICER CAME TO HIS AID AND ASKED -- TO NO AVAIL -- THAT THE MAN BE PERMITTED TO GO THROUGH; AND WHEN THE DUTY OFFICER CLEARS THE WAY FOR THE GUARD, A WORSHIPPER STRUCK THE LATTER AS HE PASSED BY.

(5) THE JUDEA INVESTIGATIONS OFFICE HEAD, WHO APPEARED BEFORE THE INQUIRY TEAM AND WHO WAS ASKED TO EXPLAIN THE SHORTCOMINGS IN THE INVESTIGATION, SAID THAT THE INCIDENT HAD OCCURRED ON THE SABBATH, AND THEY HADN'T WISHED TO DISTURB THE JEWS' SABBATH REST. HE ADDED FURTHER THAT 'THE COMPLAINANT ALWAYS MAKES TROUBLE FOR THE JEWS WHEN THEY'RE PRAYING'; THAT THIS WAS, IN SUM, AN ASSAULT INCIDENT, AND THAT NO SPECIAL EFFORTS ARE MADE IN ISRAEL, EITHER, IN SUCH INSTANCES; THAT THERE HAD BEEN PROVOCATION ON THE PART OF THE ASSAULT VICTIM, WHO HAD DARED PASS THROUGH AMONG THE WORSHIPPERS DURING THE SILENT PRAYER; THAT THERE IS NO PUBLIC INTEREST IN THE CASE, BECAUSE IT INVOLVED A WAQF GUARD WHO HAD PROVOKED THE WORSHIPPERS; AND THAT THE INVESTIGATION

WOULD NOT HAVE BEEN CONDUCTED ANY BETTER IN ISRAEL. HE FURTHER STATED THAT THE COMPLAINANT FILED HIS COMPLAINT ONLY THE FOLLOWING DAY. BUT IT SHOULD BE NOTED THAT ON THE DAY OF THE ATTACK, MILITARY GOVERNMENT PERSONNEL REPORTED THE INCIDENT TO THE POLICE; AND IN THE OPINION OF THE INQUIRY TEAM, THE POLICE WERE THEN OBLIGATED TO EMBARK IMMEDIATELY ON AN INVESTIGATION. ONE WONDERS WHETHER THE POLICE SO CONDUCT THEMSELVES WHEN THERE IS A DISTURBANCE AT A HOLY SITE WITHIN ISRAEL, AND WHETHER THESE ARE THE PRIORITY CONSIDERATIONS WHICH GOVERN ITS FULFILLMENT OF ITS TASK IN THIS SENSITIVE SPHERE (NOT TO MENTION THAT IT TURNS OUT THAT THE ASSAULT WAS NOT AN ISOLATED INCIDENT AT THE HOLY SITE).

- (6) THE HEAD OF THE JUDEA INVESTIGATIONS OFFICE TOLD THE INQUIRY TEAM THAT THERE HAD BEEN NO COOPERATION ON THE PART OF THE RESIDENTS OF KIRYAT ARBA, (AND) THAT THIS HAD THWARTED THE INVESTIGATION.
- (7) THE INQUIRY TEAM HAS NOT YET RECEIVED A REPORT ON THE FATE OF THE INVESTIGATION OF THE ATTEMPTED BREAK-IN AT AND DAMAGE DONE TO THE TOMB OF THE PATRIARCHS. EVEN THOUGH, ACCORDING TO LT.-COL. ZAHAVI'S REPORT, A POLICE INVESTIGATION HAD BEEN INITIATED, THE FILE WAS NEVER MENTIONED IN THE POLICE'S ONGOING REPORTS TO THE INQUIRY TEAM. AS FOR THE ATTACK OF 19.10.81, THE MATERIAL WAS TRANSFERRED TO THE CLAIMS DEPARTMENT OF THE JERUSALEM PRECINCT ON 20.5.82, SO THAT THE SUSPECT IN THE ATTACK MIGHT BE BROUGHT TO TRIAL.

H. COMPLAINT FILED BY ATTORNEY NA'AMANA

- (A) ON 18.12.81, ATTORNEY NA'AMANA FILED A COMPLAINT THAT HIS CLIENT HAD BEEN STRUCK IN THE COURSE OF AN ACTION CARRIED OUT BY SOLDIERS OR BORDER POLICE WHO HAD ENTERED A CLUB IN KALANDIA. ACCORDING TO THE COMPLAINT, THE COMPLAINANT WAS TAKEN TO HADASSAH HOSPITAL AS A RESULT OF THE BLOWS, AND BECAUSE OF THE SERIOUSNESS OF HIS CONDITION, RAMALLAH PRISON AUTHORITIES INITIALLY REFUSED TO RECEIVE HIM.
- (B) ON 13.1.82, COL. BARUCH HOLLANDER TRANSFERRED THE COMPLAINT, VIA THE INQUIRY TEAM, TO THE ISRAEL POLICE FOR INVESTIGATION, BECAUSE BORDER POLICE HAD BEEN INVOLVED IN THE INCIDENT. AN INVESTIGATING OFFICER WAS APPOINTED, BUT TO DATE -- SOME SIX MONTHS AFTER THE INCIDENT -- THE INVESTIGATION EITHER HASN'T BEEN CONCLUDED, OR ITS CONCLUSION HASN'T BEEN REPORTED TO THE INQUIRY TEAM, DESPITE REPEATED APPEALS.

I. THE HURLING OF GRENADES AT THE HOME OF THE DANA FAMILY

- (A) IN THE WAKE OF NEWSPAPER COVERAGE IN FEBRUARY 1982 OF THE HURLING OF GRENADES AT THE HOME OF THE DANA FAMILY, THE INQUIRY TEAM ATTEMPTED TO ASCERTAIN WHETHER THE INCIDENT HAD BEEN INVESTIGATED (LET IT BE NOTED THAT THE INCIDENT WAS NOT INCLUDED AMONG THE REPORTS RECEIVED BY THE INQUIRY TEAM). ACCORDING TO THE FAMILY, WHICH LIVES ON THE BORDER OF KIRYAT ARBA, THEY ARE BEING HARRASSED WITH THE AIM OF GETTING THEM TO LEAVE THEIR HOUSE.
- (B) IN THE COURSE OF THE TEAM'S WORK, TWO MORE INCIDENTS IN WHICH GRENADES WERE THROWN AT THE SAME HOUSE WERE RECORDED (THE THIRD ON 18.3.82).

THE FOLLOWING EMERGES FROM THE REPORT OF THE HEAD OF THE JUDEA INVESTIGATIONS OFFICE BEFORE THE INQUIRY TEAM:

THERE ARE INDICATIONS THAT THE GRENADE WAS AN I.D.F. WEAPON, AND ONE OF THE GUARDS SAW A FIGURE WEARING AN I.D.F. UNIFORM FLEE FROM THE SITE AFTER AFTER THE GRENADE WAS THROWN. A SPECIAL INVESTIGATIVE TEAM WAS SET UP (AFTER THE THIRD GRENADE WAS THROWN). THE GUARD WAS QUESTIONED, AND IT IS BELIEVED THAT HE KNOWS DETAILS, BUT IS AFRAID TO TALK. THE TEAM WORKED IN VARIOUS DIRECTIONS, AND INVESTIGATED IN THE FIELD, BUT THEY TURNED UP

NOTHING. THE SUSPICIONS RUN IN A CERTAIN DIRECTION, BUT THE POLICE ARE POWERLESS BECAUSE THE RESIDENTS OF KIRYAT ARBA DO NOT COOPERATE, AND IT IS IMPOSSIBLE TO QUESTION THEM.

J. THE WOUNDING OF AZAT IZARU -- WASHING MACHINE REPAIRMAN IN HEBRON

- (A) IN THE WAKE OF YET ANOTHER NEWSPAPER STORY (DATED 2.4.82), ACCORDING TO WHICH FOUR KIRYAT ARBA RESIDENTS ATTACKED A MAN BY THE NAME OF AZAT AND WOUNDED HIM WITH KNIVES (SIC), THE INQUIRY TEAM ASKED THE POLICE TO SUBMIT A REPORT. ACCORDING TO THE ACCOUNT OF THE JOURNALIST (YEHUDA LITANI), SUPERINTENDENT OF POLICE KALIJ HAD TOLD HIM THAT THE MOTIVE FOR THE ATTACK WAS "ADULTERY," AND THAT THE IDENTITY OF THE STABBERS WAS KNOWN TO HIM -- AND THAT HE HAD EVEN ADVISED THE SUSPECTS "TO CONFESS IN COURT AND HAVE DONE WITH."
- (B) IT SHOULD BE NOTED THAT THE INCIDENT WAS NOT INCLUDED IN THE ONGOING POLICE REPORTS TO THE TEAM. MR. KALIJ EXPLAINED TO THE INQUIRY TEAM THAT THE STATION CHIEF HAD NOT REPORTED THE INCIDENT TO HIM, AND THAT THE INCIDENT HAD TAKEN PLACE ON THE BACKDROP OF RELATIONS BETWEEN THE ATTACKED ARAB AND A JEWESS, AND THAT THE ATTACKERS COULD NOT BE IDENTIFIED. MR. KALIJ DENIED THE REMARKS ATTRIBUTED TO HIM IN THE MEDIA REPORT, SAID THERE WAS NO EVIDENCE, AND THAT THE CASE HAD BEEN CLOSED ON THE GROUNDS OF "OFFENDER UNKNOWN" ON 10.1.82 (NOT BY THE DISTRICT ATTORNEY, AS PER THE TEAM'S RECOMMENDATION, BUT AT THE STATION).
- (C) THE TEAM REQUESTED TO SEE THE INVESTIGATION'S FILE, AND UPON EXAMINATING IT, IT IS WORTH MAKING THE FOLLOWING POINTS:
  - (1) THE IMPRESSION IS THAT NOT ALL THE POSSIBLE SUSPECTS WERE INVESTIGATED.
  - (2) THE FILE CONTAINS A MEMO STATING THAT, SINCE ALL (?) ARE RECONCILED TO THE INCIDENT BECAUSE OF THE PARTICULAR BACKGROUND (RELATIONS BETWEEN AN ARAB AND A JEWESS), THERE IS NO LEAD AS TO THE IDENTITY OF THE ATTACKERS. AN APPEAL WAS MADE TO INTELLIGENCE -- BUT NONTHELESS, THE CASE WAS CLOSED FOR REASONS OF "OFFENDER UNKNOWN." IT MUST BE REITERATED THAT THE INQUIRY TEAM WAS NOT INFORMED OF THE CASE UNTIL AFTER IT HAD READ ABOUT THE MATTER IN THE PRESS, AND THAT THE CASE WAS CLOSED NOT IN ACCORDANCE WITH THE INQUIRY TEAM'S DIRECTIVES.

K. THE CASE OF THE POTTERY DEALER FROM JERICHO

- (A) ON 16.5.81, THE OWNER OF A POTTERY STORE IN JERICHO COMPLAINED THAT A JEWISH RESIDENT OF BEKA'OT HAD THREATENED HIM WITH A WEAPON.
- (B) THE POLICE REPORT OF 24.11.81 DID NOT CONTAIN RESULTS OF THE INVESTIGATION. IN ACCORDANCE WITH THE TEAM'S WISH TO FIND OUT WHAT THE OUTCOME OF THE HAD BEEN, THE TEAM WAS INFORMED THAT THE CASE HAD BEEN CLOSED BECAUSE THE COMPLAINT HAD BEEN WITHDRAWN AND BECAUSE THE MATTER WAS A BUSINESS FEUD. THE TEAM REQUESTED THE FILE; AND IT BECAME EVIDENT UPON EXAMINING IT, THAT THE STOREOWNER HAD COMPLAINED AFTER SELLING SOME POTTERY TO CUSTOMERS WHO HAD PLACED IT IN THE TRUNK OF THEIR CAR -- IN SPITE OF HIS ADVICE NOT TO DO SO, FOR FEAR THAT IT WOULD BREAK. THE PEOPLE RETURNED A WHILE LATER, COMPLAINING THAT THE VESSELS WERE CRACKED, AND DEMANDED AT GUNPOINT THAT THEIR MONEY BE RETURNED. AFTER RECEIVING THEIR MONEY, THEY THREW THE VESSELS AT MERCHANDISE IN HIS STORE, CAUSING HIM DAMAGE.
- (C) IN THE WAKE OF THIS, THE JERUSALEM DISTRICT ATTORNEY WROTE (ON 26.2.82):

"I HAVE EXAMINED THE EVIDENCE THAT HAS SO FAR BEEN COLLECTED IN THIS FILE, AND HAVE COME TO THE CONCLUSION THAT THERE IS PRIMA FACIE EVIDENCE OF THE COMMISSION OF OFFENSES OF EXTORTION BY THREAT (AS PER ARTICLE 428 (END) OF THE PENAL CODE), CAUSING DELIBERATE DAMAGE TO PROPERTY (ARTICLE 452 OF THE PENAL CODE), AND OBSTRUCTION OF AN INVESTIGATION (ARTICLE 245 OF THE CODE).

THE COMPLAINANT CLAIMED THAT (NAME DELETED) THREATENED HIM AT GUNPOINT TO RETURN MONEY (THAT HE HAD PAID FOR THE PLANTS). HE ALSO CLAIMED THAT THE SUSPECT THREW THE PLANTS, CAUSING DELIBERATE DAMAGE TO OTHER CERAMIC WARE IN THE STORE.

HE ALSO CONTENDED THAT AFTERWARDS, THE COMPLAINANT (SIC; OBVIOUSLY, SUSPECT IS MEANT) TOLD HIM 'IF YOU NOTIFY THE POLICE, I'LL COME BACK AND KILL YOU.'

THE COMPLAINANT STATED THAT THE INCIDENT WAS WITNESSED BY A MAN NAMED ABU HASSAN; NO STATEMENT WAS TAKEN FROM ABU HASSAN.

THERE MIGHT BE ADDITIONAL WITNESSES TO THE INCIDENT.

THE TESTIMONY OF THE SUSPECT AND HIS TWO FRIENDS DOES NOT SEEM CREDIBLE TO ME, SINCE THE GUN-RELATED INCIDENT IS NOT MENTIONED AT ALL BY THE TWO FRIENDS.

I AM SENDING THIS TOGETHER WITH THE MATERIAL, AND REQUEST THAT THE INVESTIGATION BE COMPLETED PROPERLY: THE SUSPECTS SHOULD BE SUMMONED, WITH A WARNING, FOR ADDITIONAL QUESTIONING; INVESTIGATIVE STEPS IN ACCORDANCE WITH THE SHOULD BE UNDERTAKEN; AND UPON COMPLETION OF THE INVESTIGATION, THE FILE SHOULD BE RETURNED TO ME FOR A DECISION."

(4) THE HEAD OF THE JDEA INVESTIGATIONS OFFICE WAS ASKED TO OFFER AN EXPLANATION FOR WHAT HAD OCCURRED. ACCORDING TO HIS STATEMENTS BEFORE THE INQUIRY TEAM, THE POLICE DID NOT DEAL WITH THE EXTORTION ASPECT BECAUSE THE PARTIES INVOLVED TOOK CARE OF THE MATTER BY THEMSELVES; AND IF A COMPLAINT IS RETRACTED, EVEN IF IT INVOLVES A CRIMINAL OFFENSE, THE PUBLIC HAS NO INTEREST IN CONTINUING PROCEDURES. HE ADDED THAT THE COMPLAINT ABOUT THREATENING AT GUNPOINT SHOULD BE DISREGARDED, BECAUSE THE ARABS EXAGGERATE, AND A JEW HAS ONLY TO CARRY A GUN FOR THEM TO CLAIM THEY HAVE BEEN THREATENED. ON THIS WE MUST COMMENT:

(1) THERE IS NO TRACE IN THE FILE OF A CANCELLATION OF THE COMPLAINT. ON THE CONTRARY, ACCORDING TO THE COMPLAINANT'S TESTIMONY, HE WAS THREATENED WITH MURDER IF HE FILED A COMPLAINT.

(2) AT ISSUE HERE IS A THREAT AT GUNPOINT, RECEIVING SOMETHING AS THE RESULT OF A THREAT, AND THE FELONY OF OBSTRUCTING AN INVESTIGATION. ACCORDING TO THE COMPLAINANT'S TESTIMONY, THE WEAPON WAS POINTED AT HIM. ONE OF THOSE INTERROGATED CLAIMED THAT THE WEAPON ACCIDENTALLY FELL; IN ANY CASE, THERE IS CERTAINLY MORE AT ISSUE HERE THAN MERELY CARRYING ARMS.

(3) IT IS DIFFICULT TO ASSUME THAT IN ISRAEL THIS TYPE OF CASE WOULD BE CLOSED ON ACCOUNT OF LACK OF PUBLIC INTEREST.

(4) AT THE TIME OF THE WRITING OF THIS REPORT, THE INVESTIGATION HAS NOT BEEN COMPLETED (COMPLAINT FILED 16.5.81).

L. DAMAGE TO BUSES IN RAMALLAH

ON 10.4.81, THE RAMALLAH POLICE STATION RECEIVED A COMPLAINT ABOUT DAMAGED BUSES. A SUSPICION EXISTED THAT RESERVE SOLDIERS, YESHIVA STUDENTS FROM KIRYAT ARBA, CAUSED THE DAMAGE. ON 7.5.81, THE STATION RECOMMENDED CLOSING THE CASE, ON THE GROUNDS OF "OFFENDER UNKNOWN." ON 14.5.81, THE JUDEA INVESTIGATIONS OFFICE DIRECTOR SENT A LETTER TO THE COMMANDER IN RAMALLAH, IN WHICH HE SEVERELY CRITICIZED THE INVESTIGATION -- NOTING THAT, IN FACT, NO INVESTIGATION HAD TAKEN PLACE, BUT THAT THE POLICE HAD SUFFICED WITH A REQUEST TO THE C.I.D. AND HAD NOT MADE THE SLIGHTEST EFFORT TO CLARIFY THE DETAILS IN ITS POSSESSION. DESPITE THE SEVERE CRITICISM, THE FILW REVEALS NO FURTHER EFFORT TO COMPLETE THE INVESTIGATION; AND ON 25.4.82, ABOUT ONE YEAR AFTER THE INCIDENT, THE CASE WAS CLOSED ON THE GROUNDS OF "OFFENDER UNKNOWN."

M. INVESTIGATION OF CASES OF UNNATURAL DEATHS

(1) THE TEAM HAD SPECIAL DIFFICULTY FOLLOWING UP POLICE INVESTIGATIONS OF CASES OF GUNSHOT WOUNDS IN WHICH ISRAELIS -- NOT SOLDIERS -- HAD BEEN INVOLVED, ESPECIALLY GIVEN THE RECENT INCREASE OF SUCH INCIDENTS. POLICE REPORTING IN THIS SPHERE HAS BEEN EXCEPTIONALLY SLOW. ON INJURIES ALONE (NOT INVOLVING A COMPLAINT), THERE WAS NO REPORTING AND NO INVESTIGATING AT ALL; AND THE POLICE'S POSITION IS (ACCORDING TO THE HEAD OF THE JUDEA INVESTIGATIONS OFFICE AND THE POLIC REPRESENTATIVE) THAT THE POLICE ARE INCAPABLE OF FOLLOWING UP THESE INCIDENTS. THE TEAM'S INQUIRY, IN ANY CASE, WAS BASICALLY DEFICIENT, BECAUSE UPDATED DETAILS OF REPORTS WERE RECEIVED BY THE TEAM AFTER A GREAT DELAY. THE INQUIRY TEAM RECEIVED REPORTS ON TWO INVESTIGATIONS INTO DEATHS -- THE CASE OF THE KILLING OF THE BOY FROM SINJIL (15.3.82), AND THE CASE OF THE KILLING OF A BOY IN BANI NA'IM (24.3.82). ACCORDING TO (SIC; THIS SHOULD BE "AS A RESULT OF") MEDIA INFORMATION, THE COMMISSION REQUESTED DETAILS ON THE DEATH OF A 14-YEAR-OLD GIRL FROM THE VILLAGE OF AL-AROUB, NEAR HEBRON -- A CASE WHICH WAS NOT INCLUDED IN THE POLICE REPORTING.

THE INQUIRY TEAM'S IMPRESSION OF THE THREE AFOREMENTIONED CASES WAS THAT THE APPROPRIATE ENERGY AND REQUIRED EFFICIENCY FOR INVESTIGATIONS OF THIS KIND WERE NOT EVIDENT -- AND DOUBTS AROSE AS TO THE ACTUAL METHOD OF INVESTIGATION. IN THE BANI NA'IM CASE, INVESTIGATION OF THE SUSPECT DID NOT COMMENCE UNTIL SIX DAYS AFTER THE INCIDENT -- WHILE IN THE INTERIM, A DELEGATION OF ISRAELI LOCAL RESIDENTS HAD PRESENTED THEMSELVES TO THE POLICE AND EXPLICITLY DECLARED THAT THE RESIDENTS WOULD NOT COOPERATE WITH THE POLICE, AND WOULD BEHAVE ONLY AS PER INSTRUCTIONS FROM THE MILITARY GOVERNMENT AND THE MINISTER (?) (THE SHOOTING SUSPECT WAS APPARENTLY AMONG THE DELEGATES). AN ARREST WARRANT THAT HAD BEEN DRAWN UP REGARDING ONE OF THE SUSPECTS WAS NEVER SERVED; AND IT IS SUSPECTED THAT THE POLICE OFFICERS DID NOT PROPERLY DISCHARGE THEIR DUTIES. (ACCORDING TO THE REPORT OF THE HEAD OF THE JUDEA INVESTIGATIONS OFFICE TO THE TEAM, POLICE OFFICERS HAD PLANNED TO SERVE THE ARREST WARRANT AFTER MIDNIGHT, AND THEY REPORTED THAT THE SUSPECT HAD NOT BEEN AT HOME -- ALTHOUGH THE SUSPECT CLAIMED TO HAVE BEEN AT HOME.) THE CASE WAS INVESTIGATED IN SUCH A MANNER THAT THE (DISTRICT) ATTORNEY HAD TO RETURN THE FILE FOR COMPLETION OF THE INVESTIGATION.

REGARDING THE MURDER OF THE YOUTH IN THE VILLAGE OF AL-AROUB (AN INCIDENT FROM THE END OF APRIL 1982) -- THE TEAM HAS STILL NOT RECEIVED DETAILS OF THE INVESTIGATION; IT APPEARS, ON THE FACE OF IT, THAT THERE WAS AN INCONSISTENCY OF REPORTING BETWEEN THE VARIOUS ELEMENTS WITHIN

KARP/18

THE POLICE -- AND THE SUSPICION ARISES THAT THE POLICE DID NOT EFFICIENTLY FOLLOW THROUGH THE INVESTIGATION'S LEADS THAT COULD LEAD TO THE IDENTITY OF THE PERSON WHO FIRED THE WEAPON.

(EDITOR'S NOTE: WHAT FOLLOWS NOW IS WHAT IS CALLED CONCLUDING SECTION OF THE KARP REPORT, ISSUED BY THE G.P.O. ON 7.2.84. ALL QUESTION MARKS IN PARENTHESES THAT APPEAR IN THE TEXT APPEAR THAT WAY ALSO IN THE ORIGINAL.)

BG,NW,AC,BY,NK,DSE,AT,JS/BG,NW,AC,BY,AT,JS

Press bulletin

JERUSALEM, 7 FEBRUARY 1984

ISRAEL POLICE

NATIONAL HEADQUARTERS/INVESTIGATIONS DIVISION
7 FEBRUARY 1984

TO: THE COMMISSIONER

RE: STATUS AND FUNCTIONING OF THE POLICE IN THE ADMINISTERED TERRITORIES

1) STATUS OF THE POLICE IN THE AREAS UNDER THE [JURISDICTION OF THE] MILITARY GOVERNMENT

- A. AS IS KNOWN, THE MILITARY GOVERNORS BEAR OVERALL RESPONSIBILITY FOR GUARANTEEING PUBLIC ORDER IN THE AREAS UNDER THE [JURISDICTION OF THE] MILITARY GOVERNMENT, AND FOR ENFORCING THE LAWS APPLICABLE TO THOSE AREAS.
- B. THE MILITARY GOVERNORS CARRY OUT THEIR DUTY OF GUARANTEEING THE PUBLIC ORDER WITH THE AID OF MILITARY AND BORDER POLICE UNITS WHICH HAVE BEEN PLACED AT THEIR DISPOSAL FOR THIS PURPOSE, AND WHICH ACT UNDER THEIR DIRECT COMMAND.
- C. THE INVESTIGATION OF CRIMINAL OFFENSES COMMITTED IN THE AREAS UNDER THE [JURISDICTION OF THE] MILITARY GOVERNMENT IS CONDUCTED BY POLICE UNITS THAT WERE SET UP IN THE [ADMINISTERED] TERRITORIES AND ARE STAFFED BY LOCAL POLICE OFFICERS UNDER ISRAELI COMMAND. THE POLICE UNITS ARE UNDER THE COMMAND OF THE MILITARY GOVERNORS, AND RECEIVE PROFESSIONAL DIRECTION FROM THE ISRAEL POLICE.
- D. FUNDS FOR THE POLICE AND BORDER POLICE UNITS IN THE AREAS UNDER THE [JURISDICTION OF THE] MILITARY GOVERNMENT ARE ALLOCATED FROM THE BUDGET OF THE MINISTRY OF DEFENSE. THE LOCATION OF POLICE STATIONS, THE NUMBER OF POLICEMEN, AND THEIR COMPLEMENT WAS DETERMINED IN 1968 IN ACCORDANCE WITH THE CONDITIONS AND NEEDS OF THAT TIME.
- E. SINCE THAT TIME, FUNDAMENTAL CHANGES HAVE TAKEN PLACE IN THE ADMINISTERED TERRITORIES, AND ARE MANIFESTED MAINLY IN THE FOLLOWING:
  - 1) A SIGNIFICANT RISE IN CRIMINAL AND SECURITY OFFENSES AMONG THE ARAB POPULATION;
  - 2) STEPPED-UP SETTLING OF ISRAELIS IN SMALL, WIDELY-SCATTERED SETTLEMENTS. THE INVESTIGATION OF EVERY KIND OF SECURITY AND CRIMINAL OFFENSES COMMITTED BY ISRAELIS IS CONDUCTED EXCLUSIVELY BY ISRAELI STAFFS. IN SPITE OF THE MOUNTING BURDEN, WHICH HAS BURGEONED BEYOND RECOGNITION, AND WHICH FALLS PRIMARILY ON THE LIMITED ISRAELI STAFF, THERE HAVE BEEN NO CHANGES IN THE DEPLOYMENT AND STAFFING OF THE POLICE UNITS. THE POLICE'S REQUEST THAT ITS RANKS BE REINFORCED AND ADAPTED TO THE IMMEDIATE NEEDS HAS NOT BEEN COMPLIED WITH, NOR HAVE FUNDS YET BEEN ALLOCATED BY THE DEFENSE MINISTRY.

2) SPECIAL PROBLEMS

- A. THE LEGAL SITUATION IN THE MILITARY GOVERNMENT AREA IS COMPLEX AND VAGUE. A VARIETY OF CONFLICTING LEGAL SYSTEMS ARE IN PARALLEL USE: LOCAL COURTS, RULING IN ACCORDANCE WITH JORDANIAN LAW, TRY ARAB RESIDENTS; MILITARY COURTS, RULING IN ACCORDANCE WITH MILITARY JURISPRUDENCE AND MILITARY GOVERNMENT ORDERS, TRY SECURITY OFFENSES CARRIED OUT BY LOCAL RESIDENTS;

.../2

COURTS MARTIAL TRY I.D.F. SOLDIERS; AND ISRAELI LAW IS APPLIED BY COURTS WITHIN ISRAEL TO TRY ISRAELIS WHO COMMITTED CRIMES IN THE AREA.

- B. IN THE INVESTIGATION OF INCIDENTS INVOLVING SOLDIERS, TWO DIFFERENT SYSTEMS OF INVESTIGATION ARE IN PARALLEL OPERATION: A C.I.D. UNIT QUESTIONS MILITARY PERSONNEL ONLY; THE POLICE UNIT IS THEN ASKED TO QUESTION THE CITIZENS LODGING THE COMPLAINT.
- C. IN MANY CASES, ARAB RESIDENTS REFUSE TO FILE COMPLAINTS WITH THE POLICE ABOUT ATTACKS BY ISRAELIS, FOR FEAR OF IMPLICATING THEMSELVES CRIMINALLY FOR THEIR OWN ACTIONS WHICH HAD LED TO THE VIOLENT REACTION (THE THROWING OF STONES OR MOLOTOV COCKTAILS, THE BARRICADING OF ROADS, ETC.).
- D. THE POLICE DO NOT ENJOY THE COOPERATION OF SIZABLE SEGMENTS OF THE POPULATION, JEWS AND ARABS BOTH, IN THE INVESTIGATION OF INCIDENTS IN WHICH JEWS AND ARABS ARE INVOLVED. IN THE ABSENCE OF A WILLINGNESS TO COMMUNICATE RELEVANT INFORMATION TO THE POLICE, OR TO TESTIFY AS TO WHAT THEY KNOW, IT IS IMPOSSIBLE TO OBTAIN THE NECESSARY EVIDENCE ON WHICH TO CONFIRM SUSPICIONS AND OBTAIN CONVICTIONS. IN CERTAIN CASES, THERE HAVE BEEN DELIBERATE ATTEMPTS TO THWART AND OBSTRUCT INVESTIGATIONS.
- E. LAND DISPUTES ARE THE SOURCE OF A CONSIDERABLE NUMBER OF INCIDENTS BETWEEN ISRAELIS AND ARABS. THE INVESTIGATION OF THESE (INCIDENTS) IS A PARTICULARLY DIFFICULT TASK, OWING TO THE DEFICIENT JORDANIAN METHOD OF REGISTERING LAND, (AND) THE CORRUPT PRACTICES AND DUPPLICITY OF THE MUKHTARS, THE INTERMEDIARIES, AND THE LANDOWNERS.
- F. INVESTIGATIVE WORK WORTHY OF THE NAME CANNOT BE CARRIED OUT WITHOUT AN INTELLIGENCE INFRASTRUCTURE. THE INTELLIGENCE ALIGNMENT OPERATING IN THE ADMINISTERED TERRITORIES IS THE GENERAL SECURITY SERVICES, BUT THEY, BY THEIR VERY NATURE, FOCUS EXCLUSIVELY ON SECURITY MATTERS.

COMMENTS ON THE INQUIRY TEAM REPORT

- A. THE ATTORNEY GENERAL SET UP THE INQUIRY TEAM ON 29.4.81, RECOGNIZING THAT IN INVESTIGATIONS RELATED TO OFFENSES COMMITTED BY JEWS AGAINST ARABS, THERE IS A LACK OF CLARITY WITH RESPECT TO WHICH BODY IS EMPOWERED TO CONDUCT THE INVESTIGATION, INVESTIGATIVE PROCEDURES, AND THE CONCLUSIONS FOLLOWING FROM THE INVESTIGATION. THE TEAM WAS CHARGED WITH COORDINATING AMONG ALL THE RELEVANT BODIES, AND WITH DRAWING UP PROPOSED PROCEDURES AND INSTRUCTIONS FOR CONDUCTING INVESTIGATIONS AND TAKING LEGAL STEPS.
- B. THE TEAM REPORT MAKES REFERENCE TO A NUMBER OF PARTICULARLY DIFFICULT AND COMPLICATED INVESTIGATIONS, IN WHICH THE DESIRED RESULTS WERE NOT ACHIEVED -- VIZ., THE DISCLOSURE OF THE IDENTITY OF THE OFFENDERS, OR THE GATHERING OF SUFFICIENT EVIDENCE TO BRING THEM TO TRIAL; WHILE THERE IS NO ARGUING THE FINDINGS REGARDING THE RESULTS OF THE INVESTIGATIONS IN THE SPECIFIC INCIDENTS MENTIONED ABOVE, IT IS SOMETHING OF A DISTORTION TO PRESENT THESE FINDINGS AS A REPRESENTATIONAL SAMPLE OF ALL THE INVESTIGATIVE WORK DONE AT THE POLICE STATIONS. THERE IS NO MENTION OF THE PRODIGIOUS ACTIVITY, THE SUBSTANTIAL EFFORTS THAT WERE INVESTED, OR ALL THE INVESTIGATIONS THAT DID YIELD POSITIVE RESULTS AND RESULTED IN THE TRIAL AND PUNISHMENT OF THE OFFENDERS.
- C. THOUGH THE TEAM ENUMERATED SOME OF THE LEGAL PROBLEMS AND OBJECTIVE DIFFICULTIES IN INVESTIGATING COMPLAINTS AGAINST ISRAELIS, NO ATTEMPT WAS MADE TO EXPLORE AND PROPOSE WAYS AND MEANS TO OVERCOME OR MINIMIZE THEM, AS IS NEEDED.

D. THE REPORT IS WANTING IN THAT IT EXAMINES THE INVESTIGATIONS ACCORDING TO ACCEPTED CRITERIA WITHIN THE GREEN LINE, WITHOUT REALLY ADDRESSING THE SIGNIFICANCE AND IMPLICATIONS OF ACTIVITY AMIDST A HOSTILE AND DISAFFECTIONED ARAB POPULATION, AND THE HANDLING OF INCIDENTS THAT ARE OSTENSIBLY CRIMINAL, BUT ARE HEAVILY CHARGED WITH NATIONALIST AND SECTORIAL FEELINGS -- AND ALL THIS WITH INSUFFICIENT TOOLS AND RESOURCES.

CONCLUSION

- A. THE AIM OF THIS MEMORANDUM IS TO PRESENT THINGS AS THEY REALLY ARE, WITHIN THE PROPER CONTEXT, AND IN THEIR PROPER PROPORTIONS.
- B. THE TEAM REPORT CONTAINS NO OPERATIONAL PROPOSALS FOR THE MAIN ISSUES THE ATTORNEY GENERAL ASKED IT TO EXAMINE.
- C. THE MAJOR CONTRIBUTION OF THE REPORT IS THAT SEVERAL IMPORTANT ISSUES WERE CLARIFIED IN ITS WAKE:
  - 1) THE LEGAL AND ORGANIZATIONAL STATUS OF THE POLICE UNITS IN THE AREAS UNDER THE [JURISDICTION OF THE] MILITARY GOVERNMENT -- THOSE UNDER THE COMMAND OF THE MILITARY GOVERNORS, AND WHICH HELP THEM CARRY OUT THEIR RESPONSIBILITIES AND LAW ENFORCEMENT DUTIES.
  - 2) THESE POLICE UNITS WERE INTENDED FROM THE OUTSET TO PROVIDE ROUTINE POLICE SERVICES AMONG THE LOCAL POPULATION. OVER THE YEARS, THEY WERE ASSIGNED ADDITIONAL COMPLEX DUTIES, WITHOUT THE UNITS BEING REINFORCED, OR AN INTELLIGENCE INFRASTRUCTURE DEVELOPED. THESE SMALL UNITS SUCCESSFULLY DISCHARGED THESE ADDITIONAL DUTIES, TOO, CONSIDERING THE COMPLEX AND DIFFICULT CIRCUMSTANCES.
  - 3) THE POLICE UNITS IN THE AREAS UNDER THE [JURISDICTION OF THE] MILITARY GOVERNMENT NEED SIGNIFICANT REINFORCEMENT OF MANPOWER AND RESOURCES -- AS WELL AS AN INTELLIGENCE INFRASTRUCTURE -- AS A CONDITION FOR REAL IMPROVEMENT IN CARRYING OUT INVESTIGATIVE DUTIES PERTAINING TO DISPUTES BETWEEN JEWS AND ARABS IN JUDEA, SAMARIA AND THE GAZA DISTRICT.

(SIGNED) Y. KARTY, COMMANDER
HEAD OF INVESTIGATIONS DIVISION

AT, BG/AT, BG

Press bulletin

JERUSALEM, 7 FEBRUARY 1984

KARP REPORT GOES TO KNESSET COMMITTEES

JUSTICE MINISTER MOSHE NISSIM SUBMITTED THE GOVERNMENT'S RESOLUTION REGARDING LAW ENFORCEMENT AND PUBLIC ORDER IN JUDEA AND SAMARIA AND THE GAZA DISTRICT TO MEMBERS OF THE KNESSET LAW AND LEGISLATION COMMITTEE AND THE KNESSET INTERNAL AFFAIRS COMMITTEE TODAY.

IN ADDITION, THE MINISTER ALSO SUBMITTED DETAILS OF 54 INCIDENTS IN WHICH 23 JEWS WERE KILLED AND 227 JEWS WOUNDED AS A RESULT OF ATTACKS CARRIED OUT BY ARABS OVER THE PAST SIX YEARS -- ASSAULTS WHICH HAVE NOT BEEN SOLVED TO DATE, NOR WHOSE PERPETRATORS HAVE BEEN APPREHENDED.

THE KARP REPORT WAS ALSO SUBMITTED, IN ITS ENTIRETY, WITHOUT ANY DELETIONS, EXCEPT NAMES. THE MINISTER NOTED THAT THE TEAM LED BY MRS. KARP DIDN'T DEAL WITH, AND WAS NOT REQUESTED TO DEAL WITH, CHECKING AND FOLLOWING UP INVESTIGATIONS OF COMPLAINTS MADE BY JEWS AGAINST ARABS WHO HAD ATTACKED THEM AND/OR THEIR PROPERTY.

NATURALLY, THE REPORT DOES NOT REFLECT THE PROBLEM IN ITS ENTIRETY.

AC/AC
INST.

14.00 HOURS

Press bulletin

STATE OF ISRAEL

MINISTRY OF JUSTICE

LIST OF UNSOLVED ATTACKS AGAINST JEWS1978-1983A. IN JUDEA, SAMARIA AND THE GAZA DISTRICT

MARCH 7, 1979 -- ONE WOUNDED IN EXPLOSION AT ALLENBY BRIDGE

MAY 5, 1980 -- ONE SOLDIER WOUNDED IN GRENADE ATTACK ON COMMAND CAR NEAR DEHAISHE REFUGEE CAMP.

MAY 26, 1981 -- ONE KILLED, ONE WOUNDED IN GRENADE ATTACK ON CAR IN GAZA.

JULY 14, 1981 -- ONE KILLED (RAFIAH MILITARY GOVERNOR), THREE WOUNDED IN EXPLOSION IN RAFIAH.

MAY 1, 1982 -- ONE WOUNDED IN MOLOTOV COCKTAIL ATTACK NEAR SOLOMON'S POOLS, BETHLEHEM.

JULY 17, 1982 -- ONE KILLED IN BETHLEHEM MARKET.

NOVEMBER 22, 1982 -- ONE WOUNDED IN KNIFE ATTACK OF SETTLER IN NABLUS.

FEBRUARY 14, 1983 -- ONE KILLED IN GAZA MARKET SHOOTING.

FEBRUARY 17, 1983 -- ONE WOUNDED IN SHOOTING AT ISRAELI VEHICLE ON THE TRANS-SAMARIA ROAD.

APRIL 3, 1983 -- TWO WOUNDED IN GRENADE ATTACK IN NABLUS.

MAY 10, 1983 -- ONE KILLED IN GAZA MARKET.

AUGUST 1, 1983 -- TWO WOUNDED IN SHOOTING AT ARMY TRUCK, BUS NEAR ANARTA.

SEPTEMBER 12, 1983 -- ONE WOUNDED IN GRENADE ATTACK IN GAZA MARKET.

SEPTEMBER 25, 1983 -- TWO WOUNDED IN GRENADE ATTACK ON NABLUS MUNICIPALITY.

NOVEMBER 28, 1983 -- ONE WOUNDED IN BEATING OF SETTLER IN NABLUS MARKET.

NOVEMBER 30, 1983 -- ONE KILLED (BODY OF NETANYA RESIDENT DISCOVERED NEAR TULKARM).

TOTAL: 6 KILLED, 17 WOUNDED

B. IN THE STATE OF ISRAEL

JUNE 2, 1978 -- SIX KILLED, TWENTY WOUNDED IN BUS EXPLOSION IN BAYIT VEGAN, JERUSALEM

SEPTEMBER 5, 1978 -- TWO KILLED IN BOMB EXPLOSION IN BAKA'A, JERUSALEM

SEPTEMBER 16, 1978 -- SEVEN WOUNDED IN DAVID STREET BOMB EXPLOSION, JERUSALEM

NOVEMBER 25, 1978 -- ONE WOUNDED IN EXPLOSION AT HITCH-HIKING STAND ON HEBRON ROAD, JERUSALEM.

APRIL 5, 1979 -- THREE WOUNDED IN EXPLOSION ON SALAH-E-DIN STREET, JERUSALEM.

.../2

ATTACKS/2

APRIL 6, 1979 -- TWELVE INJURED IN EXPLOSION AT DOLPHIN RESTAURANT, JERUSALEM.

APRIL 29, 1979 -- THREE WOUNDED IN KFAR SABA EXPLOSION.

MAY 28, 1979 -- ONE WOUNDED IN EXPLOSION AT BAT GALIM BEACH, HAIFA.

JUNE 3, 1979 -- ONE WOUNDED IN JERUSALEM BOOK STORE EXPLOSION.

JULY 19, 1979 -- ONE WOUNDED IN EXPLOSION OF TWO DEVICES ON JAFFA ROAD, JERUSALEM.

JULY 25, 1979 -- ELEVEN WOUNDED IN BEIT-LID JUNCTION EXPLOSION.

AUGUST 15, 1979 -- FOUR WOUNDED IN BEIT-LID EXPLOSION.

AUGUST 21, 1979 -- TWO WOUNDED IN EXPLOSION OF TWO DEVICES AT TEL AVIV AMUSEMENT PARK.

AUGUST 29, 1979 -- ONE WOUNDED IN EXPLOSION IN ABU-TOR, JERUSALEM.

SEPTEMBER 7, 1979 -- THREE WOUNDED IN EXPLOSION OF DEVICE BETWEEN TWO GAS BALLOONS IN YESOD HAMA'ALA ST., TEL AVIV.

SEPTEMBER 14, 1979 -- TWO WOUNDED IN BAT-YAM EXPLOSION.

SEPTEMBER 19, 1979 -- TWO KILLED, 41 WOUNDED IN EXPLOSION ON BEN YEHUDA ST., JERUSALEM.

SEPTEMBER 27, 1979 -- NINE WOUNDED IN EXPLOSION OF TWO DEVICES ON ALLENBY ST., TEL AVIV.

OCTOBER 26, 1979 -- ONE WOUNDED IN EXPLOSION AT TEL AVIV CENTRAL BUS STATION, ON #26 BUS.

NOVEMBER 1, 1979 -- ONE KILLED IN EXPLOSION OF I.D.F. GRENADE IN STAIRWELL AT TEL AVIV CENTRAL BUS STATION.

NOVEMBER 12, 1979 -- ONE WOUNDED IN DIMONA EXPLOSION.

NOVEMBER 19, 1979 -- TWO WOUNDED IN EXPLOSION ON #5 BUS AT ZION SQUARE, JERUSALEM.

NOVEMBER 19, 1979 -- TWO WOUNDED IN EXPLOSION ON #18 BUS IN KIRYAT HAYOVEL, JERUSALEM.

DECEMBER 3, 1979 -- ONE WOUNDED IN ASHKELON EXPLOSION.

FEBRUARY 3, 1980 -- SIX WOUNDED IN EXPLOSION OPPOSITE REHOVOT POLICE STATION.

AUGUST 19, 1980 -- ONE WOUNDED IN GRENADE EXPLOSION AT EGGED BUS STATION, KIRYAT GAT.

SEPTEMBER 23, 1980 -- ONE WOUNDED IN EXPLOSION AT LAST STOP OF #54 BUS, RAMAT GAN.

DECEMBER 4, 1980 -- ELEVEN WOUNDED IN EXPLOSION ON KING GEORGE ST., JERUSALEM.

FEBRUARY 23, 1981 -- ONE WOUNDED IN JAFFA EXPLOSION.

ATTACKS/3

MARCH 9, 1981 -- A JERUSALEM BUS DRIVER WAS STABBED (ONE WOUNDED)

MARCH 29, 1981 -- FOUR WOUNDED IN EXPLOSION IN BUS AT TEL AVIV CENTRAL BUS STATION.

MAY 7, 1981 -- ONE WOUNDED IN DIMONA EXPLOSION.

AUGUST 24, 1981 -- ONE WOUNDED IN RA'ANANA EXPLOSION.

MAY 26, 1982 -- TWO WOUNDED IN GRENADE EXPLOSION ON MOSHAV OMER.

OCTOBER 8, 1982 -- FOUR WOUNDED IN HERZLIYA EXPLOSION.

JUNE 28, 1983 -- TWO WOUNDED IN EXPLOSION IN HAPALMACH ST. SUPERMARKET, JERUSALEM.

DECEMBER 6, 1983 -- SIX KILLED, FORTY-FOUR WOUNDED IN EXPLOSION ON #18 BUS, JERUSALEM.

TOTAL: 17 KILLED, 210 WOUNDED.

AC/AC

מדינת ישראל

משרד המשפטים

היוועץ המשפטי לממשלה

ירושלים, ח' בסיוון התשמ"ג
20 במאי 1983

משרד ראש הממשלה
ירושלים

29-05-1983

719-1

לכבוד
מר אליעזר שופט
שר הבריאות
ירושלים

אדוני שר,

הגדון: בקשות שעת חירום לרשות רופאים שובטים

כידוע לך, אקדחות שעת חירום (שירותי עבודה ויזונאים של רופאים בשירותי הבריאות) התשמ"ג-1983, הזואו על ידך ופודפסו בקובץ התקנות (מספר 4466 ביום 1.3.83). תוקפן של אקדחות שעת חירום נב להאר שלושה חודשים, ואין הן נינוחות להארכה ובמצעות התקנות, אלא רק בנסיבות חזק של האכפת. בהתאם לכך יתוגח תוקפן של התקנות האמורות ביום 31.6.83. לאחר מועד זה לא ניתן יהיה להזמין צווי קרייה (חידושים כשם צווי ריחוק) לרופאים השובטים, אלא אם עד אז יזואר חזק התקנות על-ידי חזק בהחשב בחודעות על התסחידות רפואייה על כוונחתה להחריז את השביחה, אני סבור שיש הכרה בקשות במתירות בעודים הנדרשים לחקיקת חזק שיאריך תוקפן של אקדחות שעת חירום האמורות.

ככבוד רב,

יעקב זמיר
היועץ המשפטי לממשלה

יעקב זמיר
שר המשפטים
המנחה לייעץ המשפטי לממשלה (חקיקת)
היועץ המשפטי למשרד הבריאות

סִירָעָנִים

סימן מס' 100

PENNY-POWDER READER

卷之三

• 15000 15000

• 500-500

卷之三

卷之三